

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய அரசியல், சமய இயக்கங்கள்

பாகம் - 1

சமீன் எஸ். றமழான்

ஜமாஅத் அன்ஸாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா

**இஸ்லாமிய வரலாற்றில்
தோன்றிய அரசியல், சமய
இயக்கங்கள்**

சமூன் எஸ். நமழான்

Salafi, B.A. (Hons), PGDE, M.A. (Cey)

துணையாசிரியர் - உண்மை உதயம்

வெளியீடு

ஜமாஅத் அன்ஸாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா

2012

புத்தக விபரத் தொகுப்பு

நூலின் பெயர்: இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய அரசியல், சமய இயக்கங்கள்.

ஆசிரியர் : எஸ்.எஸ். றமலான் Salafi, B.A. (Hons), PGDE, M.A. (Cey)

மொழி : தமிழ்

முதற்பதிப்பு : ஒக்டோபர் 2012

பிரதிகள் : 2000

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு ©

பக்கங்கள் : 168 + 08 = 176

வெளியீடு : ஜமாஅத் அன்ஸாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா

வடிவமைப்பு : எம்.இ.எம். அஸ்லம்

விலை : 275.00

ISBN : 978-955-8732-47-2

தொடர்புகளுக்கு: sramalan@gmail.com

Bibilographical Data

Title : Islamiya Waraalatril Thontriya Arasiyal, Samaya Iyakkangal

(Political and Religious Movements in Islamic History)

Subject : Islamic History

Author : Samoon S. Ramalan Salafi, B.A. (Hons), PGDE, M.A. (Cey)

Language : Tamil

First Edition : October 2012

Copies : 2000

Copyright : Author ©

Pages : 168 + 08 = 176

Published : Jama'ath Ansaris Sunnathil Mohammadiyya - Kandy Road, Paragahadeniya, Sri Lanka.

T.P.:037 2299412, Fax:0372299244 / E-mail: jasm@sltnet.lk

Designing : M.D.M. Aslam

Price : 275.00

ISBN : 978-955-8732-47-2

பதிப்புரை

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் ஆரம்பிக்கின்றேன்.

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே! ஸலவாத்தும் ஸலாமும் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் முஸ்தபா(ﷺ) மீதும் அன்னாரின் உற்றார் உறவினர், உத்தமத் தோழர்கள் அனைவர் மீதும் என்றென்றும் உண்டாவதாக!

நபி(ﷺ) அவர்களது மரணத்தின் பின்னால் அலி(ﷺ) அவர்கள் தான் கிலாபத்திற்குரியவர் என்ற கருத்தைத் தூக்கிப் பிடித்தது ஒரு கூட்டம். இது அரசியல் சிந்தனை என்றாலும் இதற்கும் சமய சாயம் பூசி அதையே ஷீஆயிஷம் எனும் வழிகெட்ட சிந்தனைப் பிரிவாக வளர்த்தெடுத்தனர்.

இவ்வாறே அரசியல் ரீதியில் அலி(ﷺ) அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒரு கூட்டம் அதையும் மார்க்கமாகக் காட்டித் தமக்கென சில சித்தாந்தங்களை வகுத்துக் கொண்டது. இக்கூட்டமே கவாரிஜ்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறே வரலாற்றில் முஃதஸிலாக்கள், சூபியாக்கள் என பல குழுக்கள் உருவாகினர்.

கடந்த கால வரலாற்றில் தோன்றிய அமைப்புக்கள் பற்றிய ஆய்வு ஏன் தற்போது அவசியமாகின்றது? வரலாற்றுக் குப்பைக்குள் இருந்து அவற்றைக் கிளறி எடுக்கத்தான் வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழலாம்.

வழிகேடுகள் எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றன? வழிகெட்ட அமைப்புக்கள் எவ்வாறு சிறுகச் சிறுகத் தடம்புரண்டு சென்றன என்ற அறிவு நேர்வழியில் செல்வதற்கு அவசியமானதாகும். புதிது புதிதாக உருவாகும் வழிகெட்ட அமைப்புக்கள் பழைய சிந்தனைகளைத் தழுவியே உருவாகி வருகின்றன.

ஷீஆயிஷம் என்பது தனது பழைய பாதையிலேயே பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இருப்பினும் கவாரிஜ்கள், முஃதஸிலாக்கள் என்ற பெயரில் தனியான அமைப்புக்கள் இல்லையென்றாலும் இவர்களின் சிந்தனைத் தாக்கத்திற்கு உள்ளான குழுக்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். வரலாறு அறிந்த அறிஞர்கள் இந்த விடயங்களை நவீன கவாரிஜ்கள், நவீன முஃதஸிலாக்கள் என அடையாளப்படுத்துவர்.

எனவே, கடந்த கால வழிகெட்ட அமைப்புக்கள் பற்றிய அறிவு நிகழ்கால, எதிர்கால வழிகெட்ட அமைப்புக்களிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்வதற்கு அவசியமாகும்.

இந்த அடிப்படையில் இந்நூலை வெளியிடுவதில் ஜமாஅத் மகிழ்வடைகின்றது. இதே வேளை இஸ்லாமிய அகீதாவுடன் தொடர்புபட்ட ஏராளமான நூற்களை ஜமாஅத் வெளியிட்டுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஜமாஅத்தின் அகீதா தொடர்பான முக்கிய நூற்களுள் ஒன்றாக இந்நூல் திகழ்கின்றது என்றால் மிகையாகாது.

அத்துடன் இந்நூல் உயர்தரத்தில் இஸ்லாம், இஸ்லாமிய நாசரீகத்தைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு, கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் பல்கலைக்கழக உயர்கல்வி தொடரும் மாணவர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் அமைந்துள்ளமை இதன் சிறப்பம்சங்களாகும். அத்துடன் வரலாற்றை அறிய விரும்புவர்களுக்கு இது ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழ்கின்றது.

இவ்வாறு அகீதா ரீதியாகவும், வரலாற்று ரீதியாகவும் பாடத்திட்டம் என்ற அடிப்படையிலும் சிறப்புப் பெற்ற இந்நூலை எமது கல்லூரியின் பட்டதாரியும், உண்மை உதயம் இஸ்லாமிய மாத சஞ்சிகையின் துணை ஆசிரியருமான எஸ். எஸ். றமழான் (ஸலபி) அவர்கள் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்கள். ஜம்இய்யா அவருக்கு நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

இந்நூலை அனைவரும் வாங்கி வாசித்துப் பயனடைவதோடு நூலாசிரியருக்கு மேலும் ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

அன்புடன்,

N.P.M. அபுபக்கர் சீத்தீக் மதனி

பொதுத்தலைவர்,

ஜமாஅத் அன்ஸாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா,

தலைமையகம்,

பறகஹ்தெனிய,

இலங்கை.

2012 - 09 - 29

பொருளடக்கம்

01. பதிப்புரை	i
02. பொருளடக்கம்	iii
03. முன்னுரை	v
04. முஸ்லிம் சமூகத்தில் கருத்து வேறுபாடுகளும் பிரிவினையும் தோன்றிய பின்னணி	01
05. இஸ்லாமிய சமூகத்தில் பிரிவுகள் தோன்றுவதற்கான காரணிகள்	08
06. கவாரிஜ் இயக்கம்	25
07. கவாரிஜ்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	29
08. கவாரிஜ்களின் தோற்றத்திற்கான பின்னணிக் காரணிகள்	32
09. கவாரிஜ்களின் கொள்கைகளும் கருத்துரைகளும்	36
10. இஸ்லாமிய சட்டப்பார்வையில் கவாரிஜ்கள்	45
11. மு.:தஸிலா இயக்கம்	48
12. மு.:தஸிலாக்களின் அடிப்படைகளும் கொள்கைகளும்	55
13. அஷ்அரிய்யா	80
14. அஷ்அரிய்யாவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	82
15. அஷ்அரிய்யாக்களும் அல்லாஹ்வின் ஸிபத்துக்களும்	99
16. அல்லாஹ்வின் ஸிபத்துக்களும் அஹ்லுஸ்ஸன்னாவும்	101
17. அல்காதியானிய்யா	106
18. காதியானிய்யாவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	109
19. ஸ்தாபகர் அறிமுகம்	112
20. காதியானிகளும் ஆங்கிலேயரும்	116
21. இறுதித் தூதுத்துவமும் காதியானியும்	121
22. காதியானியும் நபித்துவ வாதமும்	127
23. நுபுவ்வத்தை நிரூபிக்க முன்வைத்த செய்திகள்	143
24. காதியானியாக்களின் முக்கிய கொள்கை	152
25. காதியானிக் கொள்கை பரவலுக்கான காரணம்	158

முன்னுரை

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்!
எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கேயுரியது!

ஸலவாத்தும் ஸலாமும் இறுதித் தூதர் முஹம்மது(ﷺ) அவர்கள் மீதும் அவர்களை அணுஅணுவாய் பின்பற்றிய உத்தம ஸஹாபாக்கள் மீதும் என்றென்றும் உண்டாகட்டும்!

இஸலாம் அகீதா (நம்பிக்கைக் கோட்பாடு), அஹ்லாக் (ஒழுக்கம்), அஹ்காம் (சட்டதிட்டங்கள்), இபாதத் (வணக்க வழிபாடுகள்) எனப் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அகீதாவில் கோளாறு ஏற்பட்டால் ஏனைய அனைத்தும் பயன்றுப்போய்விடும். இந்த வகையில் அகீதா என்பது முக்கியமான பகுதியாகும். இஸ்லாமிய அகீதா என்பது வஹியின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். அகீதா ரீதியாக இஸ்லாம் எதைக் கூறினாலும் அதை ஏன்? எப்படி? என்ற கேள்வியின்றி ஏற்று ஈமான்கொள்வது அவசியமாகும்.

அகீதா என்பது இஸ்லாத்தின் முக்கிய அடிப்படையாகும். அகீதா பற்றிய தகவல்களை மனிதனுக்கு வழங்கும் ஒரே உடைகமாக வஹி காணப்படுகின்றது. ஒரு முஸ்லிம் மார்க்கத்தின் முக்கிய பிரிவான அகீதாவைச் சரியாக விளங்கிச் செயற்படுத்தும் போதுதான் உண்மை முஸ்லிமாக திகழ முடியும்.

நபி(ﷺ) அவர்கள் அகீதா, இபாதத் ஆகிய இரு பகுதிகளையும் ஸஹாபாக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். இபாதத்தின் செயற்பாட்டு விடயங்களில் பல்வேறுவகையான கேள்விகளைக் கேட்டு மேலதிக விளக்கங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட ஸஹாபாக்கள், அகீதா ரீதியான விடயங்களில் அலுத்ரர்ஆனோடும், நபி(ﷺ) அவர்கள் சொன்ன தகவல்களோடும் நின்று கொண்டு மிக எளிமையாகவும், பகுத்தறிவு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளாமலும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

நபி(ﷺ) அவர்கள் ஸஹாபாக்களுக்கு இஸ்லாத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கும் போது இபாதத் விடயங்களில் பகுத்தறிவுப் பயன்பாட்டைப் பிரயோகிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இஜ்திஹாதின் மூலம் வழங்கினார்கள். ஆனால், அகீதா விடயங்களில் இஜ்திஹாத் நடைமுறை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப் படவில்லை. நபி(ﷺ) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும் வஹியின் ஒளியிலேயே அகீதா சார்ந்த விடயங்களை விளங்கிக்கொண்டார்கள்.

காலவோட்டத்தில் முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம், அகீதாதுறை சர்ச்சைக்குள்ளான துறையாக மாற்றமுற்ற அதன் விளைவால் வழிகெட்ட பிரிவினர் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோற்றம் பெற்றனர். இதன் தொடராக பகுத்தறிவுவாதத்தில் பிடிவாதம் கொண்ட குழுக்கள் இஸ்லாமிய சமூகத்தில் மார்க்கத்தின் பெயரால் தோற்றம் பெற்றனர்.

இதன் பாதிப்பு இன்றைய தடவா உலகிலும் பாரிய அளவில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. சீலர் தாம் விளங்கிக் கொண்ட விடயங்கள் தான் சரி என்ற பிடிவாதத்தில் இருக்க, இன்னும் சீலர் பராமுகமாக இருக்கின்றனர். இவற்றுக்கிடையில் பாமர மக்கள் குழப்ப நிலைக்குள்ளாகின்றனர்.

இஸ்லாமிய சமூகத்தில் இன்று முன்வைக்கப்படுகின்ற கருத்துக்கள் புதியவை அல்ல. அது பன்னெடு காலத்துக்கு முன்னரே உருவாகிய கருத்துக்கள். அவை தோற்றம் பெற்ற போது சமய அறிஞர்கள் அவற்றின் பாதிப்பிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கப் பெரும் பிரயத்தனம் எடுத்தனர்.

அந்த விடயங்களை தமிழிலகிற்குக் கொண்டுவந்து மார்க்கத்தை விளங்குவதில் சரியான நடைமுறை ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்களது வழிமுறைதான் என்பதை விளக்குவதே உங்களின் கைகளில் தவறும் 'இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய சமய, அரசியல் இயக்கம்' என்ற நூலின் இலக்கு.

'எனது சமூகம் 73 கூட்டமாகப் பிரியும்' என்ற நபி(ﷺ) அவர்களது வாக்கு நிறைவேறும் விதத்தில் காலத்துக்குக் காலம் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பல இயக்கங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. அவற்றுள் நான்கு இயக்கங்கள் பற்றி இந்நூல் அலசுகின்றது. ஏனைய இயக்கங்கள் பற்றி அடுத்த பாகங்களில் விளக்க எண்ணம் கொண்டுள்ளேன்.

எனது இந்த நூலை வெளியிட முன்வந்த ஜமாஅத் அன்ஸாரிஸ் ஸுன்னதில் முஹம்மதியாவுக்கும், பதிப்புரை வழங்கிய ஜமாஅத்தின் தலைவர் அஷ்ஷெய்க் N.P.M. அபுபக்கர் சீத்தீக் மதனி அவர்களுக்கும், நூலை எழுதி வெளியிட உற்சாகமளித்த ஜமாஅத்தின் செயலாளர் A.L. கலீலுர் ரஹ்மான் (M.A) அவர்களுக்கும் இந்நூலையும் அதன் அட்டையையும் வடிவறு அமைத்துத் தந்த சகோதரர் M.D.M. அஸ்லம் அவர்களுக்கும், வாசகர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இஸ்லாத்தை அதன் தூய வடிவில் விளங்கி நபி(ﷺ) அவர்கள் புகழ்ந்துரைத்த அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல் ஜமாஅத் கூட்டத்தில் இணைந்து மறுமையில் வெற்றிபெற எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக!

அன்புடன்,

S.S. Ramalan,
77/ 23, Lane No.04,
Kadumayankulam Road,
Puttalam - Sri Lanka.
071 8413858

29-09-2012

01

முஸ்லிம் சமூகத்தில் கருத்து வேறுபாடுகளும் பிரிவினையும் தோன்றிய பின்னணி

பிரிவினையாலும், பிணக்குகளாலும், நரக விளிம்பில் இருந்த ஜாஹிலிய்ய சமுதாயத்தை நபி(ﷺ) அவர்கள் ஒன்றுபடுத்தினார்கள். காலம் காலமாகப் பேணப்பட்டு வந்த கோத்திர, குல, குடும்பப் பிரிவினையை நபியவர்கள் குழிதோண்டிப் புதைத்தார்கள். இதனால் அரேபியாவில் தலைவிரித்தாடிய குரோதங்களும், பகையுணர்வுகளும் ஓடி ஒழிந்துவிட்டன. நபியவர்கள் தனது வழிகாட்டலினூடாக பிணக்குகளற்ற, ஒற்றுமையான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பினார்கள்.

நபி(ﷺ) அவர்களது கால சமுதாயத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டால் நபியவர்களின் தீர்ப்புடன் அது முடிவுக்கு வந்துவிடும். நபி(ﷺ) அவர்களின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து வந்த குலபாஉர் ராஷிதான்கள் கால முஸ்லிம்கள் மார்க்க விடயங்களில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு நபியவர்கள் காட்டிச் சென்ற ஒரேயொரு அடிப்படையைத் தமது திட்டமாகக் கொண்டிருந்தனர். நபி(ﷺ) அவர்களின் வபாத்தைத் தொடர்ந்து பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பல்வேறு விடயங்களில் சஹாபாக்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. அந்த சூழ்நிலைகளிலெல்லாம் ஸஹாபாக்கள் காய்தல், உவத்தல் இன்றி அந்த அடிப்படையின் உதவி கொண்டு இலகுவாகத் தீர்வுகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அந்த அடிப்படையான வஹீ ஆகும். வஹீ

எனும்போது அதில் அல்குர்ஆனும் அஸ்ஸுன்னாவும் அடங்குகின்றன. நபி(ﷺ) அவர்கள் வபாத்தானதும் ஸஹாபாக்கள் நினைத்துப் பார்க்காத பல்வேறு விடயங்களில் கருத்த முரண்பாட்டுக்கு உட்பட்டனர். ஆனால் அந்த சந்தர்ப்பங்களில் சுயகௌரவம், பகுத்தறிவு, சுயவிருப்பு வெறுப்பு என்பவற்றைக் கருத்திலெடுக்காது ஆதாரங்களுக்குத் தலை சாய்த்து பிரச்சினைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தனர். அவற்றில் சில உதாரணங்களை நோக்குவோம்.

01. நபி(ﷺ) அவர்களின் மரணச் செய்தியை உறுதிப்படுத்தவதில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு:

நபியவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு சில ஸஹாபாக்கள் “அவர்களும் மரணிக்கக் கூடியவர்கள்; நீரும் மரணிக்கக் கூடியவர்” என்ற குர்ஆன் வசனத்திற்கு ஏற்ப ஏனைய நபிமார்களைப் போன்று முஹம்மத் நபி(ﷺ) அவர்களும் மரணிக்கக் கூடியவர்களா? அல்லது நபியவர்கள் மயக்கத்திலுள்ளார்கள், சற்று நேரத்தில் மயக்கம் தெளிந்து எழும்பி விடுவார்கள் என்ற இரு வேறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டனர். இதற்கு உதாரணமாக பின்வரும் உமர்(رضي الله عنه) அவர்களின் “நபி(ﷺ) அவர்கள் மரணித்துவிட்டதாக யாராவது கூறினால் அவனை எனது வாளுக்கு இரையாக்குவேன்” என்ற கூற்றை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இக்கட்டத்தில் அவ்விடத்துக்கு வருகை தந்த அபூபக்கர்(رضي الله عنه) அவர்கள் அக்கருத்து வேறுபாட்டு நிலைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார்கள். அங்கிருந்த அனைவரையும் நபி(ﷺ) அவர்கள் மரணித்துவிட்டார்கள் என்ற முடிவை அல்குர்ஆன் வசனத்தின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளவைத்தார்கள்.

“(நபியே!) நிச்சயமாக நீரும் மரணிக்கக் கூடியவரே. இன்னும் அவர்களும் மரணிக்கக் கூடியவர்களே.” 39:30

ஆம் வசனத்தை ஓதிய அபூபக்கர்(رضي الله عنه), “யார் முஹம்மதை வணங்கிக் கொண்டிருந்தாரோ, அவர், முஹம்மத் மரணித்துவிட்டார் என்பதை அறிந்து கொள்ளட்டும். யார் முஹம்மதின் இரட்சகனை வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரோ அவன் மரணிக்கமாட்டான்; உயிரோடு இருக்கிறான்” என்று கூறினார்கள். இதனை உண்மையான கருத்து வேறுபாடு என்று சொல்வதை விட பதற்ற நிலையினால் தோன்றிய கருத்து வேறுபாட்டின் வெளிப்பாடு எனக் கூறுவதே பொருத்தமானது என அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.

02. நபி(ﷺ) அவர்களது ஜனாஸாவை நல்லடக்கம் செய்யும் இடத் தெரீவில் தோன்றிய கருத்து வேறுபாடு:

நபி(ﷺ) அவர்களது வபாத்தைத் தொடர்ந்து நபியவர்களின் வீட்டில் ஒன்று கூடிய ஸஹாபாக்கள் இந்த விடயத்தில் மூன்று பிரிவினராகச் சிந்திக்கலாயினர்.

- அ. மக்காவாசிகள் நபி(ﷺ) அவர்களின் உடலை மக்காவுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் எனக் கருதினர்.
- ஆ. மதீனாவாசிகள் நபி(ﷺ) அவர்கள் மதீனாவில் அடக்கம் செய்ய வேண்டும் என விரும்பினர்
- இ. இன்னும் பலர் பைதுல் முகத்தஸில்தான் அடக்கப்பட வேண்டும் எனக் கருதினர்.

இந்நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு பகுதியினரும் தமது கருத்தை வலுப்படுத்தும் நியாயங்களையும் முன்வைக்கத் தவறவில்லை. என்றாலும், குலபாஉர் ராஷிதான்களில் முதலாமவரான அபூபக்கர்(௭) அவர்கள் நபி(ﷺ) அவர்களின் வார்த்தையைக் கொண்டு இந்த கருத்து வேறுபாட்டுக்குத் தீர்வினை முன்வைத்தார்கள். அதாவது, “நபிமார்கள் அவர்கள் நல்லடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என விரும்பும் இடத்திலேயே அல்லாஹ் அவர்களின் உயிரைக் கைப்பற்றுவான்” என்ற நபியவர்களின் கூற்று (ஹதீஸ்)க்கு முன்னால் அந்த ஸஹாபாக்களின் பல்வேறு பட்ட குரல்களும் ஓடி ஒடுங்கின. ஸஹாபாக்கள் சுயகௌரவத்தை விட குர்ஆனையும், ஹதீஸையும் மதித்ததினால் இந்த ஆரோக்கிய நிலை அச்சமுகத்தில் காணப்பட்டது.

உண்மையில், ஆழமாகச் சிந்தித்தால் இந்தக் கருத்து வேறுபாட்டில் ஸஹாபாக்கள் பிடிவாதப் போக்குகளைக் கடைப்பிடித்திருந்தால் அபாயகரமானதாக அமைந்திருக்கும். ஒவ்வொரு குழுவினரும் ஆதாரங்களைக் கண்ட பின்னரும் தமது கருத்தைக் கைவிடாது பிடிவாதமாக இருந்திருந்தால் அந்த விடயம் அச்சமுதாயத்தினுள் பாரிய ஒரு பிளவு ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமே இல்லை. அல்லாஹ் பாதுகாத்துவிட்டான்.

03. தலைமைத் தெரீவு வீடயத்தில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு:

நபியவர்களைத் தொடர்ந்து “இமாமத்” எனும் தலைமைப் பொறுப்பு குறைவிகளுக்கா? அன்ஸாரிகளுக்கா? என்பதில்

வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவலாயின. “ஸகீபா பனீ ஸாஇதா”வில் ஸ.த் இப்னு உப்பாதா(ஃ) அவர்களைத் தெரிவு செய்யும் முடிவில் கூடியிருந்த ஸஹாபாக்களிடையே தலைமைத்துவத்துக்கான காரணங்களின் நியாயத்தன்மை உணர்த்தப்பட்டதன் பின்னர் அபுபக்கர்(ஃ) அவர்களைத் தலைவராக ஏற்று அவர்களுக்கு பைஅத் செய்வதென முடிவாகியது. “தலைவர்கள் குறைவிலிருந்தே தெரிவு செய்யப்படுவர்” என்ற நபிமொழியின் அடிப்படையில் இப்பாரிய பிரச்சினை மிக இலகுவாக முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

குறிப்பிட்ட ஹதீஸ் அபுபக்கர்(ஃ) அவர்களால் முன்வைக்கப் பட்ட போது அதிகாரத்தை எதிர்பார்த்திருந்தவர் முதல் அவரது ஆதரவாளர்கள் அனைவரும் மணங்கோணாமல் மாற்று முடிவுக்கு வந்தமை ஸஹாபாக்களிடம் பகுத்தறிவை விட நபி(ஃ) அவர்களின் ஸுன்னாவுக்கு முதலிடம் வழங்கப்பட்டிருந்தமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

04. ஸகாத் மறுத்தோர் விடயத்தில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு:

நபி(ஃ) அவர்களிடம் வழங்கிய ஸகாத்தை அவர்களது வபாதின் பின்னர். இஸ்லாமிய அரசுக்குச் செலுத்த மறுத்தவர்களுடன், அவர்கள் இஸ்லாத்தின் கடமைகளில் ஒன்றை மறுத்துவிட்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் காபிர்களுடன் போராடுவதைப் போன்று போராடுவதா? அல்லது அவர்கள் ஈமான் கொண்டுள்ளதோடு தொழுகையையும் நிறைவேற்றுகின்றார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு சலுகை வழங்குவதா என்பதில் உமர்(ஃ) அவர்களுக்கும், அபுபக்கர்(ஃ) அவர்களுக்குமிடையில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது.

என்றாலும் பின்னர் அவர்களுடன் போராடுவது என்ற அபுபக்கர்(ஃ) அவர்களின் கருத்துக்கு உமர்(ஃ) அவர்கள் மதிப்பளித்து ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாக பிரச்சினைக்கு முடிவு ஏற்பட்டது. ஸகாத் கொடுக்காமல் மறுத்தவர்களுடன் போர் புரிய வேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துடையவர்கள் அம்மக்களை அந்த முடிவில் அப்படியே விட்டுவிட வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, உரிய சந்தர்ப்பம் வரும் வரை அவர்களை அவர்களது முடிவில் விட்டு வைப்பது என்பதுதான் அவர்களின் கருத்தாக இருந்தது.

எனினும் ஆதாரங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் சயஅபிப்பிராயங்களுக்கு எம்பெருமானமும் வழங்காது. போராடுதல் என்ற அல்குர்ஆன், சுன்னா முடிவுக்குக் கட்டுப்பட்டனர்.

05. நபி(ﷺ) அவர்கள் தயாரித்த படையணியை அனுப்புவதில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு:

உஸாமா(رضي الله عنه) அவர்களின் படையை அனுப்புவதிலும் கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டது. மதீனாவுக்கு அப்படையின் தேவை காரணமாக அப்படை மதீனாவிலேயே தங்கவேண்டும் என்ற உமர்(رضي الله عنه) அவர்களின் கருத்தும், நபி(ﷺ) அவர்கள் முன்நின்று தயாரித்த அப்படை குறிப்பிட்ட யுத்தத்திற்கு அனுப்பப்படவே வேண்டும் என்ற அபுபக்கர்(رضي الله عنه) அவர்களின் கருத்தும் வேறுபட்டுக் கொண்டன.

“நபி(ﷺ) அவர்களது மரணச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டால் இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் மதீனாவைத் தாக்க வரலாம்” என்ற ஆலோசனையின் படியே உமர்(رضي الله عنه) தனது கருத்தை முன்வைத்தார்கள். அனால் படை அனுப்புதல் என்பது நபியவர்களின் முடிவு, அதை மாற்ற முடியாது என்ற அபுபக்கர்(رضي الله عنه)யின் நிலைப்பாட்டுக்கு உமர்(رضي الله عنه) அவர்கள் கட்டுப்பட்டார்கள். என்றாலும் நபி(ﷺ) அவர்கள் தயாரித்த அப்படை அனுப்பப்படவே வேண்டும் என்பதில் ஸஹாபாக்களின் உள்ளத்தை அல்லாஹ் விரிவு படுத்திவிட்டான். அந்த முடிவில் பின்னர் மிகப்பெரிய அனுகூலமும் இருந்ததை பின்னர் ஸஹாபாக்கள் புரிந்து கொண்டனர்.

நபி(ﷺ) அவர்களின் “பதக்” தோட்டத்தின் வாரிசுரிமைச் சட்டத்திலும், துலைஹா, முஸைலமா, ஸஜா அஸ்வத் அல் அன்ஸீ ஆகிய பொய் நபித்துவம் புரிந்த பொய்யர்கள் பற்றிய விடயத்திலும் பல கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றின.

அதே போல் ஸஹாபாக்களிடையே தந்தை வழி, தாய்வழி சகோதர-சகோதரிகள் இணையும் போது வாரிசுச்சொத்துப் பங்கீடு பற்றியும், கலாலா, ரத்து, தந்தை வழி அல்லது தாய் வழி சகோதரிகள் மரணித்தவரின் மகள் அல்லது மகனின் மகளோடு இணையும் போது வாரிசுரிமையில் “அஸபா” என்ற தரத்தை அடைவார்கள் போன்ற பிக்ஹ் ரீதியான வட்டயங்களிலும் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன.

அபுபக்கர்(رضي الله عنه) அவர்களது காலத்திலும், உமர்(رضي الله عنه) அவர்களது காலத்திலும், உஸ்மான்(رضي الله عنه)யின் முதல் அறு வருட காலத்திலும் ஏற்பட்ட இவ்வாறான அனைத்துவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளும்

ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மிக எளிமையாகத் தீர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

தொடர்ந்து ஏற்படத் தொடங்கிய கருத்து முரண்பாடு வளர்ந்து, வளர்ந்து விஸ்வபரூபமாகிய உஸ்மான்(௧) அவர்களின் கொலை வரைக்கும் சென்றது. இதில் அல்லாஹ்வின்மீதும் முஸ்லிம்களினதும் எதிரி அப்துல்லாஹ் பின் ஸபாவுக்குப் பாரிய பங்குண்டு. பின்னர் முஸ்லிம்கள் குழுக்களாகவும், கட்சிகளாகவும் பிரிந்து அவர்களிடையே பகையுணர்வு, குரோதம் என்பன வேரோடத் தொடங்கின. இதனை உஸ்மான்(௧) அவர்களின் பின்வரும் கூற்று உண்மைப்படுத்துகின்றது.

“அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக என்னைக் கொலை செய்துவிட்ட நீங்கள் எனக்குப் பின்னால் ஒருவரையொருவர் அன்பு கொள்ளமாட்டீர்கள். எனக்குப் பின்னால் உங்களிடையே கூட்டுறவு ஏற்படாது. எனக்குப் பின்னால் நீங்கள் ஒருபோதும் ஒன்றிணைந்து எதிரிகளைத் தாக்க மாட்டீர்கள்.”

அலி(௧)யின் காலத்தில் இன்னும் பல கருத்து வேறுபாடுகளும் காணப்பட்டன என வரலாறு காட்டுகின்றது. என்றாலும், ஸஹாபாக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு உண்மையை விளங்குவதையும், அதனை செயற்படுத்துவதையுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

அவர்களைத் தொடர்ந்தவர்களிடையே முனாபிக்குகள் தோன்றலாயினர். அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் போல் நடிக்கலாயினர். முஸ்லிம்களிடையே ஏற்படும் சிறுசிறு கருத்து வேறுபாடுகளைப் பிணக்குகளாகப் பூதகரமாக்கும் நடவடிக்கையில் இறங்கினர். இதனால் முஸ்லிம்களின் மார்க்க விளக்கங்களில் குழப்பங்கள் ஏற்படலாயின. மார்க்கம் தொடர்பாக தேவையற்ற விளக்கங்கள் வழங்கப்பட்டதோடு அர்த்தமற்ற சந்தேகங்களும் கிளப்பப்பட்டன. சில விடயங்களில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு இஸ்லாமிய சமூகத்தின் ஒருமைத் தன்மையைச் சீர்குலைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆதாரங்களெல்லாம் சுயகருத்துக் களக்கேற்ற விதத்தில் புரட்டியடிக்கப்பட்டன. பிடிவாதம் தலைவிரித்தாடியது. இக் கருத்து முரண்பாட்டின் வளர்ச்சி முஸ்லிம்களுக்கெதிரான முனாபிக்குகளின் சூழ்ச்சி வெற்றி பெற வழிவகுத்தது.

சின்னச் சின்னக் கருத்து முரண்பாடுகளின் மோசமான விளைவு இன்று இஸ்லாமிய ஒன்றியத்தை எண்ணி அழுது புலம்பும் அளவுக்கு பாரதாரமாய் மாறியது. ஒவ்வொருவரின்மீதும் சிந்தனைகள் மற்றவரின்

சிந்தனையை விட்டும் வேறுபட்டுவிட்டதனால் முஸ்லிம்களின் ஐக்கியத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளதே என ஆதங்கப்படுமளவுக்கு இன்று முஸ்லிம் சமூக சூழல் மிகவும் மோசமான நிலையை அடைந்துள்ளது. ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டிய சமுதாயத் தங்களிடையே சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் அளவு நிலமை படு பயங்கரத்தை அடைந்துள்ளது.

இதன் விளைவாக முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு விளைந்தது என்ன? அவமானங்களும், தோல்விகளும் தான். மேல் நாட்டவரும், கீழ்நாட்டவரும் முஸ்லிம்கள் மீது அடர்ந்தேறினர். “காபிர்களுடனும் கடுமையாகவும், முஸ்லிம்களுடன் பரிவாகவும் நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்ற அல்லாஹ்வின் கட்டளையை முற்றுமுழுதாக மறந்து விட்டனர். முஸ்லிம்களையே முஸ்லிம்கள் மிகக் கொடுமையாக எதிர்க்கும் போக்கு இன்று சாதாரணமாகிவிவிட்டது. கொள்கை என்ற பெயரில் சொந்தக் கருத்துக்கள் முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டு மாற்றுக் கருத்துடையோர் பழிக்கப்படும் பரிதாப சூழ்நிலை இன்று தோன்றியுள்ளது. இதனால் இன்றைய நவீன காலத்தில் முஸ்லிம்கள் இழிவின் அதலபாதாளத்திற்கே சென்றுவிட்டனர். என்றாலும், ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் கிடக்கும் இச்சமுதாயம் சர்வதேச ரீதியில் கிடைக்கும் அடிகளாலும், உதைகளாலும், அழுத்தங்களாலும் கண்ணை விழிப்பதாக இல்லை. இது இச்சமுதாயம் தங்களுக்கேற்படும் இழிவைக் கொஞ்சமும் உணரவில்லை என்று நினைக்கத் தூண்டுகின்றது.

முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரிடையே புரையோடியிருக்கும் கோத்திர மற்றும் கட்சி வெறிகள், ஜாஹிலிய்யப் பண்பாடுகளை உயிர்ப்பிக்கும் வேட்கை, மனோஇச்சையைப் பின்பற்றுவதில் ஆர்வம், கருத்துக்களால் கவரப்பட்டோர் அக்கருத்துடையவர்களைத் தமது தலைவர்களாக கண்முடிக்கத்தனமாகப் பின்பற்றுதல் என்பன இவ்வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் எனலாம். இப்படியானவர்களை நபியவர்கள் “வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படும் கருகுகள்” என வர்ணிக்கின்றார்கள் என்பது நோக்கத்தக்கது.

இன்னும் எம்மில் சிலர் முஸ்லிம்களின் சனத்தொகை அதிகரிப்பை அல்லது பெரும்பான்மையைக் கண்டு மகிழ்வுறுகின்றார்கள். ஆனால் இவர்கள், முஸ்லிம்கள் பெருந்தொகையாக இருந்தும் இன்று எதிரிகளின் முன்னால் இயலாதவர்களாக நிற்பதைக் கண்டு இரத்தக்கண்ணீர் வடிக்க வேண்டியவர்கள். எனவே, ஒன்றிணைந்து அல்லாஹ்வின் எதிரிகளை எதிர்க்கும் சக்தியையும் மனோ நிலையையும் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் எமது சமுதாயத்திற்குத் தந்து புத்துயிர் அளிப்பானாக!

02

இஸ்லாமிய சமூகத்தில் பிரிவுகள் தோன்றுவதற்கான காரணிகள்

அறிமுகம்:

கடந்தகால, நிகழ்கால இஸ்லாமிய உம்மாவின் பிளவுக்கான காரணிகளை ஆராயும் ஒருவர் நேரடியானதும் மறைமுகமானதும் பல காரணிகள் ஒன்றிணைந்து தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டுகொள்வர். இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய ஒவ்வொரு குழுவினதும் உதயத்திற்குத் தனியான பல காரணிகள் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

நபி(ﷺ) அவர்களின் வபாத்தோடு ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் கையாளப்பட்ட விதம், ஸஹாபாக்கள் முடிவு கண்டுகொண்ட முறை, அத்தீர்வு சம்பந்தமான பொதுமக்களின் நிலைப்பாடு என்பன பற்றிய தெளிவோடு பிரிவுகள் தோன்றுவதற்கான காரணிகளை நோக்குவோம்.

“இப்னு ஸபா” என்பவனின் சூழ்ச்சிகள் ஸஹாபாக்கள் காலத்தில் மோசமானதும் குழப்பமானதுமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்தது. நேர்வழிபெற்ற கலீபா உஸ்மான்(رضي الله عنه) அவர்கள் பகிரங்கமாகக் கொலை செய்யப்படுவதற்கும் நான்காவது கலீபா அலி(رضي الله عنه) அவர்களுக்கும் தல்ஹா

— சுபைர் அவர்களின் ஆதரவாளர்களுக்குமிடையில் இப்னு ஸபாக் கட்சியாளர்களின் சூழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட ஜமல் யுத்தம் என்பனவெல்லம் இப்னு ஸபாவைச் சேர்ந்த இஸ்லாத்தின் எதிரிகளது செயற்பாட்டின் விளைவு என்றால் அது பிழையாகாது.

அதனைத் தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் பிரச்சினை முழு வடிவத்தைப் பெற்று விஷ்வரும் எடுத்தது.

அலி(௧) அவர்களுக்கும் முஆவியா(௧) அவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஸிப்பீன் யுத்தம், அதன் பின் ஏற்பட்ட அரசியல் நிலைமை, அலி(௧) அவர்களின் பகுதியிலிருந்து பிரிந்து சென்றோர் கவாரிஜ்கள் என்றும், உமையா ஆட்சியாளர் யஸீதின் காலத்தில் இடம் பெற்ற கர்பலாவின் விளைவால் கூபாவை மையமாகக் கொண்டு ஷீஆக்கள் என்றும் இரு குழுக்கள் உருவானமை, இவ்விரு குழுக்களும் இஸ்லாத்தின் பெயரால் உருவாக்கிய சிந்தனைக் கோட்பாடுகள் கத்ரிய்யா, ஜபரிய்யா, ஹாபிழா, மு.தஸிலா, முர்ஜிஆ என்ற அரசியல் ரீதியாகவும் அகீதா ரீதியாகவும் குழுக்கள் தோற்றம் பெற்றது, முஸ்லிம் உலகில் ஏற்பட்ட குழப்பங்களின் சங்கிலித் தொடரை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

இந்த நிகழ்வுகளெல்லாம் நபி(௧) அவர்கள் ஆரோக்கியமாக வளர்த்தொடுத்த முஸ்லிம் உம்மத்தின் உடலை உருக்குலைக்கும் ஊனங்களாக மாறின. முஸ்லிம் சமூகம் என்ற உடல் பிரிவினை என்ற நோயால் நலிவுற்ற இச்சந்தர்ப்பத்தை வைத்தானிய சக்திகள் மிகவும் சாதூர்யமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். அச்சக்திகளின் முயற்சி முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் தொடர்ச்சியான துன்பங்களும் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகளும் தோன்றக் காலாய் அமைந்தது.

இதன் விளைவாக ஒருவருக்கொருவர் கோபமும் குரோதமும் கொண்ட குழுக்களும், குழுவாதங்களும், கோத்திர உணர்வுகளும் மீளெழுந்ததோடு ஒன்றையொன்று அடக்கித் தலைமைதெத்துவத்தைக் கைப்பற்றும் அதிகார வேட்கை முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் தாராளமாகத் தாண்டவமாடலாயின.

சமுதாய உறுப்பினர்களின் சிந்தனை ஓட்டத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. இதன் காரணமாக வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒவ்வொரு குழுக்களுக்குமான தனிப்போக்குகள் (மத்ஹப்கள் - பிரக்) தோன்றின. இது கவாரிஜ், ஷீஆக்கள், மு.தஸிலா, கத்ரிய்யா, முர்ஜிய்யா என பல பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தது. பிறந்த ஒவ்வொரு பிள்ளையும் முஸ்லிம் உம்மத்தைப்

பிரிக்கும் கருத்துக்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. பிழையான த:வில் (வியாக்கியானங்)களினூடாக மனோ இச்சைகளைப் பின்பற்றுவதில் அக்குழுக்கள் இன்பம் கண்டனர்.

ஒவ்வொரு குழுவினரும் தமது குழுவைப் பெரிதுபடுத்தும் திருப்பணியில் இறங்கித் தமது அங்கத்தவர்களை முழு முஸ்லிம் உதம்மத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்துவதன் மூலம் குழுவாதத்தில் எல்லை கடந்த தீவிரவாதம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இன்னமும் காவவோட்டத்தில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பரிதாப நிலை மேலும் அதிகரித்தது. அல்குர்ஆன் வசனங்களுக்கும் நபியவர்களின் சுன்னாவை வெளிப்படுத்தும் ஹதீஸ்களுக்கும் ஒவ்வொரு குழுவினரும் தாம் வகுத்துக் கொண்ட அடிப்படைகளுக்கு ஏற்ப பிழையான விளக்கங்களை வழங்கியதோடு பிழையான கொள்கைக் கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கினர். இதன் விளைவினை தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்த பின்னும் தமக்குள்ளே பிரிந்துவிட்ட சமூகம் என அல்குர்ஆன் பழிப்புக்குரிய முஸ்லிம்களாக மாறிவிட்டனர்.

இந்த வகையில், ஒவ்வொரு குழுவினது தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பின்னால் பல்வேறு அரசியல், சமூக, சமய ரீதியான காரணிகள் இச்சமுதாய பிளவுக்குக் ஏதுவாய் நின்று உழைத்தன. என்றாலும் இஸ்லாமிய உலக வரலாற்றின் ஓயியில் அக்காரணிகளைப் பொதுவாக நோக்குவோம்.

01. அகீதா துறையில் உருவான வழிதவறிய உலமாக்கள்:

இஸ்லாமிய சமூகத்திடையே உருவான ஒவ்வொரு பிரிவும் அகீதாவில் வழிகெட்ட உலமாக்களையே தலைவராகக் கொண்டிருந்தது. இவ்வுலமாக்கள் அக் குழுக்களின் ஸ்திரத் தன்மைக்காக பாடுபட்டு உழைக்கலாயினர். இக்காரணி பற்றி ஆராயும் எந்தவொரு மாணவனும் இவ்வழிகெட்ட அறிஞர்களின் முயற்சியை அறியாமல் இருக்க முடியாது. தூய இஸ்லாத்தை அதன் தூய வடிவில் போதிக்கும் எந்தவொரு தாஇயும் இவ்வகை அறிஞர்களின் (?) சிந்தனைத் தாக்கத்துக்குட்பட்ட மக்களை அத்தாக்கத்திலிருந்து கழற்றுவதற்கே பெரும் முயற்சிகளும், பிரயத்தனங்களும் மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பதை இதுபற்றி ஆராயும் எவரும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இஸ்லாமிய தாஇகள் எதிர்கொண்ட சமூகம் வழிகெட்ட அறிஞர்களின் கருத்துக்களால் கவரப்பட்டு அவர்களைத் துதிபாடித்

தூய்மைப்படுத்தும் நிலையிலிருந்து அம்மக்கள் இவ்வுலமாக்களைத் தவிர இஸ்லாத்தை நன்கு விளங்கிக்கொண்ட வேறு அறிஞர்கள் இருக்க முடியாது. அவர்கள் சொல்வதைத் தவிர வேறு சத்தியம் இருக்க முடியாது. அவர்கள் சென்ற பாதைதான் சத்தியப் பாதை எனத் துதிபாடும் அளவுக்கு முனைந்துவிட்டனர் என்பதை வரலாறு எமக்குத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. இம்மக்களின் மனதைக் கவர்ந்த அந்த அறிஞர்களின்(?) தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி மக்களை சத்தியப் பாதையின் பக்கம் அழைப்பவர்களை அம்மக்கள் வெறுத்ததோடு எப்படியெல்லாம் வசைபாட முடியுமோ அப்படியெல்லாம் வசைபாடலாயினர். எந்தவொரு வழியிலும் அந்த சத்திய வழிநின்ற தாஇக்களை சந்திப்பதையும் அவர்களது கருத்துக்களைக் கேட்பதிலும் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்துகொண்டனர்.

கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கான உறுதியான ஆராதங்கள் காணப்படுகின்றபோதிலும் அந்த ஆதாரங்களை அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் பிரிவின் அல்லது கருத்துக்கான அச்சாணியாகப் பயன்படுத்துவதே ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம். இதனை அல்லாஹ் பின்வருமாறு எச்சரிக்கின்றான். “தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்த பின்னரும் தக்கிடையே பிரிந்து கொண்டவர்களைப் போன்று நீங்கள் இருக்க வேண்டாம். அப்படியானவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையே உண்டு.” (3:105)

இன்னுமொரு இடத்தில் “வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் அவர்களுக்கு சத்தியம் வந்த பின்னர்தான் தமக்கிடையே பிளவுபட்டுக் கொண்டனர்.” (98:4)

இந்தப் பிரிவுகளை தலைமைதாங்கிய தலைவர்களுக்குத் தமது எழுத்துக்கும், மனோ இச்சைக்கும் ஒத்துவரும் வசனங்களும் ஆதாரங்களும் தான் தெளிவாகத் தெரிந்தன. அவர்களின் கருத்துக்களுக்கு ஒத்துவராத அல்லது முரணான ஆதாரங்கள் அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை அல்லது அவர்கள் கண்டுகொள்வதில்லை.

இத் தலைவர்களது செயற்பாடுகளின் விளைவுகள் எந்த அறிவும் இல்லாது, சத்தியம் விளங்காது வழிகெடுக்கும் தலைவர்களின் விளைவுகளை விடவும் மிகவும் ஆபத்தானது, பயங்கரமானது. ஏனெனில், இவர்களின் அறிவாற்றல், பேச்சாற்றலில் கவரப்பட்ட பாமர மக்கள் அவர்களிலிருந்துதான் சத்தியத்தை அடைந்து கொள்ளலாம் என வீணான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இந்த நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட இவ்வழிகெட்ட தலைவர்கள் ஹராமானவைகளை ஹலாலாக்கவும், ஹலாலானவைகளை ஹராமாக்கவும் எத்தணித்து, தான் விரும்பியவாறு

மக்களைக் குழப்பியடித்தனர். தங்களைத் தவிர ஏனையவர்களை அணுகாதவாறு அம்மக்களைச் சுற்றி பலமான இரும்புத் திரையை போட்டுவிட்டனர்.

இதனால், இவ்வழிகெட்ட தலைவர்கள் தமது வழிகேடு எனும் கப்பலை விரும்பிய திசைக்கு ஓட்டிச் செல்லச் சாதகமான காற்றடிக்கத் தொடங்கியது. இந்த நிலை சத்தியத்தை விட்டும் மக்களை தூர இழுத்துச் செல்ல அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக அமைந்தது என்றால் அது பிழையாகாது.

இவ்வாறெல்லாம் நடக்குமென்பதை அறிந்த அண்ணலார்(ﷺ) அவர்கள் பின்வருமாறு நம்மை எச்சரித்துச் சென்றுள்ளதை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது.

“எனது சமூகத்தில் அதிகமாக நான் பயப்படுவதெல்லாம் வழிகெடுக்கும் (வழிகெட்ட) இமாம்களைத்தான்.” (அல்-பர்கானி)

“எனது உம்மத்தில் நான் பயப்படுவதெல்லாம் குர்ஆனின் மொழியை அறிந்து அல்குர்ஆனைக் கொண்டு தவறான முறையில் வாதும் முனாபீக் தனமான அறிஞர்களைப் பற்றித்தான்.” (அஹ்மத்)

02. மார்க்கம் பற்றிய அறியாமை:

நபியவர்களின் காலத்தைத் தொடர்ந்து முஸ்லிம்கள் பலவகையான சோதனைக் காலகட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு காலப்பகுதியும் முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே மார்க்கம் பற்றிய அறியாமையையும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும் பரிசாக வழங்கிச் சென்றது. இஸ்லாமிய அறிவு ஞானமும் சாயான நம்பிக்கைக் கோட்பாடுகளும் இருக்க வேண்டிய அவ்வுள்ளங்களில் மடமையும், குரபாத்தனம்தான் குடியேறின. அம்மக்களின் உள்ளங்களில் வீசிக்கொண்டிருந்த ஈமானிய ஒளி பிரகாசமிழந்தது. அறியாமையை நீக்கி சத்தியத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் சிறந்த அறிஞர்களின் பெருக்கமும் குறையலானது. போலியை தோலுரித்துக் காட்டும் அறிஞர்கள் அரிதாகினர். சமூகத்தைப் படர்ந்திருந்த கார்மேக மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் (குரபாத்தன்) அசத்தியத்தையும், பிரிவினையையும் காலூன்ற வைத்தன.

அறியாமை படு பயங்கரமானது. சமூகங்களிடையே பிரிவினை ஏற்பட முதல் காரணியாக அமைவது அறியாமையே. இதனைப் பற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு பிரஸ்தாபிக்கின்றது.

மூஸா(عليه السلام) அவர்களின் சமூகம் அறியாமையில் வீழ்ந்த போது தமக்கென தனியானதொரு கடவுளை நபி மூஸா(عليه السلام) அவர்களிடம் கேட்ட சம்பவத்தை அல்குர்ஆன்,

“அவர்கள், மூஸாவே! அவர்களுக்கிருப்பதைப் போன்றே எங்களுக்கும் ஒரு கடவுளை உருவாக்குவாயாக! அதற்கு மூஸா அவர்களை நோக்கி, நிச்சயமாக நீங்கள் அறியாமை சமூகமே என்று கூறினார்.” (7:138) எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

இது போன்ற இன்னும் பல வசனங்கள் அறியாமையை எதிர்ப்பதோடு அறிவு ஞானத்தின் பக்கம் அழைப்பு விடுப்பதை அல்குர்ஆனைப் படிக்கும் எவரும் கண்டுகொள்ளலாம்.

இதே போல், அறியாமையை இகழ்ந்து எச்சரிக்கும் அநேக ஹதீஸ்களும் காணப்படுகின்றன.

“அல்லாஹுதஆலா அடியார்களிடமிருந்து நேரடியாக அறிவைப் பிடுங்கிவிடுவதில்லை. மாறாக ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள அறிஞர்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதன் மூலமே கல்வியைப் பிடுங்கிவிடுகின்றான். கிதனால் எந்தவொரு அறிஞனும் இல்லாத நிலை வரும். கிதனால் மக்கள் மடையர்களைத் தலைவர்களாக்கி அவர்களிடம் தீர்ப்புக் கேட்பார்கள். அம்மடைமைத் தலைவர்களோ தமது தீர்ப்புக்களினால் தாமும் வழிகெட்டு மக்களையும் வழிகெடுப்பார்கள்.” (புஹாரி, முஸ்லிம்)

மார்க்கம் பற்றிய அறிவீனம் மக்களை செயல்களில் எல்லை மீற வைத்ததை மனித வரலாறு நெடுகிலும் நாம் காணலாம். படைப்பினங்களைப் புகழ்வதிலும், பின்பற்றுவதிலும், கண்ணியப்படுத்துவதிலும் அளவு கடந்து கடவுளின் நிலைக்கு அவைகளை உயர்த்திவிட்ட அறியாமை ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தோற்றம் பெற்றுள்ளது என இமாம் இப்னு தைமியா(ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

03. அல்குர்ஆன் வசனங்களையும் ஹதீஸ்களையும் ஒழுங்காக விளங்கிக் கொள்ளாமை:

அல்குர்ஆன் வசனங்களையும் ஹதீஸ்களையும் சரியாக விளங்குவதை நோக்கமாகச் சிலர் கொண்டிருந்தாலும் அவர்களால் ஒழுங்காக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலை காணப்பட்டது. இந்நிலை பாரிய தீய விளைவுகளைப் பரிசாகத் தந்தது. ஒவ்வொரு குழுவினரும் அல்குர்ஆன் வசனங்களையும், ஹதீஸ்களையும் தமக்கேற்றாற் போல் விளக்கவும் முனைந்தனர். ஒவ்வொரு குழுவும் தனது சிந்தனைப்

போக்குக்கும் கருத்தோட்டத்துக்கும் இயைபான விதத்தில் விளக்கம் தேடினர்; விளக்கம் கொடுத்தனர். குர்ஆனை விளங்குவதில் நபி(ﷺ) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும் கடைப்பிடித்த ஒழுங்கை இவர்கள் கண்டுகொள்ளாது இவ்விடயத்தில் செயற்பட்டனர்.

ஒரு குழு இன்னொரு குழுவை குறை கூறும் நிலை ஏற்பட்டது. அஹ் லுஸ் ஸு'ன் னாக் களைப் புறக் கணித் த இக் குழுக் கள் அல்லுஸ்ஸு'ன்னாக்களின் விளக்கத்தை மதிக்காது தமது தவறான விளக்கங்களை (த.:வீலாத்தளை)க் கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர்; திருப்திப்பட்டனர்.

இந்நிலையின் தெளிவான பெறுபேறுதான் இஸ்லாமிய உம்மா பிளவுபட்டு சின்னாபின்னமானது. ஒவ்வொரு குழுவினரது சிந்தனைகளும் பார்வைகளும் ஒருபக்கச் சார்பானதாக முற்றுமுழுதாக அமைந்துவிட்டதனால் ஏனைய குழுவின் கருத்துக்குக் கிஞ்சிற்றும் மதிப்பிருக்கவில்லை. சிறந்த சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனைகளை விட தமது சிந்தனையே இவர்களிடம் முன்னிலையில் இருந்தது.

இவ்வாறு மனிதர்கள் சுயநலமிக்க உள உணர்ச்சிகளின் வலையில் சிக்கி ஏற்பட்ட இந்த நிலை மகா பயங்கரமானது; அபாயகரமானது. இந்தக் காரணிகள் முன்னய காலங்களில் முஸ்லிம்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தியது போன்று நிகழ்காலத்திலும் ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை என்பது உறைப்பான உண்மை.

04. ஆதாரங்களை விட மனோ இச்சைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டமை:

மனோஇச்சை மீதான அளவு கடந்த மதிப்பு சீரிய சிந்தனைகளை மழுங்கடித்ததோடு மார்க்கத்தில் பொடுபோக்கையும் ஏற்படுத்திவிட்டது என்பது மறுக்கமுடியாத யதார்த்தமாகும். குர்ஆனும் ஸு'ன்னாவும் உரிய கருத்தோட்டத்தில் நோக்கப்படாமையினால் குராபாத் எனும் மூட நம்பிக்கைகளும் பித்அத்துகளும் தாராளமாக சமூகத்தில் தாண்டவமாடலாயின. இதற்கெல்லாம் மேலால் இரத்தங்கள் சிந்தப்பட்டும் உள்ளன. இது மனித வரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாதவை.

இந்த இடத்தில் நிதானமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய கடமை இச்சமுதாயத்திற்கு உண்டு. இஸ்லாத்தைக் கற்கும் மாணவனாக இருந்தாலும் அல்லது பொதுமகனாக இருந்தாலும் மனோ இச்சைகளை

தோழமை கொள்வதை எச்சரித்து வந்துள்ள அல்குர்ஆன் வசனங்களையும் ஹதீஸ்களையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

மனோஇச்சை மனித மனங்களில் சிலவேளைகளில் கடவுளின் நிலையைப் பெற்றுவிடும் என்பதை அறிந்த வல்லோன் அல்லாஹ் பின்வருமாறு எச்சரிக்கின்றான்.

“நபியே! தன்னுடைய மனோஇச்சையை தான் வணங்கும் தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டவனை நீர் பார்த்தீரா? அவன் வழிகெடுவதற்கு உரியவன் என்பதை அறிந்த அல்லாஹ் அவனைத் தவறான வழியில் விட்டுவிட்டான். அவனுடைய செவியின் மீதும் இதயத்தின் மீதும் முத்திரையிட்டுவிட்டான். அன்றியும் அவனது பார்வையின் மீதும் ஒரு திரையை ஆக்கிவிட்டான்” (45:23)

மனோஇச்சைதான் முன்வந்த நபிமார்களுக்கும், அவர்களது சமூகத்துக்குமிடையில் பெரும் தடையாய் இருந்தது என்பது இஸ்லாமிய வரலாறு தரும் படிப்பினை. அவர்களது மனோஇச்சை தோற்றுவித்த உருவாக்கிய பெருமைக் குணம் காரணமாக அவர்களுக்கென்று அனுப்பப்பட்ட நபிமார்களிலிருந்து பயனடைய அச்சமூகத்தினர் தவறிவிட்டனர். இதனை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“உங்கள் மனம் விரும்பாததை நம்முடைய தூதர் கொண்டு வந்த போதெல்லாம் அதை ஏற்காது, புறக்கணித்துப் பெருமையடித்துக் கொள்கின்றீர்களா?” (2:87)

.இது அல்லாத இன்னும் பல அல்குர்ஆன் வசனங்களும், ஹதீஸ்களும் மனோஇச்சையைப் பழித்துக் கூறுவதோடு அதன் மோசமான முடிவையும் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

05. குழு வாதங்களும், பகையுணர்வும்:

இஸ்லாமிய உம்மாவின் ஒற்றுமையைப் பதம் பார்த்த காரணிகளுள் இது முக்கியமானது. இவ்வுணர்வு ஆட்கொண்டவர்களின் மனசாட்சிகளும், நடுநிலைப் பார்வையும் மழுங்கடிக்கப்பட்டது. ஏனையவர்களை சகோதர வாஞ்சையுடன் நோக்கும் மனோபாவமும், பொது உடன்பாடு அல்லது கருத்தொருமைப்பாடு என்பவற்றை நோக்கிய நகர்வும் இவர்களின் சிந்தனையை விட்டும் வெருண்டோடிவிட்டன.

ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தமது சிந்தனைப் போக்கைப் பெரிதுபடுத்தி நோக்கலாயினர். தமக்குரிய ஆதரவாளர்களைத் திரட்டும் திருப்பணியில்(?)

இறங்கினர். தமது கருத்துக்கு உடன்படாதவர்களைக் குறைவாக மதிப்பிட்டனர். இதன் விளைவாக பல முஸ்லிம் சகோதரர்களின் இரத்தங்கள் வீணாக ஓட்டப்பட்டுள்ளன. பல கிராமங்கள் அழிவுக்குள்ளாகின. இவற்றுக்கெல்லாம் மேலால் பெருந்தொகையான முஸ்லிம்கள் மார்க்கத்தை விட்டும் தடம்புரண்டனர்.

குழுவாதத்திற்குக் கண்களில்லை; சிந்தனையில்லை. இதனால்தான் அது பிரிவினைக்கும், பகைமைக்கும் இட்டுச் செல்லும் முக்கிய காரணியாகத் தொழிற்படுகின்றது. பிடிவாதத்தினால் விளைவது கருத்து வேறுபாடும், பிளவும், கோபவுணர்வும்தான் என்பது ஈன்று கவனிக்கத்தக்கது.

இது இவ்வாறிருக்க, பல்வேறுபட்ட இக்கருத்து வேறுபாடுகளுக்கிடையே பித்அத்துக்களைப் பரப்புவற்கான பல முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமது முன்னோர்களையும் மஷாயிஹ் மார்களுக்கும் அளவு கடந்த கண்ணியத்திற்குரியவர்களாக மதித்ததோடு அல்குர்ஆனினதும் ஸுன்னாவினதும் கூற்றுக்களை விட அவர்களின் சிந்தனைகளை முற்படுத்த முயன்றனர். இந்நடவடிக்கை அல்குர்ஆனினது பின்வரும் வசனத்தைப் புக்கணிப்பதாகவே அமைந்தது.

“அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததன்பாலும், இத்தூதரின்பாலும் வாருங்கள் என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், ‘எங்களது மூதாதையர்களை, எதில் நாங்கள் கண்டோமோ அதுவே எமக்குப் போதுமானது’ எனக் கூறுகின்றனர். அவர்களது மூதாதையர்கள் எதையும் அறியாதவர்களாகவும் நேர்வழி பெறாதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா? (அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள்).” (5:104)

மறுமையில் இவர்களது நிலை பற்றி அல்லாஹ் பின்வருமாறு விபரிக்கின்றான்.

“மேலும், ‘எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நாம் எங்கள் தலைவர்களுக்கும் எங்கள் பெரியார்களுக்கும் கட்டுப்பட்டோம். அவர்கள் எங்களை வழிகெடுத்து விட்டனர்’ என்று கூறுவர்.” (33:67)

குழுவாதத்தின் மீது கொண்ட கண்மூடித்தனமான பிடிவாதத்தினால் ஏற்பட்ட இவ்வழிகேடு பற்றி நபியவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்கள்.

“நான் நபி(ﷺ) அவர்களிடம் வந்தேன். எனது கழுத்தில் தங்கச் சீலுவை அணிந்திருந்தேன். (அதைக் கண்ட நபியவர்கள்) அத்யே! அந்த சீலையை கழற்றி வீசிவிடும் என்று கூறிவிட்டு (9:13) ஆவது வசனத்தை

ஓதியதை நான் செவிமடுத்தேன். (பின்பு நபியவர்கள்) அவர் (கிறிஸ்தவர்)கள் தமது பாதிரிமார்களை (நேரடியாக) வணங்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை. என்றாலும், அவர்கள் தமது மத குருமார்களும், பாதிரிமார்களும் ஹலாலாக்கியவைகளை ஹலால் என எடுத்துக் கொள்வதோடு அவர்கள் ஹராமாக்கியவைகளை ஹராம் எனவும் எடுத்துக் கொள்கின்றனர் என்றார்கள்.” (சனன் திர்மிதி)

இந்த ஹதீஸில் நபி(ﷺ) அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுவது போன்று மதத்தலைவர்களினதும், அறிஞர்களினதும் நிலை காணப்படுமானால் எவ்வாறு முஸ்லிம்களிடையே கருத்தொருமைப்பாடு ஏற்படும்? முஸ்லிம்களிடையே பழைய புண்ணாகப் புரையோடியிருக்கும் குழுப்பகைமை நீங்கி எங்ஙனம் ஒற்றுமை ஏற்படும்?

06. உள்ளங்களை பொறாமை ஆட்கொள்ளல்:

முஸ்லிம் உம்மாவின் பசுமையையும், செழுமையையும் காயவைத்துக் கருக்கிய பெரும் பீடை இதுவென்றால் அது மிகையல்ல. முஸ்லிம்களின் உள்ளங்களுக்கிடையே காணப்பட்ட இணைப்புச் சங்கிலியை அறுத்தெறிந்து, அவர்களைப் பல குழுக்களாகவும், பிரிவுகளாகவும் சின்னா பின்னப்படுத்திய பெருமை இக்கொடிய பண்பையே சாரும். கோத்திர உணர்வும், பகையுணர்வும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் கோலாட்ச இது முக்கிய காரணியாக அமைந்தது.

நோய்வாய்ப்பட்ட உள்ளமுடையோர் இதனால் கடுமையான பாதிப்புக்குள்ளாகினர். அவர்களிடையே உண்மையைப் புறக்கணித்து, தூக்கி எறிந்து தூரமாகும் பண்பு கிளைவிட்டு விருட்சமாகியது. இதனால் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு எல்லை கடந்தது.

“விறகை நெருப்புத் தீர்த்துக்கட்டுவது போல் ஈமானை பொறாமை தீர்த்துக்கட்டிவிடும்” என்று சுட்டிக்காட்டிய நபி(ﷺ) அவர்கள், இக்கொடிய பண்பு முஸ்லிம்களிடையே பிளவுகளும், கோப உணர்வுகளும் ஏற்பட வழிவகுத்தது என்பதற்கு இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பல சான்றுகளைக் காணலாம்.

07. பித்அத்களையும், குராபாத் (மௌட்டிகங்)களையும் உயிர்ப்பிப்பதில் கொண்ட ஆர்வம் கொண்டனர்:

அல்லாஹுத்தஆலா தெளிவாக இறக்கிவைத்த மார்க்கத்தில் பித்அத்களை உருவாக்கி அதில் பிடிவாதமாகச் செயற்பட்டமை முஸ்லிம்களைப் பிரித்த பிரதான காரணிகளுள் ஒன்று. இது சரியான அகீதாவை விளங்கிக்கொள்வதை விட்டும் தூரமாக வழிவகுத்ததோடு

மடமைச் சாக்கடைக்குள் மூழ்கடித்து, மௌட்டிகங்களோடு முஸ்லிம்களைப் பிணைத்து விட்டது. சரியான அகீதாவை விளங்கிக் கொள்வதற்குப் பகரமாக பித்அத்களையும், மௌட்டிகங்களையும் மார்க்கம் எனக் கருத வழிவகுத்தது.

நபி(ﷺ) அவர்களது வபாத்தைத் தொடர்ந்து இன்று வரையுள்ள இஸ்லாமிய வரலாறு நெடுகிலும், பெரும்பாலான பிரிவுகளும் இயக்கங்களும் தோன்ற பித்அத்களும் அதை உயிர்ப்பிப்பதில் காட்டிய ஆர்வமுமே முக்கிய காரணியாய் இருந்துள்ளது.

இந்த பித்அத் பிரியர்கள் தாங்கள் விரும்பியவாறு மார்க்கத்தில் கூட்டல், குறைத்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். நபிமார்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தையும் தாங்கள் உருவாக்கிய அனுஷ்டானங்களையும் ஒன்றாகக் கலந்துவிட்டனர். இதன் நேரடி விளைவு முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பிளவுக்கே இட்டுச்சென்றது.

இவர்கள் அல்குர்ஆனிய வசனங்களை விளங்குவதில் கவனம் செலுத்தாத அதேநேரம், சத்தியத்தோடு மோதும் கருத்துக்களிலிருந்து தூரமாகவுமில்லை.

அதே போல் நபி(ﷺ) அவர்களின் உபதேசங்களையோ, அமல்களையோ அழிக்கும் பித்அத் பற்றிய நபி(ﷺ) அவர்களின் எச்சரிக்கைகளையும் கண்டுகொள்வதுமில்லை. இந்த இடத்தில் நபி(ﷺ) அவர்களின் பின்வரும் ஹதீஸ் நோக்கத்தக்கது.

“எமது கட்டளையிலாது செய்யப்படும் அமல்கள் அனைத்தும் ரத்துச் செய்யபட வேண்டியவை” (புறூரி)

08. சுயசிந்தனையைச் சரீகாணலும், அல்குர்ஆன் அல்ஹதீஸ் ஆதாரங்களை விட அவற்றைத் தூக்கிப்பிடித்தலும்:

இந்த நிலைப்பாடு முஸ்லிம் உம்மாவின் பிளவுக்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செலுத்தியுள்ளதை இஸ்லாமிய வரலாறு படிக்கும் மாணவர்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்வர். இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய “மு.தஸிலா” எனும் பகுத்தறிவு வாதக் குழு ஆதாரங்களை விட தமது சிந்தனைக்கே முன்னுரிமை வழங்கியது. அனைத்து வகை மார்க்கப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஆரம்பமும், இறுதியுமான மூலாதாரமாக தமது சிந்தனையையே முன்னிலைப்படுத்தினர். இதன் விளைவாக

குழப்பத்தின் வாயிலைத் திறந்து முஸ்லிம்களைப் பிளவுபடுத்திவிட்டனர். இவர்களின் இப்போக்கு இன்று வரையும் ஆரோக்கியமான நிலையையில் உருவாகியிருப்பது, கவலைக்குரியதே.

ஒரு மனிதன் மார்க்க விடயங்களில் தனது பகுத்தறிவுக்கு எல்லை கடந்த முன்னுரிமை வழங்க முனையும் போது அவர் தேடும் சத்தியத்தை விட்டும் வழிதவற நேரிடும். மனிதனுக்குப் பெரும் அருட்கொடையாக அல்லாஹ்வால் வழங்கப்பட்ட இச்சிந்தனா சக்தி அளவு கடந்து பூஜிக்கப்பட்டால் அதுவே அவனுக்கு ஆபத்தாக அமைந்து விடுகின்றது என்பது வரலாற்றுண்மை.

சிந்தனைப் பூஜை; வழிதவறிய தத்துவம், வீணான தர்க்கம், மயிர் பிளக்கும் வாதங்கள் என்பவற்றுக்கு இந்நிலைப்பாடு மனிதனை இழுத்துச் செல்வதோடு, இஸ்லாமியக் குழுக்களிடையே வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கும், விவாதங்களுக்கும் வழிவகுக்கின்றது. அத்தோடு இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்கு முரணான சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றது. இது இஸ்லாமிய ஷரீஆ சிந்தனைவழி வாழ்கின்ற சமூகத்தில் பாரிய பிளவையும், பிரிவினையையும் உண்டாக்கி பல பாதக விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது.

09. குர்ஆன், சுன்னா அடிப்படையிலான ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்களது அகீதாவைப் பின்பற்றியோருக்கெதிரான பொய்ப்பிரச்சாரம் மேற்கொண்டமை:

ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்களின் அகீதாவிலிருந்து பாமர மக்களைத் தூரமாகித் தனிக்குழுவாக இயக்குவதில் இக்காரணிக்குப் பாரிய பங்குண்டு. சரியான அகீதாவுக்கு முரண்பட்டவர்கள் போலியான தகவல்களடங்கிய பிரசுரங்களையும், பேச்சுத் தொடர்களையும் பரப்பலாயினர். அவை பொய்க்கருத்துக்களின் கருவூலமாக இருந்தன. அவற்றினூடாக ஸலபுகளின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுபவர்களை அநாகரீகமான முறையில் விமர்சிக்கலாயினர். பட்டப்பெயர்கள் சூட்டி, முத்திரை குத்தி சமூகத்தை விட்டும் தூரமாக்கி, மக்களிடம் அவர்கள் பற்றிய வெறுப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாயினர்.

ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்கள் பின்பற்றிய அகீதாவையுடையவர்களை கீழ்த்தரமாக விமர்சிக்கவும், வசை பாடவும், பொய்யான குற்றச் சாட்டுக்களை அவிழ்த்துவிடவும் அவர்கள் கிஞ்சிற்றும் பின்பற்றவில்லை. இந்த நடவடிக்கைகளின் முழு நோக்கமும் மக்களை வழிகெடுப்பதும்,

தனியான குழுக்களை உருவாக்குவதும் தான். இந்த மனித ஷைத்தான்கள் தமது நோக்கத்தில் வெற்றியும் அடைந்தார்கள்.

நபி(ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த தூதைப் பிரச்சாரம் செய்கையில் பொய்யன், மடயன், கவிஞன், பைத்தியத்காரன், சூனியக்காரன், சோதிடக்காரன் என்று கூறி மக்களை விட்டும் ஒதுக்கி வைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது போல ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன் களின் அகீதாவைப் பின்பற்றியவர்களை, போதித்தவர்களை மக்களை விட்டும் தூரமாக்கும் எண்ணத்தில் அவர்கள் மீது இட்டுக்கட்டி மோசமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி, சமூக அந்தஸ்தை குறைக்கும் அல்லது இல்லாதொழிக்கும் வகையில் முத்திரை குத்தினர்.

ஸலபுகளின் கொள்கைக்கு எதிராக மோசமான தகவல்களைத் தாங்கிய பிரசுரங்களையும், பேச்சுத் தொடர்களையும், மோசமான வசை மொழிகளையும், முத்திரை நாமங்களையும் மக்களிடையே பரப்பிய பெருமைக்கு வழிகெட்ட பிரிவுகள் உரித்தாகின. கவாரிஜ், மு.தஸிலா, ரவாபிழா, ஜஹ்மிய்யா, கதரிய்யா, அஷாஇரா, மாதுருதிய்யா, மற்றும் சூபித்தர்காக்களே சரியான அகீதாவைப் பின்பற்றியவர்களுக்கெதிரான நடவடிக்கையில் இறங்கியவர்களாவர். ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தமக்கேற்றாற் போல் தரங்கெட்ட முத்திரை நாமங்களை அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களுக்கு சூட்டத் தவறவில்லை. இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவெனில், மோசமான நடவடிக்கைகளுக்கெல்லாம் பின்னால் அறிஞர்கள் செயற்பட்டுள்ளார்கள் என்பதுதான்.

இந்தப் பிரிவினர் அனைவரும் அசத்தியத்தை சத்தியத்தோடு கலந்து, மக்கள் மத்தியில் தமது கொள்கைக் கோட்பாடுகளுக்கு இஸ்லாமிய லேபல் பதித்து இஸ்லாமிய சாயம் பூசி வெளியிட்டனர். இதனால், மக்கள் இவர்களையும் குர்ஆன், சுன்னா அடிப்படையில் உள்ளவர்கள்தான் என எண்ணி அவர்களின் பின்னால் இழுப்பட்டுச் செல்லுமளவுக்கு அவர்களது நடவடிக்கைகள் வெற்றியளித்தன.

10. அந்நியக் கலாசாரத் தாக்கம்:

முஸ்லிம்களிடையே பிரிவுகள் தோன்ற பிற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட அந்நியக் கலாசாரத் தாக்கமும் முக்கிய காரணியாக தொழிற்பட்டிருக்கின்றது. நபி(ﷺ) அவர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட தூய இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றியவர்களிடையே அந்நிய கலாசாரங்களின் களங்கம் நிறைந்த கொள்கைகள் எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்த முடியும்? என ஒரு கேள்வி எழலாம். அதற்கான விடையைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

அ) முஸ்லிம்கள் புதிய சமூகத்துடன் கலந்து வாழ்ந்தமை:

முஸ்லிம்கள் ஏனைய கொள்கையுடையோருடன் ஒன்றாகக் கலந்து வாழ்ந்ததாலும், இஸ்லாத்தினுள் புதிதாக ஏனைய கொள்கையுடையோர் நுழைந்ததாலும் ஏற்கனவே, தாம் இருந்த கொள்கைகளை முழுமையாகத் துடைத்தெறியாது அவற்றோடே இஸ்லாத்தினுள் நுழைந்தாலும் பண்டைய சிந்தனைகளுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் இஸ்லாமிய சாயம் பூசப்பட்டது. இவர்களைத்தொடர்ந்து வந்த பரம்பரையில் அவற்றைச் சரியான கொள்கை எனப் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்வதால் அது ஒரு குழுவாகப் பரிணமிக்கலானது. இதன் தொடர்ச்சி இது ஒரு இஸ்லாமியக் குழு என்ற பெயரில் பாமரர்களிடையே வளர்ச்சி அடையலானது.

ஆ) கல்வி இயக்கங்களின் தோற்றம்:

உமையா ஆட்சிக்காலத்தின் பிற்பகுதியிலும் அப்பாஸிய ஆட்சிக்காலத்திலும் இஸ்லாமிய சிந்தனையில் இல்லாத ஏனைய புதிய கலாசாரங்களைக் கொண்ட நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அவை முஸ்லிம்களின் சிந்தனையில் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தலாயின. இதனால் அவர்களிடையே கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. இதற்கு உதாரணமாக இம் முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட அப்பாஸிய கலீபா ஹாருன், ம.முன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இதே போல தற்காலத்தில் சில அத்வைத வாதிகளும், சடத்துவ வாதிகளும் இம்முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இ) முன்னைய சமயங்களின் தொடர்பு:

இஸ்லாத்தின் வருகைக்கு முன்னர் வந்த வேதங்களின் தாக்கமும் முஸ்லிம்களை உரசிச் சென்றுள்ளது. அவற்றையும் இஸ்லாம் என எண்ணி சிலர் கொள்கைகளாக முன்வைத்தனர். இக் கொள்கைகளின் அடிப்படையை ஆராய்ந்தால் அது பாரசீக அல்லது இந்துத்துவ அல்லது கிறிஸ்தவ, யூத அடிப்படையைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். முஸ்லிம்களும் இவர்களும் ஒன்றாகக் கலந்து வாழ்வதால் இவ்வாறான நிலை தோன்றியது.

ஈ) பாரம்பரியத்தைப் பேணும் ஆர்வம்:

சில முஸ்லிம் பெயர்தாங்கிகள் பிழையான கொள்கைகளை தமது பெற்றோர் அல்லது மூதாதையர் கொண்டிருந்த கொள்கைகள் என்ற வாதத்தை முன்வைத்து அவை உண்மைகளாகவும், சரியாகவும் இருந்ததனால்தானே எமது முன்னோர் பின்பற்றினர் எனக் கூறி அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தலாயினர்.

உ) இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாக நடித்த எதிரிகள்:

இஸ்லாத்தை வீழ்த்த வேண்டும்; முஸ்லிம்களின் உள்ளங்களிலிருந்து இஸ்லாத்தைக் கழற்றி விட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் செயற்பட்டனர். வெளிப்படையாக இஸ்லாத்தின் மீது பற்றுக் கொண்டவர்கள் போல் நடித்து இஸ்லாத்தில் இணைந்துகொண்டனர். இந்நடவடிக்கைகளில் அதிகமாக ஈடுபட்ட புல்லுருவிகள் யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் தான் என்றால் அது மிகையல்ல. இஸ்லாத்தின் வரலாற்றில் தோன்றிய அதிக பிரிவினரிடம் இவர்களின் சிந்தனைகளும், கொள்கைகளும் தாராளமாக பாதிப்புச் செலுத்தியிருப்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம். வழிகெட்ட ராபிழாக்கள், முஃதஸிலாக்கள், நுஸைரியாக்கள் பஹாஇய்யாக்கள் என்போரின் சிந்தனைகளையும் கருத்துக்களையும் உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இவை தவிர இன்னும் சில அமைப்புக்கள் தோன்றின. அவற்றின் சிந்தனைப் போக்கிலும் அந்நிய சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடு தெளிவாகத் தெரிந்தன. சமகாலத்தில் வாழ்ந்த இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் அவை பற்றியும், அவற்றின் கொள்கைகள், நோக்கங்கள் பற்றியும் மிகவும் தெளிவாக விளக்கிச் சென்றுள்ளனர்.

உரோம, பாரசீகக் கலாச்சாரங்களும், கருத்துக்களும் முஸ்லிம்களிடையே தாக்கம் செலுத்தியமை பற்றி அஹ்லுஸ்ஸுன்னா அறிஞர்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

கிமாம் இப்னு தைமீயா(ரஹ்) அவர்கள்:

பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள். “இந்த உம்மத்தில் உரோம, பாரசீகத் தாக்கங்கள் முஸ்லிம்களின் சொற்களிலும், செயல்களிலும் தாராளமாக நுழைந்துள்ளன. இஸ்லாத்தைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்ட எந்தவொரு முஃமினுக்கும் இந்த விடயமும், இதனால் ஏற்பட்ட தாக்கமும் எந்த விதத்திலும் தெரியாமல் இருக்க முடியாது.”

கிமாம் இப்னு ஹஸம்(ரஹ்) அவர்கள்:

“கிப் பிர்வினார் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறியுள்ளமைக்குப் பின்வரும் நிலையே காரணமாய் அமைந்தன. பாரசீகர்கள் ஏனைய சமூகத்தினரை விடவும் அதிகாரமுடையவர்களாக இருந்தனர். மக்களது உள்ளங்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருந்தனர். இதனால்தான் அவர்கள் தம்மை சுதந்திர வீரர்கள், ஆளும்

வர்க்கம் என அழைத்துக் கொண்டனர். ஏனைய மனிதர்களைத் தமது அடிமைகளாகக் கருதினர். அறபிகளிடம் இவர்களது அதிகாரம் கைமாறிய போது பாரசீகர்களை விடவும் எண்ணிக்கையில் அறபிகள் சிறுபான்மையாகவே இருந்தனர். இதனால் அவர்களது விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. தங்கள் வசமிருந்த அடாவடித்தனங்களைக் கட்டவிழ்த்து விட்டதோடு இஸ்லாத்திற்கெதிரான சூழ்ச்சிகளை முடைக்கணக்கில் கட்டவிழ்த்து விட்டனர்”

தாரிக் அப்துல் ஹகீம் அவர்கள்:

“இஸ்லாம் பாரசீகத்தை வெற்றி கொண்ட போது பாரசீக மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இஸ்லாத்தில் நுழைந்தனர். என்றாலும் தூரதிஷ்டவசமாக இவர்கள் இஸ்லாத்தை அதன் தூய அமைப்பில் விளங்கிக் கொள்வது இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. புதிய முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததால் அவர்களின் உள்ளங்களில் பதிந்திருந்த வழக்காறுகள், சமய நம்பிக்கைகள், முன்னைய சிந்தனைகள் என்பன வேரோடி இருந்தன. முஸ்லிம்களிடம் தோல்வியுற்ற இப்பிரதேசத்தவர்களிடம் இஸ்லாம் பற்றிய கோப உணர்வுகளும், கட்டுப்பாடற்ற தன்மைகளும் உருவாகின. அரசன் தெய்வத்தின் மறுபிறவி என்ற அவர்களது அரசன் பற்றிய கொள்கை உறுதியாகவே அவர்களது மனங்களில் ஊன்றியிருந்தது. இவர்களது இந்த அரசியல் கோட்பாடு இவர்கள் முஸ்லிம்களாக மாறிய போதும் அவர்களது சிந்தனையிலிருந்து வெளியேறவில்லை.”

அரசன் சம்பந்தமாக பாரசீகர்களிடமிருந்த “தந்தை வழி - தாய்வழிக்” கோட்பாட்டுக்கு முரணான இஸ்லாமிய அரசின் ஒழுங்கின்படி தெரிவின் அடிப்படையில் நாட்டுத் தலைவரைத் தெரிவு செய்யும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ளப் பெரும் தடையாய் இருந்தது. இதனால்தான் அவர்கள் உள்ளங்கள் அஹ்லுல்பைத்தினரான அலீ குடும்பத்தினருக்குத்தான் நபியவர்களைத் தொடர்ந்து பரம்பரை அடிப்படையில் ஆட்சி வழங்கப்பட வேண்டும் என எதிர்பார்த்தனர். அதனால் இவர்கள் அலீ(௧)யின் குடும்பம்தான் ஆட்சிக்குரிய குடும்பம் என நம்பிக்கை கொண்டு அதைப் பரப்பலாயினர். (இதே போன்று யூனானிய, இந்திய கலாச்சாரத்தின் தாக்கத்திற்கான உதாரணங்கள் விரிவஞ்சி தவிர்க்கப்படுகின்றன.)

முஸ்லிம்களிடையே யூதர்களின் தாக்கம் ஏற்பட அப்துல்லாஹ் பின் ஸபாவின் ஆளுமை முக்கிய காரணியாக அமைந்தது. இவன் போதித்த “தவ்ராத் படைக்கப்பட்டது” என்ற சிந்தனை லபீத் இப்னு அல் அ.ஸம் என்பனிடமிருந்து தாலாதும் தாலாதிடமிருந்து அபான்

இப்பனு ஸம்ஆன் என்பவனும், அவனிடமிருந்து ஜஃத் இப்பனு திர்ஹம், பின்பு அல்ஜஹம் இப்பனு ஸப்வான் பின்பு பிஷ்ருல் மர்ஸீ எனத் தொடர்ந்து கடத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து வந்த அக்கொள்கையின் தாக்கம் “அல்லாஹ்வின் பேச்சுக்கு ஆரம்பம் உண்டு” என்ற சிந்தனை வளர்ச்சி பெற இட்டுச் சென்றது. இந்த வகையில், முஃதஸிலாக்கள் “முன்வைத்த அல்குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது” என்ற சிந்தனையின் அடிப்படை யூத சிந்தனையின் தாக்கம் என்பது தெளிவாகின்றது.

அதே போல் முஸ்லிம்களிடையே ஏற்பட்ட கிறிஸ்தவக் கோட்பாட்டின் தாக்கத்தினையும் நோக்குவோம்.

“துன்யாவை (இவ்வுலகை) முழுமையாக வெறுத்திருப்பதுதான் ஈடேற்றத்திற்கு வழி” என்ற கிறிஸ்தவ சிந்தனை இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் துறவறம் என்ற சிந்தனை உருவாக அடிப்படையாக அமைந்தது. இக்கொள்கையை இஸ்லாத்தின் கொள்கையாக ஹல்லாஜ், இப்பனு ஸப்சன், இப்பனு அறபி போன்றோர் பிற்காலத்தில் போதிக்கலாயினர்.

அதே போன்று சூபிக்களிடம் காணப்படும் “விலாயத்” பெறுதல் என்ற சிந்தனையும் கிறிஸ்தவச் சிந்தனையே என்பது நோக்கத்தக்கது.

இது போன்று இன்னும் பல கொள்கைகளையும், காரணிகளையும் அறிஞர்கள் எழுத்துக்கள் மூலமாகவும், பேச்சுக்கள் மூலமாகவும் தெளிவாக முன்வைத்திருக்கின்றனர். என்றாலும், அறிமுகத்திற்காக இத்துடன் போதுமாக்கிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

முஸ்லிம்கள் இவ்வலைக்குள் விழ அறிவீனமும், சிறந்த அறிஞர்களின் சகவாசமின்மையும் முக்கிய காரணிகளாகத் தொழிற்படுகின்றன. எனவே, இதிலிருந்து இவ்வியக்கங்கள் தோன்ற அறியாமை சமுதாயமும், தமது மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள கேடயம் தெரியாத வாக்கத்தினரும் களமாய் அமைந்தனர் என்பது இது பற்றி ஆராயும் எந்த ஆய்வாளனுக்கும் இலகுவாகப் புரியும்.

எனவே, இஸ்லாத்தின் சீரிய சிந்தனை வளர்ந்து வரும் இக்காலப் பிரிவிலும் இந்நிலைமை ஏற்படாது எம்மை நாம் பாதுகாத்துக் கொள்வோமாக!

03

கவாரிஜ் இயக்கம்

அறிமுகம் :

கவாரிஜ் இயக்கம் அகீதா ரீதியாக இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய முதல் இயக்கமாகவும் மிகப் பெரியதொரு இயக்கமாகவும் கருதப்படுகின்றது. இஸ்லாமிய அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு கிளர்ச்சிக் குழுவாக செயற்பட்டு வந்தது. இவ்வியக்கத்தின் புரட்சியைத் தணிப்பதில் அவ்வப்போது அதிகாரத்திலிருந்த இஸ்லாமிய அரசுகள் நீண்டகாலத்தையும், சக்தியையும் செலவளித்துள்ளன. கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரை இஸ்லாமிய ஆட்சி நிலவிய பகுதிகளிலெல்லாம் இவர்களது அரசியல் ரீதியான கிளர்ச்சித் தலையீடுகள் கணிசமான அளவு காணப்பட்டது என்பதை வரலாறு படிக்கும் எவரும் கண்டுகொள்ளலாம். இவர்களது கல்வி முயற்சியும் இப்பகுதிகளில் சிறந்து வியாபித்திருந்தது. அக்கல்வி முறை “அல் இபாழிய்யா” என்ற பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது.

தற்காலத்தில் கவாரிஜ் இயக்கம் பற்றிப் பேசுவது இஸ்லாமிய வரலாற்றின் வேதனை மிகு சம்பவங்களின் ஞாபக மீட்டலாகவே அமையும். இவ்வியக்கம் பல நல்லோரின் உயரைப் போக்கி, முஸ்லிம்களின் சொத்துக்களை வீணாக்கி அப்பாவிகளின் இரத்தங்களை ஓட்டி சோக வரலாற்றுப் பக்கமொன்றை முஸ்லிம் சமூகத்திற்குள் ஏற்படுத்தியது.

இவ்வியக்கத்தினால் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு ஏற்பட்ட உயிர், பொருள், செல்வ இழப்புக்களை அல்லாஹ்தான் அறிவான் என்று சொல்லுமளவுக்குப் பாரியது.

அக்காலப் பகுதியில் ஆட்சிபீடமேறிய கலீபாக்கள் அல்லாஹ்வினதும், முஸ்லிம்களினதும் விரோதிகளான காபிர்களுக்கு எதிராகப் போராடுவதை விடுத்து, முஸ்லிம் சமூகத்திற்குள் தோன்றியிருந்த இவர்களின் தொல்லைகளை அடக்குவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய தேவை அதிகரித்திருந்தது.

சிந்தனா ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் இஸ்லாமிய உலகில் இடம்பிடித்திருந்த இவர்களின் கொள்கைகளிலுள்ள “அல் அஸாரிகா” என்றழைக்கப்படும் கொள்கை இன்றளவும் பின்பற்றப்படுகிறது என்பது வெளியில் தெரியாத உண்மை. ‘அல் அஸாரிகா’ கொள்கை என்பது பாவிர்களுக்கு “குப்ர்” பட்டம் வழங்கும் நடைமுறையைக் குறித்து நிற்கிறது. மார்க்கத்தில் தீவிரம் காட்டும் சில சில்லறைகள் பாவம் செய்பவர்களைக் காபிர்கள் என்று இன்றைய காலங்களிலும் கூறிவருவது இச்சிந்தனையின் தாக்கத்தின் விளைவே ஆகும்.

கவாரிஜ்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்களின் நூற்களோ அல்லது ஏனைய அடிச்சுவடுகளோ இன்று கிடைப்பதற்கில்லை. ‘அல் இபாழிய்யா’ என்ற அவர்களின் ஒரு பிரிவு மட்டுமே இன்று எஞ்சியுள்ளது. அவ்வாறெனின் கவாரிஜ்கள் பற்றிய வரலாறு, கொள்கைகள் என்பவற்றை எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்வது என்ற கேள்வி எழலாம். அஹ்லுஸ் சுன்னாக்கள் அவர்கள் பற்றி எழுதிய குறிப்புக்களும், அவர்களுக்கெதிராக வழங்கிய விளக்கங்களுமே இவ்வாய்வுக்குத் துணை நிற்கின்றன.

‘கவாரிஜ்கள்’ - பெயர் விளக்கமும் வரைவிலக்கணமும்:

இஸ்லாமிய அரசின் நான்காவது கலீபா அலி(☪) அவர்களின் காலத்தில் நடைபெற்ற சிப்பீன் யுத்தத்தின் போது அலி(☪) அவர்களது தலைமையையும், முஆவியா(☪) அவர்களது தலைமையையும் புறக்கணித்து விட்டு வெளியேறிச்சென்ற குழுவினரே “கவாரிஜ்” என்றழைக்கப்படுகின்றனர். கலீபா அலி(☪) அவர்களுக்கெதிராக கிலாபத் தலைமைத்துவத்தை விட்டும் வெளியேறியமைக்காகவே இப்பதம் கொண்டு அவர்கள் இனங்காணப்படுகின்றனர்.

கவாரிஜ் என்ற பதம் “கரஜ” என்ற பதத்திலிருந்து பிறந்த சொல்லாகும். “கரஜ” என்ற அறப்புத்தத்திற்கு ‘வெளியேறிச்சென்றான்’,

‘கிளர்ச்சி செய்தான்’, ‘பிரிந்து சென்றான்’ என்ற அர்த்தங்கள் உண்டு. ஆகவே, “கவாரிஜ்” என்ற பதத்துக்கு ‘வெளியேறிச் சென்றவர்கள்’, ‘கிளர்ச்சிக்காரர்கள்’ எனக் கருத்துக் கொள்ளலாம்.

இஸ்லாமிய பரிபாஷையில், “முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து தெரிவு செய்த தலைவரின் தலைமைத்துவத்திலிருந்து பைஅத்தை முறித்துக் கொண்டு வெளியேறுவதைக் குறிக்கும்.”

இமாம் ஷஹர்ஸ்தானீ(ரஹ்) அவர்கள் தனது “அல்மில்லல் வன்னிஹல்” என்ற நூலில் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துகின்றார். “முஸ்லிம் சமூகத்தால் தெரிவு செய்யப்பட்ட கலீபாவுக்கெதிராகப் புரட்சி செய்தவர் ‘காரிஜ்’ எனப்படுவார். இவர்களின் கிளர்ச்சி, குலபாஹ் ராஷிதீன்களது காலத்திலும் சரி, அவர்களுக்குப் பின்வந்த காலமானாலும் சரியே” (பாகம்-1, பக்கம்- 114)

இமாம் இப்னு ஹஸம்(ரஹ்) அவர்கள் ஷஹர்ஸ்தானியின் வரைவிலக்கணத்திற்கு மேலதிகமாக, எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும் அவர்களது சிந்தனைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் ஒத்திருப்பவர்களும் இப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுவர் எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இயக்கத்துக்கான பெயர்கள் :

கவாரிஜ்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு இஸ்லாமிய நூற்களில் பல பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ‘அல் கவாரிஜ்’, ‘அல் ஹருரிய்யா’, ‘அஷ்ஷராத்’, ‘அல் மாரிகா’, ‘முஹக்கிமா’, ‘அன்னவாஸிப்’ என ஆறு பெயர் கொண்டு இக்குழுவின் இனங்காட்டப்படுகின்றனர். இந்த ஒவ்வொரு பெயர் வந்தமைக்கான காரணமும் கூறப்படுகின்றது.

‘அல் கவாரிஜ்’ என்ற பெயரைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். ‘இன்னும் எவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் நாடு கடந்து வெளியேறிச் செல்கின்றாரோ, அவர் பூமியில் ஏராளமான புகலிடங்களையும், விசாலமான வசதிகளையும் காண்பார். இன்னும், தம் வீட்டை விட்டு வெளிப்பட்டு அல்லாஹ்வின் பக்கமும் அவன் தூதர் பக்கமும் ஹிஜ்ரத் செல்லும் நிலையில் எவருக்காவது மரணம் ஏற்பட்டு விடுமானால் அவருக்குரிய நற்கூலி வழங்குவது நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது கடமையாகிவிடுகின்றது. மேலும், அல்லாஹ் மிக மன்னிப்போனாகவும், பேரன்பு மிக்கோனாகவுமிருக்கின்றான்’ (4:100)

‘ஹருரிய்யா’ என்ற பெயர் அலி(௧) அவர்களை விட்டும் வெளியேறிச்சென்ற ஸஹாபிகள் முதன் முதல் தங்கியிருந்த இடத்தின் பெயர் ஹருர் என்பதாகும். இதனால் இப்பெயரை அவ்விடத்தோடு இணைத்து “ஹருரிய்யா வாசிகள்” என பெயரிட்டுக்கொண்டனர். இப்பெயரை அஹ்மத், புகாரி போன்ற கிரந்தங்களில் ஆயிஷா(௧) அவர்கள் அறிவிக்கும் ஹதீஸ்களிலிருந்து நாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

‘அஷ்ஷுராத்’ என்ற பெயரைப் பின்வரும் குர்ஆன் வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வைத்துக்கொண்டனர். ‘நிச்சயமாக அல்லாஹ், முஃமின்களின் உயிர்களையும், பொருள்களையும் அவர்களுக்கு சுவனம் இருக்கிறது என்ற (அடிப்படையில்) விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டான். (9:111) என்ற வசனத்தின் அடிப்படையில் தம்மை சுவர்க்கத்துக்காக விற்றுவிட்டவர்கள் எனச் சுட்டிக்காட்டி இப்பெயரை வைத்துக் கொண்டனர். இதனால் இவர்கள் ஏனையவர்களை “கூலிக்கு மாரடிப்பவர்கள்” என இகழ்வதோடு தம்மைச் சுவர்க்கத்துக்காக விற்றுவிட்ட தியாகிகள் எனப் புகழ்ந்து கொள்வர்.

‘அல் முஹக்கிமா’ என்ற பெயரைப் பொறுத்தவரை ஸிப்பீன் யுத்தத்தில் இடம்பெற்ற சமாதான முயற்சியின் போது அலி(௧) அவர்களது பகுதியினரினதும், முஆவியா(௧) அவர்களினது பகுதியினரினதும் தீர்ப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாது முற்றுமுழுதாக மறுத்ததற்காக இப்பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டனர். “சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் அல்லாஹ்வுக்கே” என்ற வசனத்தின் மூலம் அவ்விரு பகுதியினரின் தீர்ப்புக்களை முற்றுமுழுதாக நிராகரித்து விட்டனர். அதன் அடிப்படையில் இப்பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டனர்.

“அல்மாரிகா” என்ற பெயர் நபி(௧) அவர்களது ஹதீஸை மையமாக வைத்து சூட்டப்பட்டுள்ளது. நபி(௧) அவர்களது முன்னறிவிப் பொன்றில் “வில்லிலிருந்து அம்பு வெளியேறுவது போன்று மார்க்கத்திலிருந்து (இவர்கள்) விரைவாக வெளியேறிவிடுவர்” எனக் குறிப்பிட்டார்கள். (அல் பர்க் பைனல் பிரக் - பக்: 74) இதனால், இவர்கள் “அல் மாரிகீன்” எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

“அந்நவாஸிப்” என்ற பெயர் கவாரிஜ்களது நடைமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு வைக்கப்பட்டது. “நாஸிப்” என்ற சொல்லின் பன்மைச் சொல்லே “நவாஸிப்” என்பதாகும். “நாஸிப்” என்பதன் கருத்து அத்துமீறியவன் / தீவிரவாதி என்பதாகும். கவாரிஜ்கள் தமது நடைமுறைகளிலும், செயற்பாடுகளிலும் தீவிரவாதிகளாக இருந்தமையால் இப்பெயர் அவர்களுக்குரித்தானது.

04

கவாரிஜ்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இவ்வியக்கத்தின் தோற்றம் இடம் பெற்ற சந்தர்ப்பம் பற்றி வரலாற்றாசிரியர்களிடையே பல கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பின்வருமாறு சுருக்கி நோக்கலாம்.

1. நபி(ﷺ) அவர்களது காலத்திலேயே தோன்றிவிட்டனர்.
2. உஸ்மான்(رضي الله عنه) அவர்களின் காலத்திலேதான் தோன்றினர்.
3. அலி(رضي الله عنه) அவர்களுக்கும், தல்ஹா(رضي الله عنه), சுபைர்(رضي الله عنه), முஆவியா(رضي الله عنه) ஆகியோருக்கும் இடையில் யுத்தம் நடைபெற்ற போது தோன்றினர்.
4. ஸிப்பீன் யுத்தத்தின் போது அலி(رضي الله عنه) அவர்களின் படையினரின் தீர்ப்பின் போது தோன்றினர். (இதுதான் சரியானது)
5. ஹி. 64ஆம் ஆண்டு 'நாபி.'. பின் அல் அஸ்ரக்' என்பவரின் காலத்திலேதான் தோன்றினர்.

இக்கருத்துக்களின் பின்னணியையும், அவற்றில் சரியானது எது? என்பதையும் காண்போம்.

முதலாவது கருத்தைப் பொறுத்தவரை, நபி(ﷺ) அவர்கள் ஒரு யுத்தம் முடிவடைந்து விவசாய வரியைப் பங்குவைக்கும் போது

“அப்துல்லாஹ் தில் குவைஸரா அத் தமீம்” என்ற ஸஹாபி, நபியவர்கள் தனது விடயத்தில் நியாயமாக நடக்கவில்லை என நபியவர்களுடன் முரண்பட்டுக்கொண்ட நிகழ்வை மையமாகக் கொண்டு கூறப்படுகின்றது. அஷ்ஷஹர்ஸ்தானீ, இப்னு ஹஸம், இப்னு ஜவ்ஸி, அல் ஆஜர்ரீ போன்ற இமாம்கள் இக்கருத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நபி(ﷺ) அவர்களுடனான இவரது இம்முரண்பாடு குறிப்பிட்டதொரு இயக்க ரீதியான கருத்தோட்டத்தை மையமாக வைத்தோ அல்லது அதைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதற்காகவோ, தன்னுடன் சேர்த்து குறிப்பிடத் தக்கதொரு மக்கள் குழுவுடனோ அவர் வெளியேறிச் செல்லவில்லை. ஆகவே, அவரை கவாரிஜ்களின் தலைவர் எனக்கொள்ள முடியாது என சில இமாம்கள் விளக்கம் கொடுப்பர். அந்நிகழ்வு அவரது தனிப்பட்ட பிரச்சனையோடு தொடர்புற்றிருந்ததே தவிர வரலாற்றில் அவருக்கென தனியானதொரு குழு உருவாகவில்லை. மாறாக நபி(ﷺ) அவர்களுடன் ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டார் என்ற கண்டனத்துக்குள்ளாகும் நிலையே அவருக்கு ஏற்பட்டது.

உஸ்மான்(رضي الله عنه) அவர்களின் காலத்திலேதான் தோற்றம் பெற்றது என்ற இரண்டாவது கூற்று இப்னு கஸீர், இப்னு அபில் இஸ் போன்ற அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்படுகிறது. ஆனால், உஸ்மான்(رضي الله عنه) காலத்தில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களின் முழு எண்ணமும் கலீபாவைக் கொலைசெய்வது, அரச சொத்துக்களை அபகரிப்பது என்றே இருந்தது. எனவே, அவர்களைக் குறிப்பிட்டதொரு கொள்கைக்காகத் தனித்துச் செயற்பட்ட குழு என்று கூற முடியாதுள்ளது என்பர். ஏனென்றால், அவர்கள் தங்களின் கிளர்ச்சி முடிவடைந்ததும் ஏனைய முஸ்லிம்களுடன் ஒன்றாகக் கலந்து விட்டனர். அரசின் தலைவருக்கு எதிராகச் செயற்பட்டாலும் தனியானதொரு குழுவாகப் பரிணமித்து அவர்கள் செயற்படவில்லை. எனவே, வரலாற்றில் அரசியல் ரீதியாகவும், கொள்கை ரீதியாகவும் தனித்து விளங்கிய கவாரிஜ்களுடன் இவர்களை இணைத்து நோக்க முடியாது.

அலி(رضي الله عنه) அவர்களுக்கும் சில ஸஹாபாக்களுக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்பட்ட போது தோன்றினர் என்ற மூன்றாவது கூற்று ‘இபாழிய்யா’ கொள்கையைச் சேர்ந்த அல் வர்ஜுலானீ என்பவரின் கருத்து. இது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கூற்று என்பர். ஏனெனில், தல்ஹா(رضي الله عنه), சுபா(رضي الله عنه) ஆகிய இரு ஸஹாபாக்களையும் கவாரிஜ்கள் என்று கூறமுடியாது. அவர்கள் இருவருடனும் உம்முல் மு.மினீன் ஆயிஷா(رضي الله عنه) அவர்களும்

கூட இருந்தார்கள். இவர்கள் மூவரும் சுவனத்தைக்கொண்டு நன்மாராயம் கூறப்பட்டவர்கள். இவர்கள் நியாயம் கேட்கும் நோக்கில்தான் கலீபாவுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தார்களே தவிர தனியானதொரு கொள்கைக்காக, சிந்தனைப் போக்குக்காகச் செயற்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

நாபி. பின் அல் அஸ்ரக் என்பவனின் காலத்தில் தோன்றியது என்ற ஜந்தாவது கூற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. இது வரலாற்றுத் தகவல்களுக்கு முரண்பட்டிருப்பதால் ஏற்கத்தக்க கருத்தல்ல என்பர்.

எனவே, முடிவாக கவாரிஜ் இயக்கம் என்பது அரசியல் நோக்கத்துக்காக, குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்காக முஸ்லிம் உம்மத்திலிருந்து வெளியேறிய ஒரு கூட்டத்தையே குறிக்கும். அரசுத்தலைவர் அலி(௭) அவர்களது படையணியிலிருந்து ஸிப்பீன் யுத்த சமாதான நடவடிக்கையின் போது வெளியேறிய இவர்கள், அலி(௭) அவர்கள் காலத்தில் நடைபெற்ற பிரசித்தி பெற்ற நஹர்வான் போரில் எதிரணியில் இருந்தனர் என்பது நோக்கத்தக்கது.

05

கவாரிஜ்களின் தோற்றத்திற்கான பின்னணிக் காரணிகள்

இவர்களின் தோற்றத்துக்குப் பல காரணிகளை அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவற்றில் முக்கியமானவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

1. கிலாபத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பம் :

இந்த இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்கான மிக முக்கிய காரணியாக இதைக் குறிப்பிடலாம். கவாரிஜ்களின் பார்வையில் தலைமை அல்லது ஆட்சித் தலைவர் விடயத்தில் கடும்போக்குக் காணப்பட்டது. அவர்கள் கருதும் நிபந்தனைகளைக் கொண்டிராத ஆட்சியாளர்களை அவர்கள் தலைவர்களாக (கலீபாவாக) ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதாவது, அலி(௭) கால அரசியலின் ஸ்திரமற்ற நிலை அவர்களின் தோற்றத்துக்கு இலகுவாக வழிவகுத்தது. குறைஷியர்களுக்கெதிராக அவர்களின் உள்ளங்களில் குரோதம் வளர்வதற்கு அரசியல் ஸ்திரமற்ற தன்மை காலாய் அமைந்தது. அலி(௭) அவர்களுக்கும் முஆவியா(௭) அவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளும், குழப்பங்களும் இஸ்லாமிய ஆட்சியில் குழப்ப நிலை ஏற்படக் காலாய் அமைந்தன. இதனைப் பயன்படுத்தி முஆவியா(௭) அவர்களுக்கும், அலி(௭) அவர்களுக்கும் எதிராகக்

கிளர்ச்சி செய்து கிலாபத்திலிருந்து வெளியேறிச் செல்ல அவர்களுக்கு ஏதுவான சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. அரசியல் நோக்கத்தில் பிரிந்தவர்கள் தமது நிலைப்பாட்டை மக்களிடையே அங்கீகாரம் பெற்றதாக மாற்றிக் கொள்வதற்காக தனி இயக்கமாகச் செயற்பட்டனர்.

2. சட்டமியற்றும் விடயத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினை :

இது அவர்களின் தோற்றத்துக்கு ஏதுவாய் அமைந்த அடுத்த முக்கிய காரணி எனக் கொள்ளலாம். அலி(ஃ) அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் நிகழ்ந்த ஸிப்பீன் யுத்தத்தின் போது முஆவியா(ஃ)யினதும், அலி(ஃ)யினதும் குழுவினரால் எடுக்கப்பட்ட சட்டத்தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அலி(ஃ) அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டார்கள். அந்த விடயத்தில் குழ்ச்சியும், சதிகளும் நிறைந்திருந்தன என வரலாற்றாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். உதாரணமாக, அல்காழி இப்னு அறபீ அவர்கள் தனது “அல்அவாஸிம் மினல் கவாஸிம்” என்ற நூலில் குறிப்பிடுவதை நோக்கலாம். இந்த நிலை கவாரிஜ்களின் தோற்றத்துக்கு முக்கிய காலாய் அமைந்தது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய உண்மை.

3. ஆட்சியாளர்களின் அத்துமீறலும் பாவங்களின் தோற்றமும்:

கவாரிஜ்கள் தமது குத்பாக்களிலும், எழுத்துக்களிலும் ஆட்சியாளர்களின் அத்துமீறல் அதிகரித்துவிட்டதாகவும், உலகில் பாவங்கள் பரவிவிட்டதாகவும் பிரசாரம் செய்தனர். ஆனால், அவர்களின் செயற்பாடுகள்தான் அப்போது நிலவியிருந்த பாவச்செயல்களுக்கும் அத்துமீறல்களுக்கும் உரமாய் தொழிற்பட்டன. அவர்கள் தமக்கு முரணானவர்களைக் கொலைசெய்வதை வணக்கம் (இபாதத்) எனக் கருதினர். அலி(ஃ) தொடக்கம், உமைய்ய, அப்பாஸிய ஆட்சியாளர்கள் அனைவரையும் எவ்வித ஆதாரமும் காட்டாமல் அநியாயக்காரர்கள், ஆட்சிக்குப் பொருத்தமற்றவர்கள் எனப் பிரச்சாரம் செய்து இஸ்லாமிய ஆட்சிக்கெதிரான கிளர்ச்சிகளில் வரலாற்று நெடுகிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

4. கோத்திர உணர்வுகள் மீண்டும் உயிர் பெறல்:

நபி(ﷺ) அவர்களினதும், அபூபக்கர்(ஃ), உமர்(ஃ) ஆகியோரினதும் காலத்தில் வேரோடு அறுத்தெறியப்பட்டிருந்த கோத்திர உணர்வுகள் உஸ்மான்(ஃ) காலத்தைத் தொடர்ந்து மீண்டும் உயிர் பெறலானது. இஸ்லாத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ரபீஆ கோத்திரத்தாருக்கும் முழர் கோத்திரத்தாருக்கும் இடையில் கடுமையான பிளவு காணப்பட்டது. கவாரிஜ்களில் பெரும்பான்மையானோர் ரபீஆ கோத்திரத்தைச்

சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர் என்பது நோக்கத்தக்கது. ஒரு முறை ஒரு மனிதர் கலீபா ம.:முனிடம் கவாரிஜுகளுடன் சற்று இறுக்கமாக நடக்கும்படி கேட்டதற்கு கலீபா ம.:முன் “ரபீஆ வம்சத்தினரைப் பொறுத்தவரை முழர் வம்சத்தினரிலிருந்து நபி வந்ததையிட்டு அல்லாஹ்வுடன் கோபித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்..” என்று கூறிய விடை (ம.:முனின் இக்கூற்று பிழையானது என்பது கவனிக்கத்தக்கது) இவர்களிடையே எந்தளவு கோத்திர உணர்வு வளர்ந்திருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

5. ஸிப்பீன் யுத்தமும் சமாதான ஒப்பந்தமும்:

கலீபா அலி(௧) அவர்களுக்கும், சிரியாவின் கவர்னர் முஆவியா(௧) அவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சிப்பீன் யுத்தத்தின் போது சமாதான உடன்படிக்கையொன்றை உருவாக்கும் முயற்சி ஏற்பட்டது. இதன் போது, நியமிக்கப்பட்ட சமாதானக் குழு முன்வைக்கும் தீர்வை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவை அலி(௧) அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கலீபா என்ற வகையில் தனக்கிருந்த சட்டமியற்றும் உரிமையை இன்னொரு குழுவிடம் ஒப்படைத்தமை அல்குர்ஆனுக்கு முரணானது எனக் கூறி அவர்களின் படையிலிருந்து ஒரு குழுவினர் வெளிநடப்புச் செய்தனர். இந்நிகழ்வு இக்குழுவின் தோற்றத்திற்கு வழி வகுத்தது.

6. ஆதாரங்களை விட பகுத்தறிவுக்கு முன்னுரிமை அளித்தமை:

“குறைஷிகள் தான் கலீபாவாக நியமிக்கப்பட வேண்டும்” என்ற நபி மொழிக்கேற்ப நிலவி வந்த அரசியல் தலைமைத் தெரிவுமுறைக்கு முரணான கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். தகுதிவாய்ந்த எவரும் கிலாபத்தின் தலைமைக்கு வரலாம் என்ற கருத்தை முன்வைத்து, தலைமைத்துவத்திற்கு தமது கருத்தை உடையவர்கள் வர வேண்டும் என்ற எண்ணமும், ஆசையும் இக் குழுவின் தோற்றத்திற்கு வழி வகுத்த இன்னொரு காரணியாகும்.

7. ஆதாரங்களுக்குப் பொருத்தமற்ற விளக்கங்களை எடுத்துக் கொண்டமை:

சிப்பீன் யுத்தத்தின் போதும் அதனைத் தொடர்ந்த நிகழ்வுகளின் போதும் இடம்பெற்ற சம்பவங்களுக்கு குர்ஆன், ஹதீஸ் வசனங்களை ஆதாரம் காட்டி முடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டனர்.

அலி(௧) அவர்கள் சமாதானக் குழுவை முடிவெடுக்கச் சொன்னதும், அம்முடிவுக்குக் கட்டுப்படல் வேண்டும் எனவும் எடுத்த

முடிவை “அல்லாஹ் இறக்கியவற்றைக் கொண்டு யார் தீர்ப்பு வழங்கவில்லையோ அவர்கள் காபிர்கள் ஆவர்” என்ற அல்குர்ஆன் வசனத்தின் அடிப்படையில் பிழையானதாகக் கருதினர். அதனடிப்படையில் அலி(௧) அவர்களை ‘காபிர்’ எனக் கூறிய அவர்கள், அலீ ‘கொலைத் தண்டனைக்குறியவர்’ எனக் கருதினர்.

முஆவியா(௧)யிடம் கண்ட பிழையையே தாமும் செய்ததை அவர்கள் விளங்காது அலி(௧) அவர்களின் கிலாபத்திலிருந்து, அவர்களின் இஜ்திஹாதை ஏற்றுக்கொள்ளாது வெளியேறினர்.

❖ **பீர்தான கோட்பாடுகள்:**

- முஆவியாவும், அவரைச் சேர்ந்தோரும் காபிராவர்.
- அலீயும், அவரைச் சேர்ந்தோரும் காபிராவர்.
- இவ்வுலகில் பாவம் செய்வோருக்கு மறுமையில் ஈடேற்றமே கிடையாது. நரகில் நிரந்தரமாகத் தங்குவர்
- பாவம் செய்பவர்கள் ‘காபிர்கள்’ ஆவர்.
- கலீபா பதவிக்குத் தகுதியுள்ள எவரும் வரலாம்.
- அல்லாஹ்வின் ஸிபாத்தகள் படைக்கப்பட்டதாகும்.
- பாவங்கள் செய்வோரைக் காபிர்களாகவும், இறையருளை மறந்தவர்களாகவும் கருதுகின்றனர்.
- அல்லாஹ்வை இம்மையைப் போன்றே மறுமையிலும் நேரடியாகக் காண முடியாது.
- அல்குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது (மு.:தஸிலாக்களுக்கு ஒத்த கருத்து).
- சுவனம், நரகம் என்பன இன்னமும் படைக்கப்படவில்லை.
- கப்ரில் வேதனை கிடையாது.
- பாவம் செய்வோருக்கு ஷபாஅத் கிடையாது.
- மறுமையில் மீஸான், ஸிராத் என்பன கிடையாது.
- ஈமான் கூடிக்குறையும் தன்மையற்றது.

மேற்சொன்ன அனைத்துக் கோட்பாடுகளும் அல்குர்ஆன் ஸுன்னா அடிப்படையிலான அஹ்லுஸ்ஸுன்னா ஜமாஅத்தினரின் கொள்கைக்கு முரண்பாடானவையாகும்.

06

கவாரிஜ்களின் கொள்கைகளும் கருத்துரைகளும்

கவாரிஜ் இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்கு அரசியலில் ஏற்பட்ட குழப்பம் நேரடிக் காரணமாக காணப்பட்டது. அரசியல் பிரச்சனையின் விளைவாக இவ்வியக்கம் உருவாகி இருந்தாலும் கூட பிற்பட்ட காலத்தில் இவ்வியக்கம் அகீதா பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைக்கலானது. இந்த வகையில், இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய குழுக்களைப் போன்று 'கவாரிஜ்' இயக்கமும் அகீதா ரீதியான கருத்து முரண்பாட்டில் ஈடுபட்டது. அகீதா ரீதியாக அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் உண்மையான இஸ்லாமிய அகீதாவுக்கு முரண்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவர்களது அகீதா ரீதியான கருத்தோட்டங்கள் எம்மையறியாமலேயே எம்மில் தாக்கம் செலுத்தாது காத்துக்கொள்ள இவ்வாய்வு உதவும். எனவே, கவாரிஜ்களின் அகீதா ரீதியான கருத்தோட்டத்தையும் அது பற்றிய இஸ்லாத்தின் சரியான நிலைப்பாட்டையும் நோக்குவோம்.

1. அல்லாஹ்வின் ஸிபத்து(பண்பு)கள் பற்றி கவாரிஜ்களின் நிலைப்பாடு:

கவாரிஜ்களின் நூற்களோ, குறிப்புக்களோ நேரடியாகப் பெற முடியாததால் அஹ்லுஸ் சுன்னா வல்ஜமாஅத்தைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள்

அவர்களுக்கு அளித்த மறுப்புக்களிலிருந்தே அவர்களது கொள்கைகளைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது என முன்னரே குறிப்பிட்டோம். அந்த வகையில்தான் அல்லாஹ்வின் பண்புகள் பற்றிய அவர்களின் நிலைப்பாடு என்ன? அஹ்லுஸ் ஸுன்னாப் பிரிவினர்களின் சரியான அகீதாவிலிருந்து எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றது என்பது பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் பற்றிய கவாரிஜ்களின் கருத்தோட்டத்தைப் பார்க்கும் முன் அல்லாஹ்வை ஈமான் கொள்ளும் முறையை அஹ்லுஸ் ஸுன்னா வல்ஜமாஅத்தினரின் அடிப்படையில் கற்றுக்கொள்வது சிறந்தது.

1. இமாம் இப்னு தைமிய்யா(ரஹ்):

ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்கள் அல்லாஹ்வின் பண்புகளை, அல்லாஹ் தன்னைத்தானே வேதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறும் நபி(ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ் பற்றி விவரித்தவாறும் எவ்வித ஒப்பீடும் செய்யாது, கூட்டல்-குறைத்தல் இல்லாமல், மாற்றுக்கருத்துரை வழங்காமல் ஒப்புமை செய்யாது அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

2. இப்னுல்கையிம்(ரஹ்) அவர்கள்:

“அல்லாஹ் தன்னை தனக்கேயுரிய பண்புகளைக் கொண்டு வர்ணித்துள்ளான். தனக்குரிய பெயர்களைத் தனக்குத் தானே சூட்டியுள்ளான். தனக்கேயுரிய செயற்பாடுகளை அறிவித்துள்ளான். அவன் விரும்புவன்; வெறுப்பவன்; கோபப்படுபவன்; வருபவன்; உலக வானத்துக்கு இறங்குபவன்; அர்ஷில் நிலைபெற்றுவிட்டவன் எனத் தன்னைப் பற்றி அறிவித்துள்ளான். அல்லாஹ்வுக்கு அறிவு, வாழ்வு, சக்தி, நாட்டம், கேள்வி, பார்வை, முகம் என்பன போன்ற பண்புகள் இருப்பதையும் தனக்கு இரு கைகள் இருப்பதையும், தனது அடியார்களுக்கெல்லாம் மேலே இருப்பதாகவும், மலக்குகள் அவனிடம் ஏறி அவனிடமிருந்து கட்டளைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு இறங்குவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளான். அவன் மிகவும் நெருக்கமானவன்; நல்லவர்களுடனும் பொறுமையாளர்களுடனும், பயபக்தியுடையவர்களுடனும் இருப்பதாகவும், வானங்கள் அவனது வலதுகையில் சுருட்டப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளான். அல்லாஹ் மகிழ்கிறான், சிரிக்கிறான் அடியார்களின் உள்ளங்கள் அவனது விரல்களுக்கிடையில் இருக்கின்றன என அல்லாஹ்வைப் பற்றி நபியவர்கள் விபரித்துள்ளார்கள்.” என தனது ‘முக்தஸர் அஸ்ஸவா இகுல் முர்ஸலா’ என்ற நூலில் அல்லாஹ்வின் பண்புகள் பற்றி ஈமான் கொள்ள வேண்டிய சரியான முறையை விபரித்துள்ளார்.

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் அனைத்தையும் அப்படியே ஈமான் கொள்வதால் அல்லாஹ்வுக்கு ஒப்பீட்டை அல்லது உதாரணத்தை ஏற்படுத்தி விடாதா என்பதில்தான் கவாரிஜுகள் வழி தவறிவிடுகின்றனர். இஸ்லாமிய கிலாபத் கோட்பாட்டைப் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் சிந்தித்தது போன்று அகீதாவுடன் தொடர்பான விடயங்களையும் பகுத்தறிவு ரீதியாகச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர். அஹலுஸ் ஸுன்னாவல் ஜமாஅத்தினருக்கு முரணான விதத்தில் அல்லாஹ் பற்றி விளக்க முற்பட்டனர்.

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் அனைத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதிலும், ஈமான் கொள்வதிலும் ஸலபுஸ் ஸாலிஹீன்களது வழிமுறை, “அல்லாஹ்வுக்குப் பண்புகள் இருப்பது என்பது தெரிந்தது. அது எப்படிப்பட்டது என்பது தெரியாதது. அதைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்பது பித்அத்(வழிகேடா)தானது” என்பதாகும்.

உதாரணமாக அல்லாஹ்வுக்கு அறிவு உள்ளது என்ற பண்பை எடுத்துக்கொண்டால் “அல்லாஹ் தனக்குரிய அறிவைப் படைக்கும் வரை எதையும் அறியாதவனாகவே இருந்தான்.” என்பதே கவாரிஜுகளின் கருத்து. இவர்களது இக்கூற்றை சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்தால் அதன் முரண்பாட்டுத் தன்மை மிகவும் தெளிவாக விளங்கிவிடும்.

அல்லாஹ்வின் ஸிபத்துக்(பண்பு)கள் அவனைப் போன்றே பூர்வீகமானவை; படைக்கப்படாதவை. அல்லாஹ் எதையாவது படைக்கிறான் என்றால் அதுபற்றி பூரண அறிவும் நாட்டமும் அவனுக்கு இருக்கிறது என்பதே உண்மை. அறிவில்லாத- அறியாமை நிலையில் எதையும் படைப்பது என்பது சாத்தியமில்லாத விடயம். இது இவ்வாறிருக்க, தனக்கென அறிவைப் படைக்கும் வரை அறிவில்லாமல் இருந்த அல்லாஹ், தான் அறியாமையில் இருப்பதை எவ்வாறு அறிந்து கொண்டான்? என்ற கேள்வியின் மூலம் அவர்களது வாதத்தின் போலித் தன்மை தெளிவாகின்றது.

ஆனால், அல்லாஹ்வை ஈமான் கொள்வதென்பது அவனைப் பூரணமாக அறிந்து, அவனுடன் தொடர்பான பெயர்கள் (அஸ்மாஉல் ஹுஸ்னா) பண்புகள் (ஸிபாத்), செயல்கள் என்பவற்றை அவனது சக்திக்கும், மகத்துவத்திற்கும் கீர்த்திக்கும் உரிய விதத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பகுத்தறிவு ரீதியான சிந்தனையை அவற்றில் இணைக்கக் கூடாது. அல்லது படைப்பினங்களிடம் காணப்படும் பெயர், பண்பு, செயல்கள் என்பவற்றோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது.

படைக்கப்பட்டவை படைத்தவனுடன் எவ்விதத்திலும் சமமாக முடியாது என்ற அடிப்படையிலேயே ஈமான் கொள்ள வேண்டும். படைப்பினங்களுக்கு ஆரம்பம் உண்டு; முடிவுண்டு; ஆதியுண்டு; அந்தம் உண்டு. அந்த அடிப்படையில், அல்லாஹ் பற்றிக் கடுகளவும் சிந்திக்கக் கூடாது.

எனினும், கவாரிஜ்கள் அல்லாஹ்வின் பண்புகளை இந்த வரையறைக்கு அப்பால் நின்று பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டமையே அவர்களது இந் நிலைப்பாட்டுக்குக் காரணம் எனலாம்.

(இவ்வாறு அனைத்துப் பண்புகளிலும் உதாரணங்கள் கொண்டு வரலாம். விரிவஞ்சி தவிர்க்கப்படுகின்றன)

2. பாவச் செயலில் ஈடுபடுபவர்கள் பற்றி கவாரிஜ்கள் நிலைப்பாடு:

பாவத்தில் ஈடுபடுபடுவோர் பற்றிய நிலைகுறித்து கவாரிஜ்கள் இருகருத்துக்களுடைய இரு பிரிவினராகக் காணப்படுகின்றனர்.

I. பாவம் செய்பவர்கள் காபிர்கள்

பாவம் செய்பவர்கள் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறி விட்டனர். அல்லாஹ்வின் பார்வையில் 'காபிர்' என்ற தரத்தை அவர்கள் அடைகின்றனர். இந்த இடத்தில் காபிர்கள் எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் 'குப்ரில்லத்' 'மார்க்கத்தை முற்றாக நிராகரித்தவன்' என்பதையே கருதுகின்றனர். பாவத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேறிவிடுவார்கள். நரகில் ஏனைய காபிர்களுடன் நிரந்தரமாகவே தங்கிவிடுவர்; என்பது பெரும்பான்மை கவாரிஜ்களின் நிலைப்பாடாகும். பாவம் செய்பவன் ஈமான்கொண்டு நற்கிரிகைகளில் ஈடுபட்டாலும் தனது செயற்பாடுகளினூடாக அல்லாஹ்வையும் அவனது மார்க்கத்தையும் பூரணமாக நிராகரித்தவர்களாகவே கருதப்படுவர் என்பது அவர்களின் கருத்து.

II. பாவம் செய்பவர்கள் அருட்கொடைகளை மறந்தவர்கள்:

பாவம் செய்பவர்கள் அல்லாஹ்வை முழுமையாக நிராகரித்தவர்களாக மாட்டார்கள். மாறாக, அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நிராகரித்தவர்களாகவே கருதப்படுவர் என அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் கருதுகின்றனர். என்றாலும், பாவத்தில் ஈடுபடுபவன் மரணித்தால் அவன் செல்லுமிடம் நரகம். உலகில் அவன் முனாபிக் (நயவஞ்சகன்) எனக் கருதப்படுவான் என்று

குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த விடயத்தில் இவர்கள் நிபாக்கை(நயவஞ்சகத்தை)யும், 'குப்ர் நி:மத்' அருட்கொடைகளை நிராகரிக்கும் செயலையும் ஒரே தரத்திலான பாவமாகக் கருதுகிறார்கள். நிபாக் (நயவஞ்சகம்) என்பது ஈமான் அற்ற செயற்பாடுகளையே குறிக்கும் என்கின்றனர்.

இக்கருத்து, நிபாக்கின் யதார்த்தத்துக்கு முரணான கருத்தாகும். நபி(ﷺ) அவர்கள் கால முனாபிக்குகளிடம் செயற்பாடுகளில்லாமல் நம்பிக்கையிலேயே நிபாக் காணப்பட்டது. ஏனெனில், அவர்களது செயல்கள் அனைத்தும் வெளிப்படையில் ஏனைய மு:மின்களின் நடவடிக்கைகளைப் போன்றே காணப்பட்டன.

கவாஜிகள் பாவச் செயல்கள் புரிகின்றவர்களை 'காபிர்கள்' எனக் குறிப்பிடுவதற்கு சில அல்குர்ஆன் வசனங்களையும் சில ஹதீஸ்களையும் ஆதாரங்களாக முன்வைக்கின்றனர். தமது நிலைப்பாட்டக்கு ஏற்றாற் போல் அவற்றுக்கு அர்த்தம் வழங்குகின்றனர்.

'அவனே உங்களைப் படைத்தான். உங்களில் சில காபிர்களும் இருக்கின்றனர் மு:மின்களும் இருக்கின்றனர்.' (64:2)

'அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைக் கொண்டு சட்டம் இயற்றாதவர்களே காபிர்கள்' (5:44)

'அவர்கள் நிராகரித்ததற்காக இது நாம் வழங்கிய கூலியாகும். காபிர்களைத்தவிர வேறுயாருக்கும் (இவ்வாறு) நாம் கூலி வழங்குவதில்லை.' (34:17)

இவ்வசனங்கள் பற்றிய அவர்களது விளக்கமும் அதற்கான பதில்களும் வருமாறு.

முதலாவது வசனம் மனிதர்களை இரு குழுவினராகப் பிரித்துக் கூறுகின்றது. ஒருவகையினர் மு:மின்கள் எனவும் அடுத்த வகையினர் காபிர்கள் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே, காபிர்கள் மு:மின்களாகவோ, மு:மின்கள் காபிர்களாகவோ இருக்க முடியாது. மு:மின்கள் தவிர்ந்த அனைவரும் காபிர்கள் என்ற பிரிவுக்குள்ளேயே சேருவர். இந்தவகையில், மனிதர்கள் ஒன்றில் மு:மின்களாக அல்லது காபிர்களாகத்தான் இருக்க முடியும் என்கின்றனர். இது அல் குர்ஆனின் கருத்துக்கு முரணானது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இஸ்லாத்தின் பார்வையில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இரு குழுவினர் தவிர்ந்த இன்னும் ஒரு பிரிவினரும் இருக்கின்றனர். அவர்கள்தான் பாவிகள். அவர்கள் பற்றி இவ்வசனத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இரண்டு குழுக்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளதற்காக அவை தவிர்ந்த வேறெந்த பிரிவும் இருக்க முடியாது என அர்த்தம் கொள்வது முட்டாள்தனமானது. இந்த விடயம் தொடர்பாக வந்துள்ள ஏனைய வசனங்களைக் கண்டுகொள்ளாது வெளிப்படையாகத் தமக்கு சார்பான வசனங்களை மாத்திரம் கையாண்டு தமது கருத்தை முன்வைக்கின்றனர். இவ்வசனத்தில் சிலர் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதே தவிர பாவிகளும் காபிர்கள் என்ற குழுவில் சேர்ந்துவிடுவர் எனக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இரண்டாவது வசனத்தைப் பொருத்தவரை பாவிகள் அனைவரும் காபிர்கள் என்றே குறிப்பிடுகின்றது. ஏனெனில், பாவத்தில் ஈடுபடுபவன் அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததை விட்டு விடுவதால்தான் அந்நிலை ஏற்படுகின்றது. பாவத்தில் ஈடுபடுபவன் அல்லாஹ் இறக்கிவைத்தவற்றைக் கொண்டு தீர்ப்புக் கூறமாட்டான். எனவே அவர்களும் காபிர்களே என விளக்கம் கொள்கின்றனர்.

இந்த விளக்கம் ஏற்கக்கூடியதல்ல. ஏனெனில், இவ்வசனம் அல்லாஹ் இறக்கிவைத்தவற்றைக் கொண்டு சட்டம் இயற்றாத ஹலாலாக்கிக் கொண்டவர்களையே குறிக்கின்றது. அல்லாஹ்வை ஈமான் கொண்டு அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைக் கொண்டே சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் பாவங்களில் ஈடுபட்டால் 'காபிராக' மாட்டார்கள். இஸ்லாத்தின் பார்வையில் அவர்கள் 'பாவி' - (பாஸிக்) என்றே கணிக்கப்படுவர்.

மூன்றாவது வசனத்தைப் பொருத்தவரை காபிர்களையே அல்லாஹ் தண்டிப்பதாகவும் சோதிப்பதாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. பாவிகளுக்கும் தண்டனை நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டதால் அவர்களும் காபிர்களே என விளக்கம் அளிக்கின்றனர்.

இவ்விளக்கமும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. அல்லாஹ் மு.'மின்களையும் நபிமார்களையும் கூட தண்டித்துள்ளான். எனவே, அவர்கள் காபிர்கள் இல்லையே. இந்த வசனம் "ஸப.:" வாசகங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கோரத் தண்டனையை விபரிக்கிறது. இது இறைவழிகாட்டலை நிராகரித்த காபிர்களுக்குரிய தண்டனையையே குறிப்பிடுகிறது. தவிர மு.'மினான பாவிகளுக்கான தண்டனையைக் குறிப்பிடவில்லை.

இனி கவாரிஜ்கள் பாவம் செய்பவர்கள் 'காபிர்கள்' என்று கூறுவதற்கு காட்டும் ஹதீஸ்களில் ஒன்றைக் கவனிப்போம். அவர்கள் ஆதாரமாக எடுத்துக் கொண்ட ஹதீஸ்'க்கு உரிய முறையில் அர்த்தம் கொள்ளாமல் தங்களின் நிலைப்பாட்டுக்கிசைவாக அர்த்தம் கொள்கின்றனர்.

அபூஹுரைரா(رضي الله عنه) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். "விபசாரத்தில் ஈடுபடுபவன் அச்சந்தர்ப்பத்தில் முஃமினாக இருந்தால் அவன் விபசாரம் செய்யமாட்டான். மது அருந்துபவன் அச்சந்தர்ப்பத்தில் முஃமினாக இருந்தால் அவன் மது அருந்தமாட்டான். திருடுபவன் அச்சந்தர்ப்பத்தில் முஃமினாக இருந்தால் திருட்டில் ஈடுபடமாட்டான். மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே கொள்ளையடிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுபவன் அச்சந்தர்ப்பத்தில் முஃமினாக இருந்தால் கொள்ளையடிக்க மாட்டான்." என நபி(ﷺ) அவர்கள் கூறினார்கள். (ஆதாரம்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இந்த ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களில் ஏதாவதொரு பாவத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் முழுமையாக ஈமானை விட்டும் வெளியேறுகின்றனர் எனக் கூறுகின்றனர்.

ஆனால், இந்த ஹதீஸை அவர்களின் வாதத்துக்குரிய ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், இக்குற்றங்களில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இஸ்லாம் இவ்வுலகில் சில தண்டனை முறைகளை அறிமுகம் செய்துள்ளது. அவை நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் அப்பாவங்களைச் செய்தவர்கள் பாவத்திலிருந்து தாய்மையாகின்றனர். இது இவ்வாற்றிருக்க, இப்பாவங்களினால் ஒருவனுடைய ஈமான் இல்லாமல் போய் விடுமென்றால் இத்தண்டனைகள் போதாமல் போய்விடும் என்பது நோக்கத்தக்கது.

இந்த ஹதீஸ் கூறவரும் விடயம் சம்பந்தமாக இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்து நோக்கத்தக்கது. அதாவது, அந்த ஹதீஸில் உள்ள விடயங்களை அப்படியே ஈமான் கொண்டு அதன்படி செயல்படுவதோடு அவற்றில் ஈடுபடுபவர்களின் முடிவு என்ன? என்பது பற்றி ஆழமாகச் சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது. ஏனெனில், ஒருவரின் மறுமை முடிவு பற்றி சிந்திக்கும் பொறுப்பு மனிதர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

செயற்படுத்துவதே எமக்குள்ள கடமை. துருவித் துருவி மறுமை முடிவு பற்றி ஆழ்ந்து போவது தேவையற்ற விடயம் என்பதற்குப் பின்வரும் ஹதீஸை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

அபூதர்(ﷺ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். “லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்று கூறி பின்பு அதிலேயே மரணித்த ஒரு அடியான் சுவனம் நுழைவான்” என நபி(ﷺ) அவர்கள் கூற. அதற்கு ‘நான் அவ்வடியான், “விபசாரம் செய்தாலும், களவெடுத்தாலுமா? எனக் கேட்டேன். இதனை மீண்டும் மீண்டும் மூன்று முறை கேட்டேன். நான்காவது தடவை கேட்ட போது நபி(ﷺ)அவர்கள் “அபூதர்ருக்கு இது தேவையில்லாத கேள்வி (அபூதர்ரின் மூக்கு உடைபட்டும்) எனக் கூறினார்கள்” (ஆதாரம்: முஸ்லிம்)

இந்த ஹதீஸிலிருந்து மறைவான விடயம் தொடர்பான ஒரு தகவலை நபியவர்கள் கூறிய போது அதிகமான கேள்விகள் கேட்டு அவ்விடயத்தில் மூழ்கிச் செல்வதை நபியவர்கள் விரும்பவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே, இஸ்லாத்தின் கருத்துப்படியும் ஸலபுஸ் ஸாலிஹீன்களின் கருத்துப்படியும் பாவம் செய்பவர்களை ‘காபிர்கள்’ எனக் கூறமுடியாது.

இவ்வாறு தெளிவாகவும் விரிவாகவும் நோக்க வேண்டிய பிழையான பல கொள்கைகள் இவர்களிடமிருந்தன. அவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே தெளிவாக நோக்குவது நீண்டுவிடும் என்பதால் விரிவஞ்சி தவிர்க்கப்படுகிறது. என்றாலும், அஹ்லுஸ் ஸுன்னா வல் ஜமாத்தினரின் கொள்கைக்கு முரணான அவர்களது கொள்கைகளை மிகச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

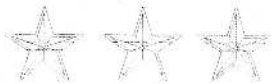
- அல்லாஹ்வை இம்மையில் பார்க்க முடியாதது போன்று மறுமையிலும் காணமுடியாது.
- அல்குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது என நம்புவது கடமை
- மறுமைக்கு முன்னால் (அதாவது தற்போது) சுவனமும் நரகமும் இருக்க முடியாது.
- கபர் வேதனை கிடையாது.
- அபூபக்கர், உமர் ஆகியோரின் கிலாபத் சரியானது.
- உஸ்மான்(ﷺ) யின் கிலாபத்தின் முதற்பகுதி சிறந்தது.
- தீர்ப்புக் கேட்கும் வரை அலி(ﷺ) யின் கிலாபத் சரியானது.
- சுதந்திரமான முஸ்லிம்களின் தெரிவின் அடிப்படையில் கிலாபத் தலைமை உருவாக வேண்டும். தெரிவு செய்யப்பட்டவர் குறைஷியாகவோ அல்லது ஹபஷிய அடிமையாகவோ இருக்கலாம்.
- கலீபா மார்க்கத்திற்கு முழுமையாகப் பணிந்து நடக்க வேண்டும். இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் அவர் நீக்கப்பட வேண்டும்.
- மார்க்கக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, அல்லாஹ்விற்கு மாறு செய்பவர்கள் காபிரவார்கள்.

- பாவங்கள் அனைத்துமே பெரும் பாவங்கள் ஆகும்.
- பாவம் செய்யும் ஆட்சித் தலைவருக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்வது வாஜிப்.
- பாவம் செய்பவர்களுக்கு மறுமையில் ஷபாஅத் கிடையாது.
- மறுமையில் மீஸான் என்பது கிடையாது.
- ஸிராத் என்பது கிடையாது.
- ஈமான் கூடிக்குறையும் தன்மை யுடையதல்ல.

இவையனைத்தும் குர்ஆன் வசனங்களுக்கும், ஸஹீஹான ஹதீஸுக்கும் முரணானவையாகும்.

கவாரிஜ் இயக்கம் பல குழுக்கலாகப் பிரிந்தனர். அவற்றில் சில குழுவினர் தீவிரப் போக்குடையோராகவும், சில குழுவினர் நடுநிலைப் போக்குடையோராகவும் காணப்பட்டனர். தீவிரப் போக்குடையோர் வழிதவறிச் சென்றதோடு, இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் அடிப்படைகளிலிருந்து வெளியேறினர். அக்குழுவினரில் முக்கியமானோர் பின்வருமாறு.

1. யஸீதிய்யா :- இவர்கள் நபி(ﷺ) அவர்கள் அஜமி எனக் கூறுவர்.
2. மைமுனியாக்கள் :- இவர்கள் பிள்ளைகளின் குழந்தைகளையும், சகோதரர்களின் பிள்ளைகளையும், சகோதரிகளையும் மணம் முடிக்கலாம் என்ற கருத்தையுடையோர் சூரது யூசப் குர்ஆனின் ஒரு அத்தியாயம் இல்லை எனவும் கூறுவர்.
3. இபாழிய்யா :- இவர்கள் நடுநிலைப் போக்குடையோராவர். இதனால் தான் இன்று வரை இவர்களது நூற்கள் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ளன. ஹிஜ்ரி முதலாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் வாழ்ந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு அபாழ் அத்தமீய் என்பவரின் தலைமையில் வாழ்ந்தோராவர். இவ்வியக்கத்திற்கு எதிரான தனியான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தனர்.

07

இஸ்லாமிய சட்டப்பார்வையில் கவாரிஜ்கள்

அல் குர்ஆனுக்கும், சுன்னாவுக்கும் நேரடியாக முரண்படும் கருத்துக்களையும் நம்பிக்கைக் கோட்பாடுகளையும் கொண்டுள்ள இவர்கள், இஸ்லாத்தின் பார்வையில் என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நோக்குவது அவசியம். இவ்வியக்கம் பற்றிய இத்தீர்ப்பு, முன்னய காலத்து குறிப்பிட்ட அந்த இயக்கத்தினருக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல. இத்தீர்ப்பு அவ்வியக்கப் பெயருக்கான தீர்ப்புமல்ல. மாறாக, அவ்வியக்கத்தினர் கொண்டிருந்த கொள்கைக்கான தீர்ப்பாகும். எனவே, அக்கொள்கைத் தாக்கத்திலிருந்து எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ள வேண்டும்.

இஸ்லாத்தினடிப்படையில் அவர்களை இரு வகைகளாக நோக்கலாம் என இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.

1. காபிர்கள்
2. கெட்டவர்கள், பாவிக்கள், பித்அத் வாதிகள்

கவாரிஜ்களைக் காபிர்கள் எனக் குறிப்பிடும் அறிஞர்கள், அவர்கள் பற்றி நபி(ﷺ) அவர்கள் முன்னறிவுப்புச் செய்த ஹதீஸ்கள், ஸஹாபாக்கள்

விடயத்தில் கவாரிஜ்களின் நிலைப்பாடு, குறிப்பாக அலீ(௧) பற்றிய அவர்களது நிலைப்பாடு என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே இம்முடிவுக்கு வந்துள்ளனர்.

கவாரிஜ்கள் பற்றி வந்துள்ள முன்னறிவிப்பான ஹதீஸ்களை அவதானிக்கும் போது அவர்களின் பண்புகளைப் பின்வருமாறு இனங்காணலாம்.

- ★ குர்ஆன் ஓதுவதில் மூழ்கி விடுதல்
- ★ வணக்கத்தில் ஆழமான ஈடுபாடு
- ★ தொழுகையை அதிகமாக நீட்டுதல்

பொதுவாக இப்பண்புகளைக் கொண்டே கவாரிஜ்கள் இனங்காணப் படுகின்றனர். பாவத்திலீடுபடுபவர்களையும் ‘காபிர்கள்’ என இவர்கள் பட்டம் சூட்டுவதற்கு ஏற்கனவே சொன்ன அவர்களது நிலையே காரணமாய் அமைகின்றது.

சில அறிஞர்கள் கவாரிஜ்களைப் பொதுவாக ‘காபிர்கள்’ எனச் சொல்வதைத் தவிர்க்கின்றனர். எனினும், சுபஹுத் தொழுகையையும் ம.ஃரிப் தொழுகையையும் ஒரு ரக்அத்தாக சுருக்கிக் கொண்ட கவாரிஜ்களின் ஒரு பிரிவினரான ‘பித்இய்யா’ குழுவினரை ‘காபிர்கள்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அதே போல் மஹ்ரமான பெண்களை (மகனின் மகள், மகளின் மகள், சகோதரர்களின் பிள்ளைகளின் மகள்) திருமணம் செய்வது கூடும்; சூரது யூஸுப் ஒரு ஆணினதும் பெண்ணினதும் காமத்தால் ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்வைக் குறிப்பிடுவதால் அது குர்ஆனின் ஒரு அத்தியாயமாக இருக்கமுடியாது எனக்கூறும் ‘மய்மூனியா’ எனும் கவாரிஜி குழுவினரையும் காபிர்கள் என்கின்றனர். அதேபோல் “அல்லாஹ் அஜமிகளிலிருந்து ஒரு ரஸூலை அனுப்பி முஹம்மது (௧) அவர்களின் மார்க்கத்தை மாற்றிவிடுவான்” எனக்கூறும் கவாரிஜ்களின் உட்பிரிவான “ஸைதீக்களையும்” காபிர்கள் என்கின்றனர்.

கவாரிஜ்கள் காபிர்கள் அல்ல அவர்கள் பாவிகள் என்ற இரண்டாவது கருத்தை முன்வைப்பவர்கள் தங்களது கருத்தை உறுதிப்படுத்த பின்வரும் காரணங்களை முன்வைக்கின்றனர். பெரும்பாலான அல்குர்ஆன் அல்ஹதீஸ் ஆதாரங்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது ஒரு மனிதனின் பேச்சுக்களில் அல்லது செயல்களில் ‘குப்ர்’ (நிராகரிப்பு) தெளிவாகத் தெரியுமிடத்து அவனைக் ‘காபிர்’ எனக் கூறுவது தவறில்லை. ஏனெனில், ஒரு மு.மினைப் பார்த்து ‘காபிர்’

பத்வா கொடுப்பது இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேற்றும் விடயமாகும். தெளிவான ஆதாரங்களினால் அவரது 'குப்ர்' நிரூபணமானால் இந்த முடிவை முன்வைப்பது தடையல்ல என்கின்றனர்.

சில அறிஞர்கள் கவாரிஜ்களை காபிர்கள் என்று சொல்வதைத் தவிர்த்துக் கொண்டு (பாஸிக்) பாவிகள் எனத் தீர்ப்பு வழங்குகின்றனர். நிகாஹ், ஜனாஸா போன்ற மார்க்க விடயங்களில் இணைத்துக் கொள்ளலாம். நல்லது கெட்டதுகளில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். இனால்தான் முன்னோர்களில் சிலர் காபிர்களுடன் நடந்து கொள்வதைப் போன்று அவர்களுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை. அலீ(ஃ)அவர்களும் உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ்(ரஹ்) அவர்களும் கவாரிஜ்களைச் சூறையாடமலும், அவர்களது சந்ததியினரைத் திட்டாமலுமிருந்தமையை இதற்கான உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

எது எவ்வாறானாலும் கவாரிஜ்கள் பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாட்டில் தெளிவான சில முடிவுக்கு வரமுடியும். அதாவது, கவாரிஜ்கள் பல உட்பிரிவுகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு குழுக்களுக்குமிடையில் அடிப்படை விடையங்களிலேயே பலத்த கருத்து முரண்பாடுகள் கணப்படுகின்றன. பொதுவாக அனைவருக்கும் 'காபிர்' எனத் தீர்ப்பு வழங்குவதை விட மார்க்கத்துடன் நெருக்கமாகும் அல்லது தூரமாகும் அளவைப் பொறுத்து அவர்களது நிலை மாற்றமடையும்.

'காபிர்கள்' (மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறியவர்கள்) என்ற சட்டத்தீர்ப்பு வழங்கும் போது மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறி விட்டதற்கான தெளிவான ஆதாரம் காணப்படுகிறதா? என்பதையும் அவர்களது பேச்சுக்களிலும், செயற்பாடுகளிலும், எழுத்துக்களிலும் 'குப்ர்' தெளிவாகத் தெரிகிறதா என்பதையும் கவனத்திற் கொள்வது கட்டாயமாகும் என்ற இமாம்களின் நிலைப்பாடு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

என்றாலும் கவாரிஜ்களின் உட்பிரிவுகளில் பெரும்பாலானாவை தெளிவாகவே நேரடியான குர்ஆன் வசனங்களுக்கும் ஹதீஸ்களுக்கும் முரண்படுவதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

08

மு.:தஸிலா இயக்கம்

அறிமுகம் :-

மு.:தஸிலா இயக்கம் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றியதோர் பகுத்தறிவுவாத இயக்கமாகும். உமைய்யாக்களது ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற இவ்வியக்கம் அப்பாஸியாக்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் பெருவளர்ச்சி கண்டது. இஸ்லாமிய அகீதாவை விளங்குவதில் பகுத்தறிவைப் பெரிதும் சார்ந்திருந்த இவ்வியக்கம், பிற சமூகங்களது தத்துவ சித்தனையின் தாக்கத்தின் விளைவாகவே தோற்றம் பெற்றது என்பர். இதனால் இவ்வியக்கம் அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல்ஜமாஅத்தின் அகீதாவிலிருந்து தடம்புரண்டுவிட்ட இயக்கமாக அடையாளம் காணப்பட்டது. இவ்வியக்கம், 'கத்ரிய்யா', 'அத்லிய்யா', 'அஹ்லுல் அதல் வத்தவ்ஹீத்', 'அல்மக்ஸத்', 'அல்வஈதிய்யா' என்ற பெயர்களினாலும் அழைக்கப்படுவதுமுண்டு.

ஹிஜ்ரி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் (ஹி.105-110) இஸ்லாமிய வரலாற்றில் உருவான இவ்வியக்கத்தின் தோற்றத்திற்கு வாஸில் இப்னு அதா என்பவனே காரணமானான். இவ்வியக்கம் அன்றைய காலகட்டத்தில் அனைத்துத் தரப்பினிடையேயும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. இவ்வியக்கத்தின் செல்வாக்குப் பல முஸ்லிம் நாடுகளிலும் பாரியளவில் பரவியது.

இது பற்றி ஜமாலுத்தீன் அல் காஸிமி எனும் அறிஞர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மு.:தஸிலா இயக்கம் பெருந்தொகையான ஆதரவாளர்களைக் கொண்ட மிகப் பெரியதொரு இயக்கமாகும். பொதுவாக ஈராக்கில் பெரும்பாலானவர்களும் இந்தியா, சிரியா, பாரசீகம் போன்ற பிரதேச மக்களும் இக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றனர். இக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் முஸ்லிம்கள் மில்லியன் கணக்கில் காணப்படுகின்றனர்.”

(தாரீஹுல் ஜஹ்மிய்யா பக்:56)

தோற்றம்:

மு.:தஸிலா இயக்கத்தின் தோற்றம் பற்றிப் பின்வரும் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

01. மு.:தஸிலா இயக்க சிந்தனையின் ஆரம்பம் அலி(௧) அவர்களது காலமாகும். அலி(௧) அவர்களின் அரசியல் நடவடிக்கையின் போது ஸஹாபாக்களில் ஒரு குழுவினர் பிரிந்து நின்றனர். அவர்கள் அலி(௧), முஆவியா(௧) ஆகியோருக்கிடையில் தோன்றிய கருத்து முரண்பாடுகளில் ஆழமாய்ப் போவதைத் தவிர்த்துக்கொண்டனர். இக்குழுவினர் “மு.:தஸிலாக்கள்” எனக் கருதப்படுகின்றனர்.

இக்கருத்தை உடையோர் ‘மு.:தஸிலா’ என்ற சொல்லுக்கான மொழிக்கருத்தான “பிரிந்து” நின்றோர் என்ற அர்த்தத்தில் இப்படிக்கூறுகின்றனர். எனினும், இக்கருத்து சரியானது அல்ல என அஷ்ஷெய்க் முஹம்மது அத்தாஹிர் அன்னய்பர் என்பவர் “தனது பிரதான இஸ்லாமிய இயக்கங்கள்” (பக் :123) என்ற அறபு நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

02. வாஸில் இப்னு அதாவுக்கும் இமாம் ஹஸனுல் பஸரீ(ரஹ்) அவர்களுக்கும் இடையில் பாவம் செய்தவர்களின் நிலைப்பாடு பற்றி எழுந்த கருத்து முரண்பாடு தான் காரணம் என சில அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மு.:தஸிலா இயக்கத்தின் தோற்றம் குறித்த பிரதானதும் பிரபல்யமானதுமான அபிப்பிராயம் இதுவாகும். இந்த மு.:தஸிலா இயக்கத்தின் சிந்தனை ஹஸனுல் பஸரீ(ரஹ்) அவர்களது ஊரான பஸராவில்தான் தோற்றம் பெற்றது. பின்பு பக்தாத், கூபா போன்ற பிரதேசங்களுக்குப் பரவி அங்கிருந்து முஸ்லிம் உலகின் பல பிரதேசங்களுக்கும் பரவியது.

இவ்வியக்கத்தினர் ஐந்து அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வியக்கத்தின் கொள்கைகள், ஜஹ்மிய்யா, கத்ரிய்யா, காரிஜிய்யா இயக்கங்களின் கொள்கைகளைத் தழுவினதாகவே அமைந்திருந்தன. அதாவது, ஜஹ்மியாக்களின் சிந்தனை வழியில் தவ்ஹீதையும், கத்ரிய்யாக்களின் வழியில் (அதல்) நீதியையும், அல்வ. த் வல்வஃத், மன்ஸிலதுன் பைன மன்ஸிலதைன், நன்மையை ஏவித் தீமையைத் தடுத்தல் போன்ற கொள்கைகளை கவாரிஜுகளின் வழியிலும் பெற்று தமது கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டனர்.

❖ **தோற்றத்துக்கான பின்னணிகள்:**

- அல் குர் ஆனையும் சுன்னாவையும் துணையாகக் கொண்டு விளங்கவேண்டிய அகீதா விடயங்களை பகுத்தறிவின் துணையாக விளங்க முற்பட்டமை.
- அகீதா ரீதியான சர்ச்சைகளின் போது 'நஸ்' ஆன ஆதாரங்களை முற்படுத்துவதை விடத் தமது பகுத்தறிவின் தீர்ப்பை முதன்மைப்படுத்தியமை.
- நபி(ﷺ) அவர்களும், அவர்களின் பயிற்சிப் பாசறையில் வளர்ந்த ஸஹாபாக்களும் அகீதாவை விளங்கவும், விளக்கவும் முற்பட்ட நடைமுறைக்கு மாற்றமாக அகீதா பற்றிய விடயங்களை விளங்க முற்பட்டமை.
- தத்துவம், இல்முல்கலாம் (தர்க்கவியல்) போன்ற அன்னிய சமய சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்த கலைகளின் அளவுகோள்களை மையமாக வைத்து அகீதா விடயத்தை அணுகியமை.
- கிரேக்க, பாரசீக, உரோம, இந்து நாகரிகங்களின் செல்வாக்கும் தாக்கங்களும்.
- இஸ்லாம் இஜ்திஹாத் நடைமுறை அனுமதித்துள்ள பிக்ஹ் துறை போன்று அகீதாவையும் சர்ச்சைக்குட்படுத்தியமை.
- அல்லாஹ் பற்றியும், ஏனைய மறைவான விடயங்கள் பற்றியும் தேவையற்ற வாதப்பிரதிவாதங்களிலும், ஆய்வுகளிலும் ஈடுபட்டமை.
- இஸ்லாம் ஆய்வுசெய்யத் தடைசெய்துள்ள மறைவான அம்சங்கள் பற்றி சுதந்திரமான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டமை.
- இல்முல்கலாம், தத்துவம், குபித்துவம் போன்ற சிந்தனைகளின் நேரடித் தாக்கம்.

தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்த சிந்தனைகள் :

மு.தஸிலாக்களின் தோற்றத்தின் வரலாற்றை நோக்கும் போது ஆரம்பத்தில் இரு பிரதான சிந்தனைகளையே அது கொண்டிருந்தது.

- (i) மனிதன் பூரண செயல் சுதந்திரமுடையவன். அவன் தானாகவே தனது செயல்களைப் உருவாக்கிக்கொள்கிறான். இதனால்தான் அவனது செயல்களுக்கு அவன் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டியவனாகின்றான்.
- (ii) பாவங்களில் ஈடுபட்டவன் மு.மினும் இல்லை; காபிரும் இல்லை; அவன் இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டதோர் நிலையிலிருக்கிறான். அவனை 'பாஸிக்' என அடையாளப்படுத்தலாம். அவனது மறுமை நிலை பயங்கரமானது; சுவனவாசிகளின் செயல்கள் செய்யாமையால் நரகில் நிரந்தரமாகத் தங்கி விடுவான். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை 'முஸ்லிம்' என அழைக்கலாம். ஆனால் 'மு.மின்' என அழைக்கமுடியாது.

பின்னர் காலப்போக்கில் மு.தஸிலாக்கள் தங்கள் இயக்கத்துக்கெனத் தனியான ஐந்து அடிப்படைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

பெயர்கள் :

மு.தஸிலாக்கள் கொண்டுள்ள கொள்கைகளை அடிப்படையாக வைத்து அஹ்லுஸ் ஸுன்னாக்கள் பல பெயர்களைச் சூட்டி அடையாளப்படுத்தினாலும் அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்றாலும், அவர்கள் தங்களுக்கெனப் பின்வரும் பெயர்களைச் சூட்டிக்கொண்டுள்ளனர்.

1. அல்மு.தஸிலா
2. அஹ்லுல் அதல் வத் தவ்ஹீத்
3. அஹ்லுல் ஹக்
4. அல் பிரகதுன் நாஜியா
5. அல் முனஸ்ஸிஹுனல்லாஹ்

மு.தஸிலாக்களின் பலம் :

மு.தஸிலாக்களின் வளர்ச்சி இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பெரியதோர் விடயமாக மாறியது. அவர்களது கொள்கையைப் பின்பற்றுவார்களினது எண்ணிக்கை அதிகரித்ததனால் அவர்களது செலவாக்கு இஸ்லாமிய

உலகில் பெரிதும் காணப்பட்டது. அன்றைய அப்பாஸிய கலீபா மஃமுன் என்பவரும் அக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமளவுக்கு அவர்களது கொள்கை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. கலீபாவுக்குத் தமது சிந்தனைகளை விட வெறெந்த கருத்துக்களும் சென்றடைந்து விடக்கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர். கலீபா மஃமுன் இயல்பிலேயே கல்வியாராச்சியில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். கல்வி மீது இவருக்கிருந்த பேரார்வம் அஹ்மத் இப்னு அபீதாவுத் என்பவரிடம் மண்டியிட வைத்தது. இதனால், தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி முஃதஸிலாக்களது கொள்கைப் பரப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு பெரிதும் ஆதரவளித்தார். பொதுமக்களனைவரும் இக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளப் பின்வாங்கியவர்களை அச்சுறுத்தவும் அவர் பின் நிற்கவில்லை.

இவரது இந்நிலைப்பாட்டினால் மக்கள் பெரும் கஷ்டங்களும் துன்பத்துக்குமுள்ளாயினர். இவர்களது கருத்தை எதிர்த்த பெரும் பெரும் மேதைகளெல்லாம் கடுமையாக இம்சிக்கப்பட்டனர். இவர்களில் முக்கிய மானவராக இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல்(ரஹ்) அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அதனால்தான் “இக்காலப் பகுதி, “குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது என்ற கருத்தினால் சோதிக்கப்பட்ட காலம்” என வர்ணிக்கப்படுகின்றது. செல்வங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைத்த போது அதில் அத்துமீறினர்.

மஃமுனைத் தொடர்ந்து முதவக்கில் என்ற அப்பாஸிய கலீபா ஆட்சிக்கு வந்தபோது நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சோதனைகள், பிரச்சினைகள், இம்சைகள், நாடுகடத்தல்கள் என்பன தலைவிரித்தாடு வதைக் கண்டார். இந்நிலை பொதுவாக ஆட்சியாளர்களுக்கெதிரான அதிருப்தியை மக்களிடையே தோற்றுவித்திருந்தது. எனவேதான், முதவக்கில் “குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது” என்ற கருத்தை பிழையானது என அரசியல் ரீதியாகப் பிரகடனம் செய்தார். இதனால் ஹதீஸ் துறை அறிஞர்களின் பேருதவியையும், சுதந்திர சிந்தனைக்கான நிலையையும் பெற்றுக்கொண்டனர். பகிரங்கமாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வந்த முஃதஸிலாக் கொள்கைகள் இரகசியப் பிரசார நிலைக்குள்ளானது.

(முக்கிய இஸ்லாமிய இயக்கங்கள், பக்:34)

பிரபல்யமான முஃதஸிலா அறிஞர்கள் :

முஃதஸிலாக் கொள்கையைப் பரப்புவதிலும் அதனைப் பின்பற்றுவதிலும் மக்களிடையே பலர் பிரபல்யமடைந்து காணப்பட்டனர். இவர்கள் தமது கொள்கைக்காக விவாதங்கள், மாநாடுகள், நூல் தொகுப்புக்கள் போன்ற நடவடிக்கைகளில் இறங்கினர். அவர்களில் பிரபல்யமானோரை நோக்குவோம்.

1. பிஷ்ர் இப்னு அஸ்ஸர்
2. தவர் இப்னு ஸைத் அல்மதனி
3. தவர் இப்னு யஸீத் அல் ஹிம்மஸீ
4. ஹஸ்ஸான் இப்னு அதிய்யா
5. அல் ஹஸன் இப்னு திக்வான்
6. தாஷுத் இப்னுல் ஹுஸைன்
7. ஸகரிய்யா இப்னு இஸ்ஹாக்
8. இப்னு இஜ்லான்

ஹி-80-131 வரையான காலப்பகுதியில் இமாம் ஹஸனுல் பஸரீயின் மாணவராயிருந்த 'வாஸில் இப்னு அதா'வின் வாதப் பிரதிவாதத்தினால் இவ்வியக்கம் பரிணமித்தது. பெரும் பாவம் செய்தவன் முஸ்லிமுமில்லை; காபிருமில்லை. இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையிலுள்ளான். அவன் அப்பாவத்தோடு மரணித்தால் நரகில் நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடுவான் என்ற கருத்தை முன்வைத்து ஹஸனுல் பஸரீ(ரஹ்) அவர்களது வகுப்பிலிருந்து "வாஸில்" நீங்கிச் சென்ற தனியான இயக்கத்தை உருவாக்கினார். இக்காலப்பகுதியில் உமைய வம்சத்தினரான அப்துல்மலிக் இப்னு மர்வான், ஹிஷாம் இப்னு அப்துல்மலிக் என்போர் முறையே ஆட்சிசெய்தனர். இக்காலப்பகுதியில் மு.தஸிலாப் பிரிவினர் 'அல்வாஸிலிய்யா' என அழைக்கப்பட்டனர்.

அப்பாஸிய ஆட்சிக் காலத்தில், கலீபா ம.முன் இக்கொள்கையை ஆதரித்தார். இவ்வியக்கத்தின் கொள்கையை அரச கொள்கையாகவும் பிரகடனம் செய்தார். அவர் இவ்வியக்க சிந்தனையை பிஷ்ருல் மரீஸி, துமாமா இப்னு அஷ்ரஸ், அஹ்மத் இப்னு அபீதாஷுத் என்போரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்றார். இக்காலத்தில் 'குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது' என்ற கருத்தையும் மு.தஸிலாக்கள் தமது கொள்கையாக முன்வைத்தனர். அஹ்மத் இப்னு அபீதாஷுத் என்பவரே இக்கருத்தை முன்னின்று போதித்தார். கலீபா மு.தஸிம் காலத்தில் இவர் பிரதம நீதிபதியாகவும் தொழிற்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது' என்ற கருத்து அஹ்லுஸ்ஸுன்னா ஜமாஅத்தின் (இஸ்லாத்தின்) கருத்துக்கு முரணானது என்பதால் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல்(ரஹ்) அவர்கள் அக்கருத்தை கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். இதனால் அவர்கள் சொல்லாணாத் துன்பத்துக்குள்ளாக நேர்ந்தது. கலீ.பா ம.முனின் காலத்தில் சிறை வைக்கப்பட்ட இமாமவர்களுக்குத் தண்டனையாகச்

சவுக்கடி வழங்கப்பட்டது. மஃமுன் இறந்த பின்னர் கிட்டத்தட்ட இரண்டரை வருடங்கள் சிறையிலேயே வாழ்ந்தார். முஃதஸிம் காலத்தில் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட இமாமவர்கள், வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டார்கள். அவரைத் தொடர்ந்து வந்த கலீபா வாதிக்கின் காலத்திலும் இந்நிலையே தொடர்ந்தது.

ஹி.232 ஆம் ஆண்டு அல்முதவக்கில் கிலாபத் பதவியை ஏற்ற போது அப்பாஸிய அரசின் கொள்கை மாற்றமுற்றது. கலீபா அல்முதவக்கில் அஹ்லுஸ்ஸுன்னா அகீதா சிந்தனையுடையவராகக் காணப்பட்டமையால் முஃதஸிலா கொள்கை முக்கியத்துவம் இழக்கலாயிற்று. இமாமவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தி, அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல்ஜமாஅத்தின் கொள்கையை கலீபா வாழவைத்தார். அரசாங்கத்தில் முஃதஸிலாக்கள் செலுத்திய செல்வாக்கை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார். 14 வருட காலம் ஆட்சிசெய்த அவர், முஃதஸிலா கொள்கைக்கு எதிரான தடையுத்தரவையும் பிறப்பித்தார்.

ஹி. 334 ஆம் ஆண்டளவில் பாரசீகப் பிரதேசத்தில் ‘புவைஹீ’ என்ற சிற்றரசு ஆட்சி செய்தது. இது ஷீஆக் கொள்கை வழி ஆட்சியாகக் காணப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் மத்திய அரசுக்கும் இந்த சிற்றரசுக்கும் இடையில் கொள்கை ரீதியான முரண்பாடு காணப்பட்டதால் முஃதஸிலாக் களும், ஷீஆக் களும் ஒன்றிணைந்தனர். அவர்களுக்கிடையிலான தொடர்புகள் வளர்ந்து உறுதி பெறலாயிற்று. இவர்களின் ஆட்சியின் கழ் மீண்டும் முஃதஸிலாக் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சி மீளெழுச்சி பெற்றது. ஹி. 360 இல் ‘றய்’ பிரதேசத்தில் பிரதம நீதிபதியாக முஃதஸிலாக்களின் தலைவரான அப்துல் ஜப்பார் நியமிக்கப்பட்டமை முஃதஸிலாக்களின் செல்வாக்கின் மீளெழுச்சிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

‘அல்மக்திலீ’ எனும் வரலாற்றாசிரியர் இக்காலம் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“முஃதஸிலாக் கோட்பாடு புவைஹீக்களின் ஆட்சியின் போதுதான் ஈராக், குராஸன், மாவராஅன்னஹர் பிரதேசங்களில் பெருமளவில் பரவியது”.

இச்சிற்றரசின் வீழ்ச்சியின் பின்னர் இக்கொள்கை வலுவிழந்து செயலற்றுப் போனது. ஷீஆக்கள் போன்று இவ்வியக்கத்தினரின் வளர்ச்சி ‘தனி இயக்கம்’ என்ற உருவில் இடம்பெறவில்லை. அதனால் அதன் சிந்தனைகளின் தாக்கங்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் காணப்பட்டன.

09

மு.:தஸிலாக்களின் அடிப்படைகளும் கொள்கைகளும்

மு.:தஸிலாக்கள் தமது கொள்கையை ஐந்து அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டே வகுத்துள்ளனர். அவை பின்வருமாறு;

1. தவ்ஹீத் - இறைவன் பற்றிய கோட்பாடு
2. அல் அதல் - இறைத்தூது, விதி பற்றிய கோட்பாடு
3. அல்வ.:த், வல்வஃத் - மறுமை பற்றிய கோட்பாடு
4. இரண்டு நிலைகளுக்கிடையிலான ஒரு நிலை - பாவம் பற்றிய கோட்பாடு
5. நன்மையை ஏவுதல், தீமையைத் தடுத்தல் - சீர்திருத்தம் பற்றிய கோட்பாடு

இவ் ஐந்து அடிப்படைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் போதுதான் ஒருவர் உண்மை முஸ்லிமாகக் கருதப்படுவார் என மு.:தஸிலாக்கள் குறிப்பிடுவர். மு.:தஸிலாக்களின் இவ் அடிப்படைகள் பற்றியும், அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து அவை வேறுபடும் விதத்தையும் தெளிவாக நோக்குவோம்.

1. தவ்ஹீத்

தவ்ஹீத் என்ற அடிப்படையினூடாக மு.:தஸிலாக்கள் அல்லாஹ்வின் பண்புகள் மற்றும் அவனுக்கு இருக்கக் கூடிய, இருக்கக்

கூடாத பண்புகள் பற்றிய ஆய்வையே கருத்திற்கொள்கின்றனர். அல்லாஹ் தனக்கிருப்பதாக வர்ணிக்கும் சில பண்புகளைக் கொண்டு அல்லாஹ்வை வர்ணிப்பதை விட்டு விடுவதே உண்மையான தவ்ஹீத் எனக் கருதுகின்றனர். அப்பண்புகளுக்குப் பகரமாக புதிய சில பண்புகளை அவர்கள் உருவாக்கினர். அவைதான் உண்மையானவை எனவும் நம்பினர்.

இமாம் அஷ்அரீ(ரஹ்) அவர்கள் மு.:தஸிலாக்களின் தவ்ஹீத் கோட்பாட்டைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறுகிறார். மு.:தஸிலாக்கள் அல்லாஹ்வை வர்ணிக்கும் பல வார்த்தைகளையும் எடுத்து வைக்கின்றார். அவர்கள் அல்லாஹ்வை வர்ணிப்பதற்காக உருவாக்கிய பண்புகளைத் தான் சரியான தவ்ஹீத் என வாதிடுகின்றனர். உண்மையில், அவர்கள் கூறுகின்ற அந்தப் பண்புகள் 'அல்லாஹ்வே இல்லை' என்ற நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

அவர்கள், அல்லாஹ் பற்றி வர்ணிக்கும் பண்புகள் அனைத்தும் முரண்பட்ட அல் குர்ஆனுக்கும் சுன்னாவுக்கும் தன்மை கொண்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. அவர்கள் கூறும் பண்புகளைச் சற்று ஆழமாகச் சிந்திக்கும் எந்தவொருவரும், அவற்றுக்கும் முளைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதிருப்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். அவை வெறும் கற்பனைகள்; எவ்வித ஆதாரமுமில்லாது அல்லாஹ்வின் மீது இட்டுக்கட்டப்பட்ட பொய்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இமாம் அஷ்அரீ(ரஹ்) அவர்கள் அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்தளிக்கிறார்.

“அல்லாஹ் ஒருவன்; அவனைப் போன்று எதுவும் கிடையாது; அவன் கேட்பவன், செவிமடுப்பவன்; அவனுக்கு உடம்போ, ஆவியோ கிடையாது. அவன் உருவமற்றவன்; அவனுக்கு எலும்போ, இரத்தமோ கிடையாது. அவனுக்கு நிறம், சுவை, வாடை, உணர்வு கிடையாது; சூடு, ஈரலிப்பு, காய்ந்த தன்மைகளும் கிடையாது; அவனுக்கு நீளமில்லை, அகலமில்லை, ஆழமுமில்லை, அசைவும் கிடையாது; அமைதியும் கிடையாது. அவனுக்கு உடலுறுப்புக்கள் கிடையாது. அவன் திசையற்றவன்; அவனுக்கு வலதுமில்லை, இடதுமில்லை; முன்னுமில்லை; பின்னுமில்லை; மேலுமில்லை, கீழுமில்லை; அவனுக்கென்று ஒரு இடமும் கிடையாது.” (அல் மகாலாத் : 1/235)

இவ்வாறு மு.:தஸிலாக்கள் அல்லாஹ் பற்றி பைத்தியக் காரத்தனமாகச் சித்தரிக்கின்றனர். இவர்களது இவ்வருணிப்புக்களால் எவ்விதப் பிரயோசனமும் கிடைக்கப் போவதில்லை. மாறாக அல்லாஹ் என்றொருவன் இருக்க முடியாது என்ற கருத்தைத்தான் கொண்டுவரும்.

அல்லாஹ்வுக்குப் பண்புகள் இருப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டால் அவன் பல அந்தங்களையுடைவனாக இருக்கின்றான் என்று சொல்ல வேண்டிவரும் என்கின்றனர். மு.தஸிலாக்களின் கருத்துப்படி ஒவ்வொரு பண்புக்கும் ஒவ்வொரு இறைவன் என்று சொல்ல வேண்டிவரும். அதிலிருந்து தப்புவதற்கான ஒரே வழி அல்லாஹ்வுக்கு ஸிபத்துக்கள் எதுவும் கிடையாது என்று கூறுவதுதான். இவ்வாறு நம்பும்போதுதான் தவ்ஹீத் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது என்று கூறுகின்றனர்.

மறுப்புரை :

மு.தஸிலாக்களது இக்கருத்துக்களை அறிவுள்ள எவரும் இலகுவாக மறுத்துவிடலாம். ஸலபுகள் அல்லாஹ்வின் ஸிபத்(பண்பு)கள் பற்றி மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளனர். ஸலபுகள், அல்குர்ஆனிலும் சுன்னாவிலும் வந்துள்ளது போன்று எவ்வித திரிபுமில்லாது, மாற்று விளக்கங்கள் கொடுக்காது, அல்லாஹ்வின் பண்புகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அல்லாஹ்வுக்கு “தாத்” உண்டு, ஆனால், அவன் எப்படியிருப்பான் என்பதை யாரும் அறிய முடியாது. அனுக்கு பண்புகள் (ஸிபத்) உண்டு. அவை எப்படிப்பட்டவை என்பதை யாரும் அறியமாட்டார்கள். அவை அவனது மகிமைக்கும், ஆற்றலுக்கும் ஏற்றாற் போல் முழுமைத் தன்மை கொண்டு காணப்படுகின்றன.

ஒரு முஸ்லிம், அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி அல்குர்ஆனிலும், சுன்னாவிலும் விபரித்திருப்பது போன்று ஒவ்வொன்றையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவன் சம்பந்தமாகத் தெரியாத (அறியமுடியாத) விடயங்களில் ஒரு மு.மின் கையடிக்கக் கூடாது. இது பற்றி அல்லாஹ் ‘அவன் வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன். அவன் உங்களுக்காக உங்களிலிருந்தே மனைவியரையும், கால்நடைகளிலிருந்து ஜோடிகளையும் அமைத்து, அதில் உங்களைப் பெருகச் செய்கின்றான். அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை. அவன் செவியேற்பவன்; பார்ப்பவன்.’ 42:11 எனக் குறிப்பிடுவது போன்று எவ்வித ஒப்புமையோ, உதாரணமோ இல்லாமல் அவனது பண்புகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் பற்றிய ஸஹாபாக்களின் நிலைப்பாட்டை விளக்கும் பின்வரும் ஹதீஸைப் படித்துப் பாருங்கள்!

ஸஹாபாக்கள் சத்தமாக தக்பீரும், கலிமாவும் சொல்லிக்கொண்டிருந்த போது ஸஹாபாக்களைப் பார்த்து நபியவர்கள், “உங்களுக்குள்ளேயே (அமைதியாய்) செய்துகொள்ளுங்கள்! ஏனெனில், நீங்கள் செவிடனையோ, தூக்கத்திலிருப்பவனையோ அழைக்கவில்லை. நீங்கள் நன்கு செவியுறுபவனும், பார்ப்பவனும், நெருக்கமானவனையுமே

அழைக்கின்றீர்கள்!” என நபி(ﷺ) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(நூல் : புகாரி 13/372)

நபி(ﷺ) அவர்கள் “அல்லாஹ் செவிமடுப்பவன், பார்ப்பவன்” என்ற வசனத்தை ஓதும்போது தனது இருவிரல்களைக் கண்களின் மீதும், காதின் மீதும் வைத்தார்கள். (அறிவிப்பவர்: அபுஹுரைரா(رضي الله عنه), நூல் : அபுதாவூத் 534)

இவ்வாறு அல்லாஹ்வின் கேட்கும், பார்க்கும் பண்புகளை நபி(ﷺ) அவர்கள் உறுதிப்படுத்திய பொழுது ஸஹாபாக்கள் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர். அது பற்றிய மேலதிகக் கேள்விகள் ஏதும் கேட்கவில்லை. இது அல்லாஹ்வின் பண்புகளை ஸஹாபாக்கள் ஈமான் கொண்ட நடைமுறை வடிவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

எனவே, அல்லாஹ்வின் பண்புகள் ஆதியானவை, அந்தமானவை. அவனுக்கு ‘தாத்’ - (உள்ளமை) இருப்பது போல் பண்புகளும் இருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து ஈமான் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது அடிப்படை :- (அல் அதல்) நீதி

‘அல் அதல்’ என்ற பதத்தினூடாக அல்லாஹ்வின் செயற்பாடுகளை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அல்லாஹ்வின் செயல்கள் அனைத்தும் அழகானவை. அவற்றில் அசிங்கமானவை கிடையாது என்பதையே முஃதஸிலாக்களின் இரண்டாவது அடிப்படை குறித்து நிற்கின்றது. அதாவது, மனிதர்களது செயற்பாடுகளில் உள்ள பாவங்களுக்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் இடையில் எத்தொடர்பும் கிடையாது என்கின்றனர். இதற்குப் பின்வரும் வசனங்களை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர்.

“கெட்டவற்றை அல்லாஹ் விரும்புவதில்லை”. (2:205)

“அல்லாஹ் (தன்) அடியார்களுக்கு அநியாயம் செய்ய நாடமாட்டான்” (40:31)

“(அவனை) நீங்கள் நிராகரித்தாலும் (அவனுக்குக் குறையேதுமில்லை) - நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களிடம் தேவையற்றவன். எனினும் தன் அடியார்களின் (நன்றி மறக்கும்) நிராகரிப்பை - குட்பரைக் கொண்டு அவன் திருப்தி கொள்வதில்லை. நீங்கள் நன்றி செலுத்துவீர்களாயின், உங்களைப் பற்றி அவன் திருப்தி கொள்வான். அன்றியும், எந்தவொருவரும் மற்றொருவன் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்க மாட்டான்”. (39:97)

இந்த வசனங்களை வைத்து, அடியார்களின் செயல்களை அவர்களே உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். அவற்றை அல்லாஹ் படைப்பதில்லை என முஃதஸிலாக்கள் வாதிடுகின்றனர். மனிதர்களையும் அவர்களது செயற்பாடுகளையும் இறைவனே படைக்கிறான் எனக் கூறுவது பெரும் தவறு என்கின்றனர். மனிதனின் செயற்பாடுகளை மனிதர்களே படைக்கின்றனர்; ஆனால், மனிதன் செய்யும் அனைத்தையும் அல்லாஹ் அறிவான். அவர்கள் செய்வதற்கும், செய்யாது விடுவதற்கும் தேவையான சக்தியை இறைவனே கொடுக்கிறான் என வாதிடுகின்றனர். அல்லாஹ்தான் மனிதர்களது செயல்களைப் படைக்கின்றான்; அவற்றை உருவாக்குகிறான் என யாராவது சொன்னால் அவன் பெரும் தவறு செய்தவனாவான் என அவர்களது அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இது சம்பந்தமாகப் பல்வேறு வாதங்களை முன்வைக்கின்றனர். அவையாவன:

- (i) மனிதர்களது சொற்களையும் இறைவனே படைத்தான் என்று கூறுவது இறைவன அநியாயம் செய்தவன் என்று சொல்வதாகிவிடும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் அந்த அநியாயத்தையும் விட்டும் தூர்மையானவன்.

இதற்குப் பல ஆதாரங்கள் குர்ஆனில் இருக்கின்றன.

“(மனிதனே) அர்ரஹ்மானின் படைப்பில் எவ்விதக் குறையை (ஏற்றத் தாழ்வுகளையும்) நீர் காண மாட்டீர்...” (67:3)

இந்த வசனத்தில், “குறை (ஏற்றத் தாழ்வு)” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பதத்தின் மூலம் அல்குர்ஆன் முன்வைப்பதற்கு நாடிய அர்த்தத்திற்கு நேர் எதிரான கருத்தை முன்வைக்கின்றனர். அவர்களது அறிஞர் அல்காழீ அப்துல் ஜப்பார் என்பவர் இப்பதத்திற்கு அளிக்கும் பின்வரும் விளக்கம் அவர்களது பிழையான கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“அல் லாஹுத ஆலா தனது படைப்பினங்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளை இல்லாமலாக்கி விட்டான். இங்கு ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பது படைப்பினங்களின் தோற்றத்திலா அல்லது அவர்களின் அறிவாற்றலிலா என்றவொரு கேள்வி எழுகின்றது. தோற்றத்தில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையே இவ்வசனம் குறிக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், படைப்பினங்களின் தோற்றத்தில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மிகவும் தெளிவானவை. எனவே, இவ்வசனம் குறிப்பிடும் ஏற்றத்தாழ்வு என்ற எண்ணக்கரு அறிவாற்றல்களையே குறித்து நிற்கிறது என்ற முடிவுக்கே வர வேண்டியுள்ளது. எனவே, இவ்வாதத்தை வைத்து

நோக்கும் போது அடியார்களின் செயல்கள் அல்லாஹ்வின் புறமிருந்து வருகின்றன என்று கூற முடியாது. ஏனெனில், அவை ஏற்றத்தாழ்வுத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.” (ஷரஹ் அல் உஸூலுல் கம்ஸா. பக்:355)

மறுப்புரை:

அல்லாஹ்வின் செயல்கள் அனைத்தும் அழகானவை. அவற்றில் அசிங்கமானவை எதுவும் கிடையாது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இது பற்றிய அல்குர்ஆன், ஹதீஸ்களை விளங்குவதில் மு.தஸிலாக்கள் தவறிழைத்துள்ளனர். அநியாயத்தை அல்லாஹ் தன்னிலிருந்து அகற்றி விட்டான். ஒருவனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளைத் தடுத்தல் அல்லது ஒருவரின் பாவங்களை இன்னொருவரின் மீது சுமத்தி விடுதல், அல்லது நல்லவரின் நன்மைகளை வீணாகக் குறைத்தல் போன்ற செயல்கள் அநியாயமானவையாகும். இவ்வகை அநியாயங்களை விட்டும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் தூய்மையானவன்.

67:3^{ம்} இலக்க வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் ‘முரண்பாடு’ என்பது அனைத்துப் பொருட்களும், செயல்களும் படைக்கப்பட்டிருக்கும் தன்மையின் யதார்த்த நிலையில்தான் தோன்றுகின்றது. அதாவது, அவை அனைத்தையும் அல்லாஹ் தன் நாட்டப்படியே படைத்துள்ளான் என்ற நியதியை விட்டும் விலகி விட முடியாது என்பதை குறித்துநிற்கின்றது. ஏனெனில், அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

‘அல்லாஹ்வே அனைத்து வஸ்துக்களினதும் படைப்பாளியாவான்’. (3:16)

‘அல்லாஹ்தான் உங்களையும், நீங்கள் அறிந்தவற்றையும் படைத்தான்’ (37:96)

இவ் அல்குர்ஆன் வசனங்கள் மனிதர்களையும், அவர்களது செயல்களையும் அல்லாஹ்வே படைப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால், மு.தஸிலாக்கள், மனிதனை தனது செயல்களை உருவாக்கிக் கொள்கின்றான் என வாதிடுகின்றனர். அதாவது, மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் அவ்வப்போது புதிதாகவே உருவாகின்றன என்கின்றனர்.

அல்லாஹ்தான் மனிதர்களையும் அவர்களது செயற்பாடுகளையும் படைத்தவன் என்றாலும், அவர்களது செயற்பாடுகளைச் செய்பவன் இறைவனில்லை என்பதை மு.தஸிலாக்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. அநியாயம், பொய், மாறுபாடு, வழிபாடு போன்றவற்றை அல்லாஹ் படைத்துள்ளான். இவை போன்ற காரியங்களைச் செய்பவன்

ஏமாற்றுக்காரன், பொய்யன், கள்ளன், கெட்டவன் என அழைக்கப்படுவான். இப்பண்புகளை நாம் அல்லாஹ்வுக்கு இருப்பதாக நினைத்து அவனது பெயர்களுடன் இணைத்து விடக்கூடாது. மாறாக, ஒவ்வொரு செயலையும் மனிதன் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே செய்கிறான் என்றே நம்ப வேண்டும். மாறாக, இப்பாதகச் செயல்களைச் செய்தவனையே அல்லாஹ்வாக நினைப்பது பிழையான எண்ணப்பாடாகும்.

ஒரு முறை உமர்(௧) அவர்களிடம் ஒரு திருடன் கொண்டுவரப்பட்ட போது, அவனிடம் நீ ஏன் திருடினாய் எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவன், “அது அல்லாஹ்வின் நாட்டம்” என்றான். அப்போது உமர்(௧) அவர்கள், உமது கையை வெட்ட அல்லாஹ் என்னை நாடிவிட்டான்” எனப் பதிலளித்தார்கள். (ஔஹுத் தஹாவியா பக். 194)

இந்த இடத்தில் இன்னொரு விடயத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மனிதன் செய்யும் அனைத்துச் செயல்களையும் அல்லாஹ்வின் நாட்டத்துடன் இணைத்து விடுவதோடு மட்டும் நின்று விடக் கூடாது. மாறாக, இறைவன் நாடுகிற செயற்பாடுகளை மனிதனால் மேற்கொள்ள முடிகின்றது. இறைவன் நாடாதவற்றை மனிதனால் செய்ய முடியாதுள்ளது என்பதை விளக்கிக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, மனிதன் செய்யும் செயல்களை மனிதனே படைக்கிறான் என்ற நம்பிக்கை விரிக்கை உண்டு பண்ணும். எக்காரியமாயினும் அதனை இறைவன் நாட்டப்படிதான் மனிதன் செய்கின்றான் என்றே நம்ப வேண்டும். இந்த வகையில் நோக்கும் போது அல்லாஹ் தஆலா மனித நலன்களுக்குப் பாதகமாக எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்வதில்லை. தீங்கான செயல்களை மனிதர்கள் செய்வதற்கு இறைவன் காரணமுமல்ல. மாறாக மனிதன் செய்யும் எல்லா வகைச் செயல்களையும் இறைவனே படைத்தான் என்றே நம்ப வேண்டும். இதைப் பற்றி நபி(௧) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள்.

“வானத்திலிருப்பவர்களையும், பூமியிலுள்ளவர்களையும் தண்டிப்பதானால் அல்லாஹ் தண்டித்து விடுவான். அவ்வேளையில் அவன் எந்த அநியாயமும் செய்யமாட்டான்” என நபி(௧) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(நூற்கள்: அபுதாவுத், 5/75, இப்னுமாஜா 1/30)

முன்னர் குறிப்பிட்ட (67:03) என்ற அல்குர்ஆன் வசனத்தில் உள்ள ‘ஏற்றத்தாழ்வு’ என்பது அறிவு, ஞானம் என மு. தஸிலாக்கள் விளக்கமளிக்கின்றனர். ஆனால், உண்மையில் இங்கு கருதப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு என்பது வானம், பூமி, என்பவற்றின் படைப்பில் காணப்படும்

ஏற்றத்தாழ்வே குறித்துக் காட்டப்படுகின்றது. அவையிரண்டும் சமமானவையல்ல. மாறாக, வானமும், பூமியும் ஒன்றுடன் ஒன்று உறுதியாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்கின்றன. இதையே அல்லாஹ் தஆலா அந்த வசனத்தில் குறிப்பிடுகின்றான். அதாவது அவையிரண்டின் படைப்பிலும் நீங்கள் காணுமளவு வெளிப்படையான ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் காணமுடியாது என்று கூறி ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லை என்றே கூற வருகின்றான்.

வானம், பூமியினது படைப்பைப் பற்றிப் பேசும் இவ்வசனத்தை, முஃதஸிலாக்கள் பொருத்தமற்ற விதத்தில் பிரயோகிப்பது அவர்களது அல்குர்ஆன் பற்றிய ஞான சூனியத்தையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவ்வசனத்தை வைத்து மனிதன் செய்யும் தவறுக்கு அவனது அறிவில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுதான் காரணம் எனக்கூறுவது பொருத்தமற்ற கருத்தாகும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

(ii) அல்லாஹ் தஆலா அடியார்களுக்கு பொறுத்தமானவற்றையும், பயனுள்ளவற்றையும் செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் அவன் அநியாயம் செய்தவனாகவும் மக்களின் நலன்களில் குறையை ஏற்படுத்தியவனாகவும் மாறிவிடுவான். இந்த வகையில் முஃதஸிலாக்கள் அல்லாஹ்வுக்குக் கடமைகள் இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

முஃதஸிலாக்களின் கருத்துப்படி இவ்வுலகுக்கு இறைத் தூதர்களை அனுப்புவதும் இறைவனின் கடமைகளில் ஒன்றாகும். அதைச் செய்யாது விட்டிருந்தால் தனது கடமையில் குறைவுடையவனாக இறைவன் கணிக்கப்படுவான். ஏனெனில், மனிதன் நேர்வழி பெறுவது இறைத் தூதர்களின் வருகையோடு தொடர்புபட்டுள்ளது. அவர்கள் மூலம்தான் மனிதன் நல்வழியைப் பெறமுடிகின்றது. ஆகவே, நல்வழியை வழங்குவது இறைவனின் கடமை. அதனை அவன் கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நிலை தோன்றுகின்றது.

மறுப்புகள்:

மனிதன் தனக்கு பலன் தரும் விடயங்களையே செய்ய வேண்டும் என அல்லாஹ் வழிகாட்டுவதோடு கட்டளையும் பிறப்பிக்கின்றான். ஒருவன் மாறு செய்வதாலோ அல்லது வழிப்படுவதாலோ அல்லாஹ்வுக்கு எவ்வித குறையோ நிறையோ ஏற்படப் போவதில்லை. மாறாக அல்லாஹ் றஹ்மத்தையும், நீதியையும் தனது சிறப்புப் பண்புகளாக வைத்துள்ளான். மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் நல்லவற்றையே செய்கிறான். அதற்காக

அது அல்லாஹ்வுக்குக் கடமை என்று கூற முடியாது. கடமை என்ற நிலை படைப்பினங்களுக்குரியது. அல்லாஹ்வுக்கு கடமை என்பது கிடையாது. அது அவனது றஹ்மத் - அருளாகவே காணப்படுகின்றது.

அடியார்கள் அல்லாஹ்வுக்கு எதனையும் கடமையாக்க முடியாது. அல்லாஹ் தனது பரந்த அருட்கொடையினால் சில விடயங்களைத் தனக்குத்தானே கடமையாக்கியுள்ளான். இந்தவகையில் மனிதர்களுக்கு நலவுகள் செய்வது இறைவனின் கடமை. அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இறைவன் அநியாயக்காரன் என்ற நிலை ஏற்படும் என்ற மு. தஸிலாக்களின் கருத்து தவறானது.

‘நன்மை செய்வது இறைவனின் கடமை’ என்ற அவர்களது நிலைப்பாடு பிழையானது. ஏனெனில் அவர்களது இக்கருத்தை நோக்கும் போது காபிர்கள், கொலைக்காரர்கள், பாவிகள் என்போர் பின்வரும் வாதத்தை முன்வைக்கும் நிலை ஏற்படும். அதாவது, இறைவன் என்னைப் படைத்து எனக்கு உணவளித்து, நான் மரணிக்கும் வரை என்னை (குப்ரிலேயே) இறை நிராகரிப்பிலேயே இருக்க வைத்துவிட்டான். அதனை எனக்குத் தீர்ப்பாகவும் பதிந்து விட்டான். இஸ்லாத்தில் நிலைத்திருந்து மரணித்தவர்களுக்குச் செய்த நன்மைகளை எனக்கு செய்யவில்லையே? என்ற கேள்வியை முன்வைப்பது நியாயமாகிவிடும்.

எனவே, இந்த வகையில் நோக்கும் போது அல்லாஹ்வின் மீது கடமைகளைச் சுமத்த முடியாது என்பதை விளங்கலாம். மாறாக மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கும் அனைத்து நலவுகளும் இறைவனின் அருட்கொடைகள் தான் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதைத்தான் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

‘இன்னும்(நனைவு கூறுங்கள்) நாம் (யஃகூப் என்ற) இஸ்ராயீல் மக்களிடத்தில், ‘அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவரையும்-எதனையும் நீங்கள் வணங்கக்கூடாது, (உங்கள்)பெற்றோருக்கும் உறவினர் களுக்கும், அநாதைகளுக்கும் மஸ்கீன் (களான ஏழை)களுக்கும் நன்மை செய்யுங்கள். மனிதர்களிடம் அழகானதைப் பேசுங்கள். மேலும், தொழுகையை முறையாகக் கடைப்பிடித்து வாருங்கள். ஸகாத்தையும் ஒழுங்காகக் கொடுத்து வாருங்கள்’ என்ற உறுதிமொழியை வாங்கினோம். ஆனால் உங்களில் சிலரைத் தவிர (மற்ற யாவரும் உறுதி மொழியை நிறைவேற்றாமல், அதிலிருந்து) புரண்டு விட்டீர்கள், இன்னும் நீங்கள் புறக்கணித்தவர்களாகவே இருக்கின்றீர்கள். (2:82)

உண்மையில் மேற்சொன்ன அல்குர்ஆன் வசனத்தை நோக்கும்போது நேர்வழிகாட்டுவது கூட இறைவனின் அருட்கொடையே தவிர அவனது கடமையல்ல என்பதைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

‘எவர் நேர்வழியில் செல்கிறாரோ அவர் தனக்காகவே நேர்வழியில் செல்கிறார். யார் வழிகேட்டில் செல்கிறானோ அவன் தனக்கு எதிராகவே வழிகேட்டில் செல்கிறான். எந்தவோர் ஆன்மாவும் மற்றதன் பாவச் சுமையைச் சுமக்காது. மேலும் நாம், எந்த ஒரு தூதரையும் அனுப்பாது (எவரையும்) வேதனை செய்வோராக இருந்ததில்லை.’ (17:15)

‘எந்தக் கிராமங்களையும் அவற்றிலுள்ளோர் கவனயீனமாக இருக்கும் நிலையில் (எச்சரிக்கை செய்யாமல்) அநியாயமாக அழித்து விடுபவனாக உமது கிரட்சகன் இல்லை என்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.’ (6:131)

ஆகிய வசனங்களை நோக்கும் போது நேர்வழி காட்டுவதற்காக நபிமார்களை அனுப்புவதை அவனே தன்மீது கடமையாக்கிக் கொண்டுள்ளான் என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே, அல்லாஹ்வுக்குக் கடமைகளைச் சுமத்தும் உரிமை, வல்லமை யாருக்கும் கிடையாது என்பதே அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் நிலைப்பாடாகும்.

முன்றாவது அடிப்படை: அல்வஃது வல் வசத் (கூலியும், தண்டனையும்)

இதன் வரைவிலக்கணத்தை மு.தஸிலாக்களின் அறிஞரான அப்துல் ஜப்பார் பின்வருமாறு விபரிக்கிறார்.

“அல்வஃது வல் வசத் என்பது ஒரு மனிதனுக்கு எதிர்காலங்களில் கிடைக்கவிருக்கும் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ள அனைத்து செய்திகளையும் குறித்து நிற்கின்றது. அதாவது, அல்லாஹ் தனக்கு வழிப்படுபவர்களுக்கு நற்கூலி தருவதாகவும், மாறு செய்வோருக்குத் தண்டனைகள் வழங்குவதாகவும் வாக்களித்துள்ளான். தான் வாக்களித்துள்ள கூலிகளையும், எச்சரித்துள்ள தண்டனைகளையும் கட்டாயமாக அவன் வழங்கியாக வேண்டும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் கிடையாது. இதற்கு மாற்றமாகவோ முரண்பாடாகவோ நடப்பது இறைவனுக்குக் கூடாது.” (ஔரஹ் உஸூலில் கம்ஸா-பக்-135-136)

இது மு.தஸிலாக்களின் கருத்து. இக்கருத்தின் மூலம் இறைவன் தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவது இறைவனுக்குக் கடமை

என்கின்றனர். மனிதன் செய்யும் நன்மைகளுக்குக் கூலி கொடுப்பது இறைவன் மீது கடமை என்கின்றனர்.

அ) அல்வஃத் - நற்கூலி பற்றிய கோட்பாடு

மனிதன் செய்யும் நன்மைகளுக்குக் கூலி கொடுப்பது இறைவனுக்குக் கடமை என்ற கருத்தை இக்கோட்பாட்டினூடாக முன்வைக்கின்றனர். தமது நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்த சில குர்ஆன் வசனங்களை ஆதாரமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

‘இன்னும் எவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் நாடு கடந்து செல்கின்றாரோ, அவர் பூமியில் ஏராளமான புகலிடங்களையும் விசாலமான வசதிகளையும் காண்பார். இன்னும், தம் வீட்டை விட்டு வெளிப்பட்டு அல்லாஹ்வின் பக்கமும் அவன் தூதர் பக்கமும் ஹஜ்ரத் செல்லும் நிலையில் எவருக்காவது மரணம் ஏற்பட்டு விடுமானால் அவருக்குரிய நற்கூலி வழங்குவது நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது கடமையாகி விடுகின்றது - மேலும் அல்லாஹ் மிக மன்னிப்போனாகவும், பேரன்பு மிக்கோனாகவும் இருக்கின்றான்’. (4:100)

இந்த வசனத்தின் கருத்தை மேலோட்டமாக வைத்து “மனிதனுக்குக் கூலி கொடுப்பது இறைவனுக்குக் கடமையாகிவிட்டது” என்று பிழையான விளக்கம் கொடுக்கின்றனர். அதாவது மனிதன் நற்செயலில் ஈடுபடுவது இறைவனுக்குக் கூலி கொடுக்கும் கடமையை உண்டுபண்ணுகிறது என்கின்றனர்.

கஷ்டமான செயல்களை மனிதனுக்குக் கடமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம் இறைவன் கூலி வழங்குவதும் கடமை என வாதம் புரிகின்றனர். வாக்களித்த கூலிகளைக் கொடுக்காதிருப்பது அநியாயம் என்கின்றனர். கூலி கொடுப்பதைக் கடமையாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் (அமல்களை) செயற்பாடுகளை மாத்திரம் மனிதனுக்குக் கட்டாயப்படுத்துவது நியாயமற்றது என்கின்றனர். அதாவது, அவர்கள் வாதிடும் முக்கிய விடயம் யாதெனில் அமல்கள் செய்வோருக்குச் சுவனம் வழங்குவது இறைவன் மீது கட்டாயக் கடமை என்பதாகும்.

உண்மையில் இக்கருத்து குர்ஆனுக்கும் சுன்னாவுக்கும் முரணானது என்பதைப் பின்வரும் ஆதாரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

அயிஷா(رض) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள். நபி(ﷺ) அவர்கள் ‘(வணக்க வழிபாடுகளிலும் நற்செயல்கள் புரிவதிலும்) நேர்மையோடு

(நடுநிலையாகச்) செயல்படுங்கள். நிதானமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். (வரம்பு மீறாதீர்கள். நற்செயல் சிறிதே ஆயினும் அதற்குரிய பிரதிபலன் இறைவனிடம் கிடைக்கும் என்ற) நற்செய்தி பெறுங்கள். ஏனெனில், (இறையருள் இல்லாவிட்டால்) யாரையும் அவரது நற்செயல் சுவனம் கொண்டு செல்லாது என்றார்கள். அப்போது மக்கள், 'தங்களையுமா? அல்லாஹ்வின் தூதரே' என்று வினவினார்கள். என்னையும் தான்றே அல்லாஹ் மன்னிப்பாலும் கருணையாலும் என்னை அரவணைத்துக் கொண்டால் தவிர" என்று சொன்னார்கள். (புகாரி 6467)

சுவனம் கிடைக்கப்பெறுவது இறைவனின் கொடை என்பதைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

‘அவன் தன்னருளிலிருந்து என்றென்றும் நிலையான வீட்டில் (சுவனத்தில்) எங்களை இருக்கச் செய்தான்.’ (35:35)

இந்த வசனத்தை நோக்கும் போது சுவனம் கிடைக்கப்பெறுவது இறைவனின் அருளிலா அல்லது செய்யும் செயற்பாடுகளில் மட்டுமா தங்கியுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். உண்மையில், சுவனம் என்பது இறைவனின் பாக்கியமாகும். அமல் செய்யும் எந்தவொரு ஆணுக்கோ, பெண்ணுக்கோ அல்லாஹ் அநியாயம் செய்யமாட்டான் என்றிருக்கும் போது, கூலி வழங்குவதை இறைவனின் கடமையாகக் கருதக் கூடாது. மாறாக, அது அவனது அருளாகவே நாம் ஏற்க வேண்டும். அமல்கள் என்பது சுவனம் செல்வதற்கான ஒரு காரணி மட்டுமேயன்றி அது மட்டும் சுவனத்துக்குள் நுழைவிக்காது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நன்மைகள் செய்வோருக்குக் கூலி வழங்குவது இறைவனின் கடமை என்ற வாதம் பிழையானது. ஏனெனில், அனைவரையும் படைத்து இரட்சிக்கும் இறைவனுக்குக் கடமைகளை விதிக்க எவருக்கும் உரிமையில்லை. படைப்பினங்கள் அனைத்தும் அவனது அடிமைகளே. படைப்பினங்களுக்கு, தான் விரும்பிய அருட்களை வழங்கும் உரிமை இறைவனுக்குரிய தனித்தன்மையாகும். ஆனால், இறைவன் தனது அடியார்களுக்கு வாக்களித்தவற்றை நிச்சயம் வழங்குவான் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் கிடையாது. மாறாக, அது அவனது கடமையில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மனிதன் செய்யும் செயல்களுக்கான நற்கூலிகளை வழங்குவது இறைவனுக்குக் கடமை என்றிருந்தால், இறைவன் மனிதனுக்கு வழங்கும் ஒரு அருட்கொடைக்குப் பிரதியாக மனிதன் செய்யும் அமல்கள் போதாது

என்ற நிலை தோன்றும். அப்படியாயின் செய்யும் அமல்கள் அருட்கொடைகளுக்கான நன்றிகளாக அமையுமே தவிர சுவனத்துக்குச் செல்லப் போதுமானவையாக அமையாது. ஆனால், அல்லாஹுதஆலா மனிதன் செய்யும் அமல்களோடு தனது றஹ்மத் (அருள்)தையும் இணைத்தே சுவனத்துக்குச் செல்லும் வாய்ப்பை வழங்குகின்றான்.

ஆ) அல் வஈத் (தண்டனைகள் பற்றிய கோட்பாடு)

இறைவனுக்கு மாறுசெய்வோர் தவ்பாச் செய்யாது மரணித்து விட்டால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனை பற்றிய எச்சரிக்கையை இது குறித்து நிற்கின்றது. இது பற்றி மு.:தஸிலாக்கள் முன்வைக்கும் கருத்து மிகவும் ஆபத்தானது. அதாவது பாவங்களில் ஈடுபடுவோர் தவ்பாச் செய்யாது மரணித்து விட்டால் அவர்கள் நரகில் நிரந்தரமாகவே தண்டிக்கப்படுவர். இறை நிராகரிப்பாளர் (காபிர்)களுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனைகளை விட சற்றுக் குறைவான அளவு தண்டனை வழங்கப்படும் என்கின்றனர். (பார்க்க: அல்மினல் வன்னிஹல்-ஷஹர்ஸ்தானி1/45)

இறைவனின் தண்டனைகள் பற்றிய தமது நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்துவதற்குப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்களை ஆதாரமாக முன்வைத்துள்ளனர்.

‘நிச்சயமாக நல்லவர்கள் ‘நயீம்’ என்னும் சுவர்க்கத்தில் இருப்பார்கள். இன்னும், நிச்சயமாக, தீமை செய்தவர்கள் நரகத்தில் இருப்பார்கள். நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் அவர்கள் அதில் பிரவேசிப்பார்கள். மேலும், அவர்கள் அதிலிருந்து (தப்பித்து) மறைந்து விட முடியாது’. (82:13-16)

“நிச்சயமாக, குற்றவாளிகள் நரக வேதனையில் என்றென்றும் தங்கியிருப்பார்கள்”. (43:74)

‘அப்படியல்ல! எவர் தீமையைச் சம்பாதித்து, அந்தக் குற்றம் அவரைச் சூழ்ந்து கொள்கிறதோ, அத்தகையோர் நரகவாசிகளே. அவர்கள் அ(ந்நரகத்)தில் என்றென்றும் இருப்பார்கள். (2:81)

இக்கருத்தை வெளிப்படையாகக் கூறும் இன்னும் பல வசனங்களும் உள்ளன.

பாவம் செய்பவர்கள் நரகில் நிரந்தரமாகத் தங்க வைத்து வேதனை செய்யப்படுவார்களா? இல்லையா என்பதில் அஹ்லுஸ் ஸுன்னாக்களின் நிலைப்பாட்டுக்கும் மு.:தஸிலாக்களின் நிலைப்பாட்டுக்கும்

இடையில் பாரிய முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. இரு பிரிவினருக்கிடையே காணப்படும் வாதப் பிரதிவாதங்களைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

உண்மை முஸ்லிமான ஒருவர் பாவம் செய்தால் அவர் நரகில் நிரந்தரத் தண்டனைக்கு உட்படுவார் என்பது மு.'தஸிலாக்களின் கருத்து. இக்கருத்து உண்மையில் குர்ஆன் கூறும் கருத்துக்கு முரணானதாகும். அல்குர்ஆனின் எந்தவொரு வசனமும் மு.'மின்கள் செய்த பாவங்களுக்காக நரகில் நிரந்தரத் தண்டனைக்குட்படுவார்கள் என்று கூறவில்லை. அல்லாஹ் மு.'.மின் களை மன்னித்துவிடுவான் அல்லது அவர்களது பாவங்களுக்கேற்ற அளவு தண்டனைகளை வழங்கிய பின்னர் அவர்கள் ஈமான் கொண்டு அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்தியதற்காக அல்லாஹ் அவர்களை நரகிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவான். ஷிர்க் செய்த நிலையில் மரணித்தவருக்கு மட்டும் மன்னிப்புக் கிடையாது என்றே அல்குர்ஆன் அழுத்திக் கூறுகின்றது. ஷிர்க் தவிரந்த ஏனைய பாவங்களை அல்லாஹ் நாடியோருக்கு மன்னித்துவிடுவான்.

இன்னொரு வகையில், எந்தத் தண்டனையும் கொடுக்காமல் விட்டால் அதுவும் புகழுக்குரிய அம்சமே. அல்லாஹ்வே தனது உரிமையை விட்டுக் கொடுத்ததாக அமையும். இது அல்லாஹ்வின் வள்ளல் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் அம்சம் என அஹ்லுஸ் ஸுன்னாக்கள் நம்புகின்றனர். ஆனால், மு.'தஸிலாக்கள் வாக்களித்த தண்டனையை வழங்காது விடுவதால் இறைவன் பொய் சொல்லிவிட்டான் அல்லது இறைவன் பற்றிய தப்பெண்ணத்தை உண்டுபண்ணி விடும் என்று இறைவனுக்கே தீர்ப்பு வழங்குகின்றனர். ஆனால், அல்லாஹ்வோ தான் நாடியதைச் செய்யக் கூடியவன் என்பதை மறந்துவிட்டனர்.

அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் இது பற்றிய கொள்கையை இமாம் தஹாவீ(ரஹ்) பின்வருமாறு அழகாக எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

“முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது உம்மத்தைச் சேர்ந்த பாவம் செய்த எவரும் இணைவைக்காத நிலையில் மரணித்து விட்டால் நரகில் நிரந்தரமாகத் தங்கமாட்டார். ஈமான் கொண்ட எவரும் தவ்பா செய்யாவிட்டாலும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படி அவர்கள் மன்னிக்கப்படுவார்கள். அல்லாஹ் தனது றஹ்மத்தால் அவர்களை மன்னித்துவிடுவான்.” “ஷிர்க்கில்லா எப்பாவத்தையும் செய்த நிலையில் மரணித்தோரில் தான் நாடியோரை அல்லாஹ் மன்னிப்பான்.” (4:116) என்ற வசனத்துக்கமைய அவர்களது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. அவன் நாடினால் தேவையான அளவு அவர்களைத் தண்டித்து விட்டு பின்னர்

தனது றஹ்மத்தைக் கொண்டும், அவருக்குக் கிடைக்கும் ஷபாஅத்தைக் கொண்டும் தண்டனையை நிறுத்தி விட்டு, அவரை சுவர்க்கத்தில் நுழைவிப்பான்...” (ஷரஹ் தஹாவியா, பக் 356-357)

இமாமவர்கள் சுட்டிக் காட்டிய “ஷபாஅத்தை” மு.:தஸிலாக்கள் மறுக்கின்றனர். பாவங்கள் எதுவும் செய்யாத மு.:மின்களுக்கு மட்டுமே ஷபாஅத் கிடைக்குமே தவிர, மு.:மின்களிலுள்ள பாவிகளுக்கு ஷபாஅத் என்பது கிடையாது என்கின்றனர். ஏனெனில், அவ்வாறு பாவிகளுக்கெல்லாம் ஷபாஅத் உண்டு என்றால் அல்லாஹ் கூறியுள்ள தண்டனைகளை மறுத்ததாக அமையும். இது இறைவனைப் பொய்யனாக்கி விடும்” என உளறுகின்றனர்.

பாவம் செய்யாது நேரடியாக சுவனம் செல்லும் மு.:மின்களுக்கு மட்டும் தான் ஷபாஅத் கிடைக்கும் என்பதற்குப் பின்வரும் ஆதாரங்களைக் காட்டுகின்றனர்.

“இன்னும், ஓர் ஆத்மா மற்றோர் ஆத்மாவிற்கு சிறிதும் பயன்பட முடியாத (அந்த மறுமை) நாளை நீங்கள் அஞ்சி நடப்பீர்களாக! (அந்த நாளில்) எந்தப் பரிந்துரையும் அதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. அதற்காக எந்தப் பதிலீடும் பெற்றுக்கொள்ளப்படவும் மாட்டாது. அன்றியும் (பாவம் செய்த) அவர்கள் உதவிசெய்யப்படவும் மாட்டார்கள்.” (2:48)

“அவர்களுக்கு முன்னால் இருப்பவற்றையும், அவர்களுக்குப் பின்னால் இருப்பவற்றையும் அவன் நன்கறிவான். இன்னும் எவரை அவன் பொருந்தி ஏற்றுக்கொள்கிறானோ அ(த்தகைய)வருக்கன்றி - அவர்கள் பரிந்து பேச மாட்டார்கள். இன்னும் அவர்கள் அவன் மீதுள்ள அச்சத்தால் நடுங்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள்”. (21:28)

“(நபியே!) அண்மையில் வரவிருக்கும் (கியாம) நாளைப் பற்றி அவர்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக. இருதயங்கள் விசனத்தால் நிரம்பி தொண்டைக் குழிகளுக்கு வரும் (அவ்)வேளையில், அந்நியாயக் காரர்களுக்கு இரக்கப்படும் நண்பனோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் சிபாரிசு செய்பவனோ இருக்க மாட்டான்”. (40:18)

இந்த அல்குர்ஆன் வசனங்களின் மேலோட்டமான கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு பாவம் செய்தவர்களுக்கு ஷபாஅத் கிடையாது என்று மு.:தஸிலாக்கள் கூறும் கருத்து முதவாதிரான ஹதீஸ்களுக்கும் இஜ்மாஉக்கும் முரணான நிலைப்பாடாகும்.

ஷபாஅத் பற்றிக் கூறும் சில அல்குர்ஆன் வசனங்களை மேலோட்டமாக நோக்கியதால் இவர்கள் இம்முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். ஆனால், 'அவன் அனுமதியின்றி யார் பரிந்துரைக்க முடியும்?' (2:225), 'அவனது அனுமதி பெறாமல் எந்தப் பரிந்துரைப்பவனும் இல்லை' (10:3) ஆகிய வசனங்களை நோக்கும் போது இறைவனிடம் அனுமதி பெறாமல் பரிந்துரைக்க முடியாது; அனுமதி கிடைக்கப்பெற்றோர் பரிந்துரை செய்ய முடியும் என்பதை விளங்கலாம்.

"அவன் யாருக்கு அனுமதியளிக்கிறானோ அவனுக்கே தவிர மற்றவர்களுக்குப் பரிந்துரை பயன் தராது" பார்க்க அல்குர்ஆன் (34:23), (21:28), 19:87), (20:109), (43:86), (53:26)

மேலே சுட்டிக்காட்டியுள்ள வசனங்களை நோக்கும் போது சிலருக்குப் பரிந்துரை அனுமதிக்கப்படும் என்பதையும், அது பயனளிக்கும் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஸஹீஹான ஹதீஸ்களை நோக்கும் போது முஃமினான பாவிகளுக்கு என் பரிந்துரை உண்டு என்று நபி(ﷺ) கூறியுள்ளதைக் காணலாம். அமல்கள் செய்தோருக்கு விஷேடமாக என் பரிந்துரை கிடைக்கும் எனவும் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆனால், மறுமையில் அல்லாஹ் ஷபாஅத்தை யாருக்கு அனுமதியளிப்பான் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. எனவே, ஒருவர் இன்னொருவரிடம் இறைவனிடம் பரிந்துரை செய்யுமாறு கேட்பது தவறு. அவ்வாறு செய்வது ஷிர்க்கை உண்டு பண்ணும்.

மக்கா குறைஷிகள் இவ்வாறு உலகிலேயே ஷபாஅத்தை வேண்டியதால் தான் இணைவைப்போராக குர்ஆன் அவர்களைச் சித்தரிக்கின்றது.

'தங்களுக்கு (யாதொரு) நன்மையோ தீமையோ செய்ய இயலாத அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை (முஷ்ரிக்குகள்) வணங்குகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் 'இவை எங்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் மன்றாட்டம் செய்பவை' என்றும் கூறுகிறார்கள். அதற்கு நீர் வானங்களிலோ, பூமியிலோ அல்லாஹ் அறியாதவை (கிருக்கின்றன என எண்ணிக் கொண்டு) நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? அவன் மிகவும் பரிசுத்தமானவன். அவர்கள் இணைவைப் பவற்றை விட மிகவும் உயர்ந்தவன் என்று கூறும்'. (10:18)

எனவே, யார் பரிந்துரை செய்யார் என்பது மட்டுமன்றி யாருக்காகப் பரிந்துரை செய்யலாம் என்பதையும் அல்லாஹ் தான் தீர்மானிப்பான். பரிந்துரை சம்பந்தமாக முழுத் தீர்மானமும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கிறது. இதனைப் பின்வரும் ஹதீஸ் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“அல்லாஹ் மறுமை நாளில் மக்களை ஒன்று கூட்டுவான். அப்போது அவர்கள் ‘(அதி பயங்கரமான) இந்த இடத்திலிருந்து நம்மை விடுவிக்க இறைவனிடம் பரிந்துரைக்கும் படி (யாரையாவது) நாம் கேட்டுக்கொண்டால் நன்றாயிருக்குமே?’ என்று கூறியவாறு (ஆதி மனிதரும் ஆதித் தூதருமான) ஆதம் (ﷺ) அவர்களிடம் ‘அல்லாஹ் தனது கையால் உங்களைப் படைத்தான். தன் உயிரை உங்கள் உடலுக்குள் ஊதினான். மேலும், தன் வானவர்களுக்கு அவன் கட்டளையிட, அவர்கள் உங்களுக்குச் சீரம்பணிந்தனர். ஆகவே, (இந்தத் துன்ப நிலையிலிருந்து எங்களை விடுவிக்கும் படி) எங்களுக்காக இறைவனிடத்தில் பரிந்துரை செய்யுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள். அதற்கு ஆதம் (ﷺ) அவர்கள் ‘(நீங்கள் நினைக்கும்) அந்த இடத்தில் நான் இல்லை’ என்று கூறியவாறு, (உலகில்) தாம் புரிந்த தவறை நினைவு கூறுவார்கள். பிறகு ‘நீங்கள் (எனக்குப் பின்) முதல் தூதராக இறைவன் அனுப்பிவைத்த நபி நூஹ் அவர்களிடம் செல்லுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள். உடனே மக்கள் நூஹ் (ﷺ) அவர்களிடம் செல்வார்கள். அன்னாரும் ‘(நீங்கள் நினைக்கும்) அந்த இடத்தில் நான் இல்லை’ என்று கூறி, (உலகில்) தாம் புரிந்த தவறை நினைவுகூர்ந்து ‘அல்லாஹ் தன்னுடைய உற்ற நண்பனாக்கிக் கொண்ட நபி இப்ராஹீமிடம் செல்லுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள்.”

உடனே மக்கள் அன்னாரிடம் செல்ல, அவர்களும் ‘(நீங்கள் நினைக்கும்) அந்த இடத்தில் நான் இல்லை’ என்று கூறியவாறு, தாம் புரிந்த தவறை நினைவு கூறுவார்கள். பிறகு ‘அல்லாஹ் உரையாடிய (நபி) முஸாவிடம் செல்லுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள். உடனே அன்னாரிடம் செல்ல அவர்களும் ‘(நீங்கள் நினைக்கும்) அந்த இடத்தில் நான் இல்லை’ என்று கூறியவாறு, தாம் புரிந்த தவறை நினைவு கூர்ந்த படி ‘(நபி) ஈஸா அவர்களிடம் செல்லுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள். உடனே மக்கள் அன்னாரிடம் செல்வார்கள். அப்போது அவர்களும் ‘(நீங்கள் நினைக்கும்) அந்த இடத்தில் நான் இல்லை. இறுதி நபியான முஹம்மத் (ﷺ) அவர்களிடம் செல்லுங்கள். ஏனெனில், அவர் முன் பின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டவர்’ என்று கூறுவார்கள்.

உடனே மக்கள் என்னிடம் வருவார்கள். அப்போது நான் என இறைவனிடத்தில் அனுமதி கேட்பேன். அவனை நான் கண்டதும் சீரம்பணிந்தவனாக ஸஜ்தாவில் விழுந்து விடுவேன். அவன் நாடிய நேரம் வரை (நான் விரும்பியதைக் கோர) என்னை விட்டுவிடுவான். பிறகு

(இறைவன் தரப்பிலிருந்து) ‘உங்கள் தலையை உயர்த்துங்கள் கேளுங்கள்; கொடுக்கப்படும். சொல்லுங்கள்; செவியேற்கப்படும். பரிந்துரை செய்யுங்கள்; உங்கள் பரிந்துரை ஏற்கப்படும்’ என்று என்னிடம் கூறப்படும். உடனே நான் எனது தலையை உயர்த்தி இறைவன் எனக்குக் கற்றுத் தரும் புகழ் மொழிகளைக் கூறி அவனைப் புகழ்வேன். பிறகு, நான் பரிந்துரை செய்யவேன். அப்போது இறைவன் (நான் யார் யாருக்குப் பரிந்துரை செய்யலாம் என்பதை வரையறுத்து) எனக்கு வரம்பு விதிப்பான். பிறகு, அவர்களை நான் நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றி சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பி வைப்பேன். பிறகு மீண்டும் நான் இறைவனிடம் சென்று சீர்ப்பணிந்தவனாக ஸஜ்தாவில் விழுவேன். அதைப்போன்றே முன்றாம் முறை அல்லது நான்காம் முறை செய்யவேன். இறுதியாக குர்ஆன் தடுத்துவிட்டவர்(களான நிரந்தர நரகம் விதிக்கப்பட்ட) இறை மறுப்பாளர்கள் மற்றும் நயவஞ்சகர்களைத் தவிர வேறு யாரும் நரகத்தில் எஞ்சியிருக்க மாட்டார்கள்.

அறிவிப்பவர் : அனஸ்(رضي الله عنه)

நூல்: புகாரி 6565

(பார்க்க புகாரி: 99, 335, 448, 3340, 4476, 4712, 6304, 6305, 6565, 6566, 6570, 7410, 7440, 7474, 7509, 7510)

மு.தஸிலாக்களின் “அல்வஃத்” என்ற சிந்தனையின் கீழ் இன்னொரு கருத்தையும் முன்வைக்கின்றனர். அதாவது, பாவங்கள் நன்மைகளை அழித்துவிடும். ஒரு மனிதர் மலைபோல் நன்மைகளைக் குவித்திருந்தாலும் ஒரு தீமை செய்வதால் அவரது நன்மைகள் அனைத்தும் பாழாகிவிடும் என்கின்றனர்.

ஆனால், அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் நிலைப்பாடு முற்றிலும் வேறுபட்டது. இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி “றித்தத்” அல்லது “ஷிர்க்” என்ற நிலைக்கு ஆகினால் மட்டுமே நன்மைகள் அனைத்தும் அழியும். பாவங்களை தவ்பாவின் மூலம் அழித்து விடலாம் என்றிருக்கும் போது பாவங்களுக்காக நன்மைகள் வீணாகாது என்பதே அல்குர்ஆன், ஸுன்னாவின் கருத்தாகும். மாறாக, பாவத்திலிருந்து மீட்சி பெறத் தவ்பா செய்வதற்கும் நன்மைகள் கிடைக்கும் என்பதே அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல் ஜதஅத்தின் கருத்தாகும்.

நான்காவது அடிப்படை : இரு நிலைகளுக்கிடையில் ஒரு நிலை (மன்ஸிலதுன் பைன் மன்ஸிலதைன்) (பாவிகள் பற்றிய கோட்பாடு)

பாவத்திலீடுபடுபவர்களின் இவ்வுலக நிலைப்பாடு சம்பந்தமாக முடிவு வழங்குவது பற்றி இக்கோட்பாடு பேசுகின்றது. இமாம் ஹஸனுல் பஸரீ(ரஹ்) அவர்களிடம் வாஸில் இப்னு அதா என்பவர் பாவம்

செய்பவர்களின் நிலைப்பாடு என்ன என்று கேட்ட கேள்விக்கு இமாமவர்கள் அளித்த விடையைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு, தனியொரு கொள்கையை மு.தஸிலாக்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வழி வகுத்தது.

பாவம் செய்பவர்கள் பற்றிய இவர்களது நிலைப்பாடு ஏனைய இயக்கங்களான கவாரிஜ்கள், முர்ஜிஆ, அஹ்லுஸ்ஸுன்னா என்பவற்றின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. இஸ்லாத்தின் மூன்றாவது கலீபா உஸ்மான்(௧) அவர்களது கொள்கையைத் தொடர்ந்து முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட அபாயகரமான அரசியல் நிலையில் ஆரம்பித்து இன்றுவரை மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்துப் பாவச் செயல்களுக்கும்மான தீர்ப்பு வழங்குவதில் இந்நிலைப்பாட்டையே கொண்டுள்ளனர்.

இக் கோட்பாட்டை மு.தஸிலாக்கள் பின் வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தகின்றனர். “ஒரு பாவத்தில் ஈடுபட்டவர் பாவம் செய்த பின்னர் அவருக்கு வழங்கப்படும் முடிவு பற்றிப் பேசும் ஒரு கலை.” (ஷரஹ் உஸூலில் கம்ஸா - பக் : 697)

அதாவது, பாவம் செய்தவர் முஸ்லிம் என்று அழைக்கப்படமாட்டார். மாறாக பாஸிக் (கெட்டவன், பாவி) என்றுதான் அழைக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல் அவனுக்கு காபிர் அல்லது முஸ்லிம் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்படமாட்டாது. மாறாக அவையிரண்டுக்கும் இடைப்பட்டொரு நிலையைக் குறிக்கும் ஒரு தீர்ப்பே வழங்கப்பட வேண்டும் என்கின்றனர்.

பாவம் செய்துவிட்ட ஒரு மு.மினை, அவர்கள் ஈமானுக்கும் குப்ருக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் வைத்து நோக்குகின்றனர். பாவம் செய்யக் கூடியவன் மு.மினுமில்லை. காபிருமில்லை. மாறாக அவர்கள் (பாஸிக்) “பாவிகள்” என்கின்றனர். இது இவ்வுலக நிலைப்பாடு. மறுமையில் பாவம் செய்த மு.மினின் நிலை பற்றிய தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் நரகில் நிரந்தரத் தண்டனைக்குட்படுத்தப்படுவார்கள் என்கின்றனர்.

“பாஸிக்” என்ற நிலையை அடைந்தவனை மு.மின் என்று கருதமுடியாது. ஏனெனில், ஒரு மு.மின் செய்யக் கூடாத செயல்களை இவன் செய்து விடுகின்றான். அதேபோல் அவனை காபிர் எனவும் தீர்ப்புக் கூறமுடியாது. ஏனெனில், அவன் மு.மின்களுக்குரிய பல விடயங்களைச் செய்கின்றான். எனவே, அவன் பாவியாவான். “பாஸிக்” (பாவி) மறுமையில் நீடுழித் தண்டனைக்குட்படுத்தப்படுவான் என்கின்றனர்.

இவர்களது இந்நிலைப்பாடு பிழையானதாகும். பாவம் செய்பவர் பற்றிய ஷரீஆவின் நிலைப்பாடு பற்றி நோக்குவதன் மூலம் இக் கொள்கையின் போலித்தன்மையை அறியலாம்.

ஒரு முஸ்லிம் பாவம் செய்துவிட்டால் ஈமானை விட்டும் வெளியேறியவனாகமாட்டான். மாறாக, அவனது ஈமானில் குறைபாடு ஏற்பட்டுள்ளது என்றே விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அல்குர்ஆனும், சுன்னாவும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றன. “ஈமான் கொண்டு, கஃ. பாவை கிப்லாவாக ஏற்றுக் கொண்ட எவரையும் நாம் காபிர் என்று கூற மாட்டோம்” என்ற இமாம் தஹாவீ(ரஹ்) அவர்களின் கருத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது அஹ்லுஸ் ஸுன்னாக்களின் நிலைப்பாட்டை விளங்கிக் கொள்ளப் பொருத்தமாய் அமையும்.

“அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைக் கொண்டு எவர்கள் தீர்ப்பளிக்க வில்லையோ, அவர்கள் நிச்சயமாக காஃபீர்கள்தாம்.”(5:44) போன்ற அல்குர்ஆன் வசனங்களிலும், “முஸ்லிமை ஏசுவது (பிஸ்க்) பாவமாகும். அவனைக் கொலை செய்வது குப்ர் ஆகும்” (புகாரி, முஸ்லிம்) போன்ற ஹதீஸ்களிலும் சில பாவங்கள் “குப்ர்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற அல்குர்ஆன் வசனங்களையும் ஹதீஸ்களையும் பின்வருமாறு விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என இமாம்கள் விளக்கமளிக்கின்றனர்.

அதாவது, “பாவம் செய்பவரை மார்க்கத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடக்கூடிய குப்ரைச் செய்தவராகக் கருதக்கூடாது. ஒருவர் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறி விட்டால் அவர் ‘முர்தத்’ என்ற நிலையை அடைவார். அவர் மரண தண்டனைக்குரியவராவார். பாவம் செய்பவர் ‘முர்தத்’ ஆவார் என்று கூறுவது பெரும் பாவமாகும். பாவம் செய்பவர் ஈமான், இஸ்லாம் என்பவற்றை விட்டும் வெளியேறவுமாட்டார்; குப்ருக்குள் நுழையவும் மாட்டார்; நரகில் நிரந்தரமாகத் தங்கவுமாட்டார் என்பதில் அஹ்லுஸ்ஸுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினர் ஏகோபித்த முடிவில் உள்ளனர்.

பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தைக் கவனமாகப் படித்தால் இது விடயத்தில் தெளிவைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

“ஈமான் கொண்டோரே! கொலைக்காகப் பழி தீர்ப்பது உங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது- சுதந்திரமுடையவனுக்குச் சுதந்திரமுடையவன், அடிமைக்கு அடிமை, பெண்ணுக்குப் பெண். இருப்பினும் (கொலை செய்த) அவனுக்கு அவனது (முஸ்லிம்) சகோதரனாகிய கொலையுண்டவனின்

வாரீசுகளால் ஏதும் மன்னிக்கப்படுமானால், வழக்கமான முறையைப் பின்பற்றி (இதற்காக நிர்ணயிக்கப் பெறும்) நஷ்ட ஈட்டைக் கொலை செய்தவன் பெருந்தன்மையுடனும், நன்றியறிதலுடனும் செலுத்திவிடல் வேண்டும் - இது உங்கள் இறைவனிடமிருந்து கிடைத்த சலுகையும், கிருபையுமாகும். ஆகவே, இதன் பிறகு (உங்களில்) யார் வரம்பு மீறுகிறாரோ, அவருக்குக் கடுமையான வேதனையுண்டு.” (2:178)

இந்த வசனத்தில் பாவத்திலீடுபட்ட முஃமின்களுக்கான சட்டம் பற்றி அல்லாஹ் பேசுகின்றான். கொலையாளி முஃமின்களைச் சேர்ந்தவன் எனவும், பலிக்குப் பலிக்குரியவரின் சகோதரனாகவும் அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்றான். இங்கு பாவம் செய்தவனை மார்க்க ரீதியான சகோதரனாகப் பிணைத்து தண்டனை முறையை அல்லாஹ் அறிமுகம் செய்கின்றான். கொலை செய்வது பாவமான காரியம் என்றாலும் அதனைச் செய்தவரை முஃமின்களின் சமூகத்திலுள்ள ஒரு அங்கத்தவன் என்று மேற்சொன்ன வசனம் குறிப்பிடுவதிலிருந்து பாவம் செய்யும் ஒரு முஃமின் தனது ஈமானை இழந்து, நிரந்தரத் தண்டனைக்குரியவனாக மாட்டான் என்பதை விளங்க முடிகின்றது.

இதே கருத்தோட்டத்தைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனமும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“முஃமின்களில் இருசாரார் தங்களுக்குள் சண்டை செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கிடையில் சமாதானத்தை உண்டாக்குங்கள். பின்னர் அவர்களில் ஒரு சாரார் மற்றவர் மீது அக்கிரமம் செய்தால், அக்கிரமம் செய்வோர் அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையின் பால் திரும்பும் வரையில், (அவர்களுடன்) போர் செய்யுங்கள். அவ்வாறு, அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் பால்) திரும்பி விட்டால் நியாயமாக அவ்விரு சாராரிடையே சமாதானம் உண்டாக்குங்கள். (இதில்) நீங்கள் நீதியுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதியாளர்களை நேசிக்கிறான். நிச்சயமாக முஃமின்கள் (யாவரும்) சகோதரர்களே. ஆகவே, உங்கள் இரு சகோதரர்களுக்கிடையில் நீங்கள் சமாதானத்தை உண்டாக்குங்கள். இன்னும் உங்கள் மீது கிருபை செய்யப்படும் பொருட்டு, நீங்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள்.” (49:09-10)

விபச்சாரம், களவு, அவதூறு போன்ற பாவம் செய்பவர்களுக்கும் இஸ்லாம் சில குறிப்பிட்ட தண்டனை முறைகளையே அறிமுகம் செய்கின்றது. மாறாக, அவர்கள் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேறிவிட்டவர்கள் என்று கருதி “முர்தத்” ஆகக் கணித்து

கொலைத்தண்டனையை அவர்களுக்கு விதிக்கவில்லை. இதனைப் பின்வரும் ஹதீஸிலிருந்து விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

‘ஒருவர் தன் சகோதரனுக்கு அவனது மானத்திலோ, வேறு (பணம், சொத்து போன்ற) விஷயத்திலோ இழைத்த அநீதி (ஏதும் பரிகாரம் காணப்படாமல்) இருக்குமாயின், அவர் அவனிடமிருந்து அதற்காக இன்றே மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்ளட்டும். தீனாரோ, திர்ஹுமோ (பொற்காசுகளோ வெள்ளிக் காசுகளோ) பயன் தரும் வாய்ப்பில்லாத நிலை (ஏற்படும்) மறுமை நாள்) வருவதற்கு முன்னால் (மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்ளட்டும்). (ஏனெனில், மறுமை நாளில்) அவரிடம் நற்செயல் ஏதும் இருக்குமாயின் அவனது அநீதியின் அளவுக்கு அவரிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு (அநீதிக்குள்ளானவரின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டு) விடும். அநீதியிழைத்தாரிடம் நற்செயல்கள் எதுவும் இல்லையென்றால் அவரது தோழரின் (அநீதிக்குள்ளானவரின்) தீய செயல்கள் (அவர் கணக்கிலிருந்து) எடுக்கப்பட்டு அநீதியிழைத்தவரின் மீது சுமத்தப்பட்டு விடும்’.

(அறிவிப்பவர் : அபூஹுரைரா (ரலி), நூல் : புகாரி - 2449)

அநியாயம் இழைக்கப்பட்டவனுக்கு அநியாயம் செய்தவனின் நன்மையிலிருந்து பறித்துக் கொடுக்கப்படும் என்பதைப் பின்வரும் ஹதீஸ் தெளிவுபடுத்துகின்றது. ‘ஒரு முறை நபி(ﷺ) அவர்கள் ஸஹாபாக்களை நோக்கி ‘வங்குரோத்துக்காரன் என்றால் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா எனக் கேட்ட போது, ‘எங்களில் பணமும், பொருளும் இல்லாதவர்களே நஷ்டவாளிகள் என ஸஹாபாக்கள் விடையளித்தனர். அதற்கு நபி(ﷺ) அவர்கள் ஸஉண்மையில் எனது உம்மத்திலுள்ள நஷ்டவாளி யாரென்றால், கியாமத் நாளில் தொழுகை, நோன்பு, ஸகாத் ஆகியவற்றை (செய்த நன்மைகளைக்) கொண்டு வருவான். அதேநேரம் அவன் மற்றவரைத் திட்டியிருப்பான். அடுத்தவர் மீது இட்டுக்கட்டி அவதூறு சொல்லியிருப்பான். அடுத்தவரின் பொருளை அநியாயமாகச் சாப்பிட்டிருப்பான். மற்ற மனிதனின் இரத்தத்தை நியாயமில்லாது ஓட்டியிருப்பான். மற்றவரை அடித்திருப்பான். இவனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இவனது நன்மைகளிலிருந்து எடுத்துக் கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு அவன் மீதுள்ள குற்றங்களுக்கு பகரம் நிறைவேற்றப்படமுன் அவனது நன்மைகள் அனைத்தும் தீர்ந்து விடுமாயின், அம்மனிதர்களின் பாவங்கள் இவன் மீது சுமத்தப்படும். பின்பு அவன் நரகில் சூக்கியெறியப்படுவான் என நபி (ﷺ) அவர்கள் கூறினார்கள்”.

(அறிவிப்பவர் : அபூஹுரைரா (ரலி), நூல் : முஸ்லிம், அஹ்மத்)

மு.தஸிலாக்களின் நான்காவது அடிப்படை பிழையானது என்பதற்கு இதுவரை எடுத்துக்காட்டப்பட்ட அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ்

ஆதாரங்கள் போதுமான விடையாக அமையும். பாவம் செய்தவர்கள் இவ்வுலகில் ஈமானுக்கும் குப்ருக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நிலையில் உள்ளனர் எனவும், மறுமையில் அவர்கள் நரகில் நிரந்தரத் தண்டனைக்குட்படுவர் எனவும் முஃதஸிலாக்கள் கூறும் கருத்து தவறானது என்பதை மேற்சொன்ன ஆதாரங்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

இவர்களது இக்கோட்பாட்டின் மூலம் அல்லாஹ்வின் நாட்டம் என்று ஒன்று உள்ளது என்பதை மறந்து விட்டனர். அல்லாஹ் நாடினால் ஒரு கணப்பொழுதில் அவர்களின் நிலையை மாற்றிவிடலாம் என்பதை இவர்கள் மறந்து விட்டனர். பாவம் செய்தவர்களுக்கு அல்லாஹ்வுக்கு ஸுஜுது செய்யாது ஷிர்க்கோடு மரணித்தவர்களுக்குரிய “நிரந்தர நரகம்” என்ற தண்டனை கிடைக்கும் என்று கூறுவது மகா தவறு என்பதை மேலே சுட்டிக்காட்டிய ஆதாரங்களிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆதாரங்களை விடப் பகுத்தறிவை முன்னுரிமைப்படுத்திய இவர்கள், இந்த விடயத்தில் இஸ்லாமிய சிந்தனைக்கு முரணான கருத்தை முன்வைத்தனர். அல்லாஹ் நாடியவர்களுக்குத் தான் சிந்தனையும், தெளிவும் சரியாகக் கிட்டும் என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது.

ஐந்தாவது அடிப்படை : நன்மையை ஏவித் தீமையைத் தடுத்தல் பற்றிய கோட்பாடு

இது முஃதஸிலாக்களின் இறுதிக் கோட்பாடாகும். மனித சமூகத்தில் நன்மையை ஏவுதல், தீமையைத் தடுத்தல், நல்லவற்றைக் கடைப்பிடித்தல், கெட்டவைகளிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்ளல் பற்றிய அணுகுமுறை பற்றிய ஆய்வு செய்யும் கோட்பாடே இது. ஏவல், தடுத்தல், நல்லவை, கெட்டவை பற்றி முஃதஸிலாக்களின் முக்கிய இமாம் அப்துல் ஜப்பார் என்பவர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“ஏவல் என்பது உயரிய இடத் திலுள்ளோர் கீழ்மட்டத்திலுள்ளோருக்குச் செய்யுமாறு இடும் கட்டளையாகும்.” தடுத்தல் என்பது உயர்மட்டத்திலுள்ளோர் கீழ் தரத்திலுள்ளோருக்கு செய்யாதே என இடும் கட்டளையாகும்”.

“நல்லவை’ என்பது ஒரு செயலைச் செய்பவர் நல்லது எனக் கருதும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் குறிக்கும். தீயவை என்பது ஒரு செயலைச் செய்பவர் தீயவை எனக் கருதும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் குறிக்கும்”. (ஷாஹ் அல் உஸூலில் கம்ஸா -பக்141)

நன்மையை ஏவித் தீமையைத் தடுத்தல் “ப்ரஹ் கிபாயா” ஆகும். இப்பொறுப்பை சமூகத்திலுள்ள சிலர் செய்து விட்டால் ஏனைய அனைவரினது பொறுப்புக்களும் நீங்கிவிடும்.

மு.தஸிலாக்கள் தமது கருத்துக்குச் சார்பாகப் பின்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றனர்.

‘மனிதர்களுக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட (சமுதாயத்தில்) சிறந்த சமுதாயமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். (ஏனெனில்) நீங்கள் நல்லதைச் செய்ய ஏவுகிறீர்கள்; தீயதை விட்டும் விலக்குகிறீர்கள். இன்னும் அல்லாஹ்வின் மேல் (திடமாக) நம்பிக்கை கொள்கிறீர்கள். வேதத்தையுடையோரும் (உங்களைப் போன்றே) நம்பிக்கை கொண்டிருப்பின், (அது) அவர்களுக்கு நன்மையாகும் - அவர்களில் (சிலர்) நம்பிக்கை கொண்டோராயும் இருக்கின்றனர். எனினும் அவர்களில் பலர் (இறை கட்டளையை மீறும்) பாவிகளாகவே இருக்கின்றனர்.’

இந்தப் பொறுப்பை செய்வது “ப்ரஹ் கிபாயா” என்பதில் அனைவரும் ஒன்றுபட்டுள்ளனர் என அப்துல் ஜப்பார் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு ஆதாரமாக 3:104 என்ற வசனத்தை முன்வைக்கும் அவர், அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களுக்கும் மு.தஸிலாக்களுக்கும் இவ் விடயத்தில் பின்வரும் முரண்பாடுகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. பாவங்களை மாற்றியமைக்கும் வழிமுறை தடுக்கும் வழிமுறையின் படித்தரம்.
2. அநியாயம் செய்யும் ஆட்சித் தலைவருக் கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுதல் வாஜிப் ஆகும்.
3. முரண்பாட்டுக் கருத்துடையோருக்கு எதிராக ஆயுதம் தூக்கலாம். அவர்கள் காபிரானாலும் சரி அல்லது பாவம் செய்யும் மு.மின்களாக இருந்தாலும் சரி.

தீமைகளைத் தடுத்தல் என்ற விடயத்தில் மு.தஸிலாக்கள் ஹதீஸுக்கு முரணான கருத்தோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

“உங்களில் எவராவது பாவத்தைக் கண்டால் தன் கரத்தால் தடுக்கட்டும். அதற்கு சக்தி இல்லையென்றால் நாவினால் தடுக்கட்டும். அதற்கும் சக்தி பெறாவிட்டால் தனது உள்ளத்தால் வெறுத்து ஒதுங்கிக் கொள்ளட்டும். இது ஈமானின் மிகப் பலகீனமான நிலையாகும்.”

(முஸ்லிம் 1/32 (கிதாபுல் ஈமான்)

மேலே சுட்டிக்காட்டிய அடிப்படையில் பாவத்தைத் தடுக்கும் படிமுறைகளாக உபதேசம், நாவு, கை, வாள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இது ஹதீஸின் கருத்துக்கு முரணானது. மோசமான அல்லது பாதகமான விளைவுகள் எதுவும் ஏற்படாவண்ணம் கையினால் தடுப்பதை முதல் படித்தரமாகக் குறிப்பிகின்றதே தவிர வாளேந்திப் போராடுமாறு குறிப்பிடவில்லை. மாறாக குழப்பம், சண்டைகள் ஏற்படாவண்ணம் பாவங்களைத் தடுப்பதையே ஹதீஸ் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“அநியாயக்கார ஆட்சியாளருக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தல்” என்பதைப் பொறுத்தவரை, நாப்டில் குழப்பம், அநாச்சாரம், நியாயமற்ற கொலைகள், நாட்டைப் பிரிக்கும் முயற்சி போன்ற இஸ்லாம் கண்டிக்கும் விடயங்கள் தெளிவாக நடைபெறும் போது மட்டுமே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

தங்களுக்கு முரண்பட்ட கருத்தைக் கொண்டிருக்கும் முஃமின்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் தூக்கலாம் என்ற இவர்களின் திற்கு எந்த ஆதாரமும் கிடையாது. அல்லாஹ்வும் ரஸூலும் அனுமதித்த காரணங்களுக்காகவன்றி ஒரு முஸ்லிமின் இரத்தத்தை ஓட்டுவது ஹராமாகும் என குர்ஆனும், ஹதீஸும் மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

முஃதஸிலாக்கள், கவாரிஜ்கள் ஆகியோரின் இவ்வாறான சிந்தனைகளை விட்டும் விலகி சரியான சிந்தனையில் வாழ்வைத் தொடர எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் துணைபுரிவானாக.

10

அஷ்அரிய்யா

அறிமுகம்:

ஹிஜ்ரி மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மு.:தஸிலாக்களின் கருத்துச் சிக்கலில் மக்கள் மூழ்கி, மூச்சுத்திணறிய காலமது. ஆட்சியாளர்களின் ஆசீர்வாதம் பெற்று, அரசவையில் செல்லமாய் வாழ்ந்த காலம். அறிஞர்களைத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கி சமூகத்தைக் குழப்பியடித்த காலம். அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்கள் மு.:தஸிலா கருத்துடையோரை வெல்ல முடியாது என்ற பிரம்மை தோன்றியிருந்த காலகட்டத்தில்தான் அஷ்அரிய்யா சிந்தனை தோற்றம் பெற்றது.

இவ்வியக்கத்தின் பெயர், அபுல் ஹஸன் அல் அஷ்அரீ என்ற மேதையின் பெயரோடு தொடர்புற்றுக் காணப்படுகின்றது. பஸராவில் வாழ்ந்த இவர், ஆரம்பத்தில மு.:தஸிலாக்களின் கொள்கையுடையவராக இருந்து, பின்னர் அவர்களை விட்டும் விலகி முன்வைத்த சிந்தனைகளை இஸ்லாமிய நாடுகளில் வாழ்ந்த பெரும்பாலான மக்கள் பின்பற்றியதால் இவ்வியக்கம் “அஷ்அரிய்யா” என்ற பெயரினால் அழைக்கப்படுகின்றது.

பல வருடங்களாக மு.:தஸிலாவாக உழைத்த இமாமவர்கள் அச்சிந்தனையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு இப்பனு கிலாப் என்ற அறிஞருடனான தொடர்புதான் காரணம் என்பர். இது இமாம் அஷ்அரீ(ரஹ்) அவர்களின்

சிந்தனை மாற்றத்தின் இரண்டாவது கட்டம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. பின்னர் அவர் இக்கட்டத்திலிருந்து சற்று முன்னேறி ஸலபுகளின் கொள்கைக்கே திரும்பிவிட்டார். என்றாலும், அவரது கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் சிலர், அவரது இரண்டாம் கட்ட சிந்தனையையே தூக்கிப் பிடிக்கின்றனர். அவரது மூன்றாம் கட்ட கருத்துநிலையுடன் ஒத்துப்போகிறவர்களே ஸலபுகளின் கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டவர்களாகின்றனர்.

இவ்விடயத்தின் கொள்கையைச் சரியாகவும், தெளிவாகவும் விளங்கிக்கொள்ள இமாம் அஷ்அரீ(ரஹ்) அவர்களது வரலாறு பற்றி ஆராய்வது இன்றியமையாததாகின்றது. “அஷ்அரிய்யா” என்ற பெயரில் இல்முல் கலாம் சார்பாக அகீதா நிலைப்பாடுகள் இந்திய முஸ்லிம்களிடமும், இலங்கை முஸ்லிம்களிடமும் காணப்படுகின்றது. உண்மையான அஷ்அரிய்யா கொள்கை அதுவல்ல என்றொரு கருத்தும் நிலவுகின்றது.

எனவே, இமாமவர்களின் வரலாறு இவ்வியக்கம் பற்றிய ஆய்வில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது.

11

அஷ்அரிய்யாவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

அஷ்அரிய்யா இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் அதன் ஸ்தாபகரோடு தொடர்புற்றிருப்பதால் அவர்களது வரலாறு பற்றி அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகின்றது.

அபுல்ஹஸன் அல் அஷ்அரீ (ரஹ்) வரலாற்றுக் குறிப்பு:

அல இப்னு இஸ்மாயீல் அல் அஷ்அரீ என்ற பெயரையுடைய இவர், அபுமூஸா அல் அஷ்அரீ(ؓ) என்ற ஸஹாபியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமிய உலகில் வாழ்ந்த அஷ்அரீ, அக்கால அறிஞர்களுள் ஒருவர். ஹிஜ்ரி 250ம் ஆண்டு பஸராவில் பிறந்த இவர், ஹிஜ்ரி 330ஆம் ஆண்டு மரணமடைந்தார். (அவரது பிறந்த ஆண்டை ஹிஜ்ரி 270 எனவும் சிலர் குறிப்பிடுவர்.)

ஆரம்பத்தில் மு.தஸிலாக் கொள்கையில் மூழ்கிப்போன இவர், அபு அலீ அல் ஜபாஈ முஹம்மத் இப்னு அப்துல் வஹ்ஹாப் எனும் பிரபல்யமிக்க மு.தஸிலா அறிஞரின் மாணவராக இருந்தார். என்றாலும், அல்லாஹ் அவரைக் காப்பாற்றி அஹ்லுஸ் ஸுன்னத் வல்ஜமாஅத்தின் கொள்கையோடு இணைத்து விட்டான். இதுபற்றிய மேலதிகத் தகவல்களை “அல் இபானா அன் உஸூலித் தியானா” எனும் அவரது நூலில் கண்டுகொள்ளலாம்.

இஸ்லாமிய உலக மக்களைத் திணறடிக்கவைத்த மு.தஸிலாக் கொள்கையை எதிர்த்த இமாமவர்கள் வாழ்வின் பெரும்பகுதி, இஸ்லாமிய உலகில் தோன்றிய அகீதா ரீதியான இயக்கங்களின் சிந்தனைகள் பற்றிய ஆய்விலேயே கழிந்தது. அவைபற்றி மிகவும் நுட்பமாக அவர் ஆய்வுசெய்தார். இதனால் அல்லாஹ் அவரை நேர்வழியில் கொண்டுசென்று அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் அகீதாவைச் சரிகண்டு ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலையை ஏற்படுத்தினான். இறுதியில் பகுத்தறிவுவாதத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு அல்குர்ஆன், சுன்னாவுக்கு ஒத்துப் போகும் கருத்துக்களையே அவர் சரிகண்டார்.

மு.தஸிலாக்களின் கொள்கையை எதிர்த்து மக்களை சரியான அகீதாவின் பக்கம் வழிநடத்துவதற்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டதால்தான் இமாம் அபுல் ஹஸன் அல் அஷ்அரீ(ரஹ்) அவர்களின் பெயரினடிப்படையில் இவ்வியக்கம் அழைக்கப்படுகின்றது. இமாம் இப்னு கிலாப் (ரஹ்) என்பவரின் வழிநின்று மு.தஸிலாக்களை எதிர்த்தமையாலும் முஸ்லிம்களுக்கு மு.தஸிலாக்களது கொள்கையின் பிழைகளைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தமையாலும் இந்த இமாமின் பெயரிலேயே இவ்வியக்கம் பிரபலமடைந்தது.

மு.தஸிலாக்கள் பகுத்தறிவையும், தத்துவ ஞானங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இஸ்லாமிய அகீதா பற்றிப் பேசிய கருத்துக்களையெல்லாம் ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலும், பகுத்தறிவு ரீதியாகவும், வாதங்களினூடாகவும் தகர்த்தெறிந்த பெருமை இந்த இமாமை யே சாரும்.

இவரது திறமைக்கு உதாரணமாக, இவரது மாணவப் பருவ சம்பவமொன்றை வரலாற்றாசிரியர்கள் எடுத்துக் கூறுவர். ஒருமுறை இவர் தனது அலீ அல்ஜுபாஈ என்ற ஆசிரியரிடம் பின்வரும் கேள்வியைக் கேட்டார். “மூன்று சகோதரர்கள் இருக்கின்றனர்; அதில் ஒருவர் மு. மினாகவும், நல்லவராகவும், இறையச்சமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார். மற்றவர் காபிராகவும், பாவியாகவும், மோசமானவராகவும் இருக்கிறார். மூன்றாவது சகோதரர், சிறியவராக இருக்கின்றார். இவர்கள் அனைவரும் மரணித்து விட்டால் அவர்களது நிலை என்ன? எனக் கேட்டார்.

ஆசிரியர் : நல்லவனைப் பொறுத்தவரை அவர், பல கூலிகளைப் பெற்றுக்கொள்வார். காபிரைப் பொறுத்தவரை நரகம் செல்வார். சின்னவரோ சுவனவாசிகளுடன் இருப்பார் என்றார்.

- அஷ்அர் :** சிறியவர் விரும்பினால் நல்லவரின் தரத்துக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவாரா? எனக்கேட்டார்.
- அஷ்அர் :** முடியாது, உமது சகோதரன் தான் செய்த அமல்களினால் அந்த தராதரத்தை அடைந்துள்ளார். அவரது வணக்கம் உமக்குச் சேரமாட்டாது என்று கூறப்படும் என்றார்.
- அஷ்அர் :** இவ்வாறு நான் குறைவான காலம் வாழ்ந்தமைக்கு நான் காரணமல்ல; உலகில் என்னை நீண்டகாலம் நீதான் வாழவிடவில்லை; உன்னை வணங்க எனக்குச் சக்தியைத் தரவுமில்லை என்று கூறுவான் எனக் கூறினார்.
- ஆசிரியர் :** உன்னை நீண்டகாலம் வாழவைத்தால் நீ எனக்கு மாறுசெய்து தண்டனைக்குரியவனாகுவாய் என்பதை நான் அறிவேன். அதிலிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றியுள்ளேன் என்று இறைவன் கூறுவான் என்றார்.
- அஷ்அர் :** அப்போது அவர்களில் பாவியான பெரிய சகோதரன்; இறைவனே, எனது சகோதரனின் நிலையை அறிந்தது போல் எனது நிலையையும் நீ அறிந்து ஏன் என்னை விட்டுவைத்தாய். எனது சகோதரனின் நலவில் மட்டும் அக்கறை காட்டியுள்ளாய் என்று கேட்பான்.... எனக் கேட்டதும் ஆசிரியர் வாயடைத்துப் போனார்.

அஷ்அர் (ரஹ்) அவர்கள், மாபெரும் அறிஞராகவும், பெரியதோர் நூலாசிரியராகவும், மக்கள் விரும்பும் ஓர் ஆய்வாளராகவும் இருந்தார். இதனால்தான் இஸ்லாமிய சமூகத்தில் தோன்றிய மதஹபுகளும் அவரைத் தங்களைச் சேர்ந்தவரே எனக்குறிப்பிடுகின்றனர்.

அஷ்அர் (ரஹ்) அவர்கள் கடந்து வந்த அகீதா நிலைப்பாடுகள்:

ஆரம்பத்திலேயே இவர் முஃதஸிலா கொள்கையுடையவராக இருந்தார் என்று அறிந்து கொண்டோம். கிட்டத்தட்ட நாற்பது வருடங்கள் அக்கொள்கையுடையவராக இருந்தார். அவர் முஃதஸிலா இயக்க சிந்தனையிலிருந்தும் இப்பனு கிலாபின் சிந்தனைத் தாக்கத்திலிருந்தும் வெளியேறிய வரலாற்றை வரலாற்றுத்துறை ஆசிரியர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

இமாம் அஷ்அர்(ரஹ்) அவர்கள் தனது வீட்டில் பதினைந்து நாட்கள் தனிமையாக இருந்துவிட்டு ஒரு வெள்ளிக் கிழமை தினத்தன்று

தொழுகை முடிந்ததும் மிம்பரில் ஏறி நின்று, மக்களை நோக்கிப் பின்வரும் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார். “மக்களே! என்னை அறிந்தவர்களுக்கு என்னைப்பற்றித் தெரியும். என்னைத் தெரியாதவர்களுக்கு நான் அறிமுகம் செய்கிறேன். இதுவரை காலமும் நான், குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது; அல்லாஹ் கண்ணில்லாமல் பார்ப்பவன்; தீமைகள் என்றால் அதை மனிதனே செய்கிறான் என்று கூறிவந்தேன். ஆனால், இப்போது நான் இந்நிலைப்பாட்டிலிருந்து மீள்கிறேன். நான் மு.தஸிலா கொள்கையை விட்டும் வெளியேறி விட்டேன்.

மக்களே! நான் சில காலமாக உங்களை விட்டும் மறைந்திருந்தேன். அக்காலப் பகுதியில் நான் ஆய்வு செய்து, கிடைத்த ஆதாரங்களை வைத்து இறுதித் தீர்வுக்கு வந்துள்ளேன். அந்த முடிவைக்கொண்டு அல்லாஹ்விடம் நேர்வழி காட்டும்படி இரைஞ்சினேன். எனது இந்த நூலில் இருப்பதைப் போன்று நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதுவரை நான் நம்பிவந்த கொள்கைகளையெல்லாம் இந்த சட்டையைக் கழற்றுவது போன்று நான் கழற்றிவிட்டேன் என்று கூறிய இமாமவர்கள் ஹதீஸ்துறை மற்றும், பிக்ஹுத்துறை அறிஞர்களினது வழியில் தொகுத்த ‘அல் இபானா பீ உஸுலித் தியானா’ எனும் புத்தகத்தை மக்களிடம் ஒப்படைத்தார்.

இவர் அஹ்லுஸ்ஸுன்னத் வல் ஜமாஅத்தைச் சேர்ந்த போது பாரிய வரவேற்புக் கிடைத்தது. இவர் மாறிவருவதன் உண்மைத் தன்மை, இ.கலாஸ், சத்தியத்தின் மீதான உறுதி என்பவற்றை மக்கள் அறிந்து அவரைக் கண்ணியப்படுத்தினர். அதன்பின் அவரது வாதங்கள் ஆதாரங்களாகவும், அவரது வார்த்தைகள் ஏற்றுக்கொள்ளாத தக்கவையாகவும் மாறின. மு.தஸிலாக்கள் இவரை, கடுமையாக விமர்சித்து எதிர்த்த போதும் அவர்களது எதிர்ப்புகளைத் துச்சமென மதித்து சத்தியத்தின் மீது நிலைத்திருந்தார்.

இமாம் அஷ்அரீ (ரஹ்) அவர்கள் மு.தஸிலாக்களின் கருத்திலிருந்து விடுபடவில்லை; அல்இபானா எனும் நூல் அவரின் பெயரில் இட்டுக்காட்டப்பட்டதாகும். அது அவர் எழுதியதல்ல எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால், இமாமவர்கள், அஹ்லுஸ்ஸுன்னத் ஜமாஅத்துடன் இணைந்து கொண்டு, பழைய கொள்கைகளையெல்லாம் பிழையென ஒத்துக்கொண்டு அவற்றிலிருந்து மீண்டுவிட்டார் என்பதை அவரது பல நூல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

(பார்க்க: தாரீகுல் மதாஹிபில் இஸ்லாமிய்யா)

இமாம் அஷ்அரீ (ரஹ்) அவர்களின் வரலாற்றை நோக்கும் போது அகீதா ரீதியாக அவர் மூன்று கட்டங்களைத் தாண்டியுள்ளார்கள்.

1. முஃதஸிலாக் கொள்கையாளராக வாழ்ந்த காலகட்டம்: கிட்டத்தட்ட 40 வயது வரை இக் கொள்கையிலேயே வாழ்ந்தார்.
2. முஃதஸிலாக்களை விட்டும் ஒதுங்கியிருந்த காலப்பகுதி: கிட்டத்தட்ட ஐந்து வருடங்கள் தனது வீட்டிலேயே இருந்த இமாவர்கள் சரியான அகீதா பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனையிலும் ஆய்விலும் ஈடுபட்டார். சரியான பாதையை அல்லாஹ் அவருக்குக் காட்டினான்.

இதன் விளைவாக முஃதஸிலாக்களை விட்டும் தான் விலகிக் கொள்வதாகப் பிரகடனம் செய்து அவர்களுக்கு எதிரான பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார். அல்குர்ஆனும், சுன்னாவும் அல்லாஹ் பற்றிக் குறிப்பிடும் தகவல்களைப் பகுத்தறிவு ரீதியாக விளங்குவதற்குத் தனக்கெனத் தனியானதொரு வழிமுறையைக் கைக்கொண்டார்.

அக்காலத்தில் வாழ்ந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸஃத் இப்னு கிலாப் என்பவரின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி அல்லாஹ்வின் ஸிபாத்-பண்புகளை உறுதிப்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கினார்.

- ❖ 'அல்ஹயாத்' - வாழ்வு,
- ❖ 'அல்இஸ்ம்' - அறிவு,
- ❖ 'அல்இராதத்' - நாட்டம்,
- ❖ 'அல்குத்ரா' - சக்தி,
- ❖ 'அஸ்ஸம்உ' - கேள்வி,
- ❖ 'அல்பஸுரு' - பார்வை,
- ❖ 'அல்கலாம்' - பேச்சு,

ஆகிய ஏழு பண்புகளையும் அறிவார்த்தமாய் நிரூபிப்பதில் இப்னு கிலாப் என்பவரின் வழிமுறை பெரிதும் உதவியது.

அல்லாஹ்வின் “தாத்”தோடு சம்பந்தப்பட்ட பண்புகளான முகம், இரு கைகள், பாதம், கணுக்கால் போன்றவற்றைத் தனது பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் த.வீல் செய்து அவற்றுக்கு மாற்று விளக்கம் கொடுக்கலானார். தம்மை அஷ்அரீக்கள் என அடையாளப்படுத்துவோர் இமாமவர்களின் இக்கட்டத்தையே தற்போது பின்பற்றுகின்றனர்.

இந்த வகையில் நோக்கும் போது இமாமவர்களின் இரண்டாவது கட்டம், அல்லாஹ்வுக்கு இருக்கின்ற வாழ்வு, அறிவு, சக்தி, நாட்டம், கேள்வி, பார்வை, பேச்சு போன்ற பண்புகளை ஏற்றுக்கொள்வதோடு முகம், இரு கைகள், பாதம், கணுக்கால் போன்ற பண்புகளுக்கு மாற்று விளக்கம் (தஃவீல்) வழங்கும் கட்டமாகும்.

3. முன்றாவது கட்டம்: அல்லாஹ்வின் பண்புகளனைத்தையும் எவ்வித ஒப்புமையோ, உதாரணங்களோ குறிப்பிடாமல் ஸலபுகளின் வழியிலேயே ஏற்றுக் கொள்ளும் கட்டம்.

(பார்க்க: அபுல்ஹஸன் அல்அஷ்அரீ; பக் : 214)

அகீதா தொடர்பாக இமாமவர்கள் எழுதிய நூல், அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் இமாமான அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்களைப் பின்பற்றி பூரணமான ஸலபுகளின் அகீதாவைத் தெளிவுபடுத்தும் நூலாக அமைந்துள்ளது. சுன்னாவுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளையும் இஸ்லாமிய அகீதாவையும் மிகச் சரியாக விளக்கி கிட்டத்தட்ட 68 தொகுப்புக்களை இஸ்லாமிய சமூகத்திற்கு வழங்கியமை அவரது மகத்தான சேவைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

இமாம் அஷ்அரீ (ரஹ்) அவர்களின் கோள்கை:

‘அல் இபானா பீ உஸூலித் தியானா’ என்ற தனது நூலில் பின்வருமாறு இமாமவர்கள் விளக்குகிறார். முஃதஸிலா, கத்ரியா, ஜஹ்மியா, ஹரூரிய்யா, றாபிழா, முர்ஜிஆ ஆகிய அனைத்துப் பிரிவினரினதும் கொள்கைகளைப் பிழையென மறுத்துவிட்ட எம்மிடம் உங்களது கொள்கைதான் என்ன என யாராவது கேட்டால் பின்வருமாறு விடை கூறுவோம்.

நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால், அல்குர்ஆன் ஸுன்னா ஆகிய இரண்டையும் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்வதோடு ஸஹாபாக்கள், தாபிசின்கள், ஹதீஸ்துறை அறிஞர்கள் அறிவிக்கும் ஸஹீஹான செய்திகளைப் பின்பற்றுவோம். இதில் நாங்கள் உறுதியாய் இருக்கிறோம். இக்கருத்தைத்தான் அபு அப்தில்லாஹ் அஹ்மத் இப்னு முஹம்மத் இப்னு ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்களும் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் முன்வைத்த அகீதா ரீதியான கருத்து மிகவும் சரியானது.

சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், அல்லாஹ் மலக்குகள், வேதங்கள், தூதர்கள், அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தவைகள், நபியவர்களிடமிருந்து

அறிவிக்கப்பட்ட உறுதியான அறிவிப்புக்கள் என்பவற்றில் எதையும் நாங்கள் மறுக்கமாட்டோம். அல்லாஹ் மாத்திரமே வணங்கப்படத் தகுதியானவன்; அவன் ஒருவன்; அவனுக்கு எந்த தோழமையோ, பரம்பரையோ கிடையாது; முஹம்மத்(ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரும் அடியாருமாவார். நேர்வழி மற்றும் சத்திய மார்க்கம் என்பவற்றைப் போதித்தவருமாவார். சுவனமும் நரகமும் சத்தியமானது. மறுமைநாள் என்பது நிகழ்ந்தே தீரும்; அதில் சந்தேகமே கிடையாது. கபறுகளிலிருக்கும் அனைத்தும் எழுப்பப்படும். அல்லாஹ் அவனது அர்ஷின் மேல் இருக்கிறான்.

“அர்ரஹ்மான் அர்ஷின் மீது அமைந்தான்” (20:05)

அல்லாஹ்வுக்கு முகம் இருக்கின்றது.

“மிக்க வல்லமையும், கண்ணியமும் உடைய உம் இறைவனின் முகமே நிலைத் திருக்கும்” (55:27)

அவனுக்கு இரு கைகள் இருக்கின்றன

“இப்லீஸே! நான் என்னுடைய கைகளால் படைத்தவருக்கு ஸு ஜூ து செய்வதை விட்டும் உன்னைத்தடுத்தது எது? பெருமையடிக்கிறாயா? அல்லது நீ உயர்ந்தவர்களில் (ஒருவனாக) ஆகிவிட்டாயா?” என்று (அல்லாஹ்) கேட்டான். (38:75)

“அல்லாஹ்வின் கை கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று யூதர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய கைகள்தாம் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறியதின் காரணமாக அவர்கள் சபிக்கப்பட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் இரு கைகளோ விரிக்கப்பட்டே இருக்கின்றன. (5:64)

அல்லாஹ்வுக்குக் கண் இருக்கின்றது.

“(அம்மரக்கலம்) நம் கண் முன்னிலையில் மிதந்து சென்று கொண்டிருந்தது” (54:14)

அல்லாஹ்வின் பெயர்களில் எதையாவது ஒன்றை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்குச் சொன்னால் அவன் வழிகெட்டவனாவான். அல்லாஹ்வுக்கு அறிவு எனும் பண்பு இருக்கின்றது.

“(நபியே!) உமக்குத் (தான்) அருளிய (வேதத்)தைக் குறித்து, அல்லாஹ்வே சாட்சி சொல்கிறான். அதைத் தன் பேரருள் ஞானத்தைக்

கொண்டு அவன் இறக்கி வைத்தான். மலக்குகளும் (இதற்கு) சாட்சி சொல்கிறார்கள். மேலும் சாட்சியங் கூறுவதற்கு அல்லாஹ் போதுமானவன்” (4:166)

“அன்றியும் அல்லாஹ்தான் உங்களை (முதலில்) மண்ணால் படைத்தான் பின்னர் ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து - பின் உங்களை (ஆண், பெண்) ஜோடியாக அவன் ஆக்கினான், அவன் அறியாமல் எந்தப் பெண்ணும் கர்ப்பம் தரிப்பதுமில்லை; பிரசவிப்பதுமில்லை. இவ்வாறே ஒருவருடைய வயது அதிகமாக்கப்படுவதும், அவருடைய வயதிலிருந்து குறைப்பதும் (லவ்ஹு ல் மஹ்ஃபுள் எனும்) ஏட்டில் இல்லாமலில்லை. நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வுக்கு எளிதானதேயாகும்” (35:11)

அல்லாஹ்வுக்கு கேள்வி, பார்வை என்பன இருப்பதை நாம் உறுதிப்படுத்துகிறோம். இதனை ஜஹ்மியாக்கள், முஃதஸிலாக்கள், கவாரிஜ்கள் மறுப்பதைப் போன்று நாம் மறுக்கமாட்டோம். அல்லாஹ்வுக்கு சக்தி எனும் பண்பொன்று உள்ளது. அதைக் குர்ஆனும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

“அன்றியும் ஆது(க் கூட்டத்தார்) பூமியில் அநியாயமாகப் பெருமையடித்துக் கொண்டு, ‘எங்களை விட வலிமையில் மிக்கவர்கள் யார்?’ என்று கூறினார்கள். அவர்களைப் படைத்த அல்லாஹ் நிச்சயமாக அவர்களை விட வலிமையில் மிக்கவன் என்பதை அவர்கள் கவனித்திருக்க வில்லையா? இன்னும் அவர்கள் நம் அத்தாட்சிகளை மறுத்தவாறே இருந்தார்கள்” (41:15)

அல்லாஹ்வின் நாட்டமின்றி இப்புவியில் எந்தவொரு நன்மையான காரியமோ, தீமையான காரியமோ நடைபெறமாட்டாது. அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நடைபெறுகின்றன. அல்லாஹ்வின் நாட்டமின்றி எவனும் எக்காரியமும் செய்துவிட முடியாது. எந்த வகையிலும் அல்லாஹ்வை விட்டும் தேவையற்றவர்களாக நாம் ஆக முடியாது. அல்லாஹ்வின் அறிவை விட்டும் எம்மால் இம்மியளவும் விலகிவிட முடியாது. ஏனெனில், அல்லாஹ்வைத் தவிர படைக்கும் வல்லமை எவருக்கும் கிடையாது; அடியார்களின் செயல்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வால் படைக்கப்பட்டவை.

“உங்களையும், நீங்கள் செய்தவற்றையும், அல்லாஹ்வே படைத்திருக்கின்றான்.” (37:96)

அடியார்களால், இல்லாதவொன்றை எவ்வகையிலும் படைக்க முடியாது. அவர்கள் படைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கின்றனர்.

“மனிதர்களே! உங்கள் மீதுள்ள அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நினைவு கூருங்கள். வானம் மற்றும் பூமியில் இருந்து உங்களுக்கு உணவளிக்கும் அல்லாஹ் அல்லாத வேறொரு படைப்பாளன் இருக்கின்றானா? அவனையன்றி (உண்மையாக) வணங்கப்படத் தகுதியானவன் வேறு யாருமில்லை. நீங்கள் எவ்வாறு திசை திருப்பப்படுகின்றீர்கள்?” (35:3)

“அல்லாஹ் வையன்றி வேறு எவர்களை அவர்கள் பிரார்த்திக்கிறார்களோ, அவர்கள் எதைப் பிரார்த்திக்கிறார்களோ, அவர்கள் எந்தப் பொருளையும் படைக்க மாட்டார்கள் பிரார்த்திக்கப் படும் அவர்களும் படைக்கப்பட்டவர் களாவார்கள்” (16:20)

“(அனைத்தையும்) படைக்கிறானே அவன், (எதையுமே) படைக்காத (நீங்கள் வணங்குப)வை போலாவானா? நீங்கள் (இதையேனும்) சிந்திக்க வேண்டாமா?” (16:17)

“அல்லது, அவர்கள் எந்தப் பொருளின்றியும் (தாமாகவே) படைக்கப்பட்டனரா? அல்லது அவர் கள் (எதையும்) படைக்கிற (சக்தியுடைய)வர்களா?” (52:35)

போன்ற வசனங்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன.

அல்லாஹுதஆலா மு.:மின்களுக்கு அவனை வழிப்படுவதற்கு தவ்பீக் செய்துள்ளான். அவர்கள் மீது அன்பு வைத்துள்ளான். அவர்களைக் கண்காணித்து அவர்களைச் சீர்திருத்தி, நேர்வழி காட்டுகின்றான். அதேபோல் காபிர்களை வழிகெட வைத்து அவர்களுக்கு நேர்வழியற்ற வாழ்வை அளித்துள்ளான். அவர்களுக்கு ஈமானை அருள்பாலிக்கவில்லை. ஆனால், அவர்கள் நேர்வழியை ஏற்றுக் கொண்டால் நல்லவர்களாகிவிடுவர்.

“அல்லாஹ் எவருக்கு நேர்வழி காட்டுகின்றானோ அவர் நேர்வழியை அடைந்தவர் ஆவார். யாரைத் தவறான வழியில் விட்டு விட்டானோ, அத்தகையவர்கள் முற்றிலும் நஷ்டம் அடைந்தவர்களே”

(7:178)

நிச்சயமாக அல்லாஹ் காபிர்களையும் சீர்திருத்தி, அவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டி மு.'மின்களாக மாற்றிவிட சக்தியுள்ளவன். என்றாலும், அவனது அறிவைக்கொண்டு அவர்கள் காபிர்களாகவே இருப்பர் என நாடிவிட்டான். அல்லாஹ் அவர்களது உள்ளங்களில் முத்திரை பதித்து விட்டான்.

நன்மை - தீமை என்பன அல்லாஹ்வின் ஏற்பாட்டின் படியும் அவனது நாட்டப்படியும்தான் நடைபெறுகின்றன. நாம் அல்லாஹ்வின் கழாவையும் கத்ரையும் மனப்பூர்வமாக ஈமான் கொள்கின்றோம். அடியார்கள் தங்களுக்கென எந்தவொரு நன்மையையோ, தீமையையோ அல்லாஹ்வின் நாட்டமின்றி செய்துவிட முடியாது.

நாங்கள் எமது அனைத்து விடயங்களையும் அல்லாஹ்வின் பக்கம் சாட்டி விடுகின்றோம். எமது தேவைகள் அனைத்தையும் எந்நேரத்திலும் அல்லாஹ்விடமே தேடுகின்றோம்.

அலகுர்ஆன் அல்லாஹ்வின் பேச்சாகும். அது படைக்கப்பட்டதல்ல; எனவே அலகுர்ஆன் படைக்கப்பட்டது எனக் கூறுபவன் காபிராவான்.

மேலும், நாங்கள் கூறுவதாவது, மறுமை நாளில் அல்லாஹ் பெளர்ணமி நிலவைப் போன்று மிகவும் தெளிவாகக் காட்சி தருவான். அவனை மு.'மின்கள் மட்டுமே கண்ணால் காண்பார்கள். இது பற்றி பல ஹதீஸ்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அத்தோடு மு.'மின்கள் மறுமையில் அல்லாஹ்வைக் கண்கூடாகக் காணும் போது, காபிர்கள் அல்லாஹ்வைப் பார்க்க முடியாது தடுக்கப்படுவர்.

“(தீர்ப்புக்குரிய) அந்நாளில் அவர்கள் தங்கள் இறைவனை விட்டும் திரையிடப்பட்டவர்களாக இருப்பர்”

(83:15)

மூஸா(عليه السلام) அவர்கள் இவ்வுலகிலேயே அல்லாஹ்வைக் காணவேண்டும் என இறைவனிடம் கேட்டார்கள். அல்லாஹ் தன் ஒளியால் வெளிப்படவே மூஸா(அலை) மயங்கிவிட்டார். இவ்வுலகில் அல்லாஹ்வை அவர் பார்த்துக்கொள்ளவில்லை.

ஒரு முஸ்லிம், விபச்சாரம், களவு, மதுவருந்துதல் போன்ற பாவங்களில் ஈடுபட்டுவிட்டால் அவனை நாம் “காபிர்” எனக் கூறமாட்டோம். ஆனால் மு.'தஸிலாக்கள் “காபிர்” எனக் கூறுகின்றனர்.

நாங்கள் கூறும் அடுத்த விடயம் என்னவெனில், இஸ்லாம் என்பது ஈமானை விடவும் விசாலமானது; அகலமானது; ஆழமானது. இஸ்லாமாக இருக்கும் அனைத்தும் ஈமானாகி விடாது. மேலும், அல்லாஹ் உள்ளங்களைப் புரட்டக்கூடியவன். ஏனெனில், உள்ளங்களெல்லாம் அவனது இரு விரல்களுக்கிடையேதான் இருக்கின்றன.

(முஸ்லிம் - 16/155, திர்மதி - 5/538, இப்னுமஜா - 1/72, அஹ்மத் 6/315)

அல்லாஹ் ஏழு வானங்களை ஒரு விரலிலும், ஏழு பூமிகளை ஒரு விரலிலும் வைத்துள்ளான். என வந்திருக்கும் ஹதீஸ்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். (புகாரி - 8/550, முஸ்லிம் - 18/272)

மு.மின்களாக இருந்த நிலையில் பாவம் செய்தவர்களுக்கும் சுவனம் கிடைக்க வேண்டும் என நாம் அல்லாஹ்விடம் ஆதரவு வைக்கின்றோம். நபியவர்களின் ஷபாஅத்தினால் நரகிலிருந்து ஒரு கூட்டம் விடுதலையடையும் என நம்புகின்றோம். கபுறு வேதனை உண்டு எனவும், ஹவ்முல் கவ்தரில் நீர் அருந்தும் ஒரு கூட்டம் உள்ளது என்பதையும், மீஸான், ஸிராத் என்பன உண்மை எனவும், மரணத்துக்குப் பின்னால் மீண்டும் எழுப்பப்படுவோம் எனவும் நாம் ஈமான் கொள்கின்றோம்.

அல்லாஹ் மக்களையெல்லாம் எழுப்பிக் கேள்வி கணக்குக் கேட்பான் எனவும் ஈமான் கொள்கின்றோம்.

ஈமான் என்பது ஏற்றுக் கொள்வது மாத்திரமல்ல. மாறாக, சொல், செயல் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியது; அது கூடும்; குறையும் தன்மை கொண்டது. (புகாரி 1/127)

அல்லாஹ் நபியவர்களின் தோழர்களாகப் பிரகடனம் செய்துள்ள ஸஹாபாக்களை 'ஸலபு'களாக ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். அவர்களை அல்லாஹ் எப்படிப் புகழ்கின்றானோ அப்படியே நாமும் புகழ்கின்றோம்.

நபி(ﷺ) அவர்களுக்கு அடுத்த சிறந்த இமாம் அபூபக்கர்(رضي الله عنه) அவர்களாவார் எனவும் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். அல்லாஹ் அவரைக் கொண்டு இம்மார்க்கத்தைக் கண்ணியப்படுத்தினான்; முர்த்துதலுக்கு எதிராக அவரை வழிநடத்தி முஸ்லிம்களின் சிறந்த தலைவராக அல்லாஹ் அவரை வெளிப்படுத்தினான். நபியவர்களுக்கடுத்த மக்களின் இமாமாகத் தொழுவித்ததனால் அவரை ஸஹாபாக்கள் “கலீபுத்ரரஸூல்” என அழைத்தனர்.

அவருக்கடுத்ததாக உமர்(ؓ) அவர்களையும் அவருக்கடுத்ததாக உஸ்மான் (ؓ) அவர்களையும், அவருக்கடுத்ததாக அலீ(ؓ) அவர்களையும் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். இவர்கள் தான் நபியவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த காலகட்டத்தின் இமாம்களாகும். இவர்கள் மேற்கொண்ட கிலாபத் ஆட்சி, நுபுவ்வத்தின் சாயல்படிந்த ஆட்சி முறையாகும் என ஏற்றுக்கொள்கின்றோம்.

நபி(ﷺ) அவர்கள் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நன்மாராயம் கூறிய பத்துப்பேரையும் சுவனவாசிகளாக நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். ஸஹாபாக்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பெரிதுபடுத்தாது, அதை அப்படியே விட்டுவிடுவோம். நபியவர்களைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்குவந்த நான்கு கலீபாக்களது சிறப்புக்குச் சமமாக எவரையும் கருதமாட்டோம்.

அல்லாஹ் அடிவானத்துக்கு இறங்குகிறான் என்ற அறிவிப்புக்களை நாம் ஈமான் கொள்கின்றோம். சில வழிகெட்ட கூட்டத்தினர் கூறுவது போன்று நாம் அல்லாஹ் அடிவானத்துக்கு இறங்குகிறான் என்பதை மறுக்க மாட்டோம். அது குர்ஆன், ஸுன்னா, இஜ்மா என்பவற்றுக்கு முரணானதாகும்.

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் எந்தவொரு அம்சத்தையும் நூதனமாக ஏற்படுத்த மாட்டோம். எங்களுக்குத் தெரியாத அல்லாஹ் பற்றிய அம்சங்கள் சம்பந்தமாகக் கூடுதலாகப் பேசமாட்டோம்.

“உம்முடைய இறைவனும், வானவரும் அணியணியாக வரும்போது”(89:22)

என்ற வசனத்திற்கமைய அல்லாஹ் மறுமையில் வருவான் என ஏற்றுக்கொள்கின்றோம்.

“மேலும் நிச்சயமாக நாம் மனிதனைப் படைத்தோம், அவன் மனம் அவனிடம் என்ன பேசுகிறது என்பதையும் நாம் அறிவோம். அன்றியும், (அவன்) பிடறி(யிலுள்ள உயிர்) நரம்பை விட நாம் அவனுக்குச் சமீபமாகவே இருக்கின்றோம்” (50:16) என்ற வசனத்திற்கமையவும், ஏனைய இது போன்ற, **“பின்னர், அவர் நெருங்கி, இன்னும், அருகே வந்தார்”** **“(வளைந்த) வில்லின் இரு முனைகளைப் போல், அல்லது அதிலும் நெருக்கமாக வந்தார்”** (53:8,9)

என்ற வசனத்திற்கமையவும் அல்லாஹ் தான் விரும்பியவாறு அடியார்களிடம் நெருக்கமாகின்றான் என நம்புகின்றோம்.

ஜும்ஆ, பொருநாட்கள், ஏனைய தொழுகைகள், ஜமாஅத்கள் என்பவற்றை நல்லவராயினும், பாவம் செய்பவராயினும் அந்த இமாமைப் பின்பற்றி நிறைவேற்றுவோம். இதற்கு ஆதாரமாக அப்தில்லாஹ் இப்னு உமர்(௭) அவர்கள், ஹஜ்ஜாஜுக்குப் பின்னால் நின்று தொழுததை ஆதாரமாக முன்வைக்கின்றோம்.

காலுறை அணிந்திருப்பவர்கள் பிரயாணத்திலும் சரி, ஊரிலிருக்கும் போதும் சரி அதனைக் கழற்றாது அதன்மீது மஸ்ஹ் செய்வதை ஸுன்னா என்கின்றோம். இமாம்களுக்கெதிராக யுத்தத்திலோ சண்டையிலோ ஈடுபடுவதை விட்டும் நாங்கள் விலகிவிட்டோம்.

தஜ்ஜால் வருவான் என்பதை ஈமான் கொள்கின்றோம். கப்ர் வேதனை, முன்கர் - நகீர் என்ற மலக்குகள் கப்ரில் அடக்கப்பட்டவர்களிடம் கேள்வி கணக்குக் கேட்பர் என்பதனையும் ஈமான் கொள்கின்றோம்.

மி.:ராஜ் பற்றிய ஹதீஸ்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். மரணித்தவருக்காக தர்மம் கொடுப்பதையும், அவருக்காகப் பிரார்த்திப்பதையும் அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வான் என நம்புகின்றோம்.

இவ்வுலகில் சூனியம் என ஒன்றுள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். முஸ்லிமான எந்தவொரு மனிதனுக்காகவும் ஜனாஸா தொழுகையை தொழுவதை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். மரணித்தவன் நல்லவனாக இருந்தாலும் கெட்டவனாக இருந்தாலும் சரியே.

சுவனம், நரகம் என்பன படைக்கப்பட்டு விட்டன என்பதனை ஏற்று உறுதிப்படுத்துகின்றோம். யாராவது ஒருவன் மரணித்தாலோ அல்லது கொல்லப்பட்டாலோ அவனது காலம் முடிவடைந்து தான் இறந்துள்ளான் என்பதனை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். மனிதனுக்குக் கிடைக்கும் அனைத்து நிஸ்கு (வளங்கள்) களும் இறைவனிடமிருந்தே வருகின்றன. அவை ஹலாலானவையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஹராமானவையாக இருந்தாலும் சரி. ஷைத்தான் மனிதர்களின் உள்ளங்களில் ஊசலாடி சந்தேகங்களைக் கிளறிவிடுகின்றான் என்பதைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்களின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம்.

“புதுங்கியிருந்து வீண் சந்தேகங்களை உண்டாக்குபவனின் தீங்கை விட்டும் (இறைவனிடத்தில் நான் காவல் தேடுகிறேன்) அவன் மனிதர்களின் இதயங்களில் வீண் சந்தேகங்களை உண்டாக்குகிறான். (இத்தகையோர்) ஜின்களிலும், மனிதர்களிலும் இருக்கின்றனர்” (114:4-6)

அஷ்அரீ கொள்கை சார்ந்த அறிஞர்கள்:

அபுல்ஹஸன் அல்அஷ்அரீ அவர்கள் முன்வைத்த அகீதா ரீதியான கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்ட பல அறிஞர்கள் காணப்பட்டனர். இவர்கள், இக் கொள்கை தனியானதொரு மதஹபாக எழுச்சிபெற பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்தனர். என்றாலும், இவர்கள் அபுல் ஹஸன் அஷ்அரீ அவர்களினதும், அவரது நெருங்கிய முன்னணி சகாக்களினதும் 'அஸ்மாஉ ஸிபாத்' பற்றிய நிலைப்பாட்டில் ஒன்றுபட்டிருக்கவில்லை. அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் பின்வருமாறு:

1. அபுபக்கர் அல் பாகிலானீ (ஹி.328 - கி.பி.950 - ஹி.403 - கி.பி.1013)

முஹம்மத் இப்னு தையிப் இப்னு முஹம்மத் இப்னு ஜஃபர் என்பது இவரது இயற் பெயர். 'இல்முல்கலாம்' (தர்க்கவியல்) துறையைச் சார்ந்த மூத்த அறிஞர்களில் ஒருவர். அஷ்அரீய ஆய்வில் கரை கண்டவர். தெளஹீதை விளக்குவதற்காக பகுத்தறிவு ரீதியான அத்தாட்சிகளை முன்வைத்து வாதிடும் ஆற்றல் பெற்றவர். குர்ஆன்- சுன்னாவில் குறிப்பிடப்படாத விளக்கங்களையும் முன்வைத்து அதில் பெரும் வெற்றி கண்டவர். பிற்பட்ட காலத்தில் ஸலபுகளின் கொள்கைப்படி அல்லாஹ்வின் பண்புகள் அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டார். 'வஜ்ஹ்-முகம், 'யதைன்'- கைகள் போன்ற அல்லாஹ்வின் ஸிபத்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தஃவீல் - மாற்றுக் கருத்துக்களை வழங்குவது பிழை என்று கருதிய அவர், அல்லாஹ்வின் பண்புகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். இது பற்றி விளக்கும் 'தம்ஹீதுல் அவாஇல் வ தல்கீஸுல் தலாஇல்' என்றொரு நூலையும் எழுதினார்.

பஸராவில் பிறந்த இவர், பக்தாதில் வாழ்ந்து அங்கேயே வபாத்தானார். 'அம்துத் தவ்லா' என்ற அப்பாஸிய கலீபா தனது பிரதிநிதியாக இவரை ரோம் தேசத்திற்கு அனுப்பி கொன்ஸ்தாந்த் நோபில் அரசன் முன்னிலையில் கிறிஸ்தவ அறிஞர்களோடு விவாதத்தில் ஈடுபட்டார்.

'இ.ஜாஸுல் குர்ஆன்', 'அல் இன்ஸாப்', 'மனாகிபுல் அஇம்மா', 'தகாஇகுல் கலாம்', 'அல்மிலல் வன்னிஹல்', 'அல் இஸ்திபஸார்' 'தம்ஹீதுல் அவாஇல்', 'கஷ்பு அஸ்ராரில் பாதினிய்யா' போன்ற நூற்களையும் இஸ்லாமிய உலகிற்கு வழங்கினார்.

02. அபு இஸ்ஹாக் அஷ்ஷீரானீ : (ஹி.2938/கி.பி.1003 - ஹி.476/ கி.பி.1083)

இப்ராஹீம் இப்னு அலீ இப்னு யூஸுப் அல் பைருஸ் ஆபாத்

அஷ்ஷீராஸ் என்பது இவரது இயற் பெயர். விவாதத் திறமை பெற்றிருந்த பேரறிஞர். பாரசீகத்திலுள்ள 'பைரூஸ் ஆபாத்' என்ற இடத்தில் பிறந்த இவர் ஸீராஸ் பிரதேசத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து பின்பு பஸரா, அங்கிருந்து ஹி. 415 ஆம் ஆண்டு பக்தாதுக்குச் சென்றார். 'பிக்ஹுஷ் ஷாபிஃ' துறையில் கைதேர்ந்த இவர், இஸ்முல்கலாம் துறையிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். அவரது காலத்து மாணவர்களுக்கு பொக்கிஷமாகத் திகழ்ந்த இவர், அச்சமூகத்திற்கான முப்தியாகவும் செயற்பட்டார். விவாதங்கள், கருத்துப்பரிமாறல்களில் திறமைமிக்கவராகப் பிரபல்யமடைந்திருந்த இவர், ஆட்சியாளர்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார். தைக்ரீஸ் நதிக்கரையில் 'நிழாமுல்முல்க்' எனும் ஆட்சியாளர் இவருக்காக 'அல்மத்ரஸுதுன் நிழாமிய்யா' எனும் கல்வி நிலையத்தை ஆரம்பித்துக் கொடுத்தார். அந்நிறுவனத்தின் நிர்வாகியாகவும், தலைவராகவும் இவர் கடமை புரிந்தார்.

கல்விமானாக இருந்தாலும் பொறுமை மிகு ஏழையாகவே வாழ்ந்தார். மக்களோடு அன்பாய் நெருங்கிப் பழகும் சுபாவம் கொண்டிருந்த இம்மகான், எப்போதும் புன்னகை முகத்துடனேயே காட்சி தருவார். தனது பேச்சு, விவாதம், கருத்துப் பரிமாற்றம், கவிதையாக்கம் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் புன்முறுவல் வதனத்துடனேயே இருப்பார். பக்தாத்தில் வபாத்தான இவருக்கு அப்பாஸிய கலீபா 'முக்ததிர்' ஜனாஸா தொழுகை நடாத்தினார்.

'அத்தன்பீஹ் வல் மத்ஹப் பில் பிக்ஹ்', 'அத்தப்ஸிரா பீ உஸூலிஸ் ஷாபிஇய்யா', 'தபகாதுல் புகஹா', அல்லம்உ பீ உஸூலில் பிக்ஹ் வஷ்ரஹிஹி', 'அல் முலஹ்ஹஸ்', 'அல்முஅவ்வினா பில் ஜதல்' என்பன இவர் இஸ்லாமிய சமுதாயத் திற்கு வழங்கிய அறிவுப் பொக்கிஷங்களாகும்.

03. அபு ஹாமீத் அல் கஸ்ஸாலி: (ஹி. 450/க.ப. 1058 - ஹி. 505/ க.ப. 1111)

முஹம்மத் இப்னு முஹம்மத் இப்னு முஹம்மத் அல் கஸ்ஸாலி அத்தாஸீ என்பது இவரது இயற் பெயர். 'ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம்' எனப் பிரபல்யமடைந்திருந்த அவர். 'தாபிரான்' என்ற இடத்தில் பிறந்தார். இவர் பல மைல் தூரப் பயணங்களை மேற்கொண்டு அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டார். நைஸாபூர், பக்தாத், ஹிஜாஸ், ஷாம், எகிப்து ஆகிய பிரதேசங்களுக்கு கல்விப் பயணம் மேற்கொண்டுவிட்டு தமதூருக்குத் திரும்பிய பின்னரே வபாத்தானார்.

இமாம் கஸ்ஸாலியைப் பொருத்தவரை முதலாவதாகக் குறிப்பிட்ட இமாம் பாகிலானியின் போக்கு இவரிடம் காணப்படவில்லை. சில

விடயங்களில் அஷ்அரீய கொள்கைக்கு முரண்பட்டார். குறிப்பாக ஆதாரங்களைக் கையாள்வதில் இவரது நடைமுறை பகுத்தறிவை மையமாகக் கொண்டே அமைந்திருந்தது. ‘இல்முல்கலாம்’ துறையை இவர் பெரிதாக ஆதரிக்கவில்லை. அந்த அடிப்படையில் முன்வைக்கப்படும் ஆதாரங்கள் உறுதியான அறிவைத் தராது என்று குறிப்பிட்டார். இக்கருத்தை ‘அல்முன்கித் மினல் ழலால்’ என்ற தனது நூலிலும் “அத்தபர்ருகா பைனல் ஈமான் வஸ்ஸனாதிகா” என்ற நூலிலும் குறிப்பிட்டதன் மூலம் இத்துறையில் மூழ்குவதைப் பிழையாகக் கருதினார். “எமது சிந்தனையை ஆழமாகச் செலுத்தினால் இல்முல்கலாமில் மூழ்குவது ஹராம் என்ற முடிவே விடையாகக் கிடைக்கும்.” என்ற இவரது கருத்து ‘இல்முல்கலாம்’ (தர்க்கவியல்) கலையில் இமாம் திருப்தி காணவில்லை என்பது புலனாகின்றது.

‘தஸவ்வுப்’ சிந்தனையின் பக்கம் இவர் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தார். ம.ரிபா (அறிவு)க்கான ஒரே வழியாக தஸவ்வுபைக் கருதினார். என்றாலும் தனது இறுதிக்காலப் பகுதியில் புஹாரி கிரந்தத்தை ஆய்வு செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டதினாடாக ஸன்னாவின் பக்கம் திரும்பினார் என்று வரலாற்றுக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

4. அல் பைழாவீ (மரணம்-ஹி-701)
5. அஷ்ஷரீப் அல்ஜுர்ஜானி (மரணம்-ஹி-816)
6. அல்ஜுவைனீ (மரணம்-ஹி-438)
7. அப்துல்லாஹ் இப்னு யூஸுப் (மரணம்-ஹி-478)
8. அபு இஸ்ஹாக் அல் இஸ்பஹானீ (மர.418/கி.பி.1027)
9. இமாம் ஹரமைன் அபுல் மஆலிஅல் ஜுவைனீ (ஹி. 419-478/ கி.பி. 1028-1085)
10. முஹம்மத் இப்னு அபுல்காஸிம் அஷ்ஷஹர்ஸ்தானீ (மரணம்-ஹி-548)
11. முஹம்மத் இப்னு உமர் அத்தபர்ஸ்தானீ (ஹி. 544/1150 - 606/1210) (இவர் பஹ்ருத்தீன், அர்ராஸி, இப்னு கதீப், எனவும் அழைக்கப்படுவார்)

இவர்களில் 'அஸ்மாஉ ஸிபாத்' விடயத்தை உறுதிப்படுத்துவதில் அபுல் ஹஸன் அஷ்அரீ (ரஹ்) அவர்களது கொள்கையைக் கொண்டிருந்தவர்களும் உள்ளனர். அல்பாகிலானீ, அபுல் ஹஸன் அத்தபரீ, அல்பாஹிலீ (அபு அப்தில்லாஹ் இப்னு முஜாஹித்) என்போர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். இவர்கள் 'அஸ்மாஉ ஸிபாத்' விடயத்தில் ஸலபுகள் வழியையே கைக்கொண்டனர். என்றாலும், பிற்காலங்களில் அஷ்அரீ இயக்கத்தவர் எனத் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் இவர்களின் வழிமுறையை விட்டும் விலகிச்சென்று, அல்லாஹ்வின் பண்புகளுக்குப் பிழையான மாற்று விளக்கங்களை முன்வைக்கலாயினர்.

12

அஷ்டாரிய்யாக்களும் அல்லாஹ்வின் ஸிபத்துக்களும்

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் விடயத்தில் அஷ்டாரிய்யாக்கள் சிக்கல் நிறைந்த முரண்பாட்டுக் கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இது விடயத்தில் அவர்கள் ஸலபுகளின் நிலைப்பாட்டில் பூரணமாக இணைந்து கொள்ளவில்லை. சில விடயங்களில் ஸலபுகளோடு ஒத்துப்போகும் இவர்கள், சில விடயங்களில் முரண்பட்டுச் செல்வதனைக் காணலாம். அதே போல், சில விடயங்களில் மு. தஸிலாக்களின் கருத்துக்களோடு இணைந்து போகும் அதே வேளை, சில விடயங்களில் முரண்பட்ட நிலைப்பாட்டையும் கொண்டுள்ளனர். இந்த வகை அஷ்டாரிய்யாக்களின் நிலைப்பாட்டைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

இறைவனின் பண்புகளைப் பின்வருமாறு இரு வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. ஸிபாத் நபஸிய்யா : அதாவது, இறை இருப்பை உறுதிப்படுத்தும் பண்புகள்.
2. ஸிபாத் ஸல்பிய்யா : அதாவது, இறைவனின் பண்புகளை உறுதிப்படுத்தும் செயற்பாட்டு ரீதியான அம்சங்களைக் குறிக்கும் பண்புகள்.

இவ் வகைப் பண்புகளுக்கு உதாரணங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றான்.

1. அல்லாஹ்வின் ஒருமைத் தன்மை.
2. அல்லாஹ் நிலையானவன்.
3. அல்லாஹ் ஆதியானவன்.
4. அல்லாஹ் அனைத்திலும் வித்தியாசமானவன்.
5. அல்லாஹ் தன்னிலேயே நிலைபெறுகின்றான்.

03. 'ஸிபாத் அல் மஆனீ' கருத்து ரீதியான பண்புகள். இவ்வகைப் பண்புகளை ஏழு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர்.

1. அல் ஹயாத்	- வாழ்வு
2. அல் இல்ம்	- அறிவு
3. அல் குத்ரா	- சக்தி
4. அல் இராதா	- நாட்டம்
5. அல் கலாம்	- பேச்சு
6. அஸ்ஸம்உ	- கேள்வி
7. அல் பஸுரு	- பார்வை

இந்தப் பண்புகளை அல்லாஹ்வின் (யதார்த்தத்தோடு) உடலோடு தொடர்புபட்ட பண்புகளாகக் கருதுகின்றனர். அது அல்லாஹ்வை விட்டும் பிரிந்து தனியாக இருக்காது என்கின்றனர். அவற்றை அல்லாஹ்வுக்கேயுரிய அவனது பண்புகளாக ஈமான் கொள்கின்றனர். இவ்வகைப் பண்புகளை "யதார்த்த பண்புகள்" (ஸிபாத் ஹகீகீ) எனவும் அவர்கள் அடையாளப்படுத்துவதுண்டு. அவை அல்லாஹ்விலேயே இருக்கும் அவனுக்குரிய பண்புகளாகும்.

13

அல்லாஹ்வின் ஸிபத்களின் வகைப்படுத்தலில் அஷ்லுஸ் ஸுன்னாக்களின் முறைகள்.

1. ஸிபாத் தாதிய்யா : அல்லாஹ்வின் யதார்த்தத்தோடு தொடர்பான பண்புகள். இது அல்லாஹ்வை விட்டும் பிரிந்து காணப்பட மாட்டாது.

உ-ம்: அறிவு, வாழ்வு, சக்தி, பார்வை, கேள்வி, கை, முகம், கால்..

2. ஸிபாத் பிஅலிய்யா: அல்லாஹ்வின் நாட்டம், சக்தி என்பவற்றோடு தொடர்புபட்ட அவனது செயற்பாட்டைக் காட்டும் பண்புகளாகும். நாடினால் மட்டும் அவைகளைச் செய்வான்; நாடினால் செய்யாமலும் விடுவான்.

உ-ம் : அர்ஷின் மீதி அமர்தல், அடிவானத்துக்கு இறங்குதல், அல்லாஹ் வருதல்

3. இரண்டையும் உள்ளடக்கிய பண்புகள்:

அல்லாஹ்வின் பண்புகளில் சில மேலேயுள்ள இரு அம்சங்களையும் ஒரு சேர உள்ளடக்கியனவாக உள்ளன. அல்லாஹ்வின் யதார்த்தத்தோடும், செயற்பாடுகளோடும் அவை தொடர்புபட்டவையாக உள்ளன.

உ-ம்: பேச்சு (அவன் எப்போதுமே பேசிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதால் அவனது யதார்த்தத்தோடு இணைந்த பண்பாகவுள்ளது.) (அதே போல், அவன் நாடும் பொழுது மட்டும் பேசுகின்றான் என்ற அடிப்படையில் செயற்பாட்டு ரீதியான பண்பாகவுமுள்ளது.)

அல்லாஹ்வின் பண்புகளை அறிந்து, ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் அவற்றைப் பின்வருமாறு அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்கள் வகைப்படுத்துவர்.

1. சிந்தனா ரீதியான பண்புகள்:

ஆதாரங்களாலும், சிந்தனையாலும் உறுதிப்படுத்தக் கூடிய பண்புகள்.

(உ-ம்: அறிவு, பேச்சு, கேள்வி, பார்வை, நாட்டம், நிலைத்திருத்தல், வாழ்வு, சக்தி, உள்ளமை, ஒருமை)

2. தகவல் ரீதியான பண்புகள்:

ஏதோ ஒரு வகையில் செவி வழியாகக் கிடைக்கப் பெற்ற ஆதாரபூர்வமான வழியினூடாக அறிந்து கொண்ட பண்புகள்.

(உ-ம்: சிந்தனை, அர்ஷின் மீதமர்தல், இறங்குதல், முகம், இரு கைகள்)

கிலா(B)பிய்யா என்ற பிரிவினரும் அஷ்-அரிய்யாக் கொள்கையைச் சேர்ந்த பின்வந்த சிலரும் அல்லாஹ்வுக்கு செயல் ரீதியான பண்புகள் இருக்க முடியாது என்கின்றனர். அல்லாஹ்வுக்குப் பொருத்தமற்ற விளக்கங்களை அப்பண்புகளுக்கு வழங்குகின்றனர். அப் பண்புகளை உறுதிப்படுத்துவதால் அல்லாஹ்வுக்கு உடல் இருப்பதாக சொல்ல வேண்டி வரும் என்பதற்காக செயல் ரீதியான பண்புகளுக்கு மாற்று விளக்கமளிக்கின்றனர். என்றாலும், அல்லாஹ்வுக்குரிய ஸிபாத் அத்தாதிய்யா - யதார்த்தப் பண்புகள் இருப்பதாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறான சிந்தனையை இவர்கள் அல்லாஹ்வைக் கொச்சைப்படுத்துவதற்காக முன்வைக்கவில்லை. மாறாக, படைப்பினங்களை விட்டும் அல்லாஹ்வைத் தூய்மைப்படுத்தும் நோக்கிலேயே இச்சிந்தனைப் பாங்கு அவர்களிடம் வளர்ந்துள்ளது.

இந்த நிலைப்பாடு, நாம் முன்னர் அஷ்அரீ கொள்கையையுடைய அறிஞர்கள் எனச் சுட்டிக்காட்டிய அல்பாகிலானீ, அத்தபரீ, அல்பாஹிலீ போன்றோரின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. அவர்கள் தகவல் ரீதியான பண்புகளை எந்தவித மாற்று விளக்கமும் அளிக்காது அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர். இமாம் அபுல்ஹஸன் அல் அஷ்அரீ(ரஹ்), இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல்(ரஹ்), மற்றும் ஹதீஸ்துறை இமாம்களது நிலைப்பாடும் இவ்வாறே காணப்பட்டது.

பிற்பட்ட காலத்தில் இக்கொள்கையைச் சார்ந்தோர் எனத் தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்ட கஸ்ஸாலீ, ஜுவைனீ, ராஸீ, ஜர்ஜானீ போன்றோர் தகவல் ரீதியான அல்லாஹ்வின் பண்புகளுக்கு மாற்று விளக்கம் அளிக்கமுற்பட்டனர். அவற்றை சிலேடையாகக் கருதி அப்பண்புகளிலுள்ள யதார்த்தமான அர்த்தங்களை மறுத்தனர். அப்பண்புகளுக்குப் பின்வருமாறு விளக்கமளித்தனர்.

- ❖ “இஸ்திவா - உயர்ந்தான்/ மேலானான்” என்ற பதத்துக்கு ஆக்கிரமித்தான் எனவும்,
- ❖ “அல்யத் - கை” என்ற பதத்துக்கு அருள்/சக்தி எனவும்,
- ❖ “நுஸூல் - இறங்குதல்” என்ற பதத்துக்கு மலக்குகள் இறங்குதல் எனவும்,
- ❖ “அல்வஜ்ஹ் - முகம்” என்ற பதத்துக்கு கண்/பாதுகாப்பு/ யதார்த்தம் எனவும் விளக்கமளித்தனர்.

இந்தப் பண்புகளை அதன் வெளிப்படையான, நேரடி அர்த்தத்தில் உறுதிப்படுத்தினால், அது அல்லாஹ்வுக்கு ஒப்புமையையும், உடலமைப்பையும் தோற்றுவித்து விடும் என வாதிடுகின்றனர். இவ்வாறான பண்புகளை அல்லாஹ்வின் தரத்துக்குப் பொருத்தமான விதத்தில் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற இமாம் அபுல்ஹஸன் அஷ்அரீ(ரஹ்) அவர்களின் கருத்தையும் அவர்கள் தூக்கி எறிந்துவிட்டனர். எனவே, இவ்வாறான கருத்தைக் கொண்டுள்ளவர்கள் தம்மை அஷ்அரீ கொள்கையுடையவர்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமற்றது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட அல்லாஹ்வின் அந்த ஏழு பண்புகளையும் ஏற்றுக்கொள்வது போன்று அவனது ஏனைய பண்புகளையும் ஏற்றுக் கொள்வது கடமையல்லவா? என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டால், அவர்கள்,

இந்தப் பண்புகள் வேண்டுமானால் சிந்தனைக்குட்படுகின்றன. ஏனையவற்றை அவ்வாறு அதே கருத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது எனக் கூறுகின்றனர். அவர்களது இந்த நிலைப்பாடு அல்குர்ஆனுக்கும் சுன்னாவுக்கும் எதிரானது. அவர்கள் ஆதாரங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி கட்டுப்படுவதற்குப் பதிலாக தமது பகுத்தறிவை முற்படுத்தி அதற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாகி விட்டனர்.

குறிப்பிட்ட அந்த ஏழு பண்புகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு ஏனையவற்றுக்கு மாற்று விளக்கமளிக்கும் அஷ்அர்யாக்களின் இந்த நிலை, முஃதஸிலாக்களுக்கும் அஹ்லுஸ் ஸுன்னாக்களுக்கும் இடைப்பட்ட கருத்துடையவர்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. அவர்களிடம் சில பண்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு சில பண்புகளை மறுக்கிறீர்களே எனக் கேட்டால், அவர்கள் தமது நிலைப்பாடு சம்பந்தமாக ஏதாவதொரு மாற்று விளக்கத்தை (தஃவீல்) வழங்குவர். அல்லது இது பற்றி எமக்குத் தெரியாது. அதில் மௌனம் காப்போம் என்ற விடையை முன்வைப்பர். இவ்வாறு அல்லாஹ்வின் பண்புகளுக்கு மாற்று விளக்கம் (தஃவீல்) அளிப்பது பிழையானது போல, அது பற்றித் தெளிவில்லை எனக் கூறி அந்த விடயத்தில் மௌனம் சாதிப்போம் எனக் கூறுவதும் தவறாகும். இது ஸலபுகளின் கொள்கையுமல்ல என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

படைப்பினங்களிடம் காணப்படும் சில பண்புகள் அல்லாஹ்வுக்கும் உண்டு என ஏற்றுக் கொள்வதால் படைப்பினங்களை அல்லாஹ்வோடு ஒப்பாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்ற கருத்தினடிப்படையிலேயே அவர்கள் சில பண்புகளுக்கு மாற்றுக் கருத்து வழங்க முற்படுகின்றனர். இதனால், பாரியதொரு முரண்பாட்டுக்குள் விழுந்து விடுகின்றனர். ஆனால், இவர்கள் தமது இந்த விதியை பொது விதியாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்பது வேடிக்கையான விடயம். இந்த விதியைப் பொதுவாகப் பயன்படுத்தியதனால்தான் முஃதஸிலாக்கள் அல்லாஹ்வின் பண்புகள் அனைத்தையும் மறுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

ஆனால், அஹ்லுஸ் ஸுன்னாக்களைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ்வின் பண்புகளை ஈமான் கொள்ளும் விடயத்தில் அனைத்துப் பண்புகளிலும் ஒரே விதமான நிதானப்போக்கைக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது, அல்குர்ஆன், சுன்னாவின் ஆதாரங்களை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். அவர்கள் சிலதை ஆதாரங்களினடிப்படையில் ஏற்றுக் கொண்டு, சிலதை பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு மறுப்பதில்லை.

அல்லாஹ்வின் பண்புகளை ஈமான் கொள்ளும் விடயத்தில் அஹ் லுஸ் ஸுன்னா ஜமாஅத் தினர் (ஸலபுகள்) தெளிவான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். அல்லாஹ்வும் ரஸூலும் உறுதிப்படுத்திய பண்புகளை அப்படியே ஈமான் கொள்வர். அல்லாஹ்வும், ரசூலும் உறுதிப்படுத்திய பண்புகளை ஏற்றுக் கொள்வதோடு, அவர்கள் மறுத்துரைத்த பண்புகளை இல்லை எனவும் ஈமான் கொள்வர். அது விடயத்தில் எந்த விதத் தீவிரப்போக்கோ, பிழையான விளங்கங்களோ அவர்களிடம் காணப்படமாட்டாது. அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி அறிவித்துள்ள அல்லது கற்றுத்தந்துள்ள பண்புகள் எதிலும் எவ்வகையிலும் எக்குறையும் கிடையாது என ஈமான் கொள்வர். ஏனெனில், அவனைப் பற்றி அவன் மட்டுமே நன்கறிந்தவன். இந்த நிலைப்பாட்டையே நபி(ﷺ) அவர்களது பயிற்சிப் பாசறையில் கற்ற ஸஹாபாக்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த தாபிசன்களும் தபஉத்தாபிசன்களும் கொண்டிருந்தனர்.

அல்குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அல்லாஹ்வின் பண்புகள் அனைத்தும் பூரணத்துவமானவை. அல்லாஹ்வின் பண்புகள் பற்றி ஸஹாபாக்களிடம் கேள்வி கேட்கப்பட்டால் அவர்களது விடை பின்வருமாறே அமைந்திருக்கும்.

“இந்தப் பண்புகள் அறியப்பட்டவை. அவை எப்படிப்பட்டவை என்பது அறியப்படாதவை. அது பற்றிக் கேள்வி கேட்பது பித்அத் - சுன்னாவுக்கு முரணானது”

இந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த ஸலபுகளுக்கு அல்லாஹ் தெளிபீக் செய்வானாக. அல்லாஹ் தன்னைத் தானே அறிமுகம் செய்யும் பொருட்டு தனக்குரிய பண்புகளாக அறிமுகம் செய்தவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் அல்லாஹ்வுடன் போராடியவனாவான். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் பண்புகள் மறைவான அம்சங்களாகும். மறைவானவற்றை அல்லாஹ் வைத் தவிர வேறு எவரும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள் என நம்புவது முஃமின்களின் முக்கிய பண்பாகும். எனவே, அல்லாஹ்வின் பண்புகளில் திருப்தி கொள்ளாதோர் அறிவில்லாத விடயத்தைப் பின்பற்றிய, முஃமின்களின் வழியை விட்டும் தாரோமாகியோராவர்.

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அஸ்மாஉஸ்ஸிபாத் பற்றிய விடயத்தில் பூரண தெளிவுடன் கூடிய ஈமானைத் தந்து பூரண முஃமின்களாக எம்மைப் பொருந்திக் கொள்வானாக.

14

அல் காதியானிய்யா

அறிமுகம்:

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் அரசியல் மற்றும் அகீதா ரீதியாகப் பல்வேறு இயக்கங்கள் தோன்றின. அவற்றில் பெரும்பாலானவை இஸ்லாம் பற்றிய அதிக அக்கறை செலுத்த முனைந்து வழிகேட்டில் வீழ்ந்தன. ஆனால் இந்த இயக்கம் இஸ்லாத்தைக் கருவருக்கும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டதொரு அமைப்பாகையால், இது மிகவும் ஆபத்தான நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு இயக்கமாகும். இந்த வகையில் இவ்வியக்கம், கொள்கை ரீதியில் மிகவும் மோசமான கருத்தோட்டத்தைக் கொண்டதோர் அமைப்பாகும். இது கி.பி. 19 ஆம் நூற் றாண்டு காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் 'காதியானிய்யா' என அழைக்கப்படும் இவ்வியக்கம், ஆபிரிக்கா பேன்ற பிரதேசங்களில் 'அஹ்மதியா' என அழைக்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் காதினிய்யா, அஹ்மதியா என இரு பெயர்கள் கொண்டும் இவ்வியக்கம் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. "அஹ்மதிய்யா" என்ற பெயரைத் தமக்குத்தாமே வைத்துக் கொண்டதன் பின்னணி என்னவெனில், முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமானவர்கள் எனத் தம்மை

அடையாளப்படுத்துவதற்காகும். ஆனால், இந்த இடத்தில் இவர்கள் பற்றி நத்வீ(ரஹ்) அவர்களின் பின்வரும் கூற்று நோக்கத்தக்கது. “காதியானிய்யா என்பது முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது நுபுவ்வத்துக்கும், ஸஹாபாக்களுக்கும் எதிரானதோர் இயக்கமாகும். இஸ்லாத்தை அழிக்க வந்த இயக்கமாகும்; சமய ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் இஸ்லாத்துக்கு எதிராக எழுந்த இயக்கமாகும்.” (அல்காதியானீ வல் காதியானிய்யா பக்:05)

ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவத்தின் கீழ் இந்தியா இருந்தவேளைதான் இவ்வியக்கம் தோற்றம் பெற்றது. இஸ்லாத்துக்கு நேர்முரணான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர், தம்மாலான அனைத்து ஒத்துழைப்புக்களையும் இவ்வியக்கத்துக்கு வழங்கினர். பெரும்பான்மை முஸ்லிம்கள் வாழும் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரதேசங்களிலும் அதை அண்மித்த பிரதேசங்களிலும் வாழும் முஸ்லிம்களிடையே அவர்களின் கொள்கையும், செல்வாக்கும் மிக வேகமாகப் பரவுவதற்குத் தேவையான சகல வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். காதினியானிகளின் இஸ்லாம் எதிர்ப்புக் கொள்கையைக் கண்ட சர்வதேச யூதர்களும் உலகின் அனைத்துப் பாகங்களிலும் இஸ்லாம் என்ற பெயரில் காதினியானிகளின் கொள்கைகளை அறிமுகம் செய்யத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்ததோடு அதற்காகப் பல மத்திய நிலையங்களையும் உருவாக்கிக் கொடுத்தனர்.

காலவோட்டத்தில் இவ்வியக்கம் பல பிரச்சினைகளை முஸ்லிம் சமுதாயத்துக்குள் உண்டுபண்ணிவிட்டது. அறியாமையையும், இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைத் தகர்த்தெறியக்கூடிய கருத்துக்களையும் இஸ்லாம் பற்றிய ஆழமான அறிவற்ற முஸ்லிம்களிடையே அசுரவேகத்தில் பரப்பத் தொடங்கியது. பாகிஸ்தான் அரசில் “முபருள்ளாஹ்கான்” எனும் காதியானியொருவர் அமைச்சர் பதவியை வகித்தமை இக்கொள்கைப் பரம்பலுக்குப் பெரிதும் உதவியது. வெளிவிவகார அமைச்சராகப் பதவி வகித்த அவர், காதியானிக் கொள்கையினதும் காதியானிகளினதும் இருப்புக்கும் பரம்பலுக்கும் பிரபல்யத்துக்கும் பெரும்பங்காற்றினார்.

ஆரம்பத்தில் “காதியான்” என்ற இடமும் பின்னர் “நப்வா” என்ற இடமும் இக்கொள்கையைப் பாதுகாக்கும் மத்திய தளமாகச் செயற்பட்டன. இங்கிருந்துதான் இக்கொள்கை அறபு நாடுகளுக்கும் ஏனைய முஸ்லிம் நாடுகளுக்கும் பயணிக்கலானது. ஈராக், சிரியா, இந்தோனேஷியா, ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் அறிமுகமாகிய

இக்கொள்கை வஹி இறங்கிய பிரதேசமான மக்கா, மதீனாவையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

மக்கா, மதீனா பகுதிகளில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் உள்ளங்களிலும் இக்கொள்கைகளைப் புகுத்திவிடப் பெரும் பிரயத்தனங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. என்றாலும், புனித பிரதேசத்தைப் பாழாக்க இவர்கள் செய்த சூழ்ச்சிகளை அவர்களின் பக்கமே அல்லாஹ் திருப்பிவிட்டான். அப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த உலமாக்களின் அபார முயற்சியினால் அவர்களின் சூழ்ச்சிகள் மண் கவ்வின.

அந்த உலமாக்களை அல்லாஹ் காதியானிகளுக்குப் பெரும் சவாலாக ஆக்கிவிட்டான். அவர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு காதியானிகளது கொள்கையின் அபாயத்தையும், இஸ்லாத்திலிருந்து அவர்கள் தூரமாகியுள்ள விதத்தையும் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தினர். இந்தப் பணியில் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரதேச அறிஞர்களது பங்களிப்பும் மகத்தானது; பாரியது.

15

அல் காதியானிய்யாவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முஹம்மத்(ﷺ) அவர்கள்தான் இறுதித்தூதர்; அவருக்குப் பின் எந்த நபியும் வரமாட்டார் என நம்புவது ஈமானின் பிராதான அம்சமாகும். நபி(ﷺ) அவர்கள் அறிமுகம் செய்த மார்க்கம் இந்த உலகம் அழியும் வரை மக்கள் பின்பற்றத்தக்க முறையிலேயே அமைந்துள்ளது. நபியவர்கள் முன்வைத்த மார்க்கம் பூரணத்துவமான மார்க்கமாதலால் அதன்பின் இன்னொரு நபியோ, தூதுத்துவமோ, வேதமோ தேவைப்படமாட்டாது. இந்த மார்க்கத்தை அல்லாஹ்வே பூரணப் படுத்திவிட்டதால் உலக முடிவு வரை மனிதர்களுக்குப் பொருத்தமானதாக இது அமைந்துள்ளது. இஸ்லாம் மனித சமுதாயத்துக்குக் கிடைத்த பெரியதொரு நிஃமத் ஆகும். இவ் உலகிலும் மறுமையிலும் சந்தோசமாகவும் நிம்மதியாகவும் வாழ்வதற்கான ஒரே வழியாகத் திகழும் இந்த மார்க்கத்தின் சட்டதிட்டங்கள் எவ்வித மாற்றத்துக்கும் உட்படுத்தத் தேவையற்றவை என நம்புவது ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் கடமையாகும்.

முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களுக்குப் பின்னர் தன்னை ஒரு நபியாக யாராவது அறிமுகம் செய்தால் அவன் ஒன்றில் பொய்யனாகவோ, பைத்தியக்காரனாகவோ, மார்க்கத்தின் விரோதியாகவோ இருக்க முடியும்.

இஸ்லாத்தின் இந்த நிலைப்பாட்டை இஸ்லாத்தின் எதிரிகளால் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதேபோல் நோயுள்ளம் கொண்டவர்களாலும் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இவர்களின் முழு இலக்கும் தாம் முன்வைக்கும் கொள்கையினால் முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தி, உலகில் பிரபல்யம் அடைவதாகும்.

இந்த வகையில், இறைவேதமும் நபியவர்களது ஸுன்னாவும் இறுதித் தூதாத்துவம் பற்றி முன்வைக்கும் கருத்துக்களுக்கு முரணாக, “நபித்துவம் முற்றுப்பெறவில்லை” என்ற வாதத்தை சில ஞான சூனிகள் முன்வைத்தனர். இவர்கள் தமது பேராசையை அடைந்து கொள்வதற்காகத் தம்மை முஸ்லிம்களாய் காட்டிக்கொண்டனர்.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படையையே தகர்க்கும் இக்கருத்தை வலுப்படுத்தவும், வளர்க்கவும் தேவையான உதவிகளை அள்ளிவழங்கும் நல்ல நண்பனையும் பெற்றுக் கொண்டனர். அவர்களது நண்பர்கள்தான் ஆயுதபாணிகளாக இஸ்லாமிய நாடுகளுக்குள் நுழைந்த காலனித் துவவாதிகளாகும். இவர்களது பிரதான இலக்கு, முஸ்லிம்களிடையே பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களை சமய ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் தாழ்நிலைக்குக் கொண்டு சென்று, சிலை வணங்கிகளாக மாற்றியமைப்பதாகும். இதனால் நபித்துவம் முற்றுப்பெறவில்லை என்ற கருத்தை வளர்க்க இவர்கள் பெரிதும் உதவியாய் செயற்பட்டனர்.

காலனித்துவவாதிகளின் உதவியோடு பிரசாரக் களத்தில் குதித்த இவர்கள், தமது கருத்துக்களை முஸ்லிம் பாமரர்களிடையே இலகுவாகப் பரவச் செய்வதற்காக அல்குர்ஆன், சுன்னாவிலிருந்து சில ஆதாரங்களை எடுத்து, பிழையான அர்த்தங்களை வழங்கி மக்களிடையே தமது கருத்துக்களைச் சாதூரியமாய்ப் பரப்ப முயற்சித்தனர்.

அவ்வாறு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஆதாரங்களுக்கு அறுபொழி வழக்கிற்கு மாறான, முரணான முறையில் அர்த்தம் கொடுக்க எத்தணிக்கலாயினர். அவர்கள் வழங்கும் அர்த்தங்கள் அவர்களது அறுபொழியறிவில் இருக்கும் சூனியத்தன்மையைத் தெளிவாய் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நபியவர்களை இறுதித்தூதர் எனக்கூறும் அல்குர்ஆன் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ‘காதம்’ என்ற அறுபுச் சொல்லுக்கு அவர்கள் அழகு என அர்த்தம் கொடுக்கின்றனர். இது அவர்களது

மொழியறிவீனத்தின் உச்சத்தையும், இஸ்லாம் பற்றிய வெற்றுப் பின்னணியையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவர்கள் தமது மோசமான இக்கருத்துக்களால் இஸ்லாத்தை விட்டும் தூரமானவர்களாக மாறிவிட்டதாகவே குர்ஆனும் சுன்னாவும் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இவ்வாறு நபித்துவம் பற்றிய மடைமை நிலையினால் மோசமான கருத்தை உருவாக்கியதில் மிர்ஸா குழாம் அஹ்மத் அல்காதியானீ என்பவன் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றான். இவனது மோசமான இந்த முயற்சியினால் பாமர மக்களின் மனங்களில் நுபுவ்வத் பற்றிய தப்பான கருத்துக்கள் பரவத் தொடங்கிவிட்டன. நுபுவ்வத் பற்றிய கண்ணியம் செயலிழக்கலானது. இவர்களது கருத்துக்களால் கவரப்பட்டவர்கள் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளோடு நட்பை வளர்த்துக் கொள்ள எத்தனித்தனர். தங்களைப் பாதுகாக்கும் நண்பர்களாக அந்த இஸ்லாமிய விரோதிகளை எடுத்துக் கொண்டனர்.

“இறுதித் தூதுத்துவம்”, “மாற்றமடையாத மார்க்கம்” என இஸ்லாம் பற்றி முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த பெருமதிப்புடனான நம்பிக்கையைச் சிதறடிக்கச் செய்ததோடு, முஸ்லிம்களிடையே காணப்பட்ட அசைக்க முடியாத சமய ஒற்றுமையையும் குலைத்தனர். இந்தியாவிலும், அயல் நாடுகளிலும் மார்க்கத்தில் ஒரு குழப்ப நிலையையும், பிரச்சினையான சிந்தனைகளையும், மார்க்கம் பற்றிய அறிவீனத்தையும் உருவாக்கி விட்டனர்.

முஸ்லிம்களினதும், இஸ்லாத்தினதும் மிகப் பெரும் எதிரியான பிரித்தானியா, இந்தியாவில் முஸ்லிம்களிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமையைக் குழப்பியடித்து, சமய ரீதியாக முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த நெருக்கத்தினையும் இறுக்கத்தினையும் இஸ்லாமலாக்க இவ் இயக்கத்தினரைப் பெரிதும் பயன்படுத்தியது. குலாம் அஹ்மத் என்பவனின் கருத்துக்களது நஜீஸ் பாதங்கள் இந்தியாவையும் தாண்டி பல முஸ்லிம் பிரதேசங்களிலும் கால்பதிக்கலானது. அதே போல் ஈரான், பலஸ்தீன் போன்ற பிரதேசங்களில் மிர்ஸா ஹுசைன் அலீ அல்மாஸீன்திரானீ என்பவன் இந்தப் பிரசாரத்தை மேற்கொண்டு அப்பிரதேச முஸ்லிம்களையும், அவர்களது கொள்கையையும் குழப்பியடித்து நாசமாக்கினான்.

16

ஸ்தாபகர் அறிமுகம்

இவ்வியக்கத்தின் ஸ்தாபகரின் பெயர், குடும்பப்பரம்பரை, பின்னணி பற்றி ஆராயும்போது அவனே தன்னைப் பற்றி பல கருத்துக்களை எதிரும் புதிருமாக உளறியிருப்பதைக் காணலாம். அவன் தனது “மூம்மதில் வஹி” என்ற நூலில் பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்துக்களை முன்வைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

இவனது பெயர் குலாம் அஹ்மத் அல் காதியானி. இவனது தந்தையின் பெயர் குலாம் முர்துழா. தாயின் பெயர் ஜிராஜ் பீவி.

(அல் காதியானியா திராஸ்துன் வ தஹ்லீலுன் - பக்: 205)

இவரது பரம்பரையைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றார். அதாவது மங்கோலியப் பரம்பரை எனவும், பாரசீகப் பரம்பரை எனவும், சீனப் பரம்பரை எனவும், நபி(ﷺ) அவர்களின் மகள் பாத்திமா(رضی) யின் பரம்பரை எனவும் சமர்க்கந்தைச் சேர்ந்த பரம்பரை எனவும், பஹா இஸ்ஹாக் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் எனவும் பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார்.

(அல் காதியானியா பக். 125, 126)

இவற்றுக்கெல்லாம் மேலால் இன்னொரு உளறல்; “உண்மையில் நான் மங்கோலிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். என்றாலும், எனக்கு இறைவன் வஹீ மூலம் பாரசீக வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் என அறிவித்திருக்கிறான். அதனால் அதனை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். ஏனெனில், ஒவ்வொருவரின் பரம்பரை பற்றி அல்லாஹ்வை விட வேறு யாருக்கும் சரியாகத் தெரியாது. (அல் காதியானியா பக். 125)

பரம்பரை பற்றியே இவ்வாறு ஏன் உளறுகிறீர்கள் என யாராவது கேள்வி கேட்டால், நான் என்ன செய்ய? இறைவன்தான் எனக்கு இவ்வாறெல்லாம் அறிவிக்கின்றான். (அல்காதியானி வல் காதியானியா பக்.20) என விடை சொல்லி விடுவான். இவரின் இந்த விடையின் கருத்து என்னவெனில் மடமை, நயவஞ்சகம் ஆகிய பண்புகளையுடைய இந்த உளறல்களை அல்லாஹ்வின் உளறல்களாகச் சித்தரிப்பதாகும். உண்மையில் அல்லாஹுதஆலா இந்த மனநோயாளி கூறிய குறை பண்புகளிலிருந்து தூய்மையானவன்.

அவனது குடும்பத்தைப் பற்றிச் சொல்வதென்றால் காலனித்துவ ஆங்கிலேயருக்கு மனப்பூர்வமாக சேவை செய்த ஒரு குடும்பம் எனலாம். குலாமும் அவனது மூதாதையரும் ஆங்கிலேயருக்கு சேவை செய்வதில் தூய்மை நிலையைக் கடைப்பிடித்தனர். இதுதான் அவனது குடும்பப் பரம்பரையின் உண்மைநிலை.

அவனது பிறப்பைப் பொறுத்தவரை அது பற்றியும் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. ஹி. 1256 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் பஞ்சாப்பிலுள்ள காதியான் எனும் இடத்தில் பிறந்தான். இதுபற்றி மௌதூதி (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள். “கி.பி. 1839 அல்லது 1840 இல் பிறந்தான் என குலாமின் “அல்பரிய்யா” என்ற நூலை மேற்கோள்காட்டி குறிப்பிடுகின்றார். கி.பி. 1835 இல் பிறந்ததாகவும் இன்னொரு கருத்துண்டு.

கல்விப் பின்னணி:

தத்துவம், சமயம், இலக்கியம் சார்ந்த துறைகளை சில ஆசிரியர்களிடமிருந்து தனது வீட்டிலேயே பயின்றான். தனது தகப்பனிடமிருந்து பண்டைய மருத்துவக் கலையைப் பயின்றான். அவரது தந்தை திறமை மிக்க வைத்தியராகவும் தலை சிறந்த சோதிடராகவும் இருந்தார். இதனால் இத்துறையில் குலாமுக்கு அதிக ஆர்வமும் அறிவும் இருந்தது. என்றாலும், இஸ்லாத்தைப் பற்றியும், நபி(ﷺ) அவர்களைப்

பற்றியும் அவன் பெற்றிருந்த அறிவு உண்மைக்குப் புறம்பானதாகவே காணப்பட்டது. இதுபற்றி அவனது ஆசிரியர்களில் ஒருவரான இஹ்ஸான் இலாஹி என்பவர் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. (அல் காதியானியா பக். 128)

கி.பி. 1864 - 1868 காலப்பகுதியில் ஆங்கிலத்தைக் கற்கலானான். அதே போல் சட்டத்துறைக் கல்வியையும் கற்று பின்னர் தனது தகப்பனுடன் சேர்ந்து நீதித்துறையில் கடமைபுரிந்தான்.

பண்பாட்டுப் பின்னணி:

இவனைப் பற்றிச் சொல்வதானால் குறை மதியாளன் என விமர்சிக்கப்படுகின்றான். மடமையும், கீழ்மட்ட சிந்தனையும் தாராளமாய் காணப்படும் ஒருவன். நேரம் பார்ப்பது முதல் செருப்பு அணியும் வரையிலான அனைத்து விடயங்களிலும் வித்தியாசமான, குறைபுத்தியுள்ள தன்மையில் நடந்து கொண்டான்.

இவ்வாறு இவன் தன்னை தரக்குறைவாகக் காட்டிக் கொண்டமைக்கு முக்கியதொரு பின்னணியுள்ளது. இவ்வாறான சின்னச் சின்ன விடயங்களிலெல்லாம் புத்தியாக நடந்து கொள்ள முடியாதவர் விவாதங்களிலும், நூற்கள் தொகுப்பதிலும், உரை நிகழ்த்துவதிலும் எப்படி திறமையை வெளிப்படுத்துகிறார் என மக்களைச் சிந்திக்க வைத்து, தனது கருத்துக்கள் அனைத்தும் இறைவன் புறமிருந்து வந்த வஹீ என்பதை நிரூபிக்க எத்தணிப்பதே அந்தப்பின்னணியாகும். (அல் காதியானியா பக்:23)

இவையனைத்தும் இவனது திருகுத்தாளங்கள். ஆங்கிலேயர்களைப் புகழ்ந்து ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியவனுக்கு நேரத்துக்கான இலக்கங்களும், வலது கால், இடது கால் செருப்புக்களுக்கிடையிலான வித்தியாசம் என்பன விளங்காதிருக்க எந்த நியாயமும் கிடையாது. என்றாலும், பல்வேறு நோய் உபாதைக்குள்ளான ஒரு மனிதன் என்பதைப் பல நூற்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு மிரஸாகுலாம் பெரியதோர் நோயாளி என்பதைக் காதியானிகளே தமது நூற்களில் விபரித்துள்ளனர். இவர்களது இந் நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னால் முக்கியதொரு பின்னணியும் உண்டு. அதாவது, அவன் கூறும் நபித்துவப் பண்பை உறுதிப்படுத்துவதே அந்தப் பின்னணி. ஏனெனில், அவர்கள் கூறும் நீரிழிவு, இருதயநோய், ஹிஸ்டீரியா போன்ற இன்னும் பல நோய்கள் பல மணி நேரங்கள் உட்கார்ந்து நூற்கள் எழுத இடம்கொடுக்காத நோய்களாகும். சீராகச் சிந்திக்க

இடம் கொடுக்காத நோய்களாகும். இவ்வளவு பெரிய நோய்களையுடையவன் இவ்வளவு தொகையான நூற்களை எழுதுவதென்றால் அது அவனுக்கு அல்லாஹ்வின் புறமிருந்து வந்த உதிப்புக்கள்தான் என்று நிரூபிக்க முனைந்தனர். எனவே, கருத்துக்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்குரியன; அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதே இவனின் வேலை என்ற கருத்தை நிரூபிக்கவே நோயாளியாக அவனை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர். இதற்காக அவர்கள் ஒரு மனிதனின் உடல் தாங்காத அளவு நோயுள்ளவனாக மிர்ஸாவைச் சித்தரித்துள்ளனர் என இஹ்ஸான் இலாஹீ அவர்கள் குறிப்பிடும் கருத்து நோக்கத்தக்கது.

அவனது கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களை, நல்லடியார்களை, உலமாக்களையெல்லாம் மிக மோசமான, காதுகளால் கேட்க முடியாத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தித் திட்டுவான். இவனது கருத்துக்களை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்கும் உலமாக்களைப் பின்வருமாறு ஏசுவான்.

“இந்த உலகில் பன்றியை விட அசுத்தமான ஒரு பொருள் இருக்க முடியாது. ஆனாலும், என்னை எதிர்க்கும் உலமாக்களின் நிலையைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் பன்றியை விடவும் நஜீஸானவர்கள்...”

(அல் காதினிய்யா பக்:140)

“என்னை எதிர்ப்பவர்களில் சிலர் நாய்களைப் போன்றவர்கள்; இன்னும் சிலர் பன்றிகளைப் போன்றவர்கள்; இன்னும் சிலர் கரடிகளைப் போன்றவர்கள்.” (குத்பதுன் இல்ஹாமிய்யான், பக்:150)

அக்காலத்தில் இவனை எதிர்த்தவர்களை இவன் இவ்வாறு ஏசியுள்ளான். சமய ரீதியிலல்லாமல் சொந்த விடயத்தில் ஏசினான் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், சில வேளைகளில் இந்தப் பைத்தியக்காரன் எம்மை விட மதிக்க வேண்டிய நபிமார்களையும் ஏசியுள்ளான். ‘ஈஸா தன்னையொரு நல்லவன் என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், அவர் ஒரு கழுதை; அவரது ஹலாலும் ரொம்ப மோசமானது”

(அல்காதியானிய்யா, பக்:143)

ஈஸா(ﷺ) அவர்கள் பற்றி இவனது கருத்துக்களனைத்தையும் இங்கு வாசகரின் முன் வைக்க முடியாது. அந்தளவு மோசமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி ஏசியுள்ளான். தன்னை எதிர்ப்பவர்களைக் கடுமையாகச் சாடுவதும், ஏசுவதும் இவனிடமிருந்த மோசமான இயல்புகளில் பிரதானமானது. இந்தப் பண்பு உண்மையான ஒரு நபியிடம் இருப்பது சாத்தியம் கிடையாது.

17

காதியானிகளும் ஆங்கிலேயரும்

பிரித்தானியா, முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகப் பாரியதொரு குழப்பநிலையைத் தோற்றுவித்தது. அது இன்றுவரை இந்தியா, இலங்கை, அறபுலக முஸ்லிம்களை ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. முஸ்லிம்களிடையே பிரிவினை வாதத்தைத் தோற்றுவித்து, அவர்களது வலிமையைக் குன்றச் செய்து, தமக்கான அடிவருடிகளை அந்தந்த நாடுகளிலிருந்தே தெரிவுசெய்து தனது திட்டத்தை வெற்றிகரமாக அரங்கேற்றியது. இவை ஒரு புறமிருக்க, இன்னொரு புறத்தில் முஸ்லிம்களிடையே கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பியதோடு, தனது கொள்கையைப் பரப்புவதற்கெதிராகச் செயற்படும் உலமாக்களையும், நன் மக்களையும் கொன்றொழிப்பதன் மூலம் தனது காலனித்துவத்துக்கான பாதையைச் சரியாகச் செப்பணிட்டுக் கொண்டது.

இந்தியாவை ஆக்கிரமித்த ஆங்கிலேயர், தங்களுக்காக இயங்கும் குழுக்களைத் தேடும் பணியில் மிகவும் அவதானத்துடன் இறங்கினர். தமது இலக்கை அடைந்து கொள்வதற்குரிய மிகப் பொருத்தமான தொண்டனாக காதியானியை இனங்கண்டனர். தனது கடவுளையும், சமயத்தை விடவும் தம்மை விரும்பக்கூடிய ஒருவனாக இவனை அவர்கள் அடையாளங் கண்டுகொண்டனர். இஸ்லாமிய சமூகத்தைக் கேவலப்படுத்தி, இஸ்லாத்துக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிரான கொள்கைகளை

முன்வைத்து, முஸ்லிம்களை அவர்களது சமய நம்பிக்கையை விட்டும் கழற்றி எடுத்து, முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சீர்குலைக்கத் தகுதியானவனாக அவனை அறிந்து கொண்டனர். இவனைப் போன்றதொரு நம்பிக்கையான கோடறிக்காம்பைக் கண்டுகொண்ட அவர்கள், அவனை நன்கு உற்சாகமூட்டி ஊக்குவித்தார்கள். அவர்களது கவனிப்புக்களில் மதிமயங்கிய இந்தத் துரோகி சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கும் புல்லுருவியாக மாறி அவர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். அவனது நாற்களைப் படிக்கும் எவரும் அவன் எந்தளவு உண்மையாகவும், நம்பிக்கையுடனும் ஆழமாகவும் தூய்மையாகவும் ஆங்கிலேயருக்காக உழைத்துள்ளான் என்பதைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

அதேபோல, ஆங்கிலேய அரசும் அவனுடனும் அவனது சகாக்களுடனும் மிகவும் இறுக்கமான தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு நல்ல கௌரவம், மதிப்பு வழங்கி, அவர்களுக்குத் தேவையான பொருளாதார உதவிகளைச் செய்து, இந்தியாவிலும் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் அவர்களது முன்னேற்றத்துக்கு உந்துதலாக இருந்து, அவர்களை நோக்கிவரும் எதிர்ப்புக்களைத் தம்மை நோக்கிவரும் எதிர்ப்புக்களாகத் கருதி அவற்றுக்கெதிரான அழுத்தங்களை வழங்கி அவர்களது வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் மிகவும் பக்க பலமாக ஆங்கிலேயர் செயற்பட்டனர்.

ஆங்கிலேயருக்குச் சார்பான காதியானியின் நிலைப்பாட்டை விளக்க பல உதாரணங்கள் உள்ளன.

“ஆங்கில அரசை ஆதரித்து அதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவதில் எனது ஆயுளின் பெரும்பகுதி தீர்ந்துவிட்டது. ஜிஹாதை எதிர்த்தும், ஆட்சியாளருக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்தியும் பல நாற்களையும், துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டுள்ளேன். அவற்றை ஒன்று சேர்த்தால் 50 களஞ்சிய சாலைகளில் அடுக்கிவிடலாம். இந்தப் பிரசுரங்களையெல்லாம் அறபு நாடுகளிலும், எகிப்து, சிரியா, துருக்கி போன்ற நாடுகளிலும் பரப்பி விட்டுள்ளேன். எனது இலக்கு என்னவெனில், முஸ்லிம்களை ஆங்கில அரசுக்கு விசுவாசமானவர்களாக மாற்ற வேண்டும் என்பதேயாகும். அதுமட்டுமல்லாது, மஹ்தி, ஈஸா பற்றிய நம்பிக்கையைக் குழப்பி, ஜிஹாத் மீதான ஆர்வத்தை மழுங்கடிக்கச் செய்வதேயாகும்.”

(பார்க்க : ஷஹாததுல் குர்ஆன், பக்:3)

ஒரு மாநில பிரதி ஆட்சியாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில்,

“எனது சிறு பிராயத்திலிருந்தே - இப்போது எனக்கு வயது 60 - எனது நாவினாலும், எழுது கோலினாலும் ஆங்கில அரசுக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக முஸ்லிம்கள் மாற வேண்டும் என்பதற்காகத் தொடர்ந்து உழைத்துள்ளேன். ஜிஹாதிய சிந்தனையைக் கைவிட்டு, ஆங்கிலேயே அரசின் மீது அன்பு வைக்க வேண்டும் என அழைப்பு விடுத்ததோடு, அரசுக்கு எதிராகச் செயற்படத் தூண்டும் காரணிகளை இகழவும் செய்கின்றேன். உண்மையில், எனது நூற்கள் முஸ்லிம்களின் உள்ளங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என நான் நம்புகின்றேன். அவர்களில் ஆயிரக் கணக்கானோரை என்பக்கம் திருப்பிவிட்டேன்.”

(அல்காதியானீ வல்காதியானியா, பக்:95)

இவனது இக்கருத்துக்களை நோக்கும் போது, ஆங்கிலேயே அரசைக் கட்டிக்காத்து வளர்ப்பதற்காகத்தான் இவர் நபியாக அனுப்பப் பட்டாரோ! எனவே, தன்னையொரு நபி என வாதிடுவது எவ்வளவு அப்பட்டமான பொய் என்பதை விளங்கலாம்.

அறபு, உருது, பார்ஸீ மொழிகளில் பல்வேறு ஆங்கிலேயர் சார்பு கருத்துக்களை மிர்ஸாகுலாம் அஹ்மத் வெளியிட்டுள்ளான். அவனது கருத்துக்களனைத்தும் ஏதாவதொரு வகையில் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளுக்கு சார்பானதாகவே அமைந்திருப்பதை அவனது தொகுப்புகளிலிருந்து காணலாம். இந்த எதிரிகளில் மிகவும் மோசமானோர்தான் பிரித்தானியர். இவர்களிடமிருந்து காதியானீ தனக்குத் தவறிப்போனவொரு விடயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். அதேபோல் பிரித்தானியரும் தங்களுக்குத் தவறிப்போன ஏதோவொன்றை அவனிடம் கண்டனர். எனவே தான் அவர்களது தயவிலும் ஆதரவிலும் மிக வேகமாகத் தனது கருத்துக்களை இஸ்லாமிய உலகிலும் குறிப்பாக இந்தியாவிலும் பரப்பினான்.

இவனும் இவனது சகாக்களும் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளோடு நெருக்கத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு முஸ்லிம்களையும் இஸ்லாத்தையும் விட்டுத் தூரமாகிக் கொண்டே சென்றனர். அவனை ஷைத் தான் முழுமையாக அரவணைத்துக் கொண்டான். அஹ்லுஸ்ஸுன்னா கொள்கையுடைய முஸ்லிம்கள் அவனையும் அவனது சகாக்களையும் எதிர்த்ததனால் அவர்களுடன் கடும் எதிர்ப்புப் போக்கைக் கைக்கொண்டான். காலனித்துவத்துக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த போது அதனை பிற்போக்குவாதம், மடமைத் தனம் என்றெல்லாம் விமர்சிக்கலானான். தமது நாட்டுக்காகவும், மார்க்கத்துக்காகவும் அந்த மக்கள் மேற்கொண்ட ஜிஹாதிய நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மிகவும்

தந்திரமாகத் தடுப்பதற்குரிய பலத்தைப் பெற்று, ஜிஹாதுக்கு எதிராகக் கட்டும் பிரயத்தனம் எடுத்துச் செயற்பட்டான். இறுதியில் ஜிஹாத் செய்வது ஹராம் என பத்வா கொடுக்குமளவுக்குத் துணிந்து விட்டான்.

ஆங்கிலேயருடனான நெருக்கமான நட்பைத் தெளிவுபடுத்த இன்னும் பல உதாரணங்களைக் காணலாம். அதாவது, ஏதாவதொரு இஸ்லாமிய நாட்டை ஆங்கிலேயர் ஆக்கிரமித்து காலனித்துவப்படுத்தி விட்டால் காதியானீக்கள் தமது முழு ஆதரவையும் வாழ்த்தையும் செலுத்தி தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவர். அந்நாளை விழாக் கொண்டாடுவர். பிரித்தானியா கால்வைக்கும் இடங்களெல்லாம் தாமும் கால் வைப்பதாக எண்ணி செயற்பட்டனர். அதாவது, பிரித்தானியாவின் ஒவ்வொரு வெற்றியும் காதியானிக்குக் கிடைக்கும் வெற்றியாகக் கருதினார்கள்.

காதியானிகளின் பெருமையும் புகழும் ஆங்கிலேயரின் பெருமையோடும் புகழோடும் ஒட்டியிருப்பதாகக் கருதினர்.

இதோ மிர்ஸா குலாமின் மகன் மஹ்மூத் அஹ்மத், பிரித்தானியா ஈராக்கை ஆக்கிரமித்த போது சொன்ன வாக்கியத்தை அவதானியுங்கள்.

“நாங்கள் ஆங்கிலேயருடன் ஒத்துழைப்பாக இருக்கிறோம் என எம்மை முஸ்லிம் உலமாக்கள் விமர்சிக்கின்றனர். நாங்கள் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புவது என்னவெனில், எங்கள் இமாம் அவர்கள், நான்தான் மஹ்தீ, பிரித்தானியா எனது வாள் எனக் கூறியிருக்கும் போது நாங்கள் ஏன் அவர்களது வெற்றிக்காக மகிழ்ச்சி கொண்டாடக் கூடாது?! எனவே, இந்த வெற்றியையிட்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இந்த வெற்றி ஈராக்கையும் கடந்து சிரியா மற்றும் இதர பிரதேசங்களையும் சென்றடைய வேண்டும் என வாழ்த்துகிறோம்.”

(ஜரீததல் பழல், 7 டிசம்பர், 1918 - காதியானிகளின் யதார்த்தம்)

அதேபோல் பிரித்தானியா பலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமித்த போது,

“பிரித்தானியாவின் இந்த வெற்றிகளை நினைத்து நாங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பல்லாபிரம் தடவைகள் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம். ஏனெனில், எமது இமாம் (குலாம் காதியானீ) இந்த வெற்றிக்காகப் பிரார்த்திப்பதோடு தனது சகாக்களையும் பிரார்த்திக்கும்படி தூண்டினார். அத்தோடு, காதியானியக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கான வாயில்களும் எமக்காகத் திறக்கப்பட்டு விட்டன.....” (அஸ்பழல் (சஞ்சிகை), நவம்பர் 1918)

பிரித்தானியரைத் தனக்கான பாதுகாப்பு மையமாக மிர்ஸா பின்வருமாறு விபரிக்கின்றான்.

அல்லாஹ் தஆலா அல்குர்ஆனில், ‘மேலும், மர்யமுடைய மகனையும் அவருடைய தாயாரையும் ஓர் அத்தாட்சியாக்கினோம் அன்றியும் அவ்விருவருக்கும், வசதியான நீரூறுகள் நிரம்பியதும், தங்குவதற்கு வசதியுள்ளதமான மேட்டுப் பாங்கான நல்லிடத்தைக் கொடுத்தோம்.’ (23:50) எனக் குறிப்பிடுகின்றான். ஈஸாவைப் போன்றே அல்லாஹ் என்னையும் ஆக்கியுள்ளான். பிரித்தானிய அதிகாரத்தையும் ஆதிக்கத்தையும் எனக்குப் பாதுகாப்பையும் ஆறுதலையும் அளித்துப் பாதுகாக்கும் குன்றாக ஆக்கியுள்ளான். அல்லாஹ் யாரைப் பாதுகாத்தானோ அவனுக்கு வேறு எவராலும் எதுவும் செய்யமுடியாது. பாதுகாப்பளிப்பவர்களில் அல்லாஹ்வே மிகவும் சிறந்தவன்”

(முஹ்துல்வஹீ, பக்:50)

“இக்கட்டத்தில் அரசின் அதிகாரப் பலம் மட்டும் இல்லையென்றிருந்தால் காபிர்களால் ஈஸா சந்தித்த விளைவையே நானும் சந்திக்க வேண்டியிருந்திருக்கும். எனவேதான் பூச்சாண்டிக்கல்லாமல் ஆழ்மனதால் நாங்கள் இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம். இக்காலத்தில் ஒரு முஸ்லிம் ஆட்சியில் கிடைக்காத பாதுகாப்பும் ஆறுதலும் இவர்களது ஆட்சியில் கிடைக்கின்றன. எனவேதான் அவர்களுக்கு எதிராக ஜிஹாதிய வாள் தூக்குவது ஹராம் என்கின்றோம். அவர்களுடன் சண்டையிடுவது முஸ்லிம்கள் மீது ஹராம் என பத்வா வழங்கினோம்...”

(முஹ்துல் வஹீ, பக்:50)

இதுவரை சுட்டிக்காட்டிய தகவல்கள் மிர்ஸா குலாம் அஹ்மத் உருவாக்கிய காதியானிய்யா இயக்கத்தின் பின்னணி நோக்கத்தையும் ஆபத்தையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பு விடுப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டு மறைமுகமாக நச்சுக்கருத்துக்களைப் பரப்பி, காதியானிகளும் ஏனைய முஸ்லிம்களும் ஒரே கொள்கையுடையோர்தான்; எந்த வித்தியாசமும் கிடையாது என்ற கருத்தைப் பெதுமக்களிடையே பரப்பி விட்டனர். உண்மையில் இவர்கள், இஸ்லாத்தின் பெயரால் இஸ்லாத்தையே கருவறுக்கும் கோடறிக்காம்புகளாகச் செயற்பட்டனர் என்பதை அவர்களது நூற்களைப் படிக்கும் எவரும் கண்டுகொள்ளலாம்.

18

இறுதித் தூதுத்துவமும் காதியானியும்

இந்த இயக்கத்தின் தலைவன் மிர்ஸா குலாம், தனக்கும் நபித்துவம் எனும் பண்பு உண்டு என்று கூறுவதால் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்கள்தான் இறுதித் தூதர் என்ற நம்பிக்கைக்குக் குந்தகம் ஏற்படாது என்றொரு புதிய கருத்தைச் சொல்லி முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கையையும் சிந்தனையையும் குழப்பியடித்தான். தனது நுபுவ்வத் பண்பை நியாயப்படுத்திக் கொள்வதற்காக இறுதித் தூதுத்துவம் பற்றி பல்வேறு பிழையான மாற்று விளக்கங்களையெல்லாம் முன்வைத்தான். என்றாலும், இவனது கருத்துக்களை உலமாக்கள் அவ்வப்போது தோலுரித்துக் காட்டிவிட்டனர். குலாம் அஹ்மதின் ஆரம்பக் கட்டம்தான் இந்நிலையில் இருந்தது. பின்னர், காலம் செல்லச்செல்ல நுபுவ்வத் வாதத்தை நிலை நாட்டுவதில் அதீத ஆசை ஏற்பட்டதனால், அவனும் அவனது சகாக்களும் வரம்பு மீறினர். நுபுவ்வத் பற்றி அளவு மீறிப் பேசினர். நுபுவ்வத் நிற்காது; அது தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கும்; அந்த இடத்துக்கு ஒருவர் பின் ஒருவர் என இறைத் தூதர்கள் தொடராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பர்; நுபுவ்வத் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களுடன் முற்றுப் பெற மாட்டாது என்ற கருத்துக்களை ஆழமாகப் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினர்.

இக்கருத்தை நிலைநாட்டி உறுதிப்படுத்துவதற்காக அவனும் அவனது சகாக்களும் பாரிய பல பிரயத்தனங்களையெல்லாம் மேற்கொண்டனர். இக்கருத்துடையவர்களை அல்குர்ஆனும் சுன்னாவும் “காபிர்கள்” என வர்ணிப்பதை இவர்கள் அலட்டிக் கொள்ளவே இல்லை. சத்தியத்தின் பக்கம் இணைந்துகொள்வதை விட்டுவிட்டு ‘இறுதித் தூதுத்துவம்’ / ‘தூதுத்துவம் முற்றுப்பெறல்’ என்ற அம்சத்தைத் தமக்குச் சாதகமாக விளக்குவதற்காகப் பல்வேறு வியாக்கியனங்களையும் அர்த்தங்களையும் முன்வைத்தனர். அவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

01- முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது உம்மத்திலிருந்து ஒருவரைக் கண்ணியப்படுத்த அல்லது உயர் நிலைக்குக் கொண்டுசெல்ல அல்லாஹ் நாடிவிட்டால் அவருக்கு அல்லாஹ் வஹீ, இல்ஹாம், நுபுவ்வத் என்பவற்றை வழங்குகின்றான்.

இந்த வாதம் நுபுவ்வத் பூரணப்படுத்தப்பட்டு விட்டது என்ற இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாட்டுக்கு முரணாகாது என்று கூறினான். இத்தனைக்கும் அவன் தன்னை நபியெனவும் பெயரிட்டுக் கொண்டான். ஏனெனில், முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது உம்மத்திலும் அவர்களைப் பின்தொடர்பவர்களிலும் தொடர்ந்து ஒருவர் இப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டே இருப்பார். ஆனால், முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது உம்மத்தைச் சேராத எவராவது தம்மை நபி என வாதிட்டால் அது இஸ்லாத்துக்கு முரணானது; எதிரானது. (பார்க்க: அல்காதியானிய்யா - பக்:33)

02- நுபுவ்வத் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களோடு நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பதன் அர்த்தம் என்னவெனில், “நுபுவ்வத்தின் பூரணத்துவம்தான் முடிந்துவிட்டது. நபி(ﷺ) அவர்களுக்குப் பின்னர் புதியதொரு ஷரீஆவைக் கொண்டு இன்னொரு புதிய ரஸூல் வரமாட்டார்; அவரது உம்மத்தினரல்லாதோரிலிருந்து புதிய நபியும் வரமாட்டார்”

(அய்ஹுல் ம.:ரிபா - பக் 09)

அதாவது, நபி(ﷺ) அவர்களுக்குப் பின்னால் அவரது உம்மத்திலிருந்து நபிமார்கள் வருவார்கள். இக்கருத்து நுபுவ்வத் பூரணமடைந்து விட்டது என்ற கருத்துக்கு எப்படியும் முரணாகமாட்டாது.

03- நபி முஹம்மத்(ﷺ) அவர்கள் பூரணத்துவப் பண்புகளைக் கொண்டவர். அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போன்று, வேறு எவருக்கும் அப்பண்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால்தான் அவருக்கு “காதமுன் நபிய்யின்” நபிமார்களில் இறுதியானவர் எனப் பெயரிடப்பட்டது. “அவருக்கு

வழிப்படுபவர் நுபுவ்வத்தின் பூரணத்துவத்தை அடைந்து கொள்ளலாம். அவரது ஆன்மாவுடன் இணைந்து கொள்வது புதிய நபிமார்களை உருவாக்கும்” (ஹக்கதுல் வஹீ - குலாம் - பக்: 96)

அதாவது, ஒருவர் தனக்கு நுபுவ்வத் பண்பு உள்ளது என்று கூறிவிட்டால் அவர் நபியாக முடியாது. உத்தியோகபூர்வமான ஆவணங்களுக்கு உத்தியோகபூர்வமான முத்திரை (Seal) இல்லாவிட்டால் எப்படிப் பெறுமதியற்றதாகவுள்ளதோ அதேபோன்றதுதான் தன்னை நபியெனச் சொல்பவர் நபியவர்களுக்கு வழிப்படுபவனாக இருந்தால் அவனை நபி(ﷺ) அவர்களது பூரணத்துவமும் நுபுவ்வத் தும் வந்தடைகின்றன. இந்தவகையில் நோக்கும் போது, நபியவர்களைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் நுபுவ்வத் உடையவராக இருக்கின்றார். எனவே, அவர்கள் தம்மிடம் நுபுவ்வத் பண்பு இருப்பதாகப் பிரகடனம் செய்ய முடியும்.

இந்த வாதத்தை முன்வைக்கும் மிர்ஸா குலாம் அஹ்மத் இந்தத் தகுதியை முதலில் அடைந்து கொள்பவர்கள் ஸஹாபாக்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வானா? அப்படியென்றால் நபியவர்களை அணுஅணுவாகப் பின்பற்றிய ஸஹாபாக்கள் யாராவது இந்த நபித்துவ வாதத்தை முன்வைத்தனரா என்பதை இவனால் காட்ட முடியுமா?

- 04- இறுதித் தூதுத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்ட அறபியில் பயன்படுத்தப்படும் சொல் “கத்ம்” எனபதற்கு கருத்து என்னவெனில், முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களுக்குப் பிறகு பதின்மூன்று நூற்றாண்டு காலப்பகுதிக்கு நுபுவ்வத் பிற்படுத்தப்படும் என்பதாகும். இதனால் முஹம்மத் நபியின் மகத்துவம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. அதன்பின் யாராவது தன்னை நபியென அறிமுகம் செய்வாரானால் அதனால் இஸ்லாத்தின் மகத்துவம் வெளிப்படுகின்றது. ஏனெனில், அதனால் நபிமார்களின் வருகை சங்கிலித் தொடர் அறுபடாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இதுபற்றி காதியானீ பஷீர் மஹ்மூத் பின்வருமாறு கூறுகின்றான். “ஒரு ஷரீஆ இன்னொரு புதிய ஷரீஆவினால்தான் மாற்றமடையும். ஆனால் நுபுவ்வத் என்பது, முன்வந்த நபியைப் பின்பற்றுவதைக் குறிக்கும். அதாவது, அந்த நபியின் ஷரீஆவைப் பரப்பும் இலக்கை அடைவதற்கானதோர் வழியாகத் தொழிற்படுகின்றது. இது முன்னய நுபுவ்வத்திற்கான சிறப்பை அதிகரிக்கின்றது” (த.:வதுல் அமீர் - பக்:32)
- 05- உண்மையில், குலாம் அஹ்மத் நபி(ﷺ) அவர்களின் நுபுவ்வத் இன்றுவரை நிலைத்திருப்பதற்கானதோர் நிழலாகும். முஹம்மதின் பூரணத்துவத்தின் விம்பம்தான் இந்த குலாம். எனவே, குலாம் கூறும்

நபித்துவம் என்பது நபி(ﷺ) அவர்களது இறுதித்தாது என்பதில் எந்தப் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது. (இவ்வாறான இந்தப் பைத்தியகார விளக்கத்திலிருந்து அல்லாஹ் எம்மைப் பாதுகாப்பானாக).

06- நபியவர்களுடன் நுபுவ்வத் முற்றுப்பெற்றுவிட்டது என்றால் நபிமார்களினதும் நகூல்மார்களினதும் தேவை முடிவடைந்து விடாது. மனிதகுலம் இருக்கும் வரை அந்தத் தேவை இருந்துகொண்டே இருக்கும்.

இதுபோன்ற இன்னும் பல முட்டாள் தனமான கருத்துக்களை காதியானியும் அவனது அடிவருடிகளும் உளறியுள்ளனர். அவற்றையெல்லாம் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக அமையாது என்பதால் இவற்றோடு சுருக்கிக்கொள்கின்றோம்.

மேற்சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் அல்குர்ஆன் ஸுன்னா ஒளியில் நோக்குவோமாயின், உண்மையில் அவர்கள் “காபிர்கள்” என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. காதியானிகளும், ஸுபிக்கள், பஹாஇய்யாக்கள் போன்ற வழிகெட்ட குழுவினரின் கருத்துக்களையே மார்க்கமாக எண்ணி முன்வைத்துள்ளனர். இக்குழுக்கள் அல்குர்ஆனையும் ஸுன்னாவையும் விட்டு வெளியேறி மிக நீண்ட தூரம் சென்று விட்ட வழிகெட்ட கூட்டம் என்பதை அல்குர்ஆனும் சுன்னாவும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவர்கள் தங்கள் வசதிக்கேற்றாற் போல் வியாக்கியானங்களும் விளக்கங்களும் கொடுத்து வழிகேட்டின் உச்சத்திற்கே சென்று விட்டனர். தம் மனம்போன போக்கிலெல்லாம் இஸ்லாம் பற்றிக் கதைத்து, இஸ்லாத்தை அதன் தூய வடிவிலல்லாத நிலையில் பாமர மக்கள் காணாமளவு தமது செயற்பாடுகளை முடுக்கிவிட்டனர். என்றாலும், அவர்கள் வெற்றியடைந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லிட முடியாது. அவர்களால் வெற்றிபெறவும் முடியாது. ஏனெனில், அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறுகின்றான்.

“அவர்கள் அல்லாஹ்வின் ஒளியைத் தம் வாய்களைக் கொண்டு (ஊதி) அணைத்து விட நாடுகின்றனர். ஆனால் காஃபிர்கள் வெறுத்த போதிலும், அல்லாஹ் தன் ஒளியைப் பூரண மாக்கியே வைப்பான்.”

“(இணை வைத்து வணங்கும்) முஷ்ரிக்குகள் வெறுத்த போதிலும், மற்ற எல்லா மார்க்கங்களையும் மிகைக்கும் பொருட்டு அவனே தன் தூதரை நேர்வழியுடனும், சத்திய மார்க்கத்துடனும் அனுப்பினான்.” (61:8-9)

நபி(ﷺ) அவர்களது நுபுவ்வத் பற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“முஹம்மது(ﷺ) உங்கள் ஆடவர்களில் எவர் ஒருவருக்கும் தந்தையாக இருக்கவில்லை. ஆனால், அவரோ அல்லாஹ்வின் தூதராகவும் நபிமார்களுக்கெல்லாம் இறுதி (முத்திரை)யாகவும் இருக்கின்றார். மேலும் அல்லாஹ் எல்லாப் பொருள்கள் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.” (33:40)

இந்த வசனம் நுபுவ்வத் நபி(ﷺ) அவர்களோடு முற்றுப்பெற்று நின்றாவிட்டது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வளவு தெளிவான வசனத்தை காதியானி போன்ற வழிகெட்ட இயக்கத்தினர் மாற்றுக் கருத்துக்கள் கொடுத்து அதன் அர்த்தத்தையே திரிவுபடுத்தி வைத்துள்ளனர். இறுதி என்பதற்கு சிறப்பு, Seal (முத்திரை) போன்ற கருத்துக்களை முன்வைத்து குழப்பியடித்துள்ளனர். ஆனால், இவர்களது கருத்துக்கள் பிழையானவை என்பதை முஸ்லிம்கள் அனைவரும் நன்கறிவர்.

உண்மையில் காதியானியின் கருத்துக்களை அறபுமொழி அறிவற்ற, மார்க்க அறிவு குன்றியவர்கள்தான் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். மொழியியலாளரின் கருத்துப்படி “கதம்” என்ற சொல்லுக்கு “முடிவு”, “இறுதி” என்றே பொருள் எனச்சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

மார்க்கம் பற்றிய தெளிவான அறிவற்ற மடயர்களிடையேயும், அல்லாஹ்வின் மீது அச்சமற்ற பொடுபோக்கானோர்களிடையேயும் மறுமையை விட இவ்வுலக இலாபத்தை மேலாகக் கருதுவோரிடையேயும், இவ்வியக்கத்தின் பின்னணியை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையோரிடையேயும் தான் இக்கொள்கைத் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது.

பல அல்குர்ஆன் வசனங்களைத் தனக்குச் சாதகமான விதத்தில் விளக்கமளிக்க முனைந்து, முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களுக்குப் பின்னரும் நுபுவ்வத் தொடரும் என்ற கருத்தை முன்வைக்கலானான். ஈஸா(ﷺ) அவர்கள் இறங்கவிருப்பதும், ஆதமின் மக்களுக்கு நபிமார்களை ஈமாண்கொள்ள வேண்டும் என இறைவன் கட்டளையிட்டிருப்பதும் நுபுவ்வத் முடிவுறாது என்பதைக் காட்டுகிறது என சிறு பிள்ளைத்தனமாக விளக்கமளித்துள்ளான்.

இவனது இந்த விளக்கங்கள் உண்மையில் விசித்திரமானவை. ஆதாரத்தை விளங்காதவர்களுக்குத்தான் இவனது இந்த வாதங்கள் ஆதாரமாக அமையும். அவர்களது கருத்தில் எத்தனை முரண்பாடுகள்!; யா சுபஹானல்லாஹ்!

❖ சில நேரங்களில் புதிய ஷரீஆவைக் கொண்ட நபி என காதியானியைச் சொல்கின்றனர்.

❖ சில நேரங்களில் நபி(ﷺ) அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நபி என்கின்றனர்.

இவர்களது கருத்துக்களை தொகுத்து நோக்கும் போது, அகிலத்தாருக்கு அருட்கொடையாகவும், நபிமார்களில் இறுதியாகவும், மனித குலத்தின் முன்மாதிரியாகவும் அனுப்பப்பட்ட முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களைத் தரக்குறைவாகக் கருதுவதாகவே உள்ளது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இப்பெரிய பாவத்திலிருந்து எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் எம்மைப் பாதுகாப்பானாக.

19

காதியானியும் நபித்துவ வாதமும்

காதியானி தன்னை நபியெனப் பிரகடனம் செய்ய பல்வேறு கட்டங்களைத் தாண்டி வந்தான். அவன் கடந்து வந்த கட்டங்களனைத் தும் ஒழுங்கானவை; அல்லது பொருத்தமானவையாக இருக்கவில்லை. அக்கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றுக்குமிடையில் பல்வேறு முரண்பாட்டு நிலைகளும், தடுமாற்றங்களும் காணப்படுகின்றன. அவன் தன்னை நபியெனப் பிரகடனம் செய்து வாதிடுவதற்குப் பல்வேறு காரணிகளை முன்வைத்தான். அவற்றை நோக்குவோம்.

1. நூலாக்கத் துறையில் ஈடுபாடு:

அஹ்மதிய இயக்கத்தின் ஸ்தாபகரான மிர்ஸா தனது ஆரம்ப கால கட்டத்தில் ஞாபகச் சூனியனாக இருந்தான். இதனால் அவன் சமூகத்தில் பெரிதாகக் கண்டுகொள்ளப்படக் கூடியவனாக இருக்கவில்லை. இவனுடன் தொடர்புபடுத்தி எந்தவொரு நல்ல விடயங்களோ, கெட்ட விடயங்களோ பெரிதாகப் பேசப்படுவதில்லை.

ஆனாலும், பிற்பட்ட காலத்தில் நூல் தொகுப்பு, விவாதங்கள் போன்றவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டான். இக்காலத்தில் இந்தியாவில் நூல் தொகுப்பு, விவாதங்கள் என்பன பிரபல்யம் பெற்றிருந்தமை இவனது இத்திருப்பத்திற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். முஸ்லிம்கள் பற்றியும்

இஸ்லாம் பற்றியும் பேசும் பாணியில் ஆரம்பித்த இவனது விவாத அரங்குகள், மடமையை வெளிப்படுத்தியதோடு தற்பெருமை, தற்புகழ்பாடும் நிலையை இறுதியில் தோற்றுவித்தது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் பொதுமக்களினதும் இஸ்லாமிய அறிஞர்களினதும் கவனம் இவன் பால் திரும்பலானது. இந்நிலை, மிர்ஸா தனது கருத்துக்களை ஜனரஞ்சகப்படுத்த சாதகமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்தது. அவன் தன் திறமைகளையும் ஆற்றல்களையும் புகழ்பாடி அவன் தன்னைப் பிரபலப்படுத்த ஆரம்பித்தான். இந்நிலை மக்கள் அவன் கண்ணியில் விழுவதற்கான சூழலாய் அமைந்தது. அபிமானிகளின் தொகை அதிகரிக்கவே அவர்களைத் தனக்கு “பைஅத்” செய்யுமாறு பணித்தான். இந்தத் தருணத்தில் தனக்கு “நவீன கால சீர்திருத்தவாதி” எனப் புனைப்பெயர் சூட்டிக்கொள்ளவும் தயங்கவில்லை; சூட்டிக் கொண்டான். “அல்லாஹ்வின் பாதையில் அழைப்புப் பணியில் ஈடுபடுவதற்கென இறைவனால் ஏவப்பட்ட ஈஸாவின் ஆளுமை கொண்ட சீர் திருத்தவாதி” எனத் தன்னைப் பிரகடனம் செய்தான்.

இக்காலத்தில் இந்தியா, பிரித்தானியாவின் காலனித்துவத்தின் கீழிருந்தது. ஆதலால் மிர்ஸா பற்றவைத்த இந்த நெருப்பு முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்குள் சுவாலை விட்டு எரிய வேண்டிய தேவை பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களுக்கிருந்தது. அதனால் அவர்கள் எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கினர். அந்த வகையில் மிர்ஸா ஏற்பாடு செய்யும் விவாதங்களை ஊக்குவித்தனர்; முஸ்லிம் பிரிவினரிடையே அடாவடித்தனங்களும் சண்டைகளும் ஏற்பட வழிவகுத்தனர்.

இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைக்கட்டக் காலமாதலால் இஸ்லாமிய உலகு அரசியல் தலைமையின் வலிமையிழந்து நின்ற காலப்பகுதியாகும். முஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமையான “கிலாபத்” அமைப்பு நலிவடைந்து வந்த காலகட்டமாகும். எனவேதான், இந்திய முஸ்லிம்களிடையே தம்மைப் பாதுகாக்கும் சக்திமிக்கதோர் அரசொன்று தேவை; அதற்கு நாம் ஆதரவு நல்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையை ஊட்ட எத்தணிக்கலாயினர்.

காதியானி மிர்ஸா, ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பு விடுப்பதாகவே தன்னைத் தீவிரமாக ஈடுபடுத்தினான். இந்துக்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் எதிராகத் தனது வாதங்களை முன்வைத்தே தனது அழைப்புப் பணியை ஆரம்பித்தான். அவனது இந்த முயற்சி முஸ்லிம்களிடையே எடுபட்ட போது, இஸ்லாத்தின் சிறப்பு, குர்ஆனின்

அற்புதத் தன்மை, முஹம்மத் (ﷺ) அவர்களது தூதுத்துவம் உண்மையானது என்ற விடயங்களையும் இந்தியாவில் காணப்படுகின்ற கிறிஸ்தவம், ஆரியம், ராஜாராம் மோகன் ராய் உருவாக்கிவிட்ட பர்ஹமீக் கொள்கை என்பவற்றை விமர்சித்துப் பெரியதோர் நூலொன்றைத் தொகுப்பதாகப் பகிரங்க அறிவித்தல் விடுத்தான். அந்த நூலுக்கு “பராஹீனு அஹ்மதிய்யா” எனப் பெயரிட்டான். ஐம்பது பாகங்களில் இஸ்லாம் என்பது உண்மையானது என்பதை நிரூபிக்கும் முன்னூறு ஆதாரங்களை உள்ளடக்கிய இந்நூலைத் தனிமையிலேயே தொகுக்கும் பொறுப்பை இவன் ஏற்றுக் கொண்டான்.

பொதுவாக, காபிர்கள் இஸ்லாத்திற்கு எதிராக முன்வைக்கும் முரண்பாட்டுக் கருத்துக்களை எதிர்த்து விளக்கங்கள் அளித்தான். தனது இந்த முயற்சிக்கு உதவும் கருத்துக்களை அனுப்பிவைக்குமாறு புத்திஜீவிகளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தான். மறுபுறம், தனது இந்த நூலைப் பிரசுரிக்கும் செலவை ஈடுசெய்யும் வகையில் பொருளாதார உதவியையும் சமூகத்திடமே முன்வைத்தான். இவனது இந்த திருகுத்தனத்திற்குப் பல முஸ்லிம் புத்திஜீவிகளும், முஸ்லிம் பொதுமக்களும் ஏமாந்தனர். எதிர்பார்க்கப்பட்டதொரு விடயம் நிறைவேறுவதாக அவர்கள் மகிழ்ந்தனர். காதியானியும் எழுத ஆரம்பித்தான். எவ்வாறு இவனது இந்தப் பணி முடிவுக்கு வந்தது?

உண்மையில் அந்த நூல், முஸ்லிம்களுக்கு எதிரானதாகவே உருவெடுத்தது. கசப்பான அனுபவங்களையே முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு அது வழங்கியது. அவனது தொகுப்பு வரிசையில் முதலாவது பாகம், “பராஹீனு அஹ்மதிய்யா” என்ற பெயரில் கி. பி. 1880ம் ஆண்டு வெளியானது.

அந்த நூலில் முழுமையாக மிர்ஸா குலாம் அஹ்மத் காதியானியின் தற்புகழையும், அவனுக்கு ஏற்பட்ட கராமத்கள், குஷ்பாத்கள் (தேவ வெளிப்பாடுகள்), ஏனைய உள உதிப்பு அறிவிப்புக்கள் பற்றிய புழுகு மூட்டைகளும், தன்னைத்தானே தூய்மையாகக் காட்டும் தகவல்களுமே நிறைந்து வழிந்தன. பின்னர் இரண்டாம் பாகம் வெளியானது. அது முதலாம் பாகத்தின் விளக்கவுரையாக அமைந்தது என்றே கூற வேண்டும். ஏனெனில், முதலாம் பாகத்திலிருந்து பெரியதொரு வேறுபாடு எதுவும் அந்த நூலில் கருத்து ரீதியாக இருக்கவில்லை.

பின்னர் 1882ம் ஆண்டு மூன்றாம் பாகத்தையும், 1884ம் ஆண்டு நான்காம் பாகத்தையும் வெளியிட்டான். இவ்விரு பாகங்களும்

அறிஞர்களையும், இஸ்லாமிய இயக்கங்களையும் ஆங்கில அரசுக்கு விசுவாசமாக நடக்கும்படி தூண்டும் கருத்துக்களை முன்வைத்தான். முஸ்லிம் உம்மத் ஆங்கிலேயருடன் அமைதியாகவும், நல்லுள்ளத்துடனும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; ஆங்கிலேயருக்கெதிராக போர் புரிவது ஹராமாகும். அவர்களது ஆட்சி முஸ்லிம்களுக்கு இறைவனிடமிருந்து கிடைத்த பெறுமதி கூற முடியாததொரு (நிஃமத்) வரப்பிரசாதமாகும். முஸ்லிம்களின் இலக்குகளை நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய ஒரே அரசு ஆங்கில அரசுதான் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுவதாகவே மிர்ஸா குலாமின் நூல் அமைந்திருந்தது. இக்கருத்துக்களை பல முறை மீட்டி மீட்டி முன்வைத்தான். இவனது இந்தப் போக்கு, பிரபல்யம், பொருளிட்டல் என்பவற்றை இலக்காகக் கொண்டதேயன்றி இஸ்லாத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கமற்றது என்பதை விளங்கிக் கொண்ட இஸ்லாமிய அறிஞர்கள், அவனது விடயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொண்டனர்; அது பற்றி மக்களுக்கு அறிவூட்டலாயினர்.

இவனது நூல் உள்ளடக்கியிருந்த தெய்வீக உதிப்புக்கள், கனவுகள், அதிசயங்கள், ஞானங்கள், தெய்வீகப் பேச்சுக்கள், தெய்வீக வெளிப்பாடுகள், தெய்வீகச் செய்திகள், சவால்கள் என்பன மக்கள் கவனத்தை அவன் பால் ஈர்க்கலாயின. இக்காலகட்டத்தில் தன்னை இறைவனால் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ்(ﷺ)வும் ஈஸா(ﷺ)வும் நான்தான் எனப் பிரகடனம் செய்தான். ஆதாரமாக, “நீதான் அந்த வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் ஆகும்” என இறைவன் தனது உதிப்பில் தெரிவித்ததாகக் கூறினான்.

கி.பி. 1900 ஆம் ஆண்டு அவனால் கவரப்பட்டவர்கள் அவனுக்கு “நபி” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினர். அதனைப் பகிரங்கமாகவும் கூறலாயினர். இந்நிலை, குலாம் அஹ்மதுக்கு தன்னிலையே ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்திற்று. இந்த ஆபத்தான நகர்வில் அவன் ஆத்ம திருப்தியைப் பெற்றுக் கொண்டான். தனது நபிப்பட்டத்தைப் பொய்ப்பிப்பவர்கள் மீது கோபக் கணைகளை எறியலானான். தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற நபிப்பட்டத்தைப் பணிவுடமையெனக் காட்ட முயற்சித்து, “குறை நிலை நபி”, “பகுதி நபி”, “புதிய நபி” என்ற அடைமொழிகளால் தன்னை அறிமுகப்படுத்தினான்.

இதன் தொடரில் சொற்ப காலத்திலேயே பூரணமான நபியென அவனது சகாக்கள் அவனை அறிமுகம் செய்தனர். 1901ம் ஆண்டளவில் தன்னை முழுமை பெற்ற ஒரு நபியென அறிமுகம் செய்து, இது வரை சொன்ன விடயங்கள் குறை நிலையில் சொன்னதால் அவை செல்லுபடியற்றதாகிவிட்டன. தற்போது நபித்துவம் பூரணப்படுத்தப் படாவிட்டதால் அவை மாற்றம் பெற்றுவிட்டன என்ற கருத்தை முன்வைத்தான்.

1904ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அவனது நிலை மேலும் மோசமடைந்தது. இந்த வகையில் தனது ஆளுமையுடன் ஒப்பிடுகையில் நுபுவ்வத்தின் தரம் போதாது என்ற அவன், தன்னை “குர்ஷின்” என அழைத்துக் கொண்டான். “குர்ஷின்” என்பது ஹிந்துக்களின் கடவுள்களில் ஒன்று. இவ்வாறு தன்னைத்தானே வணங்கப்படும் கடவுளாக அழைத்துக் கொள்ளும் ஷைத்தானியப் பாரம்பரியம் இந்த உலகில் புதிய விடயம் அல்ல. இவனுக்கு முன்னரும் பலர் இந்த வாதத்தை முன்வைத்து மக்களை ஏமாற்றி வழிகெடுத்துள்ளனர். இந்த வகையில் தங்களுக்குத் தெய்வீகத் தன்மை இருப்பதாகச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் நவீன காலப் புரோகிதக் கும்பலின் முன்னோடி இவன் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் கிடையாது.

2- உள உதிப்புக்கள்:

அல்லாஹுதஆலா தனக்குப் பல்வேறு விதமான உள உதிப்புக்களை ஏற்படுத்தினான் என வாதிட்டான். இவ் உள உதிப்புக்கள் ஒரு வழியில் அன்றி பல்வேறு வழிகளில் ஏற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டான். முதலில் வஹி அல்லாஹ்விடமிருந்தே கிடைப்பதாகக் கூறினான். இந்தத் தகுதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இறையச்சம், உண்மை, இக்லாஸ் (உளத் தூய்மை), றப்பை தூய்மையாகவும் எக்கலப்படமுமின்றி ஒருமைப்படுத்தல் ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என விளக்கமளித்தான்.

இரண்டாவது வழி, உள உதிப்புக்கள் ஷைத்தானின் ஊசலாட்டத்தினால் ஏற்படுகின்றன. அல்லாஹ்வுடனிருக்கும் தொடர்பை விட்டும் தூரமாகியிருக்கும் நிலையில்தான் இவ்வகை உதிப்புக்கள் தோன்றும் எனக் குறிப்பிட்டான்.

உண்மையில் அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் பார்வையில் குலாம் அஹ்மதுக்கு ஏற்பட்ட உள உதிப்புக்களனைத்தும் இரண்டாவது வகையையே சாரும். ஏனெனில், அவனது உள உதிப்புக்களில் பொய்களும், குர்ஆனிய வசனங்களுக்கு எதிரான சிந்தனைகளுமே வெளிப்பட்டன. அல்லாஹ் விடமிருந்து நேரடியாக வஹீ அறிவிக்கப்படுவதாகவும், தனக்கு உள உதிப்புக்கள் ஏற்படுவதாகவும் மக்களுக்குப் பகிரங்கமாக அறிவித்தான்.

அல்லாஹ்விடமிருந்து வரும் வஹியினால் தனக்கு ஏற்படும் உள உதிப்புக்கள் என அவன் முன்வைத்த அனைத்துத் தகவல்களும் மிகவும் மோசமானவையாகும். அல்லாஹ்வுக்கெதிரான கருத்துக்களையும், ஈமாணை

விட்டும் வெளியேற்றி இஸ்லாத்தின் எல்லையிலிருந்து தூரக் கொண்டு செல்லும் உளறல்களாகவும், முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது இறுதித் தூதுத்துவத்தை மறுக்கும் கருத்துக்களாகவும் காணப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வந்த காதியானீ பிற்பட்ட காலங்களில், ஒரு முஸ்லிம் என்ற தன்மையிலிருந்து தூரமாகி இஸ்லாத்தினதும் முஸ்லிம்களதும் எதிரியாக மாறிவிட்டான். மக்கள் தனது கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையைக் கண்ட அவன், ஆங்கிலேயரின் சார்புக் கொள்கைகளைப் பகிரங்கமாகப் பேசலானான். இதனால், வஹீ அருளப்படும் ஒரு மனிதர் இங்லீஸ்காரனின் உருவமைப்பைக் கொண்ட ஒருவனாக மாறினான். அந்தச் சமூகத்தின் ஒரு அங்கத்தவனாக மாறுமளவுக்கு அவர்களுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் நெருக்கமான தொடர்பு ஏற்பட்டிருந்தது.

வஹீ பல்வேறு மொழிகளில் அவனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறினான். அந்நூல் மொழியில் சில நேரங்களிலும் உருது மொழியில் சில நேரங்களிலும், பாரசீக மொழியில் சில நேரங்களிலும் அருளப்பட்டுள்ளதாகவும்; இன்னும் சில நேரங்களில் ஆங்கில மொழியிலும் வஹீ வழங்கப்பட்டதாக உளறுவான். ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கிடைக்கும் சலுகைகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டே இவ்வாறான கருத்துக்களை அவன் வெளியிட்டான்.

மிர்ஸாவின் வஹீ பற்றிய கருத்துக்களையும், வஹீயின் மூலம் கிடைத்ததாக முன்வைத்த கருத்துக்களையும் அவதானமாக நோக்கினால் அஹ்மத் குலாமின் நிலையை நன்குணர்ந்து கொள்ள முடியும். அல்லாஹ்வின் வேதத்தையும், அவனது நபியின் சுன்னாவையும் எந்தளவு கேவலப்படுத்துகிறான் என்பதையும் விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

“பராஹீனு அஹ்மதிய்யா” எனும் தனது நூலில் கி.பி. 1882ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தனக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட வஹீயாகப் பின்வரும் கருத்தை முன்வைத்தான். “அஹ்மதே! அல்லாஹ் உமக்கு பரகத் செய்வானாக; நீர் எறியும் போது உண்மையில் நீ எறியவில்லை; மாறாக, அல்லாஹ்வே எறிந்தான். குர்ஆனைக் கற்றுத் தந்தவன் அர்ரஹ்மானே. அவன், உமது முதாதையர் எச்சரிக்கப்பட்டது போன்று நீர் உமது சமுதாயத்தினரை எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும் பாவிகளின் பாதையைத் தெளிவுபடுத்தவும் குர்ஆனை இறக்கிவைத்தான். நானே முதலாவது மு.மினாவேன்; அதைக் கொண்டே ஏவப்பட்டுமுள்ளேன் எனக் கூறுவீராக!

மேலும், சத்தியம் வந்தது; அசத்தியம் அழிந்தது; நிச்சயமாக அசத்தியம் அழிந்தே தீரும் எனக் கூறுவீராக. அனைத்து பரகத்களும் நபி முஹம்மத்(ﷺ) அவரிடமிருந்தே வெளிப்படுகின்றன. அவர்கள் தனது அறிவினால் அனைத்தையும் விட உயர்ந்து விட்டார்.", "நான் உன்னை என்னிடம் உயர்த்திக் கொண்டேன், உன்மீது எனது அன்பைப் பொழிந்து விட்டேன்; அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவரும் வணங்கத் தகுதியானவரல்லர். எழுதுவீராக! பாரசீகர்களே! தவ்ஹீதைப் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்... அஸ்ஹாபுஸ் ஸுப்பா; அஸ்ஹாபுஸ் ஸுப்பா என்றால் என்னவென்று உமக்கு எது அறிவித்தது!" இவ்வாறு தொடர்ந்து செல்கின்றது குலாமின் உளறல்கள்.

இதேபோல்தான் "மூமீமதுல் வஹீ" எனும் நூலை வாசித்தாலும் அவனுக்கு இறங்கியதாக அவன் சொல்லிக்கொண்ட வஹீயின் தன்மையைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். அல்லாஹ்வின் வேதத்தை விளையாட்டுத் தனமாகக் கருதியுள்ளமையையும், அதனால் தான் சந்திக்கவிருக்கும் எதிர்கால விளைவுகள் என்ன? தண்டனைகள் எத்தகையது என்பதை விளங்காமல் முன்வைத்த கருத்துக்களாக அல்லது அவற்றையெல்லாம் நிராகரிக்கும் கருத்துக்களாக அமைந்திருப்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

அவனது நபித்துவத்துக்கான காரணியாக அமைந்த வஹீயை அவதானித்தால் பிழையான, குறைகள் நிறைந்த, கறடு முறடான, மனித இயல்புக்கே சவால்விடும் தன்மைகளைக் கொண்ட சிந்தனைகளாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவன் தனது நூற்களை அல்குர்ஆன் வசனங்களின் ஆரம்பப் பகுதிகளைக் கொண்டு உருவாக்கி அவற்றை எவ்விதப் பொருத்தமும் இல்லாமல் இணைத்து தனக்கு இறங்கிய வஹீயாக சித்தரித்துள்ளான். சில அல் குர்ஆன் வசனங்களில் தனது கருத்துக்களையும் கச்சிதமாய் கலப்படம் செய்துள்ளான். சில சந்தர்ப்பங்களில் அல்குர்ஆன் வசனங்களுக்குப் பொருத்தமற்ற மாற்று விளக்கங்களையும் வழங்கியுள்ளான். தான் விரும்பிய பகுதிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டும், விரும்பிய பகுதிகளை விட்டும் தன் மனம்போன போக்கில் அல்குர்ஆனில் விளையாட்டுத்தனமாய் செயற்பட்டுள்ளான்.

அல்லாஹ்வின் பண்புகளையும், அவனது மகத்துவத்தையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத இவன், 'பராஹீனு அஹ்மதிய்யா' எனும் தனது நூலில் அல்குர்ஆனைப் பழித்து எழுதியுள்ளான். அல்குர்ஆன் வசனங்களைத் திருடி எழுதியுள்ளான் என அஹ்லுஸ்ஸுன்னாவைச்

சேர்ந்த இமாம்களால் விமர்சிக்கப்பட்ட போது அதனை மறுத்துக் கருத்துத் தெரிவித்த அவன், “நீங்கள் சொல்வதைப் போன்று இவை நான் திருடிய வசனங்களாக இருக்குமாயின், உங்களால் முடியுமானால் இதுபோன்ற வசனங் களைக் கொண்டுவாருங்கள் பார்க்கலாம்” என சவால் விடுகின்றான். (பார்க்க: பராஹீனு அஹ்மதிய்யா 3/239, 4/509)

தனது உடறல்களில் பல முரண் பாடுகள் நிறைந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளாத இவனது நிலையை தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டப் பின்வரும் வசனம் மட்டும் போதுமானது.

“அவர்கள் இந்த குர்ஆனை (கவனமாக) சிந்திக்க வேண்டாமா, (இது) அல்லாஹ் அல்லாத பிறரிடமிருந்து வந்திருந் தால், இதில் ஏராளமான முரண்பாடுகளை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.” (அல்குர்ஆன் 4:82)

3. வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ்:

தனக்கு வஹீ மூலம் உள உதிப்பு ஏற்படுகின்றது என்று கூறிய மிர்ஸா குலாம் அஹ்மத் காதியானி, தனது நிலைப்பாட்டில் இன்னொரு படி மேலே சென்று மறுமை நாளின் அடையாளமாக ஹதீஸ்களில் முன்னறிவிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ள மஸீஹ் - ஈஸா(ﷺ) அவர்கள் நான் தான் என்ற கருத்தை முன்வைத்தான். “எல்லாமறிந்த அல்லாஹ்வின் கட்டளையைப் பகிரங்கப்படுத்தும் மஸீஹ் (ஈஸா) வந்துவிட்டார். இருளில் கிடக்கும் மாந்தரையெல்லாம் பூரணமான தனது ஒளியை அல்லாஹ் வெளிப்படுத்தியதன் விளைவாக ஒளிமயமான வழியின் பக்கம் அவர் அழைத்துச் செல்வார்.” (முஹிதூல் வஹி- பக்: 12)

காதியானி பற்றி ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் இக்கருத்தை அவன் முன்வைப்பதற்கான முக்கிய காரணகர்த்தாவாகச் செயற்பட்டவன் அவனது உற்ற நண்பன் நூருத்தீன் என்பவன்தான் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். மிர்ஸா தன்னை மஸீஹ் என்று அறிமுகப்படுத்தியதன் பெருமை, அவனையே சாரும் என அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். காதியானி மிர்ஸா, தனது நண்பன் நூருத்தீனுக்கு எழுதிய கடிதமே இதற்குச் சான்று. மிர்ஸா இக்கடிதம் மூலம், தான் இதனை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை என்றும், தனது இந்நிலைக்குக் காரணமான தனது நண்பனுக்குத் தனது பணிவான நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும் விதமாகவும் அந்த மடலை வரைந்திருந்தான். (அல்காதியானி, வஸ்காதியானிய்யா: பக். 52)

மிர்ஸா தன்னை மஸீஹ் (ஈஸா) என அறிமுகப்படுத்துவதில் நூருத்தீன் மட்டும்தான் காரணம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இந்த

சிந்தனை அவனிடம் தோன்றுவதற்கு ஆங்கிலேயரும் காரணமாக அமைந்துள்ளனர். இச்சிந்தனையை அவன் மிகவும் துணிகரமாக மக்கள் மத்தியில் முன்வைத்தமைக்கு ஆங்கிலேயர் வழங்கிய மகத்தான ஆதரவு முக்கிய காரணமாகும். இச்சிந்தனையை முன்வைப்பதினாடாக ஆங்கிலேயர் முக்கிய இலக்கை கருத்திற் கொண்டிருந்தனர். அதாவது முஸ்லிம்களின் சிந்தனையிலிருந்து ஜிஹாதுடைய கருத்தோட்டத்தை இஸ்லாமல் ஆக்குவதாகும். இப்பின்னணிச் சூழ்நிலையில்தான் தனது நண்பனின் ஆலோசனைப்படி மிர்ஸா நபித்துவத்தை முன்வைத்துத் தன்னால் முடியுமான வேகத்தில் அக்கருத்தைப் பரப்ப முயற்சிகளை மேற்கொண்டான்.

இது பற்றி அறிஞர் அபுல் ஹஸன் அலீ அந்நத்வி (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

“காதியானியின் நபித்துவ சிந்தனைகளுக்கும் ஏனைய நபிமார்களின் தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்த நுபுவ்வத் சிந்தனைகளுக்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. நபிமார்கள், ரசூல்மார்களுக்கு வானத்திலிருந்து வஹீ இறங்கியதோடு, தமது ரிஸாலத் - தூதுத்துவம் பற்றிய தெளிவான, உறுதியான ஈமான் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுவர். அவர்களது அகீதாவை எந்தவொரு விமர்சனமோ, எதிர்ப்புக்களோ சீர்குலைத்துவிட முடியாது.”

(அல்காதியானீ, வல்காதியானிய்யா: பக். 53)

மிர்ஸா தனது கருத்தை முன்வைத்த போது இஸ்லாமிய உலகில் எழுந்த எதிர்ப்புகளுக்கு முன்னால் அவனால் நின்று பிடிக்க முடியவில்லை. ஆதலால் ஆரம்பத்தில் தன்னை மஸீஹ் என்று அறிமுகப்படுத்தியவன், பின்னர் மஸீஹுக்கு ஒப்பானவன் என்று அறிமுகப்படுத்தலானான். தனது கருத்துக்குப் பல்வேறு விளக்கமளிக்கலானான். ஹதீஸ்களில் முன்னறிவிப்புச் செய்யப்படுகின்ற மஸீஹின் அடுத்த உருவம் நான்தான்; மஸீஹ் என்பவர் நேரடியாக இப்புவிக்கு வரமாட்டார். அவரை ஒத்த நிலையில் நான்தான் அவருக்குப் பகரமாக இவ்வுலகிற்கு வருகை தந்துள்ளேன்; எனவே, நான் மஸீஹ் அல்ல மஸீஹுக்கு நேர் ஒப்பானவன் எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்தலானான்.

தனது இக்கருத்தை மக்களிடையே நியாயப்படுத்தி, உறுதிப்படுத்துவதற்காகப் பல்வேறு நாற்களையும் எழுதலானான். தனது கருத்தை நிரூபிக்க விழைந்த இவன் இறுதியில் அல்லாஹ்வையும் குறை சொல்லுமளவுக்கு முன்னேறியதோடு, குர்ஆனுக்கு எதிராகவும் கருத்துக்களை வெளியிட்டான்.

முஹம்மத் நபி(ﷺ) அவர்கள் மரணித்து விட்டார்கள்; அவர்கள் பூமியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது நபி(ﷺ) அவர்கள் பற்றி அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களின் நிலைப்பாடு. ஈஸா உயர்த்தப்பட்டுள்ளார் என்று சொல்வது நபியவர்களைக் கேவலப்படுத்துவதாக அமைந்து விடுகிறது என உளறினான்.

உண்மையில், இஸ்லாமிய அறிவு சொற்பமாக உள்ளவர் கூட இந்த விடயத்தில் குழம்பிக் கொள்வதில்லை. முஹம்மத் நபி (ﷺ) அவர்கள் மரணித்துவிட்டார்கள்; ஈஸா (ﷺ) அவர்களை மறுமையின் அடையாளமாக அல்லாஹ் வானத்தில் உயர்த்தி வைத்துள்ளான்; இறுதிக்காலத்தில் பூமிக்கு இறங்குவார்கள் என்பதில் மிகத் தெளிவாக உள்ளனர். எனவே, இஸ்லாம் பற்றிய அறிவு கொஞ்சமும் இல்லாதவன் தான் மிர்ஸா என்பதற்கு இது மிகவும் தெளிவான சான்றாகவுள்ளது.

4. நபிப்பட்டம் கிடைத்ததாக வாதிடல்:

இதுவரை சுட்டிக்காட்டிய நூலாக்க முயற்சிகள், உள உதிப்புக்கள், வாக்களிக்கப்பட்ட மஸ்ஹர் பற்றிய தகவல்களின் உச்சக் கட்டமாகத் தன்னை நபி என வாதிடலானான். தனக்கு நுபுவ்த் கிடைத்துள்ளதாக மக்களிடம் வாதாடினான்; சவால் விட்டான். தான் ஒரு உண்மை நபியெனவும் தனக்கு வஹீ வருவதாகவும் மிகவும் உறுதியாகப் பிரசாரம் செய்தான். தனது முயற்சியின் இறுதியில் தனது பொய்நபி வாதத்தினூடாக இஸ்லாத்திற்குத் ஆடை அணிவிக்க விழைந்தான்.

அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மார்க்கமான இஸ்லாத்தை விட்டும் மக்களை வெளியேற்றி, காதியானியர் கொள்கையில் மாட்ட வைக்கும் எண்ணத்தில் செயற்பட்டான். மக்கள் தரிசிப்பதற்கும் கடமையாக்கப்பட்ட இடமாக காதியான் என்ற பிரதேசத்தை அறிமுகம் செய்து மக்கா, மதீனா, பைத்துல் முகத்தஸ் போன்ற புனிதத் தளங்களை மக்கள் தரிசிக்கச் செல்வதை விட்டும் திசை திருப்பும் நோக்கில் செயற்பட்டான். மஸ்ஜிதுன் நபவியைத் தரிசுக்கம் போது காதியானிக்கு ஸலாம் சொல்லும் நடை முறையை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுத்தான். முஸ்லிம்களது கல்வி நடவடிக்கையின் தலையாய அம்சமான அல்குர்ஆன், சுன்னாவைக் கற்பிக்கும் நடவடிக்கைக்குப் பதிலாக காதியானியக் கல்விக் கொள்கையை அறிமுகம் செய்தான். இவனது இந்த முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே அவனது ஆயுள் முடிந்து விட்டது. இல்லையென்றால் பொது மக்களை மேலும் குழப்பியிருப்பான்.

அவன் தனது நபித்துவம் அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தது என்பதைப் பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்தான்:

“கொடை வள்ளலான அந்த ரப்பிடமிருந்து தெளிவான வழியைக் கொண்டு வந்துள்ளேன். என்னை அல்லாஹ் நூறு தலையுடன் அனுப்பியுள்ளான். நான் அவனது மார்க்கத்தைப் புதுப்பித்து மார்க்கத்தின் முகத்தை ஒளியூட்டி, சிலுவையை உடைத்தெறிந்து, கிறிஸ்தவ நெருப்பை அணைத்து விடுவேன். சிறந்த படைப்பாளியின் சுன்னாவை நிலை நாட்டுவேன். கெட்டுப்போனவற்றை சீர்செய்வேன். நான்தான் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸ்ஹர் (مسحور) ஆவேன். மஹதியும் நான்தான் அல்லாஹுத்தஆலா எனக்கு வஹியையும் இல்ஹாமையும் கொடையாக வழங்கியுள்ளான். அவன் தனது கண்ணியமிக்க ரகூஸ்மார்களுடன் கதைத்தது போலவே என்னுடனும் கதைத்தான்.”

(முஃம்துல் வஹி: பக். 22)

அமைதியான முறையில் தனது கருத்துக்களை முன்வைக்க ஆரம்பித்த காதியானி, கட்டம் கட்டமாக முன்னேறி ஒரு தரத்திலிருந்து இன்னொரு தரத்திற்கு முன்னேறி இல்ஹாம், மறைவான ஞானம், உறுதியான அறிவு என்பன பற்றிக் கதைக்க ஆரம்பித்த அவன், சூபிக் கொள்கையின் வழியாக நபி வழியைப் பின்பற்று வதின் அவசியம் பற்றி பேசி மக்களிடையே இடம் பிடித்துக் கொண்ட அவன் இறுதியாக நுபுவ்வத்தைப் பற்றியும், தான் ஒரு நபி எனவும் கதைக்கலானான்.

இக்கருத்தை மக்களிடம் வெளியிடும் போது ஏற்படும் எதிர்விளைவுகளை நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த அவன், தனது பிரசார நடவடிக்கைகளின் ஊடாக பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தவனாக இந்தக் காய் நகர்த்தல்களை மேற்கொண்டான். இறுதியாக அவன் எதிர்பார்த்திருந்த அந்தத் தருணம் வந்தது.

1900 ஆம் ஆண்டு அவனது பள்ளியில் கடமை புரிந்த அப்துல் கரீம் என்ற பெயருடைய பள்ளி இமாம் தனது வெள்ளிக் கிழமை குத்பாவில் குலாம் நபியாகவும் ரகூலாகவும் மாறிவிட்டார். அவரையார் ஈமான் கொள்ளவில்லையோ, அவர் அல்லாஹ்வை ஈமான் கொண்டவராக மாட்டார் என அறிவித்தான். உடனே மக்கள் திடுக்கிட்டனர்; ஆவேசப்பட்டனர்; கிளர்ந்தெழுந்தனர். அங்கு குழுமியிருந்த முஸ்லிம்களுக்கும் அந்த கதீபுக்கும் இடையில் பலத்த வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றன. ஆனால், உண்மையில் இதுவரை

காலமும் அவனது உண்மை நிலைப்பாட்டை அறியாது அம்மக்கள் அவனை நல்லதொரு இஸ்லாமிய அழைப்பாளனாகவே நம்பியிருந்தனர்.

மீண்டும் அந்த இமாம் அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையும் இந்தக் கருத்திலேயே தனது பிரசங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டார். அதே நேரம் மிர்ஸா குலாமைத் திரும்பிப் பார்த்து, “உண்மையில் நீங்கள் ஒரு நபி, ரசூல் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் சொல்வதில் ஏதாவது பிழை இருப்பின் அதனை எனக்குச் சுட்டிக்காட்டி விடுங்கள்” என்றார். தொழுகை முடிந்ததும் மிர்ஸா திரும்பிச் சென்றபோது கதீப் அப்துல் கரீம், அவனது தலைப்பாகையைப் பிடித்து நீங்கள் இந்த விடயத்தைச் சற்று தெளிவுபடுத்தி விட்டுச் செல்லுங்கள் என்றார். அப்போது மிர்ஸா அவரை நோக்கி, “இதுதான் நான் கொண்டு வந்த மார்க்கம்; இதையே நான் பிரசாரம் செய்வேன்.” என்றான். உடனே பள்ளியில் குழுமியிருந்த மக்களின் எதிர்ப்பொலியின் வேகம் அதிகரித்தது. சலசலப்பு அதிகரித்து அமளிதுமளியாகியது. உடனே மிர்ஸா தனது வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து “ஈமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் உங்கள் சப்தங்களை நபியின் சப்தத்தை விட உயர்த்த வேண்டாம்.” என்ற குரத்துல் ஹுஜ்ராத்தின் இரண்டாவது வசனத்தை ஒதினான்.

(அல்காதியானி, வல்காதியானியா: பக். 66, 67)

இதனைத் தொடர்ந்துதான் மிர்ஸா குலாம் அஹ்மத் தனது நுபுவ்வத் வாதத்தைப் பகிரங்கமாக முன்னெடுத்தான். தனது நிலையின் உண்மைத்தன்மை பற்றிய சவால்களையும் விடுத்தான். தான் அல்லாஹ்வின் அனுப்பப்பட்ட நபி எனவும், தனக்கெனவொரு ஷரீஆ வழங்கப்பட்டுள்ளதெனவும் பிரகடனம் செய்தான். தன்னை ஈமான் கொள்ளாத அனைவரும் காபிர் எனப் பிரகடனப்படுத்தினான். தன்னை இறைத்தூதர் என மிகவும் உறுதியாக அறிமுகம் செய்து சவால் விட்டான். முஹம்மதிய நுபுவ்வத்திலிருந்து எனக்குரிய நபிப்பட்டத்தை அல்லாஹ் தான் குட்டினான். அவர்களுக்கு அறிவித்த வஹியையே எனக்கும் வழங்கினான் என கோஷமிட்டான். (முஃம்துல் வஹி: பக். 13, 18)

“உண்மையாக, சத்தியமாக! எனது இரட்சகன் என்னோடு கதைத்தான். எனக்கு சிறப்புக்களையும், நன்மைகளையும் அவன் அள்ளி வழங்கினான்.”

“நிச்சயமாக நீர் எமது கண்காணிப்பின் கீழ் இருக்கின்றீர். எனவே, இறைவனின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் என இறைவன் என்னுடன் கதைத்தான்.”

தனது நுபுவத் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாகச் சொன்னதன் பின் இன்னொரு படி மேலே சென்று தனக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து முரண்பட்டவர்களுக்கு இறுதித் தீர்ப்பு எப்படி அமையும் என்பதையும் பகிரங்கப்படுத்தினான். குலாம் அஹ்மதின் நுபுவத்தை ஈமான் கொள்ளாது நிராகரிப்பவன் கடுமையான தண்டனைக்கு உட்படுவான். தனது அழைப்பை நிராகரிப்பதால் ஒருவன் தஜ்ஜாலாகவோ, அல்லது காபிராகவோ ஆகிவிடுகின்றான். நேர்வழியிலிருந்து தூரமாகி வழிகேட்டில் விழுந்துவிடுகின்றான். அவன் கெட்டவனாகவும், மடமைத்தனம் உள்ளவனாகவும், மோசமான அறியாமைக்குள்ளும் அகப்பட்டு விடுகின்றான்.....” என அடுக்கிக்கொண்டே சென்றான்.

(முஹிதூல் வஹி: பக். 26)

தனது இறுதிக் கட்ட நடவடிக்கையாகத் தனக்கு முரண்படுபவர்களுக்கெதிராகக் கடும் நடவடிக்கையில் இறங்கினான். தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் மார்க்கத்தை விட்டும் தூரமாகி விட்டார்கள் என்பதைப் பின்வரும் தனது கூற்றின் மூலம் விளக்குகின்றான். “எனக்கு முன்னர் மரணித்துவிட்டவர்கள் என்னை ஈமான் கொள்ளாமைக்கு எந்தப் பாவமும் கிடையாது. அவர்கள் நிரபராதிகள். ஆனால், எனது அழைப்பைக் கிடைக்கப் பெற்றவர்கள், எனது அத்தாட்சிகளைக் கண்டவர்கள், என்னை அறிந்தவர்கள், நான் அறிந்தவர்கள் போன்றோருக்கு எனது அத்தாட்சியைப் பூரணப்படுத்தி விட்டேன். பின்னர் எவர்கள் அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சியைப் பொய்ப்பித்து என்னை நோவினை செய்தார்களோ அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தண்டனைக்குரியவர்கள் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் கிடையாது. குறிப்பாக, நான் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களின் தோற்றத்தையுடைய மஹ்தியாக மாறியதன் பின்னர் என்னை நிராகரித்தவர்கள் நிச்சயமாக இறை தண்டனைக்குரியவர்களே.”

(முஹிதூல் வஹி: பக். 26)

இவ்வாறு தன்னை நபியென நிரூபிக்க அவன் எடுத்து வைத்த வாதங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

இவை தவிர, காதியான் பிரதேசத்தில் குலாம் என்ற பெயரில் தோன்றியவன் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களின் மறு உருவம் என்ற கருத்தையும் முன்வைத்தான். தனது தோற்றம் மார்க்கத்தைப் புதுப்பித்து, புத்துயிருட்டி அதன் பால் அழைப்பு விடுப்பதற்காகவே நடைபெற்றுள்ளது என்ற கருத்தைப் பரப்பிய அவனது வார்த்தைகள் ஏராளமாக உள்ளன.

அவற்றிற் சில:

“அல்லாஹுதஆலா தனது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக காதியான் பிரதேசத்தில் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களை மீண்டும் ஒரு முறை அனுப்பியுள்ளான்.” (கலிமதுல் பஸ்ல்: பக். 105)

“(மறுமை நாளின் அடையாளமாக) வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள மஸீஹ் என்பவர்தான் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களாகும். அவர்தான் இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்காக மீண்டும் உலகத்துக்கு வந்துள்ளார். அதுதான் மிர்ஸாவாகும்” (கலிமதுல் பஸ்ல்: பக். 158)

“வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் என்பவர் கண்ணியத்துக்குரிய இந்த நபியைத் தவிர வேறு எவருமில்லை.” (கலிமதுல் பஸ்ல்: பக். 147)

இக்கருத்துக்களை முன்வைப்பதினாடாக குலாம் அஹ்மதின் நுபுவ்வத்தை மறுப்பவர்கள் முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களின் நுபுவ்வத்தை நிராகரித்தவர்களாவர். முஹம்மத் (ﷺ) அவர்களை நிராகரித்தவர்களுக்கு என்னென்ன தண்டனைகளெல்லாம் கிடைக்குமோ அத்தண்டனைகள் அனைத்தும் குலாம் அஹ்மதை நிராகரித்தவர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்ற கருத்தை மக்கள் மத்தியில் திணிக்க எத்தணித்தான்.

இந்த வகையில், முஹம்மத் (ﷺ) அவர்களுக்குரிய அனைத்து சிறப்புப் பண்புகளும் சிறப்புத் தன்மைகளும் தனக்குமுண்டு என்ற நிலைப்பாட்டைப் பின்வரும் கருத்தினாடாக வலியுறுத்தினான். இஸ்லாத்தின் முக்கிய கலிமாவான “லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ்” என்ற கலிமாவிலுள்ள முஹம்மத் என்ற பதம், காதியானியையும் குறிக்கும் என்ற நிலைப்பாட்டை குலாம் அஹ்மதுக்கு முஹம்மத் எனவும் ஒரு பெயர் உண்டு என்ற கருத்தினாடாக முன்வைக்கின்றான். இது பற்றி குலாம் அஹ்மத் காதியானியின் மகனான பஷீர் அஹ்மத் கூறும் பின்வரும் கருத்தைப் பாருங்கள்.

“குலாம் அஹ்மதின் நுபுவ்வத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சாட்சி பகர்வதற்குப் புதிதாக எந்தவொரு கலிமாவும் எமது மார்க்கத்துக்குத் தேவைப்படமாட்டாது. ஏனெனில், நபி(ﷺ) அவர்களுக்கும் குலாம் அஹ்மதுக்கும் இடையில் எவ்வித வேறுபாடும் கிடையாது.”

(அல்காதியானிய்யா: பக். 86, 87)

இவ்வாறு இஸ்லாத்தின் கொடியின் கீழ் இருந்து கொண்டே இஸ்லாத்தைத் தகர்த்தெறியும் கருத்துக்களை முன்வைத்தான். மிகவும் கவனமாகவும், தந்திரமாகவும் நுட்பமாகவும் முயற்சிகளை முன்னெடுத்து, முஸ்லிம் பாமரர்களிடையே ஊடுருவி, தமது கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் கச்சிதமாய்ச் செயற்பட்டான்.

ஆனால், ஓரளவு சரியான இஸ்லாமிய அறிவுள்ள எவரும் மேற்சொன்ன கருத்துக்களை அவதானிக்கும்போது தன்னை நபியென வாய் உளறிய மிர்ஸாவுக்கும் அவனது அடிவருடிகளுக்கும் இஸ்லாம் பற்றிய சின்ன அறிவு கூட கிடையாது என்பதை விளங்கலாம்.

அதாவது, நபிமார்களுக்கிடையே வித்தியாசம் தெரியாதவன் எப்படி நபியாக முடியும்.? ஈஸா நபி யார்? அவரது பரம்பரை என்ன? அவரின் காலப்பிரிவு எது? அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வேதம் என்ன? அவர் பேசிய மொழி யாது? முஹம்மத்(ﷺ) அவர்கள் யார்? அவர்களது பரம்பரை எது? அவர்கள் எப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்? அவர்கள் கொண்டு வந்த வேதம் எது? அவர்களது மொழி என்ன? போன்ற கேள்விகளுக்குக் கூட மிர்ஸாவுக்கும் அவனது சகாக்களுக்கும் விடை தெரியாது என்பதை மேலே எடுத்து வைத்த கருத்துக்கள் தெளிவாக எமக்குக் காட்டுகின்றன.

இஸ்லாம் பற்றிய இந்த அடிப்படைக் கருத்துக்களைக்கூட அறிந்து வைத்திராத கூழ் முட்டைகளுக்கு நபியாக வேண்டும் என்ற ஆசை ஏன் வந்ததோ?

தன்னை நபியென வாதிடத் தொடங்கியதன் பின் மறைவான விடயங்கள் பற்றிய செய்திகளை முன்னறிவிப்புச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு குலாம் அஹ்மத் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டான். உண்மையான நபிமார்கள் மக்களின் நலன் கருதி அல்லாஹ்விடமிருந்து தங்களுக்கு அறிவிக்கப்படும் மறைவான விடயங்களை மக்களுக்குச் சொல்வது போல் இவனும் மக்களுக்கு அவ்விடயங்கள் பற்றி அறிவிக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை உருவானது.

அதற்காக அவன் தனக்கேயுரிய பாணியில் அந்த விடயங்களை உளறலானான். அவனது போக்குக்கும் நபியவர்களின் போக்குக்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தை வானத்துக்கும் பூமிக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் போல உருவகிக்கலாம்.

பாவம் அந்தக் குலாம்! மறைவான விடயங்களைச் சொல்வதால் மட்டும் தனது நுபுவ்வத் கோட்பாட்டை நிரூபித்து விடலாம் எனத் தப்பெண்ணம் கொண்டு செயற்படலானான். ஒரு நபியின் எதிர்வு கூறல்கள் உண்மைத் தன்மையை அல்லது நம்பகத் தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை அவன் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. நபிமார்கள் அறிவிக்கும் எதிர்வு கூறல்கள் எதிர்காலத்தில் நடை பெற வேண்டுமே என்பதில் அவன் எள்ளளவும் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை.

இவ்வாறு அவன் தனது மதிப்பைக் கூட்டிக் கொள்ளச் சொன்ன தகவல்களே அவனுக்குப் பாதகமாக அமைந்தன. அவன் அறிவித்த செய்திகளில் காணப்பட்ட முரண்பாடுகள் அவனை அதற்குப் பொய் விளக்கங்கள் கொடுத்து மழுப்ப வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாக்கியது.

இவ்வாறு அவன் முன்வைத்த நுபுவ்வத் செய்திகள் பல வகைகளில் காணப்பட்டன. அவனது சொந்த வாழ்க்கை முறை, ஏனையோர் பற்றிய தகவல்கள், பிரபஞ்சத்தில் நிகழும் இயற்கை மாற்றங்கள் என்பவற்றை அவை உள்ளடக்கியிருந்தன. தான் முன்வைக்கும் கருத்துக்களையெல்லாம் “இல்ஹாம்” - (வேத வெளிப்பாடு) என்றும் கூறிக்கொள்வான்.

20

நுபுவ்வத்தை நிரூபிக்க முன்வைத்த செய்திகள்

1- காதல் விவகாரம்:

குலாம் என்பவன் முஹம்மதீ பேகம் என்பவளைக் காதலித்தான். அவள் மிர்ஸா அஹ்மத் பேக் என்பவரின் புதல்வியாவாள். தனது மாமாவின் மகளான அவளை அல்லாஹ்வின் வஹீ வந்ததன் பின்னர்தான் திருமணம் பேசியதாகக் கூறினான்.

அப்பெண்தான் தனக்கு மனைவியாக அமைய வேண்டும் என அல்லாஹ் இவனுக்கு வஹீ மூலம் வாக்களித்து விட்டதாகவும் கூறிய அவன், உண்மையில் அல்லாஹ் வாக்களித்தால் மீறுவதில்லை என்ற செய்தியை வைத்துக் கொண்டு தனது திருமணத்தை முடியுமானால் நிறுத்துங்கள் பார்க்கலாம் என மக்களிடம் சவால் விட்டான். அவனல்லாத வேறு எவனாவது அவளைத் திருமணம் செய்தால் இரண்டு வருடத்துக்குள் இறந்து விடுவான் எனத் தனது வஹீயை மக்களுக்கு அறிவித்தான்.

அந்தோ பாவம்! குலாமுக்கு ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. குலாமின் தந்தை அத்திருமணத்திற்குச் சம்மதிக்காது மறுத்துவிட்டார். அவனது முயற்சிகள் அனைத்தும் புகையாய்ப் பறந்தன. இதற்கிடையில் அப்பெண்

இன்னொருவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள். அக்கணவருக்கு அவள் பல குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தாள். அல்விருவரின் குடும்ப வாழ்க்கை பல வருடங்களாக இன்பகரமாகக் கழிந்தது. அல்லாஹ் தனக்கு அறிவித்த வஹீயைச் சந்தேகிப்பவர்களுக்கு எதிராக சவால் விட்டுக் கொண்டிருந்த குலாமோ மரணித்து விட்டான். அவன் விட்ட சவாலே அவனுக்கு எதிராக நிறைவேறியது. இந்தச் செய்தி அவனது கருத்துக்கள் அனைத்தும் பொய் என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாக அமைந்தது. கடைசியில் அவனோ அவனது உறவினர்களில் எவருமோ அந்தப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

2- தோல்வியில் முடிந்த விடயங்கள்:

தனது பேராசைக்கேற்றவாறு பல செய்திகளை முன்னறிவிப்புச் செய்து அவை நடை பெறாமல் எதிர்பார்ப்புகளெல்லாம் தோல்வியடைந்த நிலைக்குள்ளானான். இந்த விடயத்தில் நிச்சயமாக தான் ஒரு உச்சகட்டப் பொய்யன் என்பதை குலாம் அஹ்மத் நரூபிக்கத் தவறவில்லை. தனக்கு மறைவான ஞானம் உண்டு எனவும், மனிதர்களின் மரணிக்கும் நேரம் தனக்குத் தெரியும் எனவும் புழுகலானான். இதனால் மக்கள் அவன் மீது ஆத்திரமடையும் நிலையும் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து அவர்களுக்கான ஆயுள் குறிப்பிட்ட சில வருடங்கள்தான் எனக் கூறி வரையறை செய்து குறிப்பிட்ட வருடங்களின் பின்னர் மரணித்து விடுவான் எனக் கூறியதால் அவனது ஆதரவாளர்களான காதியானிகளும் ஆத்திரமடையலாயினர். இறுதியில் இந்த விடயத்தில் தனது நிலைப்பாட்டைப் பூரணமாக மாற்றிக் கொண்டான்.

உதாரணமாக, அப்துல்லாஹ் ஆஸிம் என்ற ஒரு நபரைப் பார்த்து 5 / 5 / 1893ல் மரணமடைவதாகக் கூறிவிட்டான். ஆனால், அவர் அதன் பின்னும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தார். (அல்ஹுப் புல் முகத்தஸ் - பக்.188)

இன்னொரு உதாரணம்: 1920 ஆம் ஆண்டு கழியும் வரை தனக்கு மரணம் ஏற்படாது என்று கூறினான். ஆனால் இவன் 1908ம் ஆண்டு மரணித்து விட்டான். (ஸீரதுல் மஹ்தி - பஷீர் அஹ்மத், பக். 07)

உதாரணம்: 03 - அப்துல் ரஹீம் என்பவர் குலாமை எதிர்த்துக் கதைத்தபோது, கோபமடைந்த அவன், “அல்லாஹ் எனக்கு இந்த மனிதன் நீண்ட காலம் வாழமாட்டான் என வஹீ அறிவித்துள்ளான்” என மிரட்டினான். ஆனால், உண்மை தலை கீழாக மாறியிருந்தது. அதாவது இவருக்கு முன்னரே காதியானி இறந்துவிட்டான்.

(அல்காதியானியா - இஹ்ஸான் இலாஹி :பக். 158)

இதே போன்று உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். குழந்தையைப் பார்த்து நீண்ட காலம் பட்டத்தோடும், பதவியோடும் இவன் வாழ்வான் என்று சொல்லியிருப்பான். ஆனால் அது நிறைவேறுவதில்லை. கர்ப்பிணியைப் பார்த்து ஆண் பிள்ளை பிறக்கும் என்று சொல்வான் ஆனால், பெண் பிள்ளை பிறந்திருக்கும்.

இவ்வாறு அவன் அறிவித்த முன்னறிவிப்புக்களனைத்தும் பொய்யான போதும் அவனுக்குப் படிப்பினை ஏற்படவில்லை. தனது செய்திகள் பிழையான போதெல்லாம் அந்தப் பொய்யை நியாயப்படுத்தும் விதத்தில் மேலும் விளக்கம் கொடுத்து தனது பொய்க்கு நியாயம் கற்பிக்கலானான்.

ஒரு முறை பொய்யாகும் விடயம் இன்னொரு தடவை உண்மையாக மாறலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பிலேயே அவன் செய்திகளை முன்னறிவுப்புச் செய்தான். இது அவனது சுய கௌரவத்தைப் பாதிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்திற்று. அவனது உளரல்களுக்கெல்லாம் தலையசைக்கும் அவனது சகாக்கள், கொள்கை வாதிகள் புத்தியுள்ளவர்களா என்பது கேள்விக் குறியாகும். கொஞ்சமேனும் சிந்தனையுள்ளவர்கள் போன்று அவர்கள் நடந்து கொள்ளாமல் அவனது அனைத்துக் கருத்துக்களுக்கும் தலையசைக்கும் மந்தைகளாகவே நடந்து கொண்டனர். அல்லாஹ்வின்மேலே பொய்ப்பிக்கப்பட்ட அவனது எதிர்வு கூறலில் கிஞ்சிற்றும் சந்தேகம் கொள்ளாத இவர்களை எவ்வாறு வர்ணிப்பது என்றே தெரியவில்லை.

இவனது எதிர்வு கூறல்களை நுபுவ்வத் செய்தியாக நம்பி அதற்குப் பல விளக்கங்களையும், விரிவுரைகளையும் வழங்கலாயினர். தமது தலைவர் குலம் உண்மைப்படுத்தப்பட வேண்டியவர் என்பதில் உறுதியாக இருந்து கொண்டனர். நபிமார்களின் வழிக்கு முரணான விதத்தில் சொன்ன அனைத்துப் பொய்களையும் அவர்கள் முழுமையாக நம்பினர். அதற்காகவே செயற்பட்டனர். பொய் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்த பின்னரும் அதில் பிடிவாதமாக இருந்த மூடர்களை என்னவென்றுதான் வர்ணிப்பது?

பாகிஸ்தான், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வாழ்ந்த உலமாக்களால் எதிர்க்கப்பட்டு “காபிர்”, “முர்தத்” பதவா வழங்கப்பட்டு அல்லாஹ்வின்மேலே கேவலப்படுத்தப்பட்ட பின்னரும் அறிவு பெறாத மந்தைகள் எப்போது திருந்துவார்கள்?

3. நபிமார்களை விடவும் மேலாகத் தன்னைக் கருதுதல்:

பொய்யன் மிர்ஸா தன்னை நபி என வாதிட்டது போதாமல் உலகில் தோன்றிய அனைத்து நபிமார்களை விடவும் தானே மிகவும் மேலானவன்; சிறப்புக்குரியவன் எனப் பிரகடனப்படுத்தவும் பின்னிற்கவில்லை. பல்வேறு வித்தியாசங்களோடு வந்த நபிமார்களின் கூட்டுச் சேர்க்கையாகத் தன்னை அறிமுகப்படுத்தினான். இதுபற்றிப் பின்வருமாறு கூறினான். “அல்லாஹ் ஆலா இந்த உலகுக்கு அனுப்பிய நபிமார்கள், ரசூல்மார்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு உருவில் அனுப்ப விரும்பினான். அந்த மனிதன் தான் நானாவேன்.”

(ஆயினது கமாலாதி இஸ்லாம் - பக்: 90)

“இந்த அகிலத்தாரில் எவருக்கும் வழங்காதவொன்றையே எனக்கு அல்லாஹ் வழங்கியுள்ளான்.” (முல்ஹுது ஹக் கதில் வஹீ - பக்:87)

அகிலத்தாருக்கு அருட்கொடையாக அனுப்பப்பட்ட நபி(ﷺ) அவர்களையும் விடச் சிறப்புக்குரியவனாக இந்த உளறல் வாயான் தன்னை அறிமுகம் செய்தான்.

மனிதர்களிலேயே தான்தான் மிகவும் சிறப்புக்குரியவன் எனப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பீற்றியுள்ளான். அதேநேரம் தன்னை ஏழையாகவும், பலகீனமானாவும் வர்ணித்துக் கொள்வான். மிர்ஸா தனது இரண்டாவது கல்பாகவாக நியமித்த பஷ்ருத்தீன் மஹ்மூத் என்பவன் மிர்ஸாவைப் பற்றிப் பின்வருமாறு புகழ்ந்து கூறினான்.

“நிச்சயமாக இந்த மிர்ஸா, ரசூல் மார் களிலுள்ள “உலுல்அஸ்ம்”களை விடச் சிறந்தவராவார்”.

(ஹதீகதுன் நுபுவத் லில் மிர்ஸா - பக்:257)

“உண்மையில் மிர்ஸா பல நபிமார்களை விடச் சிறந்தவர்” எனவும் அவன் குறிப்பிட்டான். (ஸஹீபதுல் பழல் - பா:14, 291,1927 ஏப்ரல்)

இவ்வாறு தன்னைப் பற்றித் தானே உயர்வாகக் கூறிக் கூறி இறுதியில் தன்னை இறைவனின் மகனாகவும் அறிமுகம் செய்தான். “அல்லாஹ் எனக்கு உள உதிப்பைத் தந்துள்ளான்; நான் அவனிலிருந்து பிரிந்து வந்தவன்; நான் அவனது பிள்ளைகளின் தரத்திலேயே இருக்கிறேன்.”

(ரிஸாலதுல் அர்ப்சன் - பக்:23, இலக்:04)

ஒருமுறை அல்லாஹ் மிர்ஸாவுடன் இப்படிப் பேசினானாம்! “எனது மகனே! கேள்; சூரியனே! சந்திரனே! நீ எமது நீரிலிருந்து வந்தவன்....”
(அல்காதியானிய்யா - இஹ்ஸான் இலாஹீ - பக்:100, 145)

இவ்வாறு உலகத்திலுள்ள சிறந்த அம்சங்களோடு இணைத்துத் தன்னைத் தானே புகழ்ந்துகொண்ட மிர்ஸா குலாம், பல்வேறு பண்புகள் தனக்கிருப்பதாக வர்ணித்ததோடு புனிதத் தலங்களோடு தன்னை இணைத்து ஒப்பிட்டுப் பேசுவதினாடாகத் தனது சிறப்பை உயர்வாகக் காட்டினான்.

“நிச்சயமாக நான் கஃபாவைப் போன்றவன்; ஹஜ்ஜாஜிகளுக்கு மக்காவின் கஃபா எவ்வளவு முக்கியமோ அந்தளவுக்கு நானும் முக்கியத்துவமிக்கவன். மக்கள் தொட்டு பரகத் தேடும் ஹஜ்ருல் அஸ்வத் கல்லும் நான்தான். மிர்ஸா துன்யாவை விரும்புகிறான்; நாங்கள் துன்யாவை விட்டும் தூரமானவர்கள் எனக் கூறுபவர்களை அல்லாஹ் சபிப்பானாக! இவை தான் அல்லாஹ் எனக்கு அறிவித்த வஹீயாகும்.”

(முமீமதுல் வஹீ - பக்:45)

இதுவரை எடுத்துக்காட்டிய அவனது உள உதிப்புக்களையும் வஹீ என சொன்ன கருத்துக்களையும் நோக்கும்போது அவையனைத்தும் அவனது மடமைக்கும் முட்டாள் தனத்துக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதனைக் காணலாம். இவ்வளவு உளறல்களையும் கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றிய அவனது சகாக்களின் அறிவு நிலையை என்னவென்று சொல்வது? எந்த அறிவுமற்ற அவனுக்கு, தனது நிலை பற்றியும் தெளிவானதோர் நிலைப்பாடில்லாமல் இருந்ததை என்னவென்று விபரிப்பது?

‘நபிமார்களை விட நான் சிறந்தவன்’ என்று சொன்னால் மட்டும் போதும். அந்த மதிப்பு தனக்குக் கிடைத்துவிடும் என எண்ணிய மிர்ஸா குலாமின் சிறுபிள்ளைத் தனமான சிந்தனையை எந்தக் குப்பையில் கொண்டு கொட்டுவது? சுலைமான்(عليه السلام) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆட்சியதிகாரம், அய்யூப்(عليه السلام) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பொறுமை, நூஹ்(عليه السلام) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கப்பல், முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பரகத்தகள், அவர்களது மார்க்கத்தின் பலம், என்பவற்றை அறியாத காதியானிகளுக்கு நபிப்பட்டத்தின் மீதான தேவை ஏன் ஏற்பட்டதோ? பரிதாபம்!

மறுபிறவிக் கொள்கையை ஆதரித்த இவன், முஹம்மதுக்கு இரண்டு முறை நபித்துவம் கிடைத்தது. முதலாவது சந்தர்ப்பம் மக்கா; இரண்டாவது சந்தர்ப்பம் இந்தியாவிலுள்ள காதியான் பிரதேசமாகும். காதியானில் தோன்றியுள்ள நான்தான் முஹம்மத் என உளறினான். இவனது இந்த மறுபிறவிக் கொள்கை இந்துக்கள், பௌத்தர்கள் சொல்லும் கொள்கைக்கு ஒத்தது. சிலை வணங்கிகளின் தோற்றப்பாடு என ஆரம்பத்தில் தன்னைப் பீற்றிக்கொண்ட இவன், பின்னர் தன்னை முஹம்மத் எனக் கூறினான். இவ்வாறு மாறி மாறி வாய் உளறி, கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையில் முடிச்சுப்போட்டு இரவையும் பகலையும் ஒரே இடத்தில் ஒன்றிணைப்பது போன்ற கருத்துகளைக் கூறியும் செயற்பாடுகளைளில் ஈடுபட்டும் தன்னை நபியென வாதிட்ட இந்த முட்டாளை, மடையர்கள் பட்டியலில் எந்த இடத்தில் சேர்க்கலாம் என்பதை சீரிய சிந்தனையுள்ள குழந்தையும் சொல்லிவிடும்.

“என்னிடத்தில் நீ எனது பிள்ளைகளின் அந்தஸ்தில் இருக்கிறாய்” என்ற அவனது கூற்று அல்லாஹ் பற்றிய அடிப்படை அறிவும் அற்ற, மடயன் என்பதற்குத் தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது.

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் இந்த மடயனின் வார்த்தைகளை விட்டும் மிக உயர்ந்தவன்; தூய்மையானவன். அல்லாஹ் யாரையும் பிள்ளையாகப் பெற்றெடுக்கவுமில்லை; யாருக்கும் பிள்ளையாகப் பிறக்கவுமில்லை. அவன் தன்னிகரில்லாத தனித்தவன். அவனுக்கு சந்ததிகளோ, மனைவியரோ கிடையாது; அவற்றை விட்டும் அவன் தூய்மையானவன். இக்கருத்தை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு தெளிவாய் பிரஸ்தாபிக்கின்றது.

“ஏனென்றால் வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அர்ரஹ்மானிடம் அடிமையாய் வருபவரேயன்றி வேறில்லை. நிச்சயமாக அவற்றையெல்லாம் அவன் சூழ்ந்தறிகிறான். இன்னும் அவற்றைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு வைத்திருக்கிறான். கியாம நாள்ில் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக அவனிடம் வருவான்”.

(19:93-95)

“இவர்களின் இந்தக் கூற்றினால் வானங்கள் வெடித்து பூமி பிளந்து மலைகள் சிதறுண்டுவிடும் போலும். ஏனெனில், அவர்கள் அர்ரஹ்மானுக்கு ஒரு குமாரன் உண்டென்று வாதிடுகிறார்கள்”. (19:90-91)

அல்லாஹ்வின் குழந்தையாகத் தன்னை அறிமுகம் செய்பவன் உண்மையான பொய்யன் என அல்லாஹ் குறிப்பிடும் பின்வரும் வசனம் இவனுக்குச் செருப்படியாக அமைந்துள்ளது.

“அறிந்து கொள்க! நிச்சயமாக இவர்கள் தங்கள் கற்பனையில் தான் (அல்லாஹ்வுக்குக் குழந்தைகள் இருக்கின்றனர் எனக்) கூறுகின்றனர். அல்லாஹ் பிள்ளைகளைப் பெற்றான் (என்று கூறுபவர்கள்) நிச்சயமாகப் பொய்யர்களே!” (37:151,152)

யாரை அல்லாஹ் ஆலா பொய்யன் எனத் தீர்ப்பு வழங்கி விட்டானோ அது உண்மையாகிவிடும். அதில் எவ்விதச் சந்தேகத்திற்கும் இடம் கிடையாது. அத்தோடு அவனுக்கு அழிவு ஏற்படுவதோடு, மறுமையில் அல்லாஹ் அவனைத் திரும்பியும் பார்க்கமாட்டான்.

உண்மையானதொரு முஃமின் பொய்யனாக இருக்கமாட்டான். அல்லாஹ்வின் சாபத்துக்குள்ளானவன்தான் பொய்யிலேயே தொடர்ந்தும் பிடிவாதமாக இருப்பான். தன்னைப் பார்த்து “எனது மகனே கேள்!” என அல்லாஹ் சொன்னதாகக் குறிப்பிட்ட வார்த்தை பெரும் பாவமான ஒரு கூற்றாகும். உலகில் தோன்றிய எந்தவொரு நபியும் சொல்லாத வார்த்தையாகும். அல்லாஹ்வால் இறக்கிவைக்கப்பட்ட எந்தவொரு வேதத்திலும் குறிப்பிடப்படாத வசனமாகும். பொய்யும் பித்தலாட்டமும் செய்பவர்களைத் தவிர வேறெவரும் அல்லாஹ்வைப் பற்றி இப்படியானதொரு வார்த்தையைச் சொல்லவே மாட்டார்கள்.

தன்னைப் பார்த்து அல்லாஹ், ‘சூரியனே, சந்திரனே’ என அழைத்தும் உரையாடினான் என்று சொன்ன வார்த்தையைப் பொருத்தவரை அது அண்டப்புழு அன்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் கிடையாது. இப்படியான வார்த்தை இவனை நோக்கி அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தேயிருக்காது. இந்த உலகிலேயே மிக அழகராகப் படைக்கப்பட்ட யூசுப்(عليه السلام) அவர்களைப் பார்த்தே அல்லாஹ் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்றிருக்கும் போது, யூசுப்(عليه السلام) அவர்களின் அழகிலும், பிரகாசத்திலும் சொற்ப அளவையேனும் கொண்டிராத இந்தப் பொய்யனைப் பார்த்து அல்லாஹ் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கவே மாட்டான்.

“நீ எமது நீரிலிருந்து வந்தவன்” என அல்லாஹ் தனக்கு வஹி அறிவித்ததாகச் சொன்ன வார்த்தை நிச்சயமாக அவன் ஒரு முஸ்லிம் இல்லை என்பதற்குத் தெளிவான சான்றாகும். அல்லாஹ் இப்படியான குறைகளிலிருந்து தூய்மையானவன்.

“ஏனென்றால் வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அர்ரஹ்மானிடம் அடிமையாய் வருபவரேயன்றி வேறில்லை”. (19:93)

நபிமார்கள், ரசூல்மார்களை விடத் தன்னையுயர்த்திப் புகழ் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அல்லாஹ்வின் மீதே இட்டுக்கட்டத் துணிந்து விட்டான் இந்த வடிகட்டிய முட்டான்!

(முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களின் உம்மத்தினரிலேயே மிகச் சிறந்ததாகத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ள விழைந்ததன் மூலம் ஸஹாபாக்களை விடவும் தன்னை உயர்த்திப் பேச இவன் முனைந்துவிட்டான். இதோ பாருங்கள் அவனது உளறல் வார்த்தைகளை.

“முஹம்மத்(ﷺ) அவர்களது உம்மத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான அவ்லியாக்களும் சூபியாக்களும் இருக்கின்றனர். ஆனால் என்னைப் போல இந்த உம்மத்தில் யாரும் கிடையாது” (தத்கிரதுஷ் ஷஹாததன் - பக். 29)

“இவ்வுலகிற்குப் பல நபிமார்கள் வந்தார்கள். அவர்களில் என்னை விட அதிகமாக அல்லாஹ்வின் ஞானம் பெற்ற யாரும் கிடையாது. அல்லாஹ்வின் ஞானம் பெற்றோரில் நானே முதன்மையானவன். உலகிற்கு வந்த நபிமார்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் அனைத்தும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது”

(துர்ரு ஸமீன் - பக்: 287-288)

இவ்வாறான தற்புகழ்ச்சியில் மிர்ஸா மட்டும் ஈடுபடவில்லை. அவனது சகாக்களும் இத்திருப்பணியைச் செய்தனர்.

“குலாம் அஹ்மதின் நபித்துவத்தை உண்மைப்படுத்திப் பல்வேறு வசனங்களையும் அத்தாட்சிகளையும் அல்லாஹ் இறக்கி வைத்துள்ளான். அவை பிரித்துக் கொடுக்கப்படுமாயின் ஆயிரம் நபிமார்களை விடவும் அதிகமான தொகையினரின் நுபுவ்வத் பூரணமடைந்து விடும். மேலும் மிர்ஸா குலாமிடம் அனைத்து நபிமார்களிடமும் காணப்பட்ட தூய்மையான பண்புகள் அனைத்தும் ஒருசேரக் குவிந்து காணப்படுகின்றன.

(அல்பழல் - சஞ்சிகை - ஏக்: 16 - 1977)

சில நபிமார்களது பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறி அவர்களைத் தன்னை விடத் தாழ்ந்தவராகக் காட்டியுள்ளான் இந்த மதிப்புக் குழப்பம் பிடித்த பித்தன்.

“அல்லாஹ் நபி ஆதம்(ﷺ) அவர்களைப் படைத்து, அனைவருக்கும் தலைவராகவும், அமீராகவும், வழிபடத்தக்கவராகவும் ஆக்கினான். “ஆதமுக்கு சுஜூது செய்யுங்கள்” என இறைவன் சொன்னதிலிருந்து இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். பின்னர் ஷைத்தான் அவர்களை வழிகெடுத்து விட்டான். சுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டான். எனவே, அவருக்கிருந்த அதிகாரத்தை ஷைத்தான் எனக்கு மீட்டித் தந்துவிட்டான். இதனால் ஆதம் சிறுமைப்பட்டுவிட்டார். பின்பு அல்லாஹ், அந்த ஷைத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காக என்னைப் படைத்தான்; இது அல்குர்ஆனில் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.”

(பிரகுன் முஆஸரதுன் - பா:2, பக்:809)

இவ்வாறு சிறப்புக்குரிய நபிமார்களை மட்டந்தட்டி, தர்க்குறைவாகப் பேசிய இவனது நிலைப்பாடு ஏனைய மனிதர்களைப் பற்றி எப்படி இருந்திருக்கும். குறிப்பாக நபி(ﷺ) அவர்களது தோழர்களான ஸஹாபாக்கள் பற்றிய இவனது நிலைப்பாடு மிகவும் மோசமானது.

இந்த இலக்குத்தான் இஸ்லாமிய எதிரிகளின் கடைசி எல்லை. ஸஹாபாக்கள் புறந்தள்ளப்படுவதன் மூலம் இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்களின் புனிதத் தன்மையைக் கெடவைப்பதும், குறைத்து மதிப்பிடுவதுமே இஸ்லாமிய எதிரிகளின் நோக்காகும்.

நபி(ﷺ) அவர்களால் சுவனத்தைக் கொண்டு நன்மாராயம் கூறப்பட்ட அபூபக்கர்(رضي الله عنه), உமர்(رضي الله عنه), உஸ்மான்(رضي الله عنه) போன்றோர் காதியானீ மிர்ஸாவை விடவும் கீழ்த்தரமானவர்கள்; மிர்ஸாவின் தரத்துக்கும் அவர்களது தரத்துக்கும் எட்டாப் பொருத்தம் என்றெல்லாம் மிர்ஸாவின் குருட்டுத்தனமான அடிவருடிகள் கதைகள் அளந்துள்ளன.

இவ்வாறான, நரகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் கருத்துக்கள், சிந்தனைகளை விட்டும் எம் அனைவரையும் அல்லாஹ் காப்பாற்றுவானாக.

21

காதியானிய்யாக்களின் முக்கிய கொள்கைகள்

காதியானியும் அவனது வழிகெட்ட கூட்டத்தினரும் பல்வேறு விசித்திரமான கொள்கைகளை முன்வைத்தனர். அக்கொள்கைகள் அனைத்தும் மக்களை வழிகெடுக்கும் தன்மை கொண்டவை. அவர்கள் தமது வார்த்தைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் இஸ்லாத்தோடு முரண்பட்டுக் கொண்டனர். காதியானிய இயக்கத் தலைவன் பல்வேறு கோட்பாடுகளை முன்வைத்துள்ளான். அவற்றில் முக்கியமானவற்றை மட்டும் சுருக்கமாகத் தெரிவு செய்து தருகின்றோம்.

01. மறுபிறப்பும், கிறை ஒன்றிப்பும்:

பொய்நபித்துவ வாதத்தைச் சரியென நிரூபிக்க மிர்ஸா குலாம் நபிமார்களின் மறுபிறவியாகவும், அவர்களது ஆத்மனான தன்னிடமுள்ளதாகவும் கருத்துக்களை முன்வைத்து தனக்கு நபித்துவம் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது என்பதை உதிப்படுத்த முயற்சித்தான். சில நபிமார்களின் மறுபிறவியாகத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட அவன், சில நபிமார்களின் ஆன்மா எனவும் தன்னை அடையாளப்படுத்தினான்.

தனது கருத்தைப் பின்வருமாறு சோடித்தான். 2500 வருடங்களுக்கு முன்னர் பிறந்த இப்ராஹீம்(ஃ) தங்களது அதே இயல்புகளையும் உள்ளத்தையும் உடையவராக அப்துல் முத்தலிபின் பரம்பரையில் அப்துல்லாஹ்வுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். அவரது பெயர் முஹம்மத். இதுமாதிரியானதொரு பிறப்பு ஈஸாவுக்கும் நடைபெற்றது. ஈஸாவின் மறு பிறப்புத்தான் காதியானியாகிய நானாவேன் என வாதிட்டான். அதே போல் முஹம்மத் இரண்டு முறை நபியாக அனுப்பப்பட்டார். முதல் தடவை மக்காவிலும், இன்னொரு தடவை காதியானி உருவத்தில் இந்தியாவிலும் அனுப்பப்பட்டார்.

இதுபற்றி காதியானியின் பின்வரும் கருத்தைப் பாருங்கள்.

“பிரபஞ்சத்தின் படித்தரங்கள் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இப்ராஹீம் மரணித்து 2500 வருடங்களின் பின் அதே இயல்புகளோடு மக்காவில் பிறந்து முஹம்மத் என அவர் அழைக்கப்பட்டார்”.

(திர்யாகுல் குலாப் - பக் : 155)

“முஹம்மதின் அனைத்து யதார்த்தங்களும் என்னிடம் வெளிப்பட்டது”.

“முஹம்மதின் இயல்புகளோடு நூற்றுக் கணக்கானோர் இவ்வுலகில் பிறந்துள்ளனர். இவர்கள் முஹம்மத், அஹ்மத் என அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்”. (ஆயினது கமாலாதி இஸ்லாம் - பக் : 346)

காதியானியின் இக்கொள்கையைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தின் மூலம் மறுத்துரைக்கலாம்.

“மறைவான விஷயத்தை அவன் எட்டிப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டானா? அல்லது அர்ரஹ்மானிடத்திலிருந்து உறுதிமொழி அது பற்றிய ஏதேனும் பெற்றிருக்கிறானா?. மாறாக, அவன் சொல்வதையெல்லாம் நாம் பதிந்து கொள்வோம். (அதற்காக) அவனுக் குப் பயங்கர வேதனைகளையும் கொடுப்போம்”. (19:78-79)

இவ்வாறு முன்சென்ற காலத்தில் தோன்றியவர்களெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில் முஹம்மதாகக் கணிக்கப்பட்டனர் என்ற மறைவான விடயத்தை அஹ்மத் காதியானிக்கு அறிவித்தது யார்? என்பதை மேலே சுட்டிக்காட்டியுள்ள அல்குர்ஆன் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் உண்மை இலகுவில் புரிந்து விடும்.

இவனது இக்கொள்கைப் பின்வரும் பயங்கரமான நிலையை உண்டுபண்ணுகிறது.

- ✦ இக்கருத்தைக் கொண்ட அவன் மார்க்கத்தையும் அதன் யதார்த்த நிலையையும் விட்டுத் தூரமாகி விட்டான். மரணத்தின் பின் மீண்டும் உயிர் பெற்று உலகுக்குத் திரும்பி வரமுடியும் என்ற நம்பிக்கையினால் அவன் இஸ்லாத்தை விட்டும் தூரமாகி விட்டான்.
- ✦ இவனது கருத்துக்கள் இந்துமதக் கொள்கைக்கு மிகவும் நெருக்கமாகி விட்டன. ஈஸா (ﷺ), முஹம்மத் (ﷺ) ஆகியோரின் ஆளுமைகள், ஆற்றல்கள், தன்மைகள் என்பன தன்னிடமும் வெளிப்பட்டன என்ற வாதத்தின் மூலம் இந்துத்துவக் கொள்கைத் தன்னிடம் குடிகொண்டிருப்பதை நிரூபித்து விட்டான்.

இவற்றுக் கெல்லாம் மேலால் அல்லாஹ் தன்னிடம் குடிகொண்டிருப்பதாகக் கூறி அத்வைதக் கொள்கையை முன்வைத்தான். “அல்லாஹ் என்னில் இறங்கியுள்ளான். படைப்பினங்களுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான ஊடகமாக நான் இருக்கிறேன்”. (கிதாபுல் பரிய்யா பக்: 75)

தன்னில் அல்லாஹ் இருக்கிறான் எனச் சொல்பவன் பெரிய பொய்யன்; பைத்தியக்காரன் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

02. ஒப்புமை செய்தல்:

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் விடயத்தில் காதியானீ இறை நிராகரிப்பை உண்டுபண்ணும் பல கருத்துக்களை முன்வைத்தான். அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி அவனுக்கு அறிவித்ததாகச் சொல்லும் கருத்தைப் பாருங்கள்.

“அல்லாஹ் எனக்குப் பின்வருமாறு கூறினான்: நான் தொழுகின்றேன்; நோன்பு நோற்கின்றேன்; கண் விழித்திருக்கிறேன்; தூங்குகிறேன்”. (அல் புஷ்ரா மில்காதியானீ - 2/97)

மேலும், அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறினான்: “நான் தூதரோடு இணைந்து விடையளிக்கிறேன்; பிழையும் விடுகிறேன்; சரியாகவும் செய்கிறேன்; நான் எனது றகுலோடு சூழ்ந்துள்ளேன்”.

(அல் புஷ்ரா மில்காதியானீ - 2/97)

தனது கஷ்ட (ஞான வெளிப்பாடு) நிலையினூடாக அல்லாஹ்வைக் கண்டதாகக் கூறும் இவன், அல்லாஹ்வுக்குப் பல தாள்களைக் கொடுத்து அதில் அவனது கையொப்பத்தைப் பெற்றுக் கொண்டானாம். மிர்ஸா குலாம் முன்வைத்த விண்ணப்பத் தாள்களிலுள்ள அனைத்து விடயங்களையும் அங்கீகரித்துக் கொண்ட அல்லாஹ், சிவப்பு நிற மையினால் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்தானாம். இவ்வாறு அல்லாஹ்வைக் காணும் கஷ்ட (ஞான வெளிப்பாடு) நிலையிலிருக்கும் வேளையில் அவனது முரீதுகளில் ஒருவரும் கூட இருந்துள்ளாராம். அவரது பெயர் அப்துல்லாஹ். கையொப்பமிட்ட அல்லாஹ் தனது பேனாவை உதறியபோது அதிலிருந்து மை தெறித்துள்ளது. தெறித்த மைத்துளிகளில் சில துளிகள் தனது முரீதின் ஆடையில் பட்டுவிட்டது. பின்னர் கஷ்ட நிலையிலிருந்து தெளிவடைந்த போது அல்லாஹ்வின் பேனையிலிருந்து தெறித்த மை தனது முரீதின் ஆடையில் பட்டிருந்ததைக் கண்டேன்.

(திர்யாகுல் குலூப் - பக்:33)

அல்லாஹ் பற்றிப் பின்வருமாறு மிர்ஸா வர்ணிக்கிறான். அல்லாஹுதஆலா இருக்கிறான்; அவனுக்கு பல கைகள் இருக்கின்றன; பல கால்கள் இருக்கின்றன; அவனது உறுப்புக்கள் பன்மடங்கானவை. அவை எண்ணிலடங்காதவை. அவற்றின் பிரமாண்டத்திற்கு அகலத்தாலும், நீளத்தாலும் முடிவே கிடையாது. அவனுக்குப் பல நரம்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை உலகின் அனைத்துப் பாகங்களிலும் பரவிக்காணப்படுகின்றன. (தஹ்ஹுல் மராம் - பக்:75)

அகிலத்தாரின் இரட்சகன் வல்ல அல்லாஹ்வை இந்த முட்டாள்காதியானீ மிகவும் விகாரமான, பயங்கரமான, அசிங்கமான தோற்றத்தில் வர்ணனை செய்தான். இவனது இந்த மோசமான, ஈமானைத் தின்று விடக்கூடிய வர்ணனைகளை விட்டும் எம்மையும், எமது சந்ததியினரது காதுகளையும், நம்பிக்கையையும் பாதுகாத்துக் கொள்வோமாக! இக்கருத்துக்கள் ஏதோவொரு விதத்தில் இரகசியமாக மக்களிடையே பரவுகின்றன. இந்த விடயத்தில் கல்விமான்கள், உலமாக்கள் மிகவும் விளிப்பாகவும் கவனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அல்லாஹ்வுக்கு வாய் உண்டு. அதனால் தனது த.வாவுக்கு அல்லாஹ் உதவுவதாகப் பின்வருமாறு விபரிக்கின்றான்.

“பின்னொரு காலத்தில் ஒரு ஜமாஅத் உருவாகும். அதற்கு அல்லாஹ் தனது வாயினால் ஸுரை ஊதி அதனைப் பலப்படுத்துவான். அந்த சத்தத்தினால் அனைத்து சீதேவிகளும் மரணித்துவிடுவர். வழிகேடு

நிச்சயமாகி விட்டவர்கள் மாத்திரமே எஞ்சியிருப்பர். “அவர்கள் நரகத்துக்கென்றேதான் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்” (புரான் அஹ்மதியா - 5/82)

மேலும், மிர்ஸா குலாம், அல்லாஹ்வை கோட்டையில் வாழும் ஒரு மனிதனுக்கு ஒப்பிட்டு வர்ணித்தான்.

“அல்லாஹ்வின் கோட்டைக்கு யாரும் சென்றடைய முடியாது. அவனது கோட்டை வாயிலையும் சென்றடைய முடியாது”.

(முமிதல் வஹீ - பக்:19)

இதுவரை சுட்டிக்காட்டிய மிர்ஸாவின் கருத்துக்களில் காணப்படும் பிழைகளை நோக்குவோம்.

அல்லாஹ் தொழுகிறான், நோன்பு நோற்கிறான், இபாதத்களில் ஈடுபடுகின்றான் என்ற இந்த முட்டாளின் வாதத்தை நோக்கும் போது மார்க்கம் பற்றிய சிறிய அறிவேனும் அவனுக்குக் கிடையாது என்பது நிதர்சனமாகின்றது. எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ், அகிலத்தாரின் இரட்சகன் யாருக்காகத் தொழ வேண்டும்? யாருக்காக வணக்கத்தில் ஈடுபட வேண்டும்? இந்தக் கடமைகளை அவனுக்கு சுமத்தியது யார்? என்று சிந்தித்தால் உண்மை தெளிவாகிவிடும். இந்தக் கிறுக்கனின் உளறல்களிலிருந்து அல்லாஹ் தூய்மையானவன்.

அல்லாஹ்வுக்கு தூக்கம், விழிப்பு, சரி, பிழை போன்ற குறையான பண்புகள் இருப்பதாக உளறிய இவன், அனைத்தையும் படைத்த அல்லாஹ்வை சரியாக விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் கிடையாது. அனைத்தையும் மிகைத்த சர்வலோக வல்லவனிடம் இந்தக் குறைகள் இருப்பதாகக் கூறும் மடயன், தனது கடவுளாக யாரை ஈமான் கொண்டுள்ளான்? வானம், பூமி, அவற்றில் மறைந்திருக்கும் அனைத்தையும் அறிந்த அந்த வல்லோனை இவ்வாறு வர்ணிக்க இவனுக்கு எவ்வாறு துணிவு வந்தது? இவன் ஒரு உளறல் வாயன் என்பதற்கும், இஸ்லாத்துக்கும் இவனுக்கும் எவ்விதச் சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதற்கும் இவனது இக்கருத்தே போதுமானது என்றால் அது பிழையாகாது.

இவனது இக்கருத்து அல்குர்ஆனுக்கும், சுன்னாவுக்கும் நேரடியாக முரண்படுகின்றது. அல்லாஹ் தஆலாவை அவனது மகிமைக்கும் கீர்த்திக்கும் வல்லமைக்கும் ஏற்றாற்போல் கண்ணியப்படுத்தவில்லை. அல்லாஹ்வுக்கு இல்லாத பண்புகளை இட்டுக்கட்டிய இவன், அல்லாஹ்வைக் குறைத்து மதிப்பிட்டே தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளான்.

“அல்லாஹ்வின் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறு அவர்கள் அவனை கண்ணியப்படுத்த வில்லை. இன்னும் இந்தப்பூழ் முழுதும் கியாம நாளில் அவனுடைய ஒரு பிடிதான். மேலும், வானங்களனைத்தும் அவனுடைய வலக்கையால் சுருட்டப்பட்டதாக இருக்கும். அவர்கள் இணை வைப்பதை விட்டும் அவன் மகா தூயவன்”. (39:67)

“அல்லாஹ் அவனைத்தவிர (வணக்கத் திற்குரிய) நாயன் வேறு இல்லை. அவன் என்றென்றும் ஜீவித்திருப்பவன். என்றென்றும் நிலைத்திருப்பவன்; அவனை சிறுதூக்கமோ, உறக்கமோ பீடிக்காது, வானங்களிலுள்ளவையும்; பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன. அவன் அனுமதியின்றி அவனிடம் யார் பரிந்துரை செய்யமுடியும்? (படைப்பினங்களுக்கு) முன்னாலுள்ளவற்றையும், அவற்றுக்குப் பின்னாலுள்ளவற்றையும் அவன் நன்கறிவான். அவன் ஞானத்திலிருந்து எதனையும், அவன் நாட்டமின்றி, எவரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. அவனுடைய அரியாசனம் (குர்ஸிய்யு) வானங்களிலும், பூமியிலும் பரந்து நிற்கின்றது. அவ்விரண்டையும் காப்பது அவனுக்குச் சிரமத்தை உண்டாக்குவதில்லை - அவன் மிக உயர்ந்தவன் மகிமைமிக்கவன்” (2:255)

நபி(ﷺ) அவர்களது ஹதீஸும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. “அல்லாஹ் தூங்கமாட்டான்; அவனுக்கு தூங்க வேண்டும் என்ற தேவையே கிடையாது” என நபி(ﷺ) அவர்கள் கூறினார்கள். (முஸ்லிம் 1/162)

அல்லாஹ் எழுதியதாகவும், கையொப்பமிட்டதாகக் கூறுவதும், அது போன்ற வர்ணிப்புக்களும் இஸ்லாத்தை விட்டும் மிர்ஸா வெளியேறிவிட்டான் என்பதற்கு நல்ல சான்றாகும். மூளை குழம்பி, மனித இனத்தைக் குழப்பியடித்த ஷைத்தானின் தோழன்தான் மிர்ஸா குலாம் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது.

மார்க்கத்தை விளையாட்டாகவும் கேளிக்கையாகவும் கையாண்ட இந்த ஜாஹிலில், சிலை வணங்கிகளின் கொள்கைகளைச் சரிகண்டதோடு இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் மூடக் கொள்கைகளைப் புகுத்தி மக்களைக் குழப்பியடித்தான். அல்லாஹ் இவனிலிருந்து அறிவைப் பிடுங்கி எடுத்து விட்டான். அவன் மீது வழிகேட்டின் முத்திரையைப் பதித்துவிட்டான்.

இவனது இந்த வழிகேட்டிலிருந்தும் நெறிபிறழ்விலிருந்தும் எம்மனைவரையும் வல்ல அல்லாஹ் காத்தருள்வானாக!

22

காதியானிக் கொள்கை பரவலுக்கான காரணங்கள்

பொதுவாக மனிதர்களிடையே சிந்தனைச் சக்தியிலும், விடயங்களை விளங்கிக் கொள்வதிலும் தனியாள் வேறுபாடு காணப்படுவது இயல்பு. அதேபோல்தான் ஈமானிய பலத்திலும் பலகீனத்திலும் தனியாள் ஏற்றத் தாழ்வு காணப்படுகின்றது. பொதுவாக மனிதர்களிடையே சாதாரண சிந்தனைச் சக்தியுள்ளவர்களும், விமர்சன நோக்கில் விடயங்களை நோக்கும் இயல்புடையோரும், ஏதும் சிந்திக்காது அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவம் உடையோரும், புத்தாக்க நோக்கில் விடயங்களை நோக்கும் தன்மையுடையோரும் காணப்படுகின்றனர். அதேபோல், அமைதியை விரும்புவோரும், பிரச்சினைகளை விரும்புவோரும், பிரபல்யம், தலைமைத்துவம், அதிகாரம் தன்னிடமே இருக்க வேண்டும் என ஆசைப்படுவோரும் மனிதர்களிடையே இருப்பது சகஜம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு இயல்புடையோரும் தமக்கென பல அபிமானிகளை, விசுவாசிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் முனைப்புக் காட்டுவதும் இயல்பே. இந்த வகையில், முன்வைக்கப்படும் விடயங்கள் நல்லதோ, கெட்டதோ அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியான அபிமானிகளும், தியாகத்துடன் ஈடுபடும் ஊழியர்களும் இணைந்து கொள்வர். நல்ல விடயங்களாக இருப்பின் நல்லவர்கள் அதில் இணைந்து கொள்வர். தீய விடயங்களாக

இருப்பின் தீயவர்கள் இணைந்து கொள்வர். வழிகெடுக்கும் விடயங்களாக இருப்பின் அதில் வழிகெட்டவர்களும், பலகீனர்களும், அறிவிலிகளும் இணைந்துக்கொள்வர்.

இந்த வகையில் மிர்ஸா குலாம் அஹ்மத் முன்வைத்த கருத்துக்களும் சிந்தனைகளும் மோசமானவை; வழிகெடுக்கக் கூடியவை. அக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்காக உழைக்கும் ஊழியர்களும் அதற்கென உருவெடுத்தார்கள். எனவே, காதியானிகளின் இந்தக் கொடூரங்கள் பரவ ஏதுவாய் அமைந்த காரணிகளையும், மக்கள் அதனைப் பின்பற்ற விளைய ஏதுவாய் அமைந்த காரணிகளையும் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

01. அல்லாஹ் அங்கீகரித்துள்ள இஸ்லாம் மார்க்கம் பற்றிய அறியாமை:

அனேக முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய விடயங்களைப் படித்தறிந்து கொள்ள முற்படாது யாராவது சொல்வதைக் கேட்டுப் பின்பற்றும் இயல்பைக் கொண்டிருக்கின்றனர். சொல்வதை எவ்வித ஆய்வாராய்ச்சியும் இன்றி அப்படியே பின்பற்றும் நிலையிலுள்ளனர். இந்நிலை, இஸ்லாம் என்ற பெயரில் போலிகள் முன்வைக்கும் போலியான செய்திகள் முஸ்லிம்களின் மனங்களில் இடம் பிடிக்க ஏதுவாய் அமைந்து விடுகின்றது.

02. காலனித்துவ சக்திகளின் ஆதரவு:

இஸ்லாத்தின் ஆணிவேரைக் கருவறுக்கும் இவ்வாறான முயற்சிகளுக்குப் பொருளாதார ரீதியிலும் கருத்தியல் ரீதியிலும் பாரிய ஆதரவுகளைக் காலனித்துவ சக்திகள் வழங்கின. இஸ்லாமிய உலகு முழுவதும் இக்கருத்து பரவுவதற்கான ஏதுக்களை அவை ஏற்படுத்தின.

காலனித்துவ சக்திகள் முஸ்லிம்களை ஆயுத ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தவதற்கு சமய ரீதியான பலவீனங்களை முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரிடையே உண்டு பண்ணினர். அவர்கள் அவற்றை சதித்திட்டங்களினூடாக மேற்கொண்டனர். இஸ்லாம் பற்றிய அறிவின்மும், ஏனைய பலவீனங்களும் குழந்திருந்த முஸ்லிம்கள் காலனித்துவவாதிகளின் உதவியோடு இயங்கிய இவ்வியக்கத்தின் கருத்தில் விழ நேரிட்டது.

03. சமூக சேவைகளில் ஈடுபடல்:

ஏழை முஸ்லிம்களுக்குத் தேவையான பொருளாதார உதவிகளை வழங்குவதோடு பாடசாலைகள், பள்ளிவாசல்கள், சுகாதார சேவை நிலையங்கள் என்பவற்றை நிறுவி அவர்களுக்கு உதவியளித்தனர்.

அத்தோடு சிறு சிறு நாற்களையும் அச்சடித்து சமூக சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் இலவசமாக விநியோகித்தனர்.

பணம் கொடுத்து இஸ்லாம் பற்றிய அறிவைப் பெறமுடியாத பாமர முஸ்லிம்களிடையே இஸ்லாத்தின் பெயரால் நச்சுக் கருத்துக்கள் அடங்கிய நூற்கள் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டன. இந்நூற்கள் கிடைக்கப் பெற்றோர், நூல்கள் அனைத்தும் நம்பகத் தன்மை வாய்ந்தன என எண்ணி அதன் கருத்துக்களை உள்வாங்க விழைந்தனர். இந்நிலை முஸ்லிம்களின் மனங்களில் அஹ்மதிய பொய்க் கருத்துக்கள் ஊடுருவ வழிவகுத்தது.

04. கல்வியறிவில் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள மக்கள் வாழும் முஸ்லிம் நாடுகளுக்குச் சென்று தமது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டமை.

05. காதியானிஸத்துக்கு இஸ்லாம் என்ற சாயம் பூசல்:

இஸ்லாமும், காதியானிஸமும் ஒன்று தான். இஸ்லாத்துக்குச் சேவை செய்வது தான் காதியானிகளின் பிரதான பணி என்று கூறி, முஸ்லிம்களிடையே சேவைகள் செய்வதினுடாக காதியானிக் கொள்கை பற்றிய நல்லெண்ணத்தை முஸ்லிம்களிடையே ஏற்படுத்தல்.

06. போதிய முறையான எதிர்ப்பின்மை:

காதியானிக்கள் தோற்றம் பெற்ற வேளை தற்போதுள்ளது போன்று பரவலான எதிர்ப் பிரச்சாரம் காணப்படவில்லை. காதியானிகள் வழிகெட்டவர்கள் என்பதை மக்களுக்கு தெளிவாகவும் பகிரங்கமாகவும் விளங்கப்படுத்தாமையால் மக்கள் அதுபற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளாது அக்கருத்துக்களையும் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களாக எண்ணிக் கொண்டனர்.

07. திட்டமிட்ட எதிர் பிரசாரமின்மை:

காதியானிகள் தமது கருத்துக்கள் உலக மக்களிடையே பரவ வேண்டும். என்பதற்காக பல வழிகளிலும் திட்டமிட்டு செயற்படுகின்றனர். சத்தியத்தையுடையவர்கள் அவர்களுக்கு மேலால் திட்டமிட்டு செயற்பட வேண்டியிருக்க, அவர்களின் அளவாவது திட்டமிட்டு செயற்படாமையும் அவர்களின் பரவலுக்கு வழிவகுத்தது. காதியானிகளுக்கெதிரான பிரசாரத்தை நுணுக்கமாகவும், ஆழமாகவும் திட்டமிட்டு எதிர்ப்பிரசாரம் செய்யாமை மக்களிடையே அவனது கருத்துக்கள் மிக இலகுவாகப் பரவ வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது

08. ஊடகத்துறையின் பயன்பாடு:

தமக்கென தனியான கொள்கையை உருவாக்கிக் கொண்டவர்கள் அவற்றை விரைவாக மக்களிடையே சென்றடையச் செய்வதற்கான ஊடகத் துறைகளை இனங்கண்டு அவற்றைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தித் தமது பிரசார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அவர்களது ஊடகத்துறையைப் பற்றி பின்னால் விளக்கப்படுகின்றது.

இவை பிரதானமான சில காரணிகளாகும். இவை தவிர இன்னும் பல காரணிகளும் இவ்வியக்கத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தொழிற்பட்டுள்ளன. இவ்வியக்கத்தின் இந்தப் பரம்பலினால் பாரிய பல விளைவுகள் ஏற்பட்டன.

பாமர முஸ்லிம்களில் அனேகரைத் தமது கொள்கைப் பக்கம் திருப்பி எடுத்து விட்டனர். இதன் விளைவாகப் புதிதாக இஸ்லாத்துக்குள் நுழைய விரும்பியோரும் அஹ்மதியக் கொள்கையிலேயே இணைந்து கொண்டனர். அவர்கள் உண்மை இஸ்லாமாக காதியானியக் கொள்கையைக் கருதியதால் இவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது. அம்மக்கள் அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இஸ்லாம் இதுதான் என அக்கொள்கையில் இணைந்து கொண்டனர். காதியானிகளின் சூழ்ச்சி நிறைந்த அழைப்புப் பணியினால் இஸ்லாத்துக்கும், காதியானிக் கொள்கைக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போயிற்று.

பின்னர் அல்லாஹுதஆலாவின் உதவியால் உண்மையை இஸ்லாமிய உலமாக்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினர். இதனால் தூய இஸ்லாமிய சிந்தனையின் கீழிருந்த உலமாக்கள் விழித்துக் கொண்டனர். பெரும்பாலான நாடுகளில் காதியானிகளுக்கு எதிராகப் பல புத்தகங்கள் எழுதி வெளியிட்டனர். சில சிந்தனைவாதிகளும் இஸ்லாம் என நினைத்து காதியானிக் கொள்ளையில் இணைந்திருந்தனர். உலமாக்களின் நடவடிக்கைகளில் இஸ்லாத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமான போக்கே காதியானிக் கொள்கை என்பதை அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டனர். எனவே, அவர்களும் அதை எதிர்த்துக் கூட இஸ்லாமிய பிரசாரத்தை மேற்கொண்டனர்.

இவ்வளவு எதிர்ப்புக்கள் இருந்தும் இன்றும் கூட இஸ்லாமிய உலகின் பல பாகங்களிலும் காதியானிக் கொள்கை பரவியிருக்கின்றது. இதற்கு நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட காரணிகளே ஏதுவாய் அமைந்துள்ளன. இந்தக் காதியானிகளை நவீன யுக்திகளைப் பயன்படுத்தி எதிர்ப்பிரசாரம் செய்து இஸ்லாத்துக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் அவர்களால் ஏற்பட்டிருக்கும்

ஆபத்தை விளங்கப்படுத்தும் சக்தியுள்ள மனிதர்களை அல்லாஹ்தான் உருவாக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றோம்.

மிகவும் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்ட பலம் வாய்ந்த திட்டங்களினூடாக மக்களிடம் செல்லாவிட்டால் இந்த மோசமான கொள்கையிலிருந்து அப்பாவி முஸ்லிம்களின் ஈமானைப் பாதுகாக்க முடியாது. இஸ்லாமியக் கொள்கை வடிவில் மக்களிடையே வலம் வரும் அவர்கள், உள்ளங்களிலுள்ள இஸ்லாமிய அகீதாவை அழித்துவிடுகின்றனர். எனவே, உலகின் எந்த மூலை முடுக்கெல்லாம் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனரோ அங்கெல்லாம் காதியானி இயக்கம் பற்றி அறிவூட்டல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பொது மக்கள், மாணவர்கள், படித்தவர்கள் என எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இந்த அறிவூட்டல் கிடைக்க வகை செய்யப்பட வேண்டும். முஸ்லிம்களால் கூட்டப்படும் கூட்டங்கள், விழாக்கள், நிகழ்ச்சிகள், ஒலிபரப்புக்கள், சஞ்சிகைகள் அனைத்திலும் இவர்களின் தோலை உரிக்கும் ஒரு அம்சமும் இடம்பெறுமாறு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அஷ்ஷெய்க் இஹ்ஸான் இலாஹி ழஹீர் அவர்கள், ஐரோப்பாவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் காதியானியக் கொள்கைகள் பரவுவதற்கான காரணிகளைப் பின்வருமாறு தொட்டுக் காட்டுகிறார்.

01. காலனித்துவ மேற்கத்தியர், அவர்களுக்கு தங்களாலான அனைத்து ஒத்துழைப்புக்களையும் எல்லா விதங்களிலும் வழங்கினர்.
02. இப்பிரதேசத்தில் இஸ்லாம் பற்றிய தெளிவான அறிவுள்ள அறிஞர்கள் இல்லாமை.
03. காதியானிகளின் அடிப்படை, இலக்குகள் பற்றிய தெளிவான அறிவு பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களுக்கு இல்லாமை.
04. ஆபிரிக்கா மீதான இஸ்லாமிய உலகின் கவனயீனம். கிட்டத்தட்ட ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் அங்கு காதியானிகளுக்காக வெளியானது. இக்கட்டத்தில் தூய இஸ்லாத்தைப் பிரசாரம் செய்யும் ஒரு இஸ்லாமிய பத்திரிகையோ/ சஞ்சிகையோ அங்கு வெளியாகவில்லை.
05. ஏனைய கண்டங்களிலிருந்து வந்து ஆபிரிக்காக் கண்டத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் சுற்றித் திரிந்து பிரசாரம் செய்யும் பிரசாரகர்கள் பெருந் தொகையானோர் அவர்களுக்கு இருத்தல்.

06. அவர்கள் ஆபிரிக்காவில் 47 கல்விக் கூடங்களையும் 260 க்கும் அதிகமான பள்ளிவாசல்களையும் நிர்மாணித்துள்ளனர். இவை தவிர பல பொது நூலகங்கள், நூற் தொகுப்புக்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், பல்வேறு மொழிகளிலுமான குர்ஆன் மொழி பெயர்ப்புக்களையும் மேற்கொண்டனர்.

07. ஆபிரிக்காவின் பல பிரதேசங்களில் சமூக சேவை என்ற அடிப்படையில் பல மருத்துவ மனைகளையும் நிர்மாணித்தனர். குறிப்பிட்ட ஐந்து வருடங்களுக்குள் இரண்டு மில்லியனையும் விட அதிகமான கொள்கைவாதிகள் காதியானிகளுக்கு உருவாகினர்.

(அல் காதியானிய்யா திராசதுன் வதஹ்லீலுன் பக். 15)

இவற்றோடு, காதியானிகள் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைத்துறை, ஏனைய ஊடகத் துறையின் ஊடாக பாரிய உழைப்பை மேற்கொண்டனர். மக்களை அறிவூட்டும் சிறந்த சாதனமான இத்துறையைத் தமது கையிலெடுத்துக் கொண்டனர். இதனால், பல்வேறு நாடுகளிலும், பல மொழிகளிலும், பல்வேறு வகையான சஞ்சிகைகளைத் தமது கருத்துக்களோடு வெளியிட்டனர். எடுத்துக் காட்டாக,

நாடு	சஞ்சிகை வகை	மொழி
01. நைஜீரியா	வார சஞ்சிகை	ஆங்கிலம்
02. கானா	மாத சஞ்சிகை	ஆங்கிலம்
03. செராலியூன்	மாத சஞ்சிகை	ஆங்கிலம்
04. கென்யா	முத்திங்கள்	ஆங்கிலம்
05. கி ஆபிரிக்கா	மாத சஞ்சிகை	ஸவாஹிலிய்யா
06. மொரிசியஸ்	மாத சஞ்சிகை	ஆங்கிலம், பிரென்ச்
07. சியூலான்	மாத சஞ்சிகை	ஆங்கிலம்,
08. இந்தோனேசியா	மாத சஞ்சிகை	இந்தோனேசியா
09. இஸ்ரவேல்	மாத சஞ்சிகை	அறபு
10. சுவிட்சர்லாந்து	மாத சஞ்சிகை	ஜேர்மன்
11. லண்டன்	மாத சஞ்சிகை	ஆங்கிலம்
12. டென்மார்க்	மாத சஞ்சிகை	டென்மார்க்

இவை தவிர பல புத்தகங்களைப் பிரசுரம் செய்து இப்பிரதேசங்களில் வெளியிடவும் செய்கின்றனர்.

உலகம் முழுவதும் 343 க்கும் அதிகமான பள்ளிவாயல்கள் இவர்களுக்காக இயங்குகின்றன.

நாடு	பள்ளியின் எண்ணிக்கை
01. அமெரிக்கா	01
02. ஒல்லாந்து	01
03. சுவிட்சர்லாந்து	01
04. பூர்மா	01
05. ஜேர்மன்	02
06. மே. ஜேர்மன்	02
07. செய்லான்	02
08. மலே	03
09. அமெரிக்கா(முழுவதும்)	03
10. புருனே	06
11. மொரிசியஸ்	20
12. வட ஆபிரிக்கா	40
13. நைஜீரியா	60
14. செராலியூன்	60
15. இந்தோனேசியா, கானா	161
மொத்தம்	343

இது தவிர நவீன ஊடகமான இன்டெர்நெட்டையும் பயன்படுத்த அவர்கள் தவறவில்லை. WWW.ALISLAM.ORG என்ற வெப்தளத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டு வெப்தளங்களினூடாகவும் தமது ஊடுருவலை மேற்கொள்கின்றனர். அவர்களது வெப்தளங்கள் பின்வருமாறு:

- 1) www.askislam.org
முக்கிய அஹ்மதிய அறிஞர் மிர்ஸா தாஹிர் அஹ்மத் என்பவரின் கேள்வி-பதில் பகுதியை உள்ளடக்கிய பெரியதொரு வெப்தளமாகும்.
- 2) www.fazleumarfoundation.org
இந்த வெப்தளத்தில் முஸ்லிம் உலகுக்கு அஹ்மதிய இயக்கத்தினால் மேற் கொள்ளப்பட்ட சேவைகள் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- 4) www.mta.tv
இது அஹ்மதிய இயக்கத்தின் உத்தி யோகபூர்வ தொலைக்காட்சி சேவையாகும். அனைத்து வயதினருக்குமென நிகழ்ச்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. 24 மணி நேர சேவையைக் கொண்ட இவ்வொளிபரப்பு மிகவும் இலவசமாகவே வழங்கப்படுகின்றது.

5) www.thepersecution.org

இந்த வெப்தளம் அஹ்மதிய இயக்கத் தின் வரலாற்றை அன்று தொட்டு இன்று வரை தெளிவாக முன்வைக்கின்றது. சமய ரீதியான உரிமைகள் எவ்வாறு மீறப்படுகின்றன என்பதும், தமது கருத்துக்கள் மத சுதந்திரத்தின் கீழ் எதிர்க்கப்படக் கூடாது என்பதையும், உலகில் அவர்களுக் கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

6) www.tahirfoundation.org

இது அஹ்மதிய இயக்கத்தினர் தமது நான்காவது கலீபாவாக நம்பும் மிர்ஸா தாஹிர் அஹ்மத் என்பவரின் வாழ்க்கை வரலாறு, வேலைத் திட்டங்கள் என்பவற்றை எடுத்துக்கூறும் வெப்தளம்.

இவ்வாறு வெப்தளத்தினூடாக இஸ்லாத்தின் பெயரில் தமது நச்சுக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் பாரிய வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்கின்றனர். இவை தவிர பின்வரும் நாடுகளுக்குத் தனியான வெப்தளங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். அவை வருமாறு:

நாடு

அவுஸ்திரேலியா
அவுஸ்திரியா
பொஸ்னியா
கனடா
ஜேர்மனி
இந்தோனேசியா
மொரீசியஸ்
நெதர்லாந்து
நியூஸீலாந்து
ஸ்பெய்ன்
சுவீடன்
சுவிட்ஸர்லாந்து
துருக்கி
ஐக்கிய இராச்சியம்
ஐக்கிய அமெரிக்கா:

வெப்தளம்

www.ahamadiyya.org.au
www.ahamadiyya.at
www.ahmadija.ba
www.ahmadiyya.ca
www.ahamadiyya.de
www.ahamadiyya.or.id
www.theislam.org/mauritius/
www.ahamadiyya-islam.nl
www.ahamadiyya.org.nz
www.alislam.org/spanish
www.ahamadiyya.se
www.ahamadiyya.ch
www.ahamadiyya.de/tr/
www.ahamadiyya.org.uk
www.ahamadiyya.us

இவ்வாறான பாரிய வேலைத் திட்டங்கள் தான் பிழையான அவர்களது கருத்துக்கள் உலகம் முழுவதும் பரவ வழிவகுத்தன.

அவர்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. எனவே, சமூகத் தலைமைகள், இஸ்லாமிய அரசுகள், இயக்கங்கள் கோடறிக்கம்பாய் இருந்து இஸ்லாத்தை அழிக்கும் எதிரியான காதியானிக் கொள்கையை எதிர்க்க இன்றே கங்கனம் கட்டி செயற்பட ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவர்கள் முஸ்லிம் நாடுகளையும், முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் இலக்குவைத்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். உள்நாட்டு விடயங்களில் அரசுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் அதிகார ரீதியாகவும் மேலெழுந்து நிற்கின்றனர். உடனடியாக அதி கூடிய வீரியத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் இயங்காவிட்டால் இஸ்லாமியக் கல்வி அவர்களின் சாக்கடையில் மாட்டி எதிர்கால சமூகம் இஸ்லாத்தைச் சரியாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாத நிலை தோன்றலாம்.

காதியானிய அறிஞர்களின் பெயர்கள் சில வருமாறு:

- 1) அல் ஹகீம் நூருத்தீன் அல் புரைவீ
(பிறப்பு : ஹி. 1258) பிற இடம்: புகைரா, பஞ்சாப், மே.
பாகிஸ்தான்.
தகப்பன்: குலாம் ரசூல் (புகைரா பள்ளி இமாம்)
(மரணம் : 1914, மார்ச், 13)
- 2) மஹ்முத் அஹ்மத் (மரணம் : 1965)
- 3) அல்கவாக கமாலுத்தீன்
- 4) முஹம்மத் அஹ்சன்

அல்லாஹ் தூதர் இவ்வியக்கத்தின் தீங்கிலிருந்தும், அதன் கொள்கையில் இருந்தும் மனமனைவரையும் காப்பாற்றுவானாக!.

இவற்றில் குலாம் அஹ்மத் 1908, மே மாதம் சாவையடைந்தான். மலசல கூடத்தில் தனது தோஷையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்த வேளை மரணமடைந்தான். அதனால் “நபிமார்கள் மரணித்த இடத்திலேயே அடக்கப்படுவர்” என்ற நபிமொழியின் அடிப்படையில் பொய்யன் என நிரூபிக்கப்பட்டான்.

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

வெளிவந்தவை:

01. சிலுவை யுத்தங்கள்
(அரசியல், சமய, சமூக பார்வை.)
02. தெளஹீதின் யதார்த்தங்கள்
(மொழிபெயர்ப்பு)

வெளிவர இருப்பவை

01. இஸ்லாம் - தரம் 12 & 13
02. இஸ்லாமிய நாகரிகம் - தரம் 12 & 13
03. இஸ்லாத்தின் பார்வையில் நோயும்
நோயாளியும்
04. ஈமானின் கிளைகள்
05. இஸ்லாத்தின் பார்வையில் இபாதத்

இந்நூல் பற்றி.....

அஸ்துர்ஆனும் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்களுமே இஸ்லாத்தின் மூலாதாரமாகும். இந்த ஒரு அடிப்படையை, நபித்தோழர்கள் புரிந்து கொண்ட விதத்தில் புரிந்து செயற்படுவதுதான் ஒற்றுமைக்கான உயரிய வழியாகும். இந்த அடிப்படையிலிருந்து தடம் புரண்டு மனோ இச்சைக்கு முக்கியத்தும் கொடுத்தன் விளைவாக இஸ்லாமிய உம்மத்தில் பல்வேறுபட்ட வழிகெட்ட பிரிவுகள் தோற்றம் பெற்றன. அவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற இயக்கங்கள், அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணி, அவற்றின் பிரதான கொள்கைகள் என்பன பற்றி இந்நூல் சிறப்பாகவும், விரிவாகவும் பேசுகின்றது.

இன்று புதிது புதிதாகத் தோற்றம் பெறும் அமைப்புக்களும் பழைய பாணியில் இருந்துதான் தவறான சித்தாந்தங்களை எடுத்து மக்களுக்குப் பரிமாறி வருகின்றன. இந்த அடிப்படையில் வழிகெட்ட பிரிவினர்கள் பற்றிய தெளிவான அறிவு புதிய வழிகேடுகளிலிருந்து எம்மை நாம் பாதுகாத்துக் கொள்ளவதற்குப் பெரிதும் உதவும். எனவே, இது பற்றிய அறிவு அனைவருக்கும் அவசியமாகின்றது.

அத்துடன் உயர் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டத்தின் முக்கிய அலகாகவும் இது இருக்கின்றது. இந்த வகையில் கற்றும் மாணவர்களுக்கு இது நல்ல வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

இந்நூலைத் தொகுத்த எஸ். றமழான் (ஸலி) M.A.(Cey) எழுத்துலகுக்கு நன்கு அறிமுகமானவராவர். உண்மை உதயம் இஸ்லாமிய மாத இதழின் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றும் இவர் பலநூறு கட்டுரைகளை வரைந்துள்ளார். சிலுவை யுத்தம் என்ற ஆக்கமூலமும், “தவ்ஹீதின் யதார்த்தங்கள்” என்ற மொழியாக்கைத்தின் மூலமும் நூலாக்க முயற்சியில் தடம்பதித்துள்ளார். இது இவரது முன்றாவது நூலாக்க முயற்சியாகும்.

ஆசிரியராகவும் இலங்கை மாணவர்களுக்கான இஸ்லாம், இஸ்லாமிய நாகரிகம் மற்றும் அறபு பாடத்திட்ட நூலாக்கக் குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இவர் இருப்பதனாலும் பாடத்திற்கமைய இந்நூலைத் தொகுப்பதற்குப் பொருத்தமானவராகத் திகழ்கின்றார்.

இஸ்லாமிய எழுத்துத் துறையில் சகோதரர் எஸ். எஸ். றமழான் (ஸலி) அவர்கள் ஆழமாகவும், அகலமாகவும் தடம்பதித்துப் பிரகாசிக்கவும், இன்னும் பல பயனுள்ள நூற்களை சமூகத்திற்கு அவர் வழங்கவும் வல்ல அல்லாஹ் துணை புரிவானாக!

அன்புடன்
இஸ்மாயில் ஸலி

ISBN:978-955-8732-47-2

9 789558 732472

Rs-275.00